

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **119320** (13) **C2**
(51) МПК (2019.01)
C07K 16/28 (2006.01)
C07K 16/30 (2006.01)
A61K 39/395 (2006.01)
A61P 35/00

МІНІСТЕРСТВО
ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА ВИНАХІД

<p>(21) Номер заявки: a 2015 09085</p> <p>(22) Дата подання заявки: 24.02.2014</p> <p>(24) Дата, з якої є чинними права на винахід: 10.06.2019</p> <p>(31) Номер попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції: 13156686.1</p> <p>(32) Дата подання попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції: 26.02.2013</p> <p>(33) Код держави-учасниці Паризької конвенції, до якої подано попередню заявку: EP</p> <p>(41) Публікація відомостей про заявку: 12.01.2016, Бюл.№ 1</p> <p>(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 10.06.2019, Бюл.№ 11</p> <p>(86) Номер та дата подання міжнародної заявки, поданої відповідно до Договору РСТ: PCT/EP2014/053490, 24.02.2014</p>	<p>(72) Винахідник(и): Бакак Маріна (CH), Хофер Томас (CH), Хоссе Ральф (CH), Йсгер Крістіане (CH), Кляйн Крістіан (CH), Мьоснер Еккехард (CH), Умана Пабло (CH), Вайнцірль Тіна (CH)</p> <p>(73) Власник(и): РОШ ГЛІКАРТ АГ, Wagistrasse 18, CH-8952 Schlieren, Switzerland (CH)</p> <p>(74) Представник: Петров Андрій Володимирович, реєстр. №139</p> <p>(56) Перелік документів, взятих до уваги експертизою: WO 2012158818 A2, 22.11.2012 WO 9601126 A1, 18.01.1996 WO 2010136172 A1, 02.12.2010 HONEYCHURCH J. et al. Bispecific Ab therapy of B-cell lymphoma: target specificity of antibody derivatives appears critical in determining therapeutic outcome. Cancer immunology immunotherapy, 1997, Vol. 45, P. 171 – 173 RIEDLE S. et al. In vivo activation and expansion of T cells by a bi-specific antibody abolishes metastasis formation of human melanoma cells in SCID mice. International journal of cancer, 1998, Vol. 75, P. 908 – 918 TORISU-ITAKURA H. et al. Redirected lysis of human melanoma cells by a MCSP/CD3-bispecific BiTE antibody that engages patient-derived T cells. Journal of immunotherapy, 2011, Vol. 34, no. 8, P. 597 – 605</p>
---	--

(54) АКТИВУЮЧА Т-КЛІТИНИ БІСПЕЦИФІЧНА АНТИГЕНЗВ'ЯЗУВАЛЬНА МОЛЕКУЛА

(57) Реферат:

Винахід стосується активуючої Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка містить перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, другий і третій антигензв'язувальні фрагменти, кожний з яких являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з СЕА, та

UA 119320 C2

Fc-домен, що складається з першої й другої субодиниць, які мають здатність до стабільної асоціації, де другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці Fab важкого ланцюга з N-кінцем Fab важкого ланцюга першого антигензв'язувального фрагмента, і перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці Fab важкого ланцюга з N-кінцем першої субодиниці Fc-домену, і в якій третій антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці Fab важкого ланцюга з N-кінцем другої субодиниці Fc-домену.

Галузь техніки, до якої відноситься винахід

Даний винахід в цілому відноситься до біспецифічних антигензв'язувальних молекул, призначених для активації Т-клітин. Крім того, даний винахід відноситься до полінуклеотидів, що кодують зазначені біспецифічні антигензв'язувальні молекули, і до векторів і клітин-хазяїв, що містять зазначені полінуклеотиди. Винахід відноситься також до способів одержання біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, й до способів застосування таких біспецифічних антигензв'язувальних молекул для лікування захворювання.

Передумови створення винаходу

В різних клінічних ситуаціях часто є необхідною вибіркова деструкція індивідуальної клітини або конкретного типу клітин. Наприклад, основною задачею при терапії раку є руйнування саме пухлинних клітин зі збереженням при цьому в інтактному й неушкодженому стані здорових клітин і тканин.

Перспективним підходом для досягнення цієї мети є індукція імунної відповіді проти пухлини, при якій імунні ефекторні клітини, такі як природні клітини-кілери (NK) або цитотоксичні Т-лімфоцити (CTL), атакують і руйнують пухлинні клітини. CTL представляють собою найбільш ефективні ефекторні клітини імунної системи, однак вони не можуть активуватися ефекторним механізмом, опосередкованим Fc-доменом канонічних терапевтичних антитіл.

У цьому плані в останні роки збільшився інтерес до біспецифічних антитіл, призначених для зв'язування за допомогою одного "плеча" з поверхневим антигеном на клітині-мішені, а за допомогою другого "плеча" з активувальним інваріантним компонентом комплексу Т-клітинного рецептора (TCR). Одночасне зв'язування такого антитіла з обома його мішенями повинно приводити до часової взаємодії між клітиною-мішенню і Т-клітиною, викликаючи активацію будь-якої цитотоксичної Т-клітини і наступний лізис клітини-мішені. Таким чином, імунна відповідь переорієнтується до клітин-мішеней і не залежить від презентації пептидного антигену клітиною-мішенню або специфічності Т-клітини, що має місце при нормальній обмеженій ГКГС активації CTL. В цьому контексті вирішальне значення має те, що CTL активуються тільки тоді, коли клітина-мішень презентує їм біспецифічне антитіло, тобто має місце імітація імунологічного синапсу. Найбільш переважними є біспецифічні антитіла, для яких не потрібно попереднє кондиціонування або співстимуляція лімфоцитів для того, щоб викликати ефективний лізис клітин-мішеней.

Розроблено декілька форматів біспецифічних антитіл і вивчена можливість їх застосування для опосередкованої Т-клітинами імунотерапії. Серед них дуже гарно охарактеризовані так звані молекули BiTE (біспецифічний активатор Т-клітини) і вже встановлена їх певна перспективність у клінічних дослідженнях (див. огляд Nagorsen and Bäuerle, *Exp Cell Res* 317, 12011, сс. 255-1260). BiTE представляють собою тандемні молекули scFv, в яких дві молекули scFv злиті за допомогою гнучкого лінкера. Крім того, для активації (задіяння в процес) Т-клітин досліджували біспецифічні формати, включаючи димерні антитіла (діабоді) (Holliger та інш., *Prot Eng* 9, 1996, сс. 299-305) і їх похідні, такі як тандемні димерні антитіла (Kipriyanov та інш., *J Mol Biol* 293, 1999, сс. 41-66). В останні роки розроблені так звані молекули DART (переорієнтувальні антитіла з подвійною афінністю), основані на форматі димерних антитіл, але які відрізняються С-кінцевим дисульфідним містком, який призначений для додаткової стабілізації (Moore та інш., *Blood* 117, 2011, сс. 4542-4551). Так звані триомаби (трифункціональні антитіла), які представляють собою повні гібридні мишачі/щурячі IgG-молекули і які також в даний час проходять клінічні дослідження, представляють собою молекули більш великого формату (див. огляд Seimetz та інш., *Cancer Treat Rev* 36, 2010, сс. 458-467).

Продемонстровано, що різні розроблювані формати мають великий потенціал для імунотерапії, пов'язаний з Т-клітинною переорієнтацією й активацією. Однак задача створення придатних для цього біспецифічних антитіл ніяким чином не є тривіальною, а потребує рішення низки проблем, пов'язаних з вимогами ефективності, токсичності, застосовності й технологічності антитіл.

Невеликі конструкції, такі, наприклад, як молекули BiTE, хоча вони мають здатність ефективно перехресно зв'язувати ефекторні клітини і клітини мішені, мають дуже короткий час напівжиття у сироватці, що потребує їх введення пацієнтам шляхом безперервної інфузії. З іншого боку, IgG-подібні формати, хоча вони мають значні переваги з позицій тривалого часу напівжиття, мають такий недолік як токсичність, асоційована з нативними ефекторними функціями, які придатні молекулам IgG. Їх імуногенний потенціал являє собою іншу характеристику IgG-подібних біспецифічних антитіл, насамперед нелюдського формату, несприятливу з позицій їх успішного терапевтичного застосування. І, насамкінець, основною проблемою при звичайному підході до створення біспецифічних антитіл є одержання

біспецифічних конструкцій антитіл в достатній для клінічних досліджень кількості і які мають достатню чистоту, ця проблема пов'язана з помилковим спарюванням важких і легких ланцюгів антитіл з різними специфічностями при сумісній експресії, що знижує вихід правильно зібраної конструкції і призводить до одержання низки нефункціональних побічних продуктів, від яких

3 з урахуванням труднощів і недоліків, притаманним доступним в даний час біспецифічним антитілам, призначеним для опосередкованої Т-клітинами імунотерапії, зберігається потреба у створенні нових покращених форматів зазначених молекул. У даному винаході запропоновані біспецифічні антигензв'язувальні молекули, створені для активації і переорієнтації Т-клітин, в

10 яких об'єднані висока ефективність і технологічність з низькою токсичністю і переважними фармакокінетичними властивостями.

Коротке викладення суті винаходу

Першим об'єктом даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

15 (I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, який містить щонайменше одну визначальну комплементарність ділянку (гіперваріабельну ділянку, CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10;

20 (II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені.

В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 3, SEQ ID NO: 32 і SEQ ID NO: 33, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 7 і SEQ ID NO: 31.

30 В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7.

40 В конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з карциноембріональним антигеном (CEA, CEACAM5) і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 24, SEQ ID NO: 25 і SEQ ID NO: 26, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 28, SEQ ID NO: 29, SEQ ID NO: 30.

45 В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CEA і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 27.

50 В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP (CSPG4) і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15, SEQ ID NO: 16, SEQ ID NO: 35, SEQ ID NO: 37, SEQ ID NO: 38 і SEQ ID NO: 40, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

55 В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з асоційованим з меланою хондроїтинсульфат протеогліканом (MCSP, CSPG4) і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID

NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, і SEQ ID NO: 20.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 17.

В конкретному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій обмінені або варіабельні, або константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab. В ще більш переважному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій обмінені константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab.

В одному з варіантів здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент являє собою канонічну молекулу Fab.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу не більше одного антигензв'язувального фрагмента, що має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, є присутнім в активувальній Т-клітині біспецифічній антигензв'язувальній молекулі (тобто активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула забезпечує одновалентне зв'язування з CD3).

В іншому варіанті здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені. В одному з варіантів здійснення винаходу зазначена третя антигензв'язувальна молекула являє собою канонічну молекулу Fab. В одному з варіантів здійснення винаходу зазначена третя антигензв'язувальна молекула ідентична другому антигензв'язувальному фрагменту.

В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CEA, і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 24, SEQ ID NO: 25 і SEQ ID NO: 26, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 28, SEQ ID NO: 29 і SEQ ID NO: 30.

В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CEA, і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 27.

В одному з варіантів здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15, SEQ ID NO: 16, SEQ ID NO: 35, SEQ ID NO: 37, SEQ ID NO: 38 і SEQ ID NO: 40, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який

являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19 і SEQ ID NO: 20.

5 В одному з варіантів здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

15 В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 17.

20 В деяких варіантах здійснення винаходу перший і другий антигензв'язувальні фрагменти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули злиті один з іншим необов'язково через пептидний лінкер. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента. В іншому зазначеному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента. В варіантах здійснення винаходу, в яких або (I) другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, або (II) перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента, додатково легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента можуть бути злиті один з іншим необов'язково через пептидний лінкер.

35 В одному з варіантів здійснення винаходу зазначена активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить (III) Fc-домен, що складається з першої й другої субодиниць, які мають здатність до стабільної асоціації.

40 В одному з варіантів здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. В іншому варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. В одному з варіантів здійснення винаходу перший і другий антигензв'язувальні фрагменти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули кожний злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену.

45 В одному з варіантів здійснення винаходу третій антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. В конкретному варіанті здійснення винаходу другий і третій антигензв'язувальні фрагменти активувальної Т-клітини антигензв'язувальної молекули кожний злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену, і перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента. В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу перший і третій антигензв'язувальні фрагменти активувальної Т-клітини антигензв'язувальної молекули кожний злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену, а другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента. Компоненти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули можна зливати безпосередньо або через прийнятні пептидні лінкери. В одному з варіантів здійснення винаходу перший і третій антигензв'язувальні фрагменти і Fc-домен утворюють частину молекули імуноглобуліну.

60 В конкретному варіанті здійснення винаходу молекула імуноглобуліну являє собою імуноглобулін класу IgG. В ще більш переважному варіанті здійснення винаходу імуноглобулін

являє собою імуноглобулін підкласу IgG₁. В іншому варіанті здійснення винаходу імуноглобулін являє собою імуноглобулін підкласу IgG₄.

В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₁. В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₄. Ще в одному конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₄, який містить амінокислотну заміну S228P (нумерація за Кеботом). В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен є людським Fc-доменом.

В конкретних варіантах здійснення винаходу Fc-домен містить модифікацію, яка сприяє асоціації першої й другої субодиниць Fc-домену. В зазначеному конкретному варіанті здійснення винаходу амінокислотний залишок в СН3-доміні першої субодиниці Fc-домену замінюють на амінокислотний залишок, що має більший об'єм бокового ланцюга, створюючи тим самим опуклість в СН3-доміні першої субодиниці, яка може поміщатися в порожнину в СН3-доміні другої субодиниці, а амінокислотний залишок в СН3-доміні другої субодиниці Fc-домену замінюють на амінокислотний залишок, що має менший об'єм бокового ланцюга, створюючи тим самим порожнину в СН3-доміні другої субодиниці, в яку може поміщатися опуклість в СН3-доміні першої субодиниці.

В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен має знижену афінність зв'язування з Fc-рецептором і/або зниженою ефекторною функцією у порівнянні з нативним Fc-доменом IgG₁. В деяких варіантах здійснення винаходу Fc-домен створюють так, щоб він мав знижену афінність зв'язування з Fc-рецептором і/або знижену ефекторну функцію у порівнянні з не створеним за допомогою інженерії Fc-доменом. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен містить одну або декілька амінокислотну(іх) заміну(н), яка(і) знижує(ють) зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію. В одному з варіантів здійснення винаходу одна або декілька амінокислотна(іх) заміна(н) в Fc-доміні, яка(і) знижує зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію, знаходиться(яться) в одному або декількох положеннях, вибраних з групи, що містить L234, L235 і P329 (нумерація за Кеботом). В конкретних варіантах здійснення винаходу кожна субодиниця Fc-домену містить три амінокислотні заміни, які знижують зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію, де зазначені амінокислотні заміни представляють собою L234A, L235A і P329G. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₁, зокрема Fc-домен людського IgG₁. В інших варіантах здійснення винаходу кожна субодиниця Fc-домену містить дві амінокислотні заміни, які знижують зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію, де зазначені амінокислотні заміни представляють собою L235E і P329G. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₄, зокрема, Fc-домен людського IgG₄. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули являє собою Fc-домен IgG₄ і містить амінокислотні заміни L235E і S228P (SPLE).

В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою Fcγ-рецептор. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою людський Fc-рецептор. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою активувальний Fc-рецептор. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою людський FcγRIIa, FcγRI і/або FcγRIIIa. В одному з варіантів здійснення винаходу ефекторна функція являє собою антитіло-зумовлену клітинно-залежну цитотоксичність (ADCC).

Іншим об'єктом винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, або її фрагмент. Винахід відноситься також до поліпептидів, які кодуються полінуклеотидами, що запропоновані у винаході. Винахід відноситься також до експресійного вектора, що містить виділений полінуклеотид, запропонований у винаході, і клітини-хазяїна, що містить виділений полінуклеотид або експресійний вектор, запропонований у винаході. В деяких варіантах здійснення клітина-хазяїн являє собою еукаріотичну клітину, зокрема, клітину ссавця.

Іншим об'єктом винаходу є спосіб одержання активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, який полягає у тому, що здійснюють стадії, на яких а) культивують клітину-хазяїна, запропоновану у винаході, в умовах, придатних для експресії активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, і б) виділяють активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу. Винахід відноситься також до активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, одержаної способом, запропонованим у винаході.

Винахід відноситься також до фармацевтичної композиції, що містить активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, і фармацевтично прийнятний носій.

5 Під об'єм винаходу підпадають також способи застосування активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули і фармацевтичної композиції, які запропоновані у винаході. Одним з об'єктів винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула або фармацевтична композиція, запропонована у винаході, призначена для застосування як лікарського засобу. Одним з об'єктів винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула або фармацевтична композиція, запропонована у винаході, призначена для застосування при лікуванні захворювання в індивідуума, який цього потребує. В конкретному варіанті здійснення винаходу захворювання являє собою рак.

10 Запропоновано також застосування активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, для приготування лікарського засобу для лікування захворювання в індивідуума, який цього потребує; а також спосіб лікування захворювання в індивідуума, який полягає у тому, що вводять зазначеному індивідууму в терапевтично ефективній кількості композицію, яка містить активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, у фармацевтично прийнятній формі. В конкретному варіанті здійснення винаходу захворювання являє собою рак. У будь-якому з перерахованих вище варіантів здійснення винаходу індивідуум переважно являє собою ссавця, насамперед людину.

20 У винаході також запропонований спосіб індукції лізису клітини-мішені, зокрема, пухлинної клітини, який полягає у тому, що приводять у контакт клітину-мішень з активувальною Т-клітини біспецифічною антигензв'язувальною молекулою, яка пропонується у винаході, в присутності Т-клітини, зокрема цитотоксичної Т-клітини.

25 Короткий опис креслень

На кресленнях показано:

на фіг. 1 - приклади конфігурацій активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул (TCB), які запропоновані у винаході. (А) Ілюстрація молекули "1+1 IgG Crossfab". (Б) Ілюстрація молекули "2+1 IgG Crossfab". (В) Ілюстрація молекули "2+1 IgG Crossfab" з альтернативним порядком розташування компонентів, що являють собою Crossfab і Fab ("інвертована"). (Г) Ілюстрація молекули "1+1 CrossMab". (Д) Ілюстрація молекули "2+1 IgG Crossfab, зв'язаний легкий ланцюг". (Е) Ілюстрація молекули "1+1 IgG Crossfab, зв'язаний легкий ланцюг". (Ж) Ілюстрація молекули "2+1 IgG Crossfab, інвертована, зв'язаний легкий ланцюг". (З) Ілюстрація молекули "1+1 IgG Crossfab, інвертована, зв'язаний легкий ланцюг". Чорна крапка: необов'язкова модифікація в Fc-домені, що сприяє гетеродимеризації;

на фіг. 2 - порівняльний аналіз первинної структури клонів антитіл до MCSP з дозрілою афінністю відносно батьківського клону з недозрілою афінністю (M4-3 ML2);

на фіг. 3 - схематичне зображення активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули до MCSP (TCB-молекула (антитіло) до MCSP) (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA, інвертована);

на фіг. 4 - результати, одержані за допомогою аналізу методом капілярного електрофорезу в присутності ДСН (КЕ-ДСН) TCB-молекули до MCSP (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA, інвертована, SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55). Електрофореграми представлені у вигляді результатів ДСН-ПААГ TCB-молекули до MCSP: А) невідновлювальні умови, Б) відновлювальні умови;

на фіг. 5 - схематичне зображення TCB-молекули до CEA (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA, інвертована);

на фіг. 6 - результати, одержані за допомогою КЕ-ДСН, TCB-молекули до CEA (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA, інвертована, SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58). Електрофореграми представлені у вигляді результатів ДСН-ПААГ TCB-молекули до CEA: А) невідновлювальні умови, Б) відновлювальні умови;

на фіг. 7 - результати аналізу зв'язування TCB-молекули до MCSP (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55) з A375-клітинами (MCSP⁺) (А) і Jurkat (CD3⁺-клітини) (Б). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62);

на фіг. 8 - результати аналізу Т-клітинного цитолізу клітин-мішеней, індукованого TCB-антитілом до MCSP (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55), одержані на клітинах лінії A375 (високий рівень MCSP) (А), MV-3 (середній рівень MCSP) (Б), НСТ-116 (низький рівень MCSP) (В) і LS180 (MCSP-негативні) (Г) (Е:Т=10:1, як ефекторні клітини застосовували людські РВМС, тривалість

інкубації 24 год.). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO:59, 60, 61 і 62);

на фіг. 9 - результати аналізу підвищувальної регуляції CD25 і CD69 на людських CD8⁺-(А, Б) і CD4⁺-(В, Г)-Т-клітинах після опосередкованого Т-клітинами цитолізу клітин меланоми лінії MV3 (Е:Т=10:1, тривалість інкубації 24 год.), яка індукується TCB-антитілом до MCSP (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO:59, 60, 61 і 62);

на фіг. 10 - результати аналізу секреції IL-2 (А), IFN-γ (Б), TNFα (В), IL-4 (Г), IL-10 (Д) і гранзиму В (Е) людськими PBMC після опосередкованого Т-клітинами цитолізу клітин меланоми лінії MV3 (Е:Т=10:1, тривалість інкубації 24 год.), яка індукується TCB-антитілом до MCSP (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO:59, 60, 61 і 62);

на фіг. 11 - результати аналізу зв'язування TCB-молекули до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) з клітинами, що експресують CEA аденокарциноми легені лінії A549 (А) і з іморталізованими лініями, що експресують CD3 Т-лімфоцитів людини і мавп-циномолгус (Jurkat (Б) і HSC-F (В) відповідно);

на фіг. 12 - результати аналізу Т-клітинного цитолізу, індукованого TCB-молекулою до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58), клітин лінії HPAFII (високий рівень CEA) (А, Д), VxPC-3 (середній рівень CEA) (Б, Е), ASPC-1 (низький рівень CEA) (В, Ж) і HCT-116 (CEA-негативні) (Г, З). Е:Т=10:1, як ефекторних клітин застосовували людські PBMC, тривалість інкубації 24 год. (А-Г) або 48 год. (Д-З). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO:59, 60, 61 і 62);

на фіг. 13 - результати аналізу проліферації людських CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітин (А-Г) і підвищувальної регуляції CD25 на людських CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітинах (Д-З) через 5 днів після опосередкованого Т-клітинами цитолізу клітин лінії HPAFII (високий рівень CEA) (А, Д), VxPC-3 (середній рівень CEA) (Б, Е), ASPC-1 (низький рівень CEA) (В, Ж) і HCT-116 (CEA-негативні) (Г, З), індукованого TCB-молекулою до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58).

"TCB DP47": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62);

на фіг. 14 - результати аналізу секреції IFN-γ (А), TNFα (Б), гранзима В (В), IL-2 (Г), IL-6 (Д) і IL-10 (Е) після опосередкованого Т-клітинами цитолізу пухлинних клітин лінії MKN45 (Е:Т=10:1, тривалість інкубації 48 год.), індукованого молекулою TCB до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58). "Неспрямована" TCB-молекула": біспецифічне антитіло, яке зв'язується з CD3, але не з другим антигеном (SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62);

на фіг. 15 - результати аналізу опосередкованого Т-клітинами цитолізу пухлинних клітин-мішеней LS180, які експресують CEA, індукованого TCB-молекулою до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) в присутності збільшуваних концентрацій CEA, що секретується (sCEA), при оцінюванні через 24 год. (А) або 48 год. (Б) після інкубації з TCB-молекулою до CEA і sCEA;

на фіг. 16 - результати аналізу опосередкованого Т-клітинами цитолізу клітин лінії A549 (аденокарцинома легені), що надекспресують людський CEA (A549-hCEA), одержані через 21 год. (А, Б) і 40 год. (В, Г) після інкубації з молекулою TCB до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) і людськими PBMC (А, В) або PBMC мавп-циномолгус (Б, Г) як ефекторних клітин;

на фіг. 17 - результати аналізу опосередкованого Т-клітинами цитолізу клітинних ліній, що експресують CEA людських колоректального раку, індукованого TCB-молекулою до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) при застосуванні в концентрації 0,8 нМ (А), 4 нМ (Б) і 20 нМ (В). (Г) - дані про кореляцію між рівнем експресії CEA і % специфічного лізису при застосуванні TCB-молекули до CEA в концентрації 20нМ, (Д) - дані про кореляцію між рівнем експресії CEA і величиною EC₅₀ TCB-молекули до CEA;

на фіг. 18 - результати оцінювання протипухлинної ефективності in vivo TCB-молекули до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) при застосуванні сумісної трансплантації клітин карциноми ободової кишки людини лінії LS174T-fluc2 з людськими PBMC (співвідношення Е:Т=5:1). Результати представлені у вигляді середнього значення і СКО (середня квадратична помилка), одержаних для 12 мишей, у яких вимірювали об'єм пухлин за допомогою кронциркуля (А і В) або за допомогою біолюмінесценції (інтегральний потік), Б і Г) в різних оброблювальних групах. (А, Б) - рання стадія лікування, що починається в день 1, (В, Г) відкладене лікування, що починається в день 7. Як негативного контролю застосовували TCB-молекулу до MCSP (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55);

на фіг. 19 - результати оцінювання протипухлинної ефективності in vivo TCB-молекули до CEA (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58) при застосуванні сумісної трансплантації клітин карциноми ободової кишки людини лінії LS174T-fluc2 з людськими PBMC (співвідношення Е:Т=1:1).

Результати представлені у вигляді середнього значення і СКО, одержаних для 10 мишей, у яких вимірювали об'єм пухлин за допомогою кронциркуля (А і В) або за допомогою біолюмінесценції (інтегральний потік, Б і Г) в різних оброблювальних групах. Як негативного контролю застосовували ТСВ-молекулу до МСРР (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55);

5 на фіг. 20 - результати оцінювання ефективності *in vivo* мишачизованої (що містить ділянки мишачого антитіла) ТСВ-молекули до СЕА, одержані на ортотопічної моделі пухлини Рапс02-huCEА, створеної на імунокомпетентних трансгенних мишах лінії huCD3ε/huCEА;

на фіг. 21 - дані про термостабільність ТСВ-молекули до СЕА. Аналіз на основі динамічного розсіяння світла, виміряні при зміні температури від 25 до 75 °С зі швидкістю 0,05 °С/хв. Дублікат позначений сірим кольором;

10 на фіг. 22 - дані про термостабільність ТСВ-молекули до МСРР. Аналіз на основі динамічного розсіяння світла, виміряні при зміні температури від 25 до 75 °С зі швидкістю 0,05 °С/хв. Дублікат позначений сірим кольором;

на фіг. 23 - результати аналізу опосередкованого Т-клітинами цитолізу, індукованого ТСВ-антитілом до МСРР (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55) і ТСВ-антитілом до МСРР "1+1 CrossMab", пухлинних клітин-мішеней: (А) А375 (високий рівень МСРР), (Б) MV-3 (середній рівень МСРР) і (В) НСТ-116 (низький рівень МСРР). (Г) LS180 (МСРР-негативна лінія пухлинних клітин) застосовували як негативного контролю. Цитоліз пухлинних клітин оцінювали через 24 год. (А-Г) і 48 год. (Д-З) після інкубації клітин-мішеней з антитілами і ефекторними клітинами (людські РВМС);

20 на фіг. 24 - результати аналізу підвищувальної регуляції CD25 і CD69 на людських CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітинах після Т-клітинного цитолізу пухлинних клітин, що експресують МСРР (А375, А-Г і MV-3, Д-З), зумовленого ТСВ-антитілом до МСРР (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55) і ТСВ-антитілом до МСРР "1+1 CrossMab";

25 на фіг. 25 - результати, одержані за допомогою КЕ-ДСН, для антитіла ТСВ DP47 GS ("2+1 Crossfab-IgG P329G LALA, інвертована" = "неспрямована" ТСВ-молекула", SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62), яка містить DP47 GS як незв'язувальне антитіло і гуманізоване CH2527 як антитіло до CD3. Електрофореграми представлені у вигляді результатів ДСН-ПААГ ТСВ-молекули DP47 GS: А) невідновлювальні умови, Б) відновлювальні умови.

30 Докладний опис винаходу
Визначення

Поняття, застосовні в даному описі, мають значення, загальноприйнятні в даній галузі, якщо нижче спеціально не зазначене інше.

35 В контексті даного опису поняття "антигензв'язувальний фрагмент" у найбільш широкому смислі відноситься до молекули, яка специфічно зв'язується з антигенною детермінантою. Прикладами антигензв'язувальних фрагментів є імуноглобуліни та їх похідні, наприклад, фрагменти.

40 Поняття "біспецифічна" означає, що антигензв'язувальна молекула має здатність специфічно зв'язуватися щонайменше з двома різними антигенними детермінантами. Як правило, біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить два антигензв'язувальних сайти, кожний з яких є специфічним у відношенні різних антигенних детермінант. В деяких варіантах здійснення винаходу біспецифічна антигензв'язувальна молекула має здатність одночасно зв'язуватися з двома антигенними детермінантами, насамперед з двома антигенними детермінантами, які експресуються на двох різних клітинах.

45 В контексті даного опису поняття "валентність" означає наявність певної кількості антигензв'язувальних сайтів в антигензв'язувальній молекулі. Так, поняття "одновалентне зв'язування з антигеном" означає наявність одного (і не більше одного) специфічного у відношенні антигену антигензв'язувального сайти в антигензв'язувальній молекулі.

50 Поняття "антигензв'язувальний сайт" відноситься до сайту, тобто одного або декільком амінокислотним залишкам антигензв'язувальної молекули, які забезпечують взаємодію з антигеном. Наприклад, антигензв'язувальний сайт антитіла містить амінокислотні залишки з гіперваріабельних ділянок (що визначають комплементарність ділянок) (CDR). Нативна молекула імуноглобуліну має два антигензв'язувальних сайти, молекула Fab, як правило, має один антигензв'язувальний сайт.

55 В контексті даного опису поняття "антигензв'язувальний фрагмент" відноситься до поліпептидної молекули, яка специфічно зв'язується з антигенною детермінантою. В одному з варіантів здійснення винаходу антигензв'язувальний фрагмент має здатність спрямовувати субстанцію, до якої він приєднаний (наприклад, другий антигензв'язувальний фрагмент), до сайту-мішені, наприклад, до специфічного типу пухлинної клітини або строми пухлини, що несе антигенну детермінанту. В іншому варіанті здійснення винаходу антигензв'язувальний фрагмент

60

має здатність активувати передачу сигналів через його антиген-мішень, наприклад, антиген комплексу Т-клітинного рецептора. Антигензв'язувальні фрагменти містять антитіла і їх фрагменти, що додатково описано нижче. Переважні антигензв'язувальні фрагменти містять антигензв'язувальний домен антитіла, який містить варіабельну ділянку важкого ланцюга антитіла і варіабельну ділянку легкого ланцюга антитіла. В деяких варіантах здійснення винаходу антигензв'язувальні фрагменти можуть містити константні ділянки антитіла, що додатково описано нижче і відомо в даній ділянці. Придатні константні ділянки важких ланцюгів містять будь-які з п'яти ізотипів: α , δ , ϵ , γ або μ . Придатні константні ділянки легких ланцюгів містять будь-які з двох ізотипів: κ і λ .

В контексті даного опису поняття "антигенна детермінанта" є синонімом понять "антиген" і "епітоп" і відноситься до сайту (наприклад, ділянки, що складається з суміжних амінокислот, або конформаційної конфігурації, що складається з різних областей несуміжних амінокислот) на поліпептидній макромолекулі, з кою зв'язується антигензв'язувальний фрагмент з утворенням комплексу антигензв'язувальний фрагмент-антиген. Придатні антигенні детермінанти можуть бути присутніми, наприклад, на поверхні пухлинних клітин, на поверхні інфікованих вірусом клітин, на поверхні інших хворих клітин, на поверхні імунних клітин, клітин, що знаходяться у вільному стані в сироватці крові і/або у позаклітинному матриксі (ECM). В контексті даного опису білки, що відносяться до антигенів (наприклад, MCSP, CEA, CD3), якщо не зазначене інше, можуть представляти собою будь-які нативні форми білків з будь-якого застосовного як джерела хребетної тварини, включаючи ссавців, таких як примати (наприклад, люди) і гризуни (наприклад, миші й щури). В конкретному варіанті здійснення винаходу антиген являє собою людський білок. В контексті даного опису при посиланні на конкретний білок мають на увазі "повнорозмірний", непроцесований білок, а також будь-яку форму білка, одержану в результаті процесингу в клітині. Під поняття підпадають також варіанти білка, що зустрічаються в природних умовах, наприклад, сплайсингові варіанти або алельні варіанти. Прикладами людських білків, придатних як антигени, є (але, не обмежуючись тільки ними): асоційований з меланомою хондроїтинсульфат-протеоглікан (MCSP), відомий також як хондроїтинсульфат-протеоглікан 4 (CSPG4, UniProt № Q6UVK1 (версія 70), NCBI RefSeq № NP_001888.2); карциномембрональний антиген (CEA), відомий також як споріднений молекулі клітинної адгезії 5 карциномембрональний антиген (CEACAM5, UniProt № P06731 (версія 119), NCBI RefSeq № NP_004354.2); і CD3, насамперед епсилон-субодиниця CD3 (див. UniProt № P07766 (версія 130), NCBI RefSeq № NP_000724.1, в SEQ ID NO: 103 представлена людська послідовність; або UniProt № Q95L15 (версія 49), NCBI GenBank № BAB71849.1, в SEQ ID NO: 104 представлена послідовність мавп циномогус (яванський макак-крабоїд) [*Macaca fascicularis*]). В деяких варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, зв'язується з епітопом CD3 або антигену клітини-мішені, який є консервативним для CD3 або антигену-мішені з різних видів. В деяких варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, зв'язується з CD3 і CEACAM5, але не зв'язується з CEACAM1 або CEACAM6. Поняття "специфічно зв'язується" означає, що зв'язування є вибіркоvim у відношенні антигена і його можна відрізнити від небажаних або неспецифічних взаємодій. Здатність антигензв'язувального фрагмента зв'язуватися зі специфічною антигенною детермінантою, можна визначати за допомогою твердофазного імуоферментного аналізу (ELISA) або інших методик, відомих спеціалісту в даній галузі техніки, наприклад, за допомогою методики на основі поверхневого плазмонного резонансу (проводячи аналіз за допомогою пристрою BIAcore) (Liljeblad та інш., *Glyco J* 17, 2000, сс. 323-329), і традиційних аналізів зв'язування (Heeley, *Endocr Res* 28, 2002, сс. 217-229). В одному з варіантів здійснення винаходу рівень зв'язування антигензв'язувального фрагмента з неспорідненим білком складає менше ніж приблизно 10% від рівня зв'язування антигензв'язувального фрагмента з антигеном, при вимірюванні, наприклад, за допомогою SPR. В деяких варіантах здійснення винаходу антигензв'язувальний фрагмент, який зв'язується з антигеном, або антигензв'язувальна молекула, яка містить антигензв'язувальний фрагмент, характеризується величиною константи дисоціації (K_D), яка складає ≤ 1 мкМ, ≤ 100 нМ, ≤ 10 нМ, ≤ 1 нМ, $\leq 0,1$ нМ, $\leq 0,01$ нМ або $\leq 0,001$ нМ (наприклад, 10^{-8} М або менше, наприклад, від 10^{-8} М до 10^{-13} М, наприклад, від 10^{-9} М до 10^{-13} М).

Поняття "афінність" відноситься до сумарної сили всіх нековалентних взаємодій між індивідуальним сайтом зв'язування молекули (наприклад, рецептора) і її партнера зі зв'язування (наприклад, ліганду). Якщо не зазначене інше, то в контексті даного опису поняття "афінність зв'язування" відноситься до притаманній компонентам зв'язувальної пари (наприклад, антигензв'язувального фрагменту і антигену або рецептору і ліганду) афінності зв'язування, що відбиває взаємодію за типом 1:1. Афінність молекули X до її партнера Y можна, як правило, характеризувати за допомогою константи дисоціації (K_D), яка являє собою відношення констант швидкості реакції дисоціації й асоціації (K_{off} і K_{on} відповідно). Так, еквівалентні афінності можуть відповідати різним константам швидкості, якщо співвідношення констант швидкості залишається

там самим. Афініть можна оцінювати загальноприйнятими методами, відомими в даній галузі, включаючи представлені в даному описі методи. Конкретним методом вимірювання афіності є метод поверхневого плазмонного резонансу (SPR).

Поняття "знижене зв'язування (знижена здатність до зв'язування)", наприклад, знижена здатність до зв'язування з Fc-рецептором, відноситься до зниження афіності відносно відповідної взаємодії, вимірної, наприклад, за допомогою SPR. Для ясності слід пояснити, що поняття охоплює також зниження афіності до нуля (або нижче межі виявлення аналітичного метода), тобто повну елімінацію взаємодії. І, навпаки, "підвищене зв'язування (підвищена здатність до зв'язування)" відноситься до підвищення афіності зв'язування відносно відповідної взаємодії.

Поняття "Т-клітинна активація (активація Т-клітин)" в контексті даного опису відноситься до однієї або декількох клітинним відповідям Т-лімфоциту, зокрема, цитотоксичного Т-лімфоциту, вибраним з: проліферації, диференціації секреції цитокінів, вивільнення цитотоксичних ефекторних молекул, цитотоксичної активності і експресії маркерів активації. Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, мають здатність індукувати Т-клітинну активацію. Прийнятні аналізи оцінювання Т-клітинної активації, відомі в даній галузі, представлені в даному описі.

Поняття "антиген клітини-мішені" в контексті даного опису відноситься до антигенної детермінанти, яка є присутньою на поверхні клітини-мішені, наприклад, клітини в пухлині, такої як ракова клітина або клітина строми пухлини.

В контексті даного опису поняття "перший" і "другий" відносно антигензв'язувальних фрагментів тощо застосовують з метою зручності розрізнення, коли є присутнім більше одного типу кожного з фрагментів. Застосування цих понять не має на увазі їх конкретний порядок або орієнтацію в активувальній Т-клітині біспецифічній антигензв'язувальній молекулі, якщо спеціально не зазначено інше.

Поняття "молекула Fab" відноситься до білка, що складається з VH і CH1-домену важкого ланцюга ("важкий ланцюг Fab") і VL і CL-домену легкого ланцюга ("легкий ланцюг Fab") імуноглобуліну.

Під поняттям "злиті" мають на увазі, що компоненти (наприклад, молекула Fab і субодиниця Fc-домену) поєднані пептидними зв'язками, або безпосередньо, або за допомогою одного або декількох пептидних лінкерів.

В контексті даного опису поняття "одноланцюгова" відноситься до молекули, що містить амінокислотні мономери, зв'язані лінійно за допомогою пептидних зв'язків. В деяких варіантах здійснення винаходу антигензв'язувальний фрагмент являє собою одноланцюгову молекулу Fab, тобто молекулу Fab, в якій легкий ланцюг Fab і важкий ланцюг Fab поєднані за допомогою пептидного лінкера з утворенням одного пептидного ланцюга. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу С-кінець легкого ланцюга Fab поєднаний з N-кінцем важкого ланцюга Fab в одноланцюговій молекулі Fab.

Під одержаною в результаті кросинговеру молекулою Fab (яку позначають також як "Crossfab") мають на увазі молекулу Fab, в якій або варіабельні ділянки, або константні ділянки важкого і легкого ланцюга Fab обмінені одна на іншу, тобто одержана в результаті кросинговеру молекула Fab містить пептидний ланцюг, що складається з варіабельної ділянки легкого ланцюга і константної ділянки важкого ланцюга, і пептидний ланцюг, що складається з варіабельної ділянки важкого ланцюга і константної ділянки легкого ланцюга. Для простоти розуміння, слід відзначити, що в одержаній в результаті кросинговеру молекулі Fab, в якій обмінені варіабельні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, пептидний ланцюг, який містить константну область важкого ланцюга, позначають в контексті даного опису як "важкий ланцюг" одержаної в результаті кросинговеру молекули Fab. І, навпаки, в одержаній в результаті кросинговеру молекулі Fab, в якій обмінені константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, пептидний ланцюг, який містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, позначають в контексті даного опису як "важкий ланцюг" одержаної в результаті кросинговеру молекули Fab.

На противагу до цього, під "канонічною" молекулою Fab мають на увазі молекулу Fab, яка має її природній формат, тобто яка містить важкий ланцюг, що складається з варіабельної і константної областей важкого ланцюга (VH-CH1), і легкий ланцюг, що складається з варіабельної і константної областей легкого ланцюга (VL-CL).

Поняття "молекула імуноглобуліну" відноситься до білка, що має структуру антитіла, яке зустрічається в природних умовах. Наприклад, імуноглобуліни класу IgG представляють собою гетеротетрамерні глікопротеїни з молекулярною масою приблизно 150000 Да, що складаються з двох легких ланцюгів і двох важких ланцюгів, зв'язаних дисульфідними містками. У напрямку від N-кінця до С-кінця кожний важкий ланцюг містить варіабельну ділянку (VH), яку називають також варіабельним важким доменом або варіабельним доменом важкого ланцюга, за яким розташовані три константних домени (CH1, CH2 і CH3), які називають також константною ділянкою важкого ланцюга. Аналогічно до цього, у напрямку від N-кінця до С-кінця кожна легкий

ланцюг містить варіабельну ділянку (VL), яку називають також варіабельним легким доменом або варіабельним доменом легкого ланцюга, за яким розташований константний домен легкого ланцюга (CL), який називають також константною ділянкою легкого ланцюга. Важкий ланцюг імуноглобуліну може відноситися до одного з п'яти типів, позначених як α (IgA), δ (IgD), ϵ (IgE), γ (IgG) або μ (IgM), деякі з яких додатково підрозділяють на підтипи, наприклад, γ_1 (IgG₁), γ_2 (IgG₂), γ_3 (IgG₃), γ_4 (IgG₄), α_1 (IgA₁) і α_2 (IgA₂). Легкий ланцюг імуноглобуліну може відноситися до одного з двох типів, позначених як каппа (κ) і лямбда (λ), на основі амінокислотної послідовності її константного домену. Імуноглобулін, як правило, складається з двох молекул Fab і Fc-домену, які поєднані через шарнірну область імуноглобуліну.

В контексті даного опису поняття "антитіло" застосовують у його найбільш широкому сенсі, і воно відноситься до різних структур антитіл, включаючи (але, не обмежуючись тільки ними) моноклональні антитіла, поліклональні антитіла і фрагменти антитіл, за умови, що вони мають потрібну антигензв'язувальну активність.

Поняття "фрагмент антитіла" відноситься до молекули, яка відрізняється від інтактного антитіла, яка містить частину інтактного антитіла, яка має здатність зв'язуватися з антигеном, з яким зв'язується інтактне антитіло. Прикладами фрагментів антитіл є (але, не обмежуючись тільки ними) Fv, Fab, Fab', Fab'-SH, F(ab')₂, димерні антитіла, лінійні антитіла, одноланцюгові молекули антитіл (наприклад, scFv) і однодоменні антитіла. Огляд деяких фрагментів антитіл див., наприклад, у Hudson та інш., *Nat Med* 9, 2003, сс. 129-134. Огляд scFv-фрагментів див., наприклад, у Plückthun в: *The Pharmacology of Monoclonal Antibodies*, т. 113, під ред. Rosenberg і Moore, вид-во Springer-Verlag, New York, 1994, сс. 269-315; див. також WO 93/16185; і US №№ 5571894 і 5587458. Обговорення Fab- і F(ab')₂-фрагментів, що містять залишки епітопу, що зв'язується з рецептором рятування, і які мають подовжений час напівжиття *in vivo*, див. в US № 5869046. Димерні антитіла (діабоді) представляють собою фрагменти антитіл з двома антигензв'язувальними сайтами, які можуть бути двохвалентними або біспецифічними (див., наприклад, EP 404097; WO 1993/01161; Hudson та інш., *Nat Med* 9, 2003, сс. 129-134; і Hollinger та інш., *Proc Natl Acad Sci USA* 90, 1993, сс. 6444-6448. Тримерні (триабоді) і тетрамерні (тетрабоді) антитіла описані також у Hudson та інш., *Nat Med* 9, 2003, сс. 129-134. Однодоменні антитіла представляють собою фрагменти антитіл, які містять весь або частину варіабельного домену важкого ланцюга або весь або частину варіабельного домену легкого ланцюга антитіла. В деяких варіантах здійснення винаходу однодоменне антитіло являє собою людське однодоменне антитіло (фірма Domantis, Inc., Waltham M.A.; див., наприклад, US № 6248516 B1). Фрагменти антитіл можна створювати за допомогою різних методик, включаючи (але, не обмежуючись тільки ними) протеолітичне розщеплення інтактного антитіла, а також одержувати із застосуванням рекомбінантних клітин-хазяїв (наприклад, *E. coli* або фага), як зазначено в даному описі.

Поняття "антигензв'язувальний домен" відноситься до частини антитіла, яка містить область, яка специфічно зв'язується і є комплементарною частині антигену або повному антигену. Антигензв'язувальний домен може представляти собою, наприклад, один або декілька варіабельних доменів антитіла (які називають також варіабельними областями антитіла). Переважно антигензв'язувальний домен містить варіабельну ділянку легкого ланцюга (VL) антитіла і варіабельну ділянку важкого ланцюга (VH) антитіла.

Поняття "варіабельна область" або "варіабельний домен" відноситься до домену важкого або легкого ланцюга антитіла, який приймає участь у зв'язуванні антитіла з антигеном. Варіабельні домени важкого ланцюга і легкого ланцюга (VH і VL відповідно) нативного антитіла, як правило, мають схожі структури, при цьому кожний домен містить чотири консервативних каркасних ділянки (FR) і три гіперваріабельних ділянки (HVR) (див., наприклад, Kindt та інш., *Kuby Immunology*, 6-оє вид., вид-во W.H. Freeman and Co., 2007, з. 91). Одного VH- або VL-домену може бути достатньо для забезпечення специфічності зв'язування антигену.

Поняття "гіперваріабельна ділянка" або "HVR" в контексті даного опису відноситься до кожної з ділянок варіабельного домену антитіла, послідовності яких є гіперваріабельними, і/або які утворюють структури у вигляді петель ("гіперваріабельні петлі"). Як правило, нативні чотирьохланцюгові антитіла містять шість HVR; три в VH (H1, H2, H3) і три в VL (L1, L2, L3). HVR, як правило, містять амінокислотні залишки з гіперваріабельних петель і/або з "визначальних комплементарність ділянок" (CDR), останні відрізняються найбільш вираженою варіабельністю послідовності і/або беруть участь у розпізнаванні антигенів. Крім CDR1, наявного в VH, CDR, як правило, містять амінокислотні залишки, які утворюють гіперваріабельні петлі. Поняття "гіперваріабельні ділянки" (HVR) відноситься також до "визначальних комплементарність ділянок" (CDR), і в контексті даного опису ці поняття застосовують взаємозаміно відносно положень варіабельної ділянки, які формують антигензв'язувальні

ділянки. Ця конкретна область описана у Kabat та інш., U.S. Dept. of Health and Human Services, "Sequences of Proteins of Immunological Interest", 1983 і у Chothia та інш., J. Mol. Biol. 196, 1987, сс. 901-917, причому ці визначення відносяться до перекривальних амінокислотних залишків або піднаборів амінокислотних залишків при їх порівнянні один з іншим. Однак в контексті даного опису мають на увазі можливість застосування будь-якого визначення CDR антитіла або його варіантів. Відповідні амінокислотні залишки, з яких складаються CDR, як вони визначені в кожній з процитованих вище посилань, представлені у порівнянні нижче в таблиці А. Точні номери залишків, які утворюють конкретний CDR, можуть варіюватися залежно від послідовності й розміру CDR. Спеціалісти в даній галузі техніки на основі даних при амінокислотну послідовність варіабельної ділянки антитіла легко можуть визначати, які залишки входять до конкретного CDR.

Таблиця

А. Визначення CDR¹

	Кебот	Хотіа	AbM ²
V _H CDR1	31-35	26-32	26-35
V _H CDR2	50-65	52-58	50-58
V _H CDR3	95-102	95-102	95-102
V _L CDR1	24-34	26-32	24-32
V _L CDR2	50-56	50-52	50-56
V _L CDR3	89-97	91-96	89-97

¹ Нумерація всіх залишків, які входять в CDR в таблиці А дана відповідно до номенклатури, запропонованої Кеботом із співавторами (див. нижче).

² Позначення "AbM" з великою буквою "b", застосовне в таблиці А, відноситься до CDR, як вони визначені програмою для моделювання антитіл "AbM" компанії Oxford Molecular Group.

Кебот із співавторами запропонували також систему нумерації (номенклатуру) послідовностей варіабельних ділянок, яку можна застосовувати для будь-якого антитіла. Спеціаліст в даній галузі стандартної підготовки може однозначно застосовувати цю систему "нумерації за Кеботом" до будь-якої послідовності варіабельної ділянки, не маючи ніяких експериментальних даних, крім відомостей про саму послідовність. В контексті даного опису поняття "нумерація за Кеботом" відноситься до системи нумерації, описаної у Kabat та інш., "Sequence of Proteins of Immunological Interest", вид-во U.S. Dept. of Health and Human Services, 1983. Якщо не зазначене інше, то посилання на нумерацію положень конкретних амінокислотних залишків у варіабельній ділянці антитіла надані згідно з системою нумерації за Кеботом.

Нумерація поліпептидних послідовностей в "Переліку послідовностей" не являє собою нумерацію згідно з системою Кебота. Однак в компетенції звичайного спеціаліста в даній галузі техніки є переведення нумерації послідовностей в "Переліку послідовностей" в нумерацію за Кеботом.

"Каркасні ділянки" або "FR"-ділянки представляють собою ділянки варіабельних доменів, які відрізняються від залишків гіперваріабельних ділянок (HVR). FR варіабельного домену, як правило, представлені чотирма FR-доменами: FR1, FR2, FR3 і FR4. Таким чином, послідовності HVR і FR, як правило, розташовані в V_H (або V_L) в наступному порядку: FR1-H1(L1)-FR2-H2(L2)-FR3-H3(L3)-FR4.

Поняття "клас" антитіла або імуноглобуліну відноситься до типу константного домену або константної ділянки, що входить у важкий ланцюг. Існує п'ять основних класів антитіл: IgA, IgD, IgE, IgG і IgM, а деякі з них можна додатково підрозділити на підкласи (ізотипи), наприклад, IgG₁, IgG₂, IgG₃, IgG₄, IgA₁ і IgA₂. Константні домени важких ланцюгів, що відповідають різним класам імуноглобулінів, позначають як α, δ, ε, γ і μ відповідно.

В контексті даного опису поняття "Fc-домен" або "Fc-область" відноситься до C-кінцевої ділянки важкого ланцюга імуноглобуліну, яка містить щонайменше частину константної ділянки. Поняття відноситься до нативної послідовності Fc-областей і варіантів Fc-областей. Хоча приміжові послідовності Fc-ділянки у важкому ланцюзі IgG можуть трохи варіюватися, як правило, Fc-область важкого ланцюга людського IgG простягається від Cys226 або від Pro230 до карбоксильного кінця важкого ланцюга. Однак C-кінцевий лізин (Lys447) Fc-ділянки може або

бути присутнім, або відсутнім. Якщо спеціально не зазначене інше, то нумерація амінокислотних залишків в Fc-ділянці або константній ділянці відповідає системі EU-нумерації (яку називають також EU-індексом), описаній у Kabat та інш., Sequences of Proteins of Immunological Interest, 5-е вид., вид-во Public Health Service, National Institutes of Health, Bethesda, MD, 1991. Поняття "субодиниця" Fc-домену в контексті даного опису відноситься до одного з двох поліпептидів, що утворюють димерний Fc-домен, тобто до поліпептиду, який містить C-кінцеві константні ділянки важкого ланцюга імуноглобуліну, що мають здатність до стабільної самоасоціації. Наприклад, субодиниця Fc-домену IgG містить константний домен CH2 IgG і CH3 IgG.

"Модифікація, що посилює асоціацію першої й другої субодиниць Fc-домену" являє собою маніпуляцію з пептидним каркасом або пост-трансляційні модифікації субодиниці Fc-домену, які зменшують або перешкоджають асоціації поліпептиду, що містить субодиницю Fc-домену, з ідентичним поліпептидом з утворенням гомодимера. В контексті даного опису модифікація, що посилює асоціацію, охоплює насамперед різні модифікації, здійснювані з кожною з двох субодиниць Fc-домену, при цьому, модифікації доповнюють один іншого таким чином, щоб посилювати асоціацію двох субодиниць Fc-домену. Наприклад, модифікація, що посилює асоціацію, може змінювати структуру або заряд однієї або обох субодиниць Fc-домену таким чином, щоб покращувати їх асоціацію стерично або електростатично відповідно. Так, (гетеро)димеризація має місце між поліпептидом, який містить першу субодиницю Fc-домену, і поліпептидом, який містить другу субодиницю Fc-домену, які можуть бути неідентичними, оскільки додаткові компоненти, злиті з кожною із субодиниць (наприклад, антигензв'язувальні фрагменти), не є однаковими. В деяких варіантах здійснення винаходу модифікація, що посилює асоціацію, являє собою амінокислотну мутацію в Fc-доміні, зокрема, амінокислотну заміну. В конкретному варіанті здійснення винаходу модифікація, що посилює асоціацію, являє собою індивідуальну амінокислотну мутацію, зокрема, амінокислотну заміну, в кожній з двох субодиниць Fc-домену.

Поняття "ефекторні функції", застосовне в даному описі, відноситься до видів біологічної активності, притаманних Fc-ділянці антитіла, які варіюються залежно від ізотипу антитіла. Прикладами ефекторних функцій антитіла є: здатність зв'язуватися з C1q і комплементозалежна цитотоксичність (CDC), здатність зв'язуватися з Fc-рецептором, антитіло-зумовлена клітинно-залежна цитотоксичність (ADCC), антитіло-зумовлений клітинно-залежний фагоцитоз (ADCP), секреція цитокінів, опосередковане імунним комплексом поглинання антигену антигенпрезентувальними клітинами, знижувальна регуляція рецепторів клітинної поверхні (наприклад, B-клітинного рецептора); і активація B-клітин.

В контексті даного опису мають на увазі, що поняття "конструювання, сконструйований, інженерія" містять будь-яку маніпуляцію з пептидним каркасом або пост-трансляційні модифікації наявного в природних умовах або рекомбінантного поліпептиду або його фрагмента. Інженерія охоплює модифікації амінокислотної послідовності, схеми глікозилування або групи бічних ланцюгів індивідуальних амінокислот, а також комбінації зазначених підходів.

В контексті даного опису мають на увазі, що поняття "амінокислотна мутація" відноситься до амінокислотних замін, делецій, інсерцій і модифікацій. Можна застосовувати будь-яку комбінацію заміни, делеції, інсерції і модифікації для створення кінцевої конструкції за умови, що кінцева конструкція має необхідні характеристики, наприклад, знижену здатність зв'язуватися з Fc-рецептором або підвищеною асоціацією з іншим пептидом. Амінокислотна послідовність з делеціями й інсерціями охоплює аміно- і/або карбоксикінцеві делеції й інсерції амінокислот. Конкретними амінокислотними мутаціями є амінокислотні заміни. Для зміни, наприклад, характеристик зв'язування Fc-ділянки, найбільш переважними є неконсервативні амінокислотні заміни, тобто заміна однієї амінокислоти на іншу амінокислоту, що має інші структурні і/або хімічні властивості. Амінокислотні заміни містять заміну на амінокислоти, які не зустрічаються у природних умовах або на похідні двадцяти стандартних амінокислот, що зустрічаються в природних умовах (наприклад, на 4-гідроксипролін, 3-метилгістидин, орнітин, гомосерин, 5-гідроксилізін). Амінокислотні мутації можна створювати за допомогою генетичних або хімічних методів, добре відомих в даній галузі. Генетичні методи можуть містити сайтспрямований мутагенез, ПЦР, синтез генів тощо. Мають на увазі, що можна застосовувати також методи зміни бічної групи амінокислоти, які відрізняються від методів генної інженерії, такі як хімічна модифікація. Для позначення однієї й самої амінокислотної мутації можна застосовувати різні позначення. Наприклад, заміну проліну в положенні 329 Fc-домену на гліцин можна позначати як 329G, G329, G₃₂₉, P329G або Pro329Gly.

В контексті даного опису поняття "поліпептид" відноситься до молекули, що складається з мономерів (амінокислот), лінійно зв'язаних амідними зв'язками (які позначають також як

пептидні зв'язки). Поняття "поліпептид" відноситься до будь-якого ланцюга, що складається з двох або більшої кількості амінокислот, і не має на увазі, що продукт має конкретну довжину. Так, пептиди, дипептиди, трипептиди, олігопептиди, "білок", "амінокислотний ланцюг" або будь-яке інше прийняте поняття, що відноситься до ланцюга, що складається з двох або більшої кількості амінокислот, всі підпадають під визначення "поліпептид", і поняття "поліпептид" можна застосовувати замість або взаємозаміною з будь-яким із зазначених понять. Мають на увазі також, що поняття "поліпептид" відноситься в продуктів, які несуть пост-експресійні модифікації поліпептиду, включаючи (але, не обмежуючись тільки ними) глікозилування, ацетилювання, фосфорилування, амідування, дериватизацію із застосуванням відомих захисних/блокувальних груп, протеолітичне розщеплення або модифікацію за допомогою амінокислот, які не зустрічаються в природних умовах. Поліпептид можна одержувати з наявного в природних умовах біологічного джерела або можна одержувати за допомогою технології рекомбінантної ДНК, і його не обов'язково транслювати зі створеної нуклеотидної послідовності. Його можна створювати будь-яким шляхом, включаючи хімічний синтез. Поліпептид, запропонований у винаході, може складатися приблизно з 3 або більше, 5 або більше, 10 або більше, 20 або більше, 25 або більше, 50 або більше, 75 або більше, 100 або більше, 200 або більше, 500 або більше, 1000 або більше або 2000 або більше амінокислот. Поліпептиди можуть иметь різну тримерну структуру, хоча вони необов'язково повинні мати зазначену структуру. Поліпептиди з визначеною тривимірною структурою позначають як поліпептиди, що мають укладання, а поліпептиди, які не мають визначеної тривимірної структури, але які можуть легше адаптуватися до більшої кількості різних конформацій, позначають як поліпептиди, не що мають укладання.

Під "виділеним" поліпептидом або його варіантом, або похідним мають на увазі поліпептид, який не знаходиться в його природному оточенні. При цьому не потрібна наявність будь-якого або конкретного рівня очищення. Наприклад, виділений поліпептид можна видаляти з його нативного або природного оточення. Одержані шляхом рекомбінації поліпептиди і білки, що експресуються в клітинах-хазяях, розглядають як виділені для цілей даного винаходу, якщо вони представляють собою нативні або рекомбінантні поліпептиди, які відокремлені, фракціоновані або частково або повністю очищені за допомогою будь-якого прийнятного метода.

"Процент (%) ідентичності амінокислотної послідовності" відносно поліпептидної референс-послідовності визначають як процент амінокислотних залишків в послідовності-кандидаті, які ідентичні амінокислотним залишків в поліпептидній референс-послідовності, після вирівнювання послідовностей і інтродукції при необхідності отворів для досягнення максимального процента ідентичності послідовностей, і при цьому будь-які консервативні заміни не враховують при оцінюванні ідентичності послідовностей. Порівняльний аналіз для визначення процента ідентичності амінокислотних послідовностей можна здійснювати різними шляхами, які знаходяться в компетенції спеціаліста в даній галузі техніки, наприклад, із застосуванням публічно доступних комп'ютерних програм, таких як програма BLAST, BLAST-2, ALIGN або Megalign (DNASTAR). Спеціалісти в даній галузі техніки можуть визначати відповідні параметри для вирівнювання послідовностей, включаючи будь-які алгоритми, необхідні для досягнення максимального вирівнювання по всій довжині порівнюваних послідовностей. Однак для цілей даного винаходу величину % ідентичності амінокислотних послідовностей одержують із застосуванням призначеної для порівняння послідовностей комп'ютерної програми ALIGN-2. Призначена для порівняння послідовностей комп'ютерна програма ALIGN-2 розроблена фірмою Genentech, Inc., і вихідний код розміщений на зберігання разом з документацією для користувача в U.S. Copyright Office, Washington D.C., 20559, де він зареєстрований під реєстраційним номером U.S. Copyright Registration № TXU510087. Програма ALIGN-2 являє собою публічно доступну програму фірми Genentech, Inc., Південний Сан-Франциско, шт. Каліфорнія, або її можна компілювати з вихідного коду. Програму ALIGN-2 можна компілювати для застосування в операційній системі UNIX, включаючи цифрову версію UNIX V4.0D. В програмі ALIGN-2 всі параметри для порівняння послідовностей є заданими і не повинні змінюватися. В ситуаціях, коли ALIGN-2 застосовують для порівняння амінокислотних послідовностей, % ідентичності амінокислотних послідовностей даної амінокислотної послідовності А відносно або у порівнянні з даною амінокислотною послідовністю Б (яку іншими словами можна позначати як дана амінокислотна послідовність А, яка має або відрізняється певним % ідентичності амінокислотної послідовності відносно або у порівнянні з даною амінокислотною послідовністю Б), розраховують наступним чином:

$$100 \times \text{частка } X/Y,$$

де X означає кількість амінокислотних залишків, оцінених програмою порівняльного аналізу послідовностей ALIGN-2 як ідентичні збіги при порівняльному аналізі послідовностей А і Б за допомогою зазначеної програми, і де Y означає загальну кількість амінокислотних залишків в Б. Повинно бути очевидним, що, коли довжина амінокислотної послідовності А не дорівнює
 5 довжині амінокислотної послідовності Б, то % ідентичності амінокислотної послідовності А відносно амінокислотної послідовності Б не повинний бути рівним % ідентичності амінокислотної послідовності Б відносно амінокислотної послідовності А. Якщо спеціально не зазначене інше, то в контексті даного опису всі величини % ідентичності амінокислотних послідовностей одержують згідно з процедурою, описаною в останньому з попередніх
 10 параграфів, за допомогою комп'ютерної програми ALIGN-2.

Поняття "полінуклеотид" відноситься до виділеної молекули нуклеїнової кислоти або конструкції, наприклад, матричної РНК (мРНК), РНК вірусного походження або плазмідної ДНК (пДНК). Полінуклеотид може містити звичайний фосфодієфірний зв'язок або нетрадиційний зв'язок (наприклад, амідний зв'язок, такий, який є присутнім в пептидних нуклеїнових кислотах (ГНК)). Поняття "молекула нуклеїнової кислоти" відноситься до будь-якого одного або декількох сегментів нуклеїнової кислоти, наприклад, фрагментів ДНК або РНК, що присутні в
 15 полінуклеотиді.

Під "виділеною" молекулою нуклеїнової кислоти або полінуклеотидом мають на увазі молекулу нуклеїнової кислоти, тобто ДНК або РНК, яка відокремлена від її нативного оточення.
 20 Наприклад, рекомбінантний полінуклеотид, що кодує вхідний у вектор поліпептид, розглядають як виділений для цілей даного винаходу. Іншими прикладами виділеного полінуклеотиду є рекомбінантні полінуклеотиди, присутні в гетерологічних клітинах-хазяях, або очищенні (частково або повністю) полінуклеотиди, що знаходяться в розчині. Виділений полінуклеотид охоплює молекулу полінуклеотиду, що входить в клітини, які в нормі містять молекулу
 25 полінуклеотиду, але молекула полінуклеотиду є присутньою поза хромосомою або має локалізацію в хромосомі, що відрізняється від її локалізації в хромосомі в природних умовах. Виділені молекули РНК містять одержані in vivo або in vitro РНК-транскрипти, запропоновані в даному винаході, а також форми з позитивним і негативним ланцюгом і дволанцюгові форми. Виділені полінуклеотиди або нуклеїнові кислоти, запропоновані в даному винаході, містять
 30 також зазначені молекули, одержані за допомогою синтезу. Крім того, полінуклеотид або нуклеїнова кислота може представляти собою або може містити регуляторний елемент, такий як промотор, сайт зв'язування рибосом або термінатор транскрипції.

Під нуклеїною кислотою або полінуклеотидом, що мають нуклеотидну послідовність, яка наприклад, на 95 % "ідентична" нуклеотидній референс-послідовності, що пропонується в
 35 даному винаході, мають на увазі, що нуклеотидна послідовність полінуклеотиду ідентична референс-послідовності за винятком того, що полінуклеотидна послідовність може містити аж до 5 точкових мутацій на кожні 100 нуклеотидів нуклеотидної референс-послідовності. Іншими словами, для одержання полінуклеотиду, що має нуклеотидну послідовність, яка ідентична щонайменше на 95 % нуклеотидній референс-послідовності, аж до 5 % нуклеотидів в
 40 референс-послідовності можна виймати шляхом делеції або замінювати на інший нуклеотид, або аж до 5 % нуклеотидів від загальної кількості нуклеотидів в референс-послідовності можна вбудовувати в референс-послідовність. Ці зміни референс-послідовності можуть мати місце в положеннях на 5'- або 3'-кінці нуклеотидної референс-послідовності або в іншому положенні між цими кінцевими положеннями, і їх вбудовують або індивідуально між залишками в референс-
 45 послідовності, або їх вбудовують в референс-послідовність у вигляді однієї або декількох суміжних груп. На практиці питання про те, чи є ідентичною конкретна полінуклеотидна послідовність щонайменше на 80 %, 85 %, 90 %, 95 %, 96 %, 97 %, 98 % або 99 % нуклеотидній послідовності, що пропонується в даному винаході, можна вирішувати, як правило, із застосуванням відомих комп'ютерних програм, наприклад, зазначених вище для поліпептидів
 50 (наприклад, ALIGN-2).

Поняття "касета експресії" відноситься до полінуклеотиду, одержаного за допомогою рекомбінації або синтезу, який містить серії специфічних нуклеотидних елементів, які забезпечують транскрипцію конкретної нуклеїнової кислоти в клітині-мішені. Рекомбінантну
 55 касету експресії можна вбудовувати в плазмиду, хромосому, мітохондріальну ДНК, пластидну ДНК, вірус або фрагмент нуклеїнової кислоти. Як правило, рекомбінантна касета експресії, що являє собою частину експресійного вектора, охоплює серед інших послідовностей нуклеотидну послідовність, яка підлягає транскрипції і промотор. В деяких варіантах здійснення винаходу касета експресії, запропонована у винаході, містить полінуклеотидні послідовності, які кодують біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, або їх фрагменти.

Поняття "вектор" або "експресійний вектор" є синонімом поняття "експресійна конструкція" і відноситься до молекули ДНК, яку застосовують для інтродукції і забезпечення експресії конкретного гена, з якою він функціонально зв'язаний в клітині-мішені. Поняття охоплює вектор, що являє собою структуру нуклеїнової кислоти, здатну до самореплікування, а також вектор, вбудований в геном клітини-хазяїна, в яку він інтродукований. Експресійний вектор, що пропонується в даному винаході, містить касету експресії. Експресійні вектори дозволяють здійснювати транскрипцію стабільної мРНК у великих кількостях. Коли експресійний вектор знаходиться всередині клітини-мішені, то молекула рибонуклеїнової кислоти або білок, який кодується геном, продукується в результаті клітинного механізму транскрипції і/або трансляції. В одному з варіантів здійснення винаходу експресійний вектор, запропонований у винаході, містить касету експресії, яка охоплює полінуклеотидні послідовності, які кодують біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, або їх фрагменти.

В контексті даного опису поняття "клітина-хазяїн", "клітинна лінія-хазяїн" і "клітинна культура-хазяїн" застосовують взаємозаміно, і вони відносяться до клітин, в які інтродукована екзогенна нуклеїнова кислота, включаючи потомство зазначених клітин. До клітин-хазяїв відносяться "трансформанти" і "трансформовані клітини", які містять первинні трансформовані клітини, а також потомство, виведене з них, незалежно від кількості пересівань. Потомство може не бути суворо ідентичним батьківській клітині за складом нуклеїнових кислот, а може нести мутації. Під дане поняття підпадає мутантне потомство, яке має таку ж функцію або біологічну активність, що і відібрана шляхом скринінгу або селекції вихідна трансформована клітина. Клітина-хазяїн являє собою будь-який тип клітинної системи, яку можна застосовувати для створення біспецифічних антигензв'язувальних молекул, що пропонуються в даному винаході. Клітини-хазяї містять культивовані клітини, наприклад, культивовані клітини ссавців, такі як (але, не обмежуючись тільки ними) CHO-клітини, BHK-клітини, NS0-клітини, SP2/0-клітини, клітини мієломи лінії YO, клітини мишачої мієломи лінії P3 × 63, PER-клітини, PER.C6-клітини або клітини гібридами, клітини дріжджів, клітини комах і клітини рослин, але також клітини, що знаходяться в трансгенній тварині, трансгенній рослині або в культивованій рослинній або тваринній тканині.

"Активувальний Fc-рецептор" являє собою Fc-рецептор, який після взаємодії з Fc-доменом антитіла здійснює процес передачі сигналів, які стимулюють клітину, яка несе рецептор здійснювати ефекторні функції. Людські активувальні Fc-рецептори містять FcγRIIIa (CD16a), FcγRI (CD64), FcγRIIa (CD32) і FcαRI (CD89).

Антитіло-зумовлена клітинно-залежна цитотоксичність (ADCC) являє собою імунний механізм, що призводить до лізису сенсibiliзованих антитілом клітин-мішеней імунними ефекторними клітинами. Клітини-мішені представляють собою клітини, з якими антитіла або їх похідні, які містять Fc-область, специфічно зв'язуються, як правило, через область білка, яка є N-кінцевою відносно Fc-ділянки. В контексті даного опису поняття "знижена ADCC" відноситься або до зниження кількості лізованих в даний момент часу клітин-мішеней при даній концентрації антитіла в середовищі, що оточує клітини-мішені, шляхом зазначеного вище механізму ADCC, і/або до підвищення концентрації антитіла в середовищі, що оточує клітини-мішені, необхідному для досягнення лізису даної кількості клітин-мішеней в даний час за допомогою механізму ADCC. Зниження ADCC-активності визначають відносно ADCC, опосередкованої таким же антитілом, яке одержано за допомогою такого же типу клітин-хазяїв із застосуванням однакових стандартних методів одержання, очищення, приготування композицій і зберігання (які відомі спеціалістам в даній галузі техніки), але яке не піддавали інженерії. Наприклад, зниження ADCC, опосередкованої антитілом, яке містить в його Fc-домени амінокислотну заміну, яка знижує ADCC, визначають відносно ADCC, опосередкованої таким самим антитілом без зазначеної амінокислотної заміни в Fc-домени. Прийнятні аналізи оцінювання ADCC добре відомі в даній галузі техніки (див., наприклад, публікацію PCT WO 2006/082515 або заявку на патент PCT PCT/EP2012/055393).

Поняття "ефективні кількість" агента відноситься до кількості, необхідної для забезпечення фізіологічної зміни в клітині або тканині, в яку її вводять.

Поняття "терапевтично ефективна кількість" агента, наприклад, фармацевтичної композиції, відноситься до кількості, ефективною при застосуванні в дозах і протягом періодів часу, необхідних для досягнення потрібного терапевтичного або профілактичного результату. Терапевтично ефективна кількість агента, наприклад, елімінує, знижує, уповільнює, мінімізує або попереджує небажані явища захворювання.

"Індивідуум" або "суб'єкт" являє собою ссавця. Ссавці представляють собою (але, не обмежуючись тільки ними) свійських тварин (наприклад, корови, вівці, кішки, собаки і коні),

приматів (наприклад, люди і примати крім людини, такі як мавпи), кроликів і гризунів (наприклад, миші і щури). Переважно індивідуум або суб'єкт являє собою людину.

5 Поняття "фармацевтична композиція" відноситься до препарату, який знаходиться в такій формі, що він забезпечує біологічну активність діючої речовини, яка входить до його складу, яка повинна мати ефективність, і який не містить додаткових компонентів, які мають неприйнятну токсичність для індивідуума, якому слід вводити композицію.

10 "Фармацевтично прийнятний носій" відноситься до інгредієнта в фармацевтичній композиції, який відрізняється від діючої речовини, який є нетоксичним для індивідуума. Фармацевтично прийнятні носії містять (але, не обмежуючись тільки ними) буфер, ексципієнт, стабілізатор або консервант.

В контексті даного опису поняття "лікування" (і його граматичні варіації, такі як "лікувати" або "процес лікування") відноситься до клінічного втручання з метою зміни природного перебігу хвороби в індивідуума, який підлягає лікуванню, і його можна здійснювати або для профілактики або в процесі розвитку клінічної патології. Необхідними діями лікування є (але, не обмежуючись тільки ними) попереджують виникнення або рецидив хвороби, полегшення симптомів, зменшення будь-яких прямих або непрямих патологічних наслідків хвороби, попередження метастазів, зниження швидкості розвитку хвороби, полегшення або тимчасове ослаблення хворобливого стану і ремісія або покращення прогнозу. В деяких варіантах здійснення винаходу біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, застосовують для задержки розвитку хвороби або уповільнення прогресування хвороби.

20 Поняття "листівка-вкладиш в упаковку" в контексті даного опису відноситься до інструкцій, які звичайно поміщають в упаковки терапевтичних продуктів, що надходять у продаж, які містять інформацію про показання, застосування, дозу, шляхи введення, комбінованої терапії, протипоказання і/або мерах обережності при застосуванні зазначених терапевтичних продуктів.

25 Докладний опис варіантів здійснення винаходу

Першим об'єктом даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, і який містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10;

(II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені.

35 В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 3, SEQ ID NO: 32 і SEQ ID NO: 33, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 7 і SEQ ID NO: 31.

40 В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7.

45 В конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CEA і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 24, SEQ ID NO: 25 і SEQ ID NO: 26, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 28, SEQ ID NO: 29, SEQ ID NO: 30.

50 В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CEA і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 27.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15, SEQ ID NO: 16, SEQ ID NO: 35, SEQ ID NO: 37, SEQ ID NO: 38 і SEQ ID NO: 40, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, і SEQ ID NO: 20.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 17.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, і який містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10;

(II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CEA, яка містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 24, SEQ ID NO: 25 і SEQ ID NO: 26, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 28, SEQ ID NO: 29 і SEQ ID NO: 30.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7,

(II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CEA, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 27.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, і який містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10;

(II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, яка містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19 і SEQ ID NO: 20.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7,

(II) другий антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 17.

В конкретному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій або варіабельні ділянки, або константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab обмінені.

В одному з варіантів здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент являє собою канонічну молекулу Fab.

В конкретному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab обмінені, а другий антигензв'язувальний фрагмент являє собою канонічну молекулу Fab. В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу перший і другий антигензв'язувальний фрагмент злиті один з іншим, необов'язково через пептидний лінкер.

В конкретних варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить також Fc-домен, що складається з першої й другої субодиниць, які мають здатність до стабільної асоціації.

В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу не більше одного антигензв'язувального фрагмента, що має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, є присутнім в активувальній Т-клітині біспецифічній антигензв'язувальній молекулі (тобто активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула відрізняється одновалентним зв'язуванням з CD3).

Формати активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул

Компоненти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули можна зливати один з іншим в різних конфігураціях. Приклади конфігурацій представлені на фіг. 1, 3 і 5.

В конкретних варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить Fc-домен, що складається з першої й другої субодиниць, які мають здатність до стабільної асоціації. В деяких варіантах здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену.

В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула практично складається з першого і другого антигензв'язувальних фрагментів, Fc-домену, що складається з першої й другої субодиниць, і необов'язково одного або декількох пептидних лінкерів, в якій перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента, а другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. Необов'язково легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента можуть додатково бути злиті один з іншим.

В іншому зазначеному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула практично складається з першого і другого антигензв'язувального фрагмента, Fc-домену, що складається з першої й другої субодиниць, і необов'язково одного або декількох пептидних лінкерів, в якій перший і другий антигензв'язувальні фрагменти кожний злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену.

В інших варіантах здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену.

В зазначеному конкретному варіанті здійснення винаходу другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула практично складається з першого і другого антигензв'язувальних фрагментів, Fc-домену, що складається з першої й другої субодиниць, і необов'язково одного або декількох пептидних лінкерів, в якій другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, а перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. Необов'язково легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента можуть додатково бути злиті один з іншим.

Антигензв'язувальні фрагменти можуть бути злиті з Fc-доменом або один з іншим безпосередньо або через пептидний лінкер, який містить одну або декілька амінокислот, як правило, приблизно 2-20 амінокислот. Пептидні лінкери відомі в даній галузі техніки і представлені в даному описі. Прийнятні неімуногенні пептидні лінкери містять, наприклад, пептидні лінкери $(G_4S)_n$, $(SG_4)_n$, $(G_4S)_n$ або $G_4(SG_4)_n$. "n" означає звичайно число від 1 до 10, як правило, від 2 до 4. Найбільш прийнятним пептидним лінкером для злиття легких ланцюгів Fab першого і другого антигензв'язувального фрагмента один з іншим є $(G_4S)_2$. Прикладом пептидного лінкера, придатного для поєднання важких ланцюгів Fab першого і другого антигензв'язувального фрагмента, є EPKSC(D)-(G₄S)₂ (SEQ ID NO: 105 і 106). крім того, лінкери можуть містити шарнірну область імуноглобуліну (або її частину). Зокрема, коли антигензв'язувальний фрагмент злитий з N-кінцем субодиниці Fc-домену, то він може бути злитий через шарнірну область імуноглобуліну або її частину з застосуванням додаткового пептидного лінкера або без нього.

Активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, один антигензв'язувальний фрагмент якої має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені (наприклад, як продемонстровано на фіг. 1А, 1Г, 1Е або 1З), можна застосовувати, зокрема в випадках, в яких можна очікувати інтерналізацію антигену клітини-мішені після зв'язування антигензв'язувального фрагмента, що має високу афінність. В таких випадках наявність більше одного антигензв'язувального фрагмента, специфічного у відношенні антигену клітини-мішені, може підвищувати інтерналізацію антигену клітини-мішені, знижуючи тим самим його доступність.

Однак в багатьох інших випадках є доцільним одержувати активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, яка містить два або більшу кількість антигензв'язувальних фрагментів, специфічних у відношенні антигену клітини-мішені (наприклад, як продемонстровано на фіг. 1Б, 1В, 1Д або 1Ж), наприклад, для оптимізації спрямованого переносу до сайту-мішені або для забезпечення перехресного зшивання антигенів клітини-мішені.

Таким чином, в деяких варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, додатково містить третій антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені. В одному з варіантів здійснення винаходу третій антигензв'язувальний фрагмент являє собою молекулу канонічного Fab. В одному з варіантів здійснення винаходу третій антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з тим же антигеном клітини-мішені, що і другий антигензв'язувальний фрагмент. В конкретному варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, а другий і третій антигензв'язувальні фрагменти мають здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені. В конкретному варіанті

вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

В іншому варіанті здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CD3 і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10; а другий і третій антигензв'язувальні фрагменти мають здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, при цьому другий і третій антигензв'язувальні фрагменти містять щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15, SEQ ID NO: 16, SEQ ID NO: 35, SEQ ID NO: 37, SEQ ID NO: 38 і SEQ ID NO: 40, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CD3 і містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10; а другий і третій антигензв'язувальні фрагменти мають здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, при цьому другий і третій антигензв'язувальні фрагменти містять щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19 і SEQ ID NO: 20.

В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CD3 і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 3, SEQ ID NO: 32 і SEQ ID NO: 33, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 7 і SEQ ID NO: 31, а другий і третій антигензв'язувальні фрагменти мають здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, при цьому другий і третій антигензв'язувальні фрагменти містять варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

В одному з варіантів здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з CD3 і містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7, а другий і третій антигензв'язувальні фрагменти мають здатність специфічно зв'язуватися з MCSP, при цьому другий і третій антигензв'язувальні фрагменти містять варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 17.

В одному з варіантів здійснення винаходу третій антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої або другої субодиниці Fc-домену. В більше конкретному варіанті здійснення винаходу другий і третій антигензв'язувальний фрагмент кожний злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену, а перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента. Необов'язково легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента можуть бути додатково злиті один з іншим.

Другий і третій антигензв'язувальний фрагмент можуть бути злиті з Fc-доменом безпосередньо або через пептидний лінкер. В конкретному варіанті здійснення винаходу другий і третій антигензв'язувальний фрагмент кожний злитий з Fc-доменом через шарнірну область імуноглобуліну. В конкретному варіанті здійснення винаходу шарнірна область імуноглобуліну являє собою шарнірну область людського IgG₁. В одному з варіантів здійснення винаходу другий і третій антигензв'язувальний фрагмент і Fc-домен представляють собою частину молекули імуноглобуліну. В конкретному варіанті здійснення винаходу молекула імуноглобуліну являє собою імуноглобулін класу IgG. В ще більше конкретному варіанті здійснення винаходу імуноглобулін являє собою імуноглобулін підкласу IgG₁. В іншому варіанті здійснення винаходу імуноглобулін являє собою імуноглобулін підкласу IgG₄. В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу імуноглобулін являє собою людський імуноглобулін. В інших варіантах здійснення винаходу імуноглобулін являє собою химерний імуноглобулін або гуманізований імуноглобулін. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула практично складається з молекули імуноглобуліну, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені, і антигензв'язувального фрагмента, що має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, в якій антигензв'язувальний фрагмент являє собою молекулу Fab, насамперед одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, зливу з N-кінцем одного з важких ланцюгів імуноглобуліну, необов'язково через пептидний лінкер.

В конкретному варіанті здійснення винаходу перший і третій антигензв'язувальний фрагмент кожний злитий на C-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем однієї з субодиниць Fc-домену, а другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на C-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула практично складається з першого, другого і третього антигензв'язувальних фрагментів, Fc-домену, що складається з першої й другої субодиниць, і необов'язково одного або декількох пептидних лінкерів, в якій другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на C-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, і перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на C-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої субодиниці Fc-домену, і в якій третій антигензв'язувальний фрагмент злитий на C-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем другої субодиниці Fc-домену. Необов'язково легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента можуть додатково бути злиті один з іншим.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить гіперваріабельну ділянку (CDR) 1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 4, CDR 2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 5, CDR 3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 6, CDR 1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 8, CDR 2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 9, і CDR 3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 10, в якій перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій або варіабельні, або константні ділянки, насамперед константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, обмінені;

(II) другий і третій антигензв'язувальні фрагменти, кожний з яких являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CEA, яка містить CDR 1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 24, CDR 2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 25, CDR 3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 26, CDR 1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 28, CDR 2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 29, і CDR3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 30.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

(I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7, в якій перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій або варіабельні, або константні ділянки, насамперед константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, обмінені;

(II) другий і третій антигензв'язувальні фрагменти, кожний з яких являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з СЕА, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 23, і
5 варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 27.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

10 (I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить гіперваріабельну ділянку (CDR) 1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 4, CDR 2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 5, CDR 3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 6, CDR 1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 8, CDR 2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 9, і CDR 3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 10, в якій перший
15 антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій або варіабельні, або константні ділянки, насамперед константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, обмінені;

(II) другий і третій антигензв'язувальні фрагменти, кожний з яких являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з МСSP, яка містить CDR 1 важкого ланцюга, що має
20 SEQ ID NO: 14, CDR 2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 15, CDR 3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 16, CDR 1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 18, CDR 2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 19, і CDR3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 20.

Одним з варіантів здійснення даного винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить

25 (I) перший антигензв'язувальний фрагмент, який являє собою молекулу Fab, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку
30 легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 7, в якій перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, в якій або варіабельні, або константні ділянки, насамперед константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab, обмінені;

(II) другий і третій антигензв'язувальні фрагменти, кожний з яких являє собою молекулу Fab,
35 яка має здатність специфічно зв'язуватися з МСSP, яка варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO:
40 17.

Активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, зазначена у будь-якому з чотирьох наведених вище варіантів здійснення винаходу, може додатково містити (III) Fc-домен, що складається з першої й другої субодиниць, які мають здатність до стабільної асоціації, в якій другий антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з
45 N-кінцем важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, і перший антигензв'язувальний фрагмент злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем першої субодиниці Fc-домену, і в якій третій антигензв'язувальний домен злитий на С-кінці важкого ланцюга Fab з N-кінцем другої субодиниці Fc-домену.

В деяких активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекулах, які запропоновані у винаході, легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента і
50 легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента злиті один з іншим, необов'язково через пептидний лінкер. Залежно від конфігурації першого і другого антигензв'язувальних фрагментів легкий ланцюг Fab першого антигензв'язувального фрагмента може бути злита на її С-кінці з N-кінцем легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента, або легкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента може бути злита на її С-кінці з N-кінцем
55 легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента. Злиття легких ланцюгів Fab першого і другого антигензв'язувальних фрагментів додатково зменшує помилкове спарювання невідповідних важких і легких ланцюгів Fab, а також знижує кількість плазмід, необхідних для експресії деяких активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які
60 запропоновані у винаході.

5 свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з субодиноцею Fc-домену ($VH_{(2)}-CH1_{(2)}-VL_{(1)}-CH1_{(1)}-CH2-CH3(-CH4)$). В інших варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить поліпептид, в якому важкий ланцюг Fab другого антигензв'язувального фрагмента поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з варіабельною ділянкою важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента (тобто перший антигензв'язувальний фрагмент містить одержаний в результаті кросинговеру важкий ланцюг Fab, в якому константна ділянка важкого ланцюга замінена на константну область легкого ланцюга), який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з субодиноцею Fc-домену ($VH_{(2)}-CH1_{(2)}-VH_{(1)}-CL_{(1)}-CH2-CH3(-CH4)$).

10 В деяких із зазначених варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить поліпептид одержаної в результаті кросинговеру легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, в якому варіабельна ділянка важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента поєднана карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента ($VH_{(1)}-CL_{(1)}$), і поліпептид легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(2)}-CL_{(2)}$). В інших зазначених варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить поліпептид одержаної в результаті кросинговеру легкого ланцюга Fab, в якій варіабельна ділянка легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента поєднана карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(1)}-CH1_{(1)}$), і поліпептид легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(2)}-CL_{(2)}$). В наступних зазначених варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула додатково містить поліпептид, в якому варіабельна ділянка легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента поєднана карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з поліпептидом легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(1)}-CH1_{(1)}-VL_{(2)}-CL_{(2)}$), поліпептид, в якому варіабельна ділянка важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента поєднана карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з поліпептидом легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента ($VH_{(1)}-CL_{(1)}-VL_{(2)}-CL_{(2)}$), поліпептид, в якому поліпептид легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з варіабельною ділянкою легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(2)}-CL_{(2)}-VL_{(1)}-CH1_{(1)}$), або поліпептид, в якому поліпептид легкого ланцюга Fab другого антигензв'язувального фрагмента поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з варіабельною ділянкою важкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента, який в свою чергу поєднаний карбоксикінцевим пептидним зв'язком з константною ділянкою легкого ланцюга Fab першого антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(2)}-CL_{(2)}-VH_{(1)}-CL_{(1)}$).

45 Активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула згідно з зазначеними варіантами здійснення винаходу може містити також (I) поліпептид субодиноці Fc-домену ($CH2-CH3(-CH4)$) або (II) поліпептид, в якому важкий ланцюг Fab третього антигензв'язувального фрагмента поєднана карбоксикінцевим пептидним зв'язком з субодиноцею Fc-домену ($VH_{(3)}-CH1_{(3)}-CH2-CH3(-CH4)$), і поліпептид легкого ланцюга Fab третього антигензв'язувального фрагмента ($VL_{(3)}-CL_{(3)}$). В деяких варіантах здійснення винаходу поліпептиди ковалентно зв'язані, наприклад, за допомогою дисульфідного зв'язку.

50 Згідно з будь-яким зазначеним вище варіантам здійснення винаходу компоненти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули (наприклад, антигензв'язувальний фрагмент, Fc-домен) можуть бути злиті безпосередньо або через різні лінкери, зокрема, пептидні лінкери, які містять одну або декілька амінокислот, як правило, приблизно 2-20 амінокислот, які представлені в даному описі або відомі в даній галузі техніки. Прийнятні неімуногенні пептидні лінкери містять, наприклад, пептидні лінкери $(G_4S)_n$, $(SG_4)_n$, $(G_4S)_n$ або $G_4(SG_4)_n$, в яких n звичайно означає число від 1 до 10, як правило, від 2 до 4.

Fc-домен

Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули складається з пари поліпептидних ланцюгів, що містять домени важкого ланцюга молекули імуноглобуліну. Наприклад, Fc-домен молекули імуноглобуліну G (IgG) являє собою димер, кожна з субодиниць якого містить константні домени CH2 і CH3 важкого ланцюга IgG. Две субодиниці Fc-домену мають здатність до стабільної асоціації один з іншим. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, містить не більше одного Fc-домену.

В одному з варіантів здійснення Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули являє собою Fc-домен IgG. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₁. В іншому варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₄. В більше конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₄, який містить амінокислотну заміну в положенні S228 (нумерація за Кеботом), зокрема, амінокислотну заміну S228P. Эта амінокислотна заміна знижує обмін in vivo в Fab-плече антитіл у вигляді IgG₄ (див. Stubenrauch та інш., Drug Metabolism and Disposition 38, 2010, сс. 84-91). В іншому конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен є людським. Наведена як приклад послідовність Fc-ділянки людського IgG₁ представлена в SEQ ID NO: 107.

Модифікації Fc-домену, що посилюють гетеродимеризацію

Активувальні Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, містять різні антигензв'язувальні фрагменти, злиті з однією або з іншою з двох субодиниць Fc-домену, при цьому дві субодиниці Fc-домену, як правило, містяться в двох неідентичних поліпептидних ланцюгах. Рекombінантна сумісна експресія цих поліпептидів і наступна димеризація приводить до декількох можливих комбінацій двох поліпептидів. Для підвищення виходу й чистоти активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул при їх одержанні методами рекомбінації є доцільним інтродукувати в Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули модифікацію, яка посилює асоціацію необхідних поліпептидів.

Таким чином, в конкретних варіантах здійснення винаходу Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, містить модифікацію, яка посилює асоціацію першої й другої субодиниць Fc-домену. Сайт найбільш сильного білок-білкового взаємодії двох субодиниць Fc-домену людського IgG знаходиться в CH3-домени Fc-домену. Таким чином, в одному з варіантів здійснення винаходу зазначена модифікація знаходиться в CH3-домени Fc-домену.

В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена модифікація являє собою так звану модифікацію типу "knob-in-hole" (типу "виступ-западина"), яка охоплює модифікацію, що призводить до утворення "виступу" в одній з двох субодиниць Fc-домену і до утворення "западини" в іншій одній з двох субодиниць Fc-домену.

Технологія "knob-into-hole" описана, наприклад, в US № 5731168; US № 7695936; у Ridgway та інш., Prot Eng 9, 1996, сс. 617-621 і Carter, J Immunol Meth 248, 2001, сс. 7-15. В цілому, метод охоплює інтродукцію опуклості ("виступ") на поверхні розділення першого поліпептиду і відповідної порожнини ("западина") в поверхні розділення другого поліпептиду, в результаті опуклість може поміщатися в порожнину, посилюючи тим самим утворення гетеродимера і перешкоджаючи утворенню гомодимера. Опуклості конструюють шляхом заміни амінокислот з невеликими бічними ланцюгами на поверхні розділення першого поліпептиду на амінокислоти з більше крупними бічними ланцюгами (наприклад, на тирозин або триптофан). Компенсувальні порожнини ідентичного або схожого з випуклостями розміру конструюють в поверхні розділення другого поліпептиду шляхом заміни амінокислот з крупними бічними ланцюгами на амінокислоти з менш крупними бічними ланцюгами (наприклад, аланін або треонін).

Таким чином, в конкретному варіанті здійснення винаходу в CH3-домени першої субодиниці Fc-домену активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули амінокислотний залишок замінений амінокислотним залишком, який має більший об'єм бокового ланцюга, що приводить до утворення опуклості в CH3-домени першої субодиниці, яка може поміщатися в порожнину в CH3-домени другої субодиниці, і в CH3-домени другої субодиниці Fc-домену амінокислотний залишок замінений амінокислотним залишком, який має менший об'єм бокового ланцюга, що приводить до утворення порожнини в CH3-домени другої субодиниці, в яку може поміщатися опуклість в CH3-домени першої субодиниці.

Опуклість і порожнину можна створювати шляхом зміни нуклеїнових кислот, що кодують поліпептиди, наприклад, за допомогою сайтспрямованого мутагенезу або шляхом пептидного синтезу.

В конкретному варіанті здійснення винаходу в СН3-домені першої субодиниці Fc-домену залишок треоніну в положенні 366 замінений залишком триптофану (T366W), і в СН3-домені другої субодиниці Fc-домену залишок тирозину в положенні 407 замінений залишком валіну (Y407V). В одному з варіантів здійснення винаходу у другій суб'єдинці Fc-домену додатково залишок треоніну в положенні 366 замінений залишком серину (T366S) і залишок лейцину в положенні 368 замінений залишком аланіну (L368A).

В наступному варіанті здійснення винаходу в першій суб'єдинці Fc-домену додатково залишок серину в положенні 354 замінений залишком цистеїну (S354C) і у другій субодиниці Fc-домену додатково залишок тирозину в положенні 349 замінений залишком цистеїну (Y349C). Інтродукція цих двох залишків цистеїну приводить до утворення дисульфідного містка між двома субодиницями Fc-домену, що додатково стабілізує димер (Carter, J Immunol Methods 248, 2001, сс. 7-15).

В конкретному варіанті здійснення винаходу антигензв'язувальний фрагмент, який має здатність зв'язуватися з CD3, злитий (необов'язково через антигензв'язувальний фрагмент, який має здатність зв'язуватися з антигеном клітини-мішені) з першою субодиницею Fc-домену (яка містить модифікацію, яка приводить до утворення "виступа"). Якщо не вдаватись у будь-яку теорію, злиття антигензв'язувального фрагмента, який має здатність зв'язуватися з CD3, з що містить "виступ" субодиницею Fc-домену повинно (додатково) мінімізувати утворення антигензв'язувальних молекул, що містять два антигензв'язувальних фрагменти, які мають здатність зв'язуватися з CD3 (стеричне "зіткнення" двох поліпептидів, що містять "виступ").

В альтернативному варіанті здійснення винаходу модифікація, що посилює асоціацію першої й другої субодиниці Fc-домену, являє собою модифікацію, що опосередковує визначувані електростатичною дією впливи, наприклад, описані в публікації PCT WO 2009/089004. В цілому, зазначений метод охоплює заміну одного або декількох амінокислотних залишків на поверхні розділення двох субодиниць Fc-домену на зарядженні амінокислотні залишки, в результаті чого утворення гомодимера стає електростатично не вигідним, а гетеродимеризація стає електростатично вигідною.

Модифікації Fc-домену, що приводять до зниження зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторної функції

Fc-домен надає активувальній Т-клітині біспецифічній антигензв'язувальній молекулі переважні фармакокінетичні властивості, включаючи тривалий час напівжиття в сироватці, що забезпечує гарне накопичення в тканині-мішені й переважне співвідношення розподілу в тканині-крові. Однак в той самий час він може приводити до небажаної спрямованості активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули до клітин, які експресують Fc-рецептори, а не до переважних клітин, що несуть антиген. Крім того, сумісна активація шляхів передачі сигналів Fc-рецептора може приводити до вивільнення цитокінів, що в поєднанні з активувальними Т-клітини властивостями і тривалим часом напівжиття антигензв'язувальної молекули, приводить до надлишкової активації цитокінових рецепторів і значних побічних дій при системному введенні. Активація (що несуть Fc-рецептор) імунних клітин, відмінних від Т-клітин, може навіть знижувати ефективність активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули з причини можливої деструкції Т-клітин, наприклад, НК-клітинами.

Таким чином, згідно з конкретним варіантам здійснення винаходу Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, має знижену афінність зв'язування з Fc-рецептором і/або зниженою ефекторною функцією у порівнянні з нативним Fc-доменом IgG₁. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен (або активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить зазначений Fc-домен) характеризується афінністю зв'язування, яка складає менше ніж 50 %, переважно менше ніж 20 %, більше переважно менше ніж 10 % і найбільш переважно менше ніж 5 % від афінності зв'язування з Fc-рецептором нативного Fc-домену IgG₁ (або активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що містить зазначений нативний Fc-домен IgG₁), і/або ефекторною функцією, яка складає менше ніж 50 %, переважно менше ніж 20 %, більше переважно менше ніж 10 % і найбільш переважно менше ніж 5 % від ефекторної функції нативного Fc-домену IgG₁ (або активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що містить зазначений нативний Fc-домен IgG₁). В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен (або активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить зазначений Fc-домен) практично не зв'язується з Fc-рецептором і/або не індукує ефекторну функцію. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою Fcγ-рецептор. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою людський Fc-рецептор. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-рецептор

являє собою активувальний Fc-рецептор. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою активувальний людський Fc γ -рецептор, більше конкретно людський Fc γ R11a, Fc γ RI або Fc γ R1a, найбільш переважно людський Fc γ R11a. В одному з варіантів здійснення винаходу ефекторна функція являє собою одну або декілька функцій, вибраних з групи, що містить CDC, ADCC, ADCP і секрецію цитокінів. В конкретному варіанті здійснення винаходу ефекторна функція являє собою ADCC. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен характеризується практично такою ж самою афінністю зв'язування з неонатальним Fc-рецептором (FcRn), що і нативний Fc-домен IgG₁. Практично таке ж зв'язування з FcRn досягається, коли Fc-домен (або активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить зазначений Fc-домен), характеризується афінністю зв'язування, яка складає більше ніж приблизно 70 %, переважно більше ніж приблизно 80 %, більше переважно більше ніж приблизно 90 %, від афінності зв'язування нативного Fc-домену IgG₁ (або активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, який містить нативний Fc-домен IgG₁) з FcRn.

Згідно з деякими варіантами здійснення винаходу Fc-домен конструюють так, щоб він мав знижену афінність зв'язування з Fc-рецептором і/або знижену ефекторну функцію у порівнянні з Fc-доменом, який не піддавали інженерії. В конкретних варіантах здійснення винаходу Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули містить одну або декілька амінокислотних мутацій, які знижують афінність зв'язування Fc-домену з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію. Як правило, одна або декілька однакових амінокислотних мутацій є присутніми в кожній з двох субодиниць Fc-домену. В одному з варіантів здійснення винаходу зазначені амінокислотні мутації знижують афінність зв'язування Fc-домену з Fc-рецептором щонайменше в 2 рази, щонайменше в 5 раз або щонайменше в 10 раз. Згідно з варіантам здійснення винаходу, в яких має місце більше однієї амінокислотної мутації, які знижують афінність зв'язування Fc-домену з Fc-рецептором, комбінація зазначених амінокислотних мутацій може знижувати афінність зв'язування Fc-домену з Fc-рецептором щонайменше в 10 разів, щонайменше в 20 разів або щонайменше в 50 разів. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить сконструйований Fc-домен, характеризується афінністю зв'язування, яка складає менше ніж 20 %, зокрема, менше ніж 10 %, більше переважно менше ніж 5 % від афінності зв'язування з Fc-рецептором, характерної для активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що містить Fc-домен, який не піддавали інженерії. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою Fc γ -рецептор. В деяких варіантах здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою людський Fc-рецептор. В деяких варіантах здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою активувальний Fc-рецептор. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-рецептор являє собою активувальний людський Fc-рецептор, більше конкретно людський Fc γ R11a, Fc γ RI або Fc γ R1a, найбільш переважно людський Fc γ R11a. Переважно уменшається зв'язування з кожним з цих рецепторів. Згідно з деякими варіантами здійснення винаходу знижується також афінність зв'язування з компонентом системи комплементу, зокрема, афінність зв'язування з C1q. Згідно з одному з варіантів здійснення винаходу не знижується афінність зв'язування з неонатальним Fc-рецептором (FcRn). Практично таке ж саме зв'язування з FcRn, тобто зберігання афінності зв'язування Fc-домену з зазначеним рецептором, досягається, коли Fc-домен (або активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, яка містить зазначений Fc-домен) характеризується афінністю зв'язування з FcRn, яка складає більше ніж приблизно 70 % від афінності зв'язування з FcRn форми Fc-домену, яку не піддавали інженерії (або активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що містить форму Fc-домену, яку не піддавали інженерії). Fc-домен або біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, які містять зазначений Fc-домен, можуть характеризуватися афінністю, яка складає більше ніж приблизно 80 % і навіть більше ніж приблизно 90 % від зазначеної вище афінності. В деяких варіантах здійснення винаходу Fc-домен активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули створюють так, щоб він мав знижену ефекторну функцію у порівнянні з Fc-доменом, який не піддавали інженерії. Знижена ефекторна функція може представляти собою (але, не обмежуючись тільки ними) знижену одну або декілька з наступних функцій: знижена комплемент-залежна цитотоксичність (CDC), знижена антитіло-зумовлена клітинно-залежна цитотоксичність (ADCC), понижений антитіло-зумовлений клітинно-залежний фагоцитоз (ADCP), знижена секреція цитокінів, знижене опосередковане імунним комплексом поглинання антигену антигенпрезентувальними клітинами, знижене зв'язування з НК-клітинами, знижене зв'язування з макрофагами, знижене зв'язування з моноцитами, знижене зв'язування з поліморфоядерними клітинами, знижена безпосередня передача сигналу, що індукує апоптоз,

знижене перехресне зшивання зв'язаних з мішенню антитіл, знижене дозрівання дендритних клітин або знижене Т-клітинне примірування. В одному з варіантів здійснення винаходу знижена ефекторна функція являє собою одну або декілька функцій, вибраних з групи, що містить знижену CDC, знижену ADCC, знижений ADCP і знижену секрецію цитокінів. В конкретному варіанті здійснення винаходу знижена ефекторна функція являє собою знижену ADCC. В

5 одному з варіантів здійснення винаходу знижена ADCC складає менше 20 % від ADCC, яка індукується не підданим інженерії Fc-доменом (або активувальною Т-клітини біспецифічною антигензв'язувальною молекулою, що містить не підданий інженерії Fc-домен).

В одному з варіантів здійснення винаходу амінокислотна мутація, яка знижує афінність зв'язування Fc-домену з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію, являє собою амінокислотну заміну. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотну заміну в положенні, вибраному з E233, L234, L235, N297, P331 і P329. В більш конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотну заміну в положенні, вибраному з L234, L235 і P329. В деяких варіантах здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотні заміни L234A і L235A. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₁, зокрема, Fc-домен людського IgG₁. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотну заміну в положенні P329. В більше конкретному варіанті здійснення винаходу амінокислотна заміна являє собою P329A або P329G, насамперед P329G. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотну заміну в положенні P329 і додаткову амінокислотну заміну в положенні, вибраному з E233, L234, L235, N297 і P331. В більше конкретному варіанті здійснення винаходу додаткова амінокислотна заміна являє собою E233P, L234A, L235A, L235E, N297A, N297D або P331S. В конкретних варіантах здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотні заміни в положеннях P329, L234 і L235. В більше конкретних варіантах здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотні мутації L234A, L235A і P329G ("P329G LALA"). В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен являє собою Fc-домен IgG₁, зокрема Fc-домен людського IgG₁. Комбінація амінокислотних замін "P329G LALA" практично повністю елімінує зв'язування з Fcγ-рецептором (а також комплементом) Fc-домену людського IgG₁, що описано в заявці на патент PCT PCT/EP2012/055393, яка повністю включена в даний опис як посилання. В PCT/EP2012/055393 описані також методи одержання зазначених мутантних Fc-доменів, методи вивчення їх властивостей, таких як зв'язування з Fc-рецептором або ефекторні функції.

Антитіла підкласу IgG₄ мають зниженою афінністю до зв'язування з Fc-рецепторами і зниженими ефекторними функціями у порівнянні з антитілами підкласу IgG₁. Таким чином, в деяких варіантах здійснення винаходу Fc-домен активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, являє собою Fc-домен IgG₄, зокрема Fc-домен людського IgG₄. В одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен IgG₄ містить амінокислотні заміни в положенні S228, конкретно амінокислотну заміну S228P. Для додаткового зниження афінності зв'язування з Fc-рецептором і/або його ефекторною функції в одному з варіантів здійснення винаходу Fc-домен IgG₄ містить амінокислотну заміну в положенні L235, зокрема, амінокислотну заміну L235E. В іншому варіанті здійснення винаходу Fc-домен IgG₄ містить амінокислотну заміну в положенні P329, зокрема, амінокислотну заміну P329G. В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен IgG₄ містить амінокислотні заміни в положеннях S228, L235 і P329, зокрема, амінокислотні заміни S228P, L235E і P329G. Зазначені мутанти Fc-домену IgG₄ і їх особливості зв'язування з Fcγ-рецептором описані в заявці на патент PCT PCT/EP2012/055393, яка повністю включена в даний опис як посилання.

В конкретному варіанті здійснення винаходу Fc-домен, що характеризується зниженою афінністю зв'язування з Fc-рецептором і/або зниженою ефекторною функцією у порівнянні з нативним Fc-доменом IgG₁, являє собою Fc-домен людського IgG₁, який містить амінокислотні заміни L234A, L235A і необов'язково P329G, або Fc-домен людського IgG₄, який містить амінокислотні заміни S228P, L235E і необов'язково P329G.

В деяких варіантах здійснення винаходу елімінували N-глікозилування Fc-домену. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу Fc-домен містить амінокислотну мутацію в положенні N297, зокрема, амінокислотну заміну аспарагіну на аланін (N297A) або аспарагінову кислоту (N297D).

55 Окрім Fc-доменів, описаних вище і в заявці на патент PCT PCT/EP2012/055393, Fc-домени зі зниженою здатністю зв'язуватися з Fc-рецептором і/або ефекторною функцією містять також Fc-домени з заміною одного або декількох залишків 238, 265, 269, 270, 297, 327 і 329 в Fc-домени (US № 637056). До зазначених мутантів Fc відносяться мутанти Fc з замінами в двох або більшій кількості з амінокислотних положень 265, 269, 270, 297 і 327, включаючи так званий мутант Fc-домену "DANA" з заміною залишків 265 і 297 на аланін (US № 7332581).

Мутантні Fc-домени можна одержувати шляхом амінокислотної делеції, заміни, інсерції або модифікації з застосуванням генетичних або хімічних методів, добре відомих в даній галузі. Генетичні методи можуть містити сайтспрямований мутагенез кодувальної ДНК послідовності, ПЦР, синтез генів тощо. Правильність нуклеотидних замін можна підтверджувати, наприклад, секвенуванням.

Зв'язування з Fc-рецепторами можна легко визначати, наприклад, за допомогою ELISA або поверхневого плазмонного резонансу (SPR) з застосуванням стандартного обладнання, такого як пристрій BIAcore (фірма GE Healthcare), й із застосуванням таких Fc-рецепторів, які можна одержувати методом рекомбінантної експресії. Прийнятний зазначений аналіз зв'язування представлений в даному описі. Альтернативно до цього, афінність зв'язування Fc-доменів або активувальних клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, що містять Fc-домени, з Fc-рецепторами можна оцінювати з застосуванням клітинних ліній, для яких відомо, що вони експресують конкретні Fc-рецептори, такі як людські NK-клітини, що експресують FcγIIIa-рецептор.

Ефекторну функцію Fc-домену або активувальної T-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що містить Fc-домени, можна оцінювати методами, відомими в даній ділянці. Прийнятний аналіз для оцінювання ADCC представлений в даному описі. Інші приклади аналізів *in vitro*, призначених для оцінювання ADCC-активності молекули, яка представляє інтерес описані в US № 5500362; у Hellstrom та інш., Proc Natl Acad Sci USA 83, 1986, сс. 7059-7063 і Hellstrom та інш., Proc Natl Acad Sci USA 82, 1985, сс. 1499-1502; US № 5821337; у Bruggemann та інш., J Exp Med 166, 1987, сс. 1351-1361. Альтернативно до цього, можна застосовувати методи, основані на нерадіоактивному аналізі (див., наприклад, ACT1™ - нерадіоактивний аналіз цитотоксичності за допомогою проточної цитометрії (фірма CellTechnology, Inc. Маунтин-Вью, шт. Калифорнія); і CytoTox 96® - нерадіоактивний аналіз цитотоксичності (фірма Promega, Медисон, шт. Вісконсин)). Прийнятними ефекторними клітинами для таких аналізів є моноклеарні клітини периферійної крові (PBMC) і природні клітини-кілери (NK). В альтернативному або додатковому варіанті ADCC-активність молекули, яка представляє інтерес можна оцінювати *in vivo*, наприклад, із застосуванням створених на тваринах моделей, описаних у Clynes та інш., Proc Natl Acad Sci USA 95, 1998, сс. 652-656.

В деяких варіантах здійснення винаходу змінюють зв'язування Fc-домену з компонентом системи комплементу, зокрема з C1q. Таким чином, в деяких варіантах здійснення винаходу, в яких Fc-домени конструюють так, щоб він мав змінену ефекторну функцію, зазначена змінена ефекторна функція охоплює змінену CDC. Можна здійснювати аналізи зв'язування C1q для вирішення питання про те, чи може активувальна T-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула зв'язуватися з C1q і, як наслідок, чи має вона CDC-активність (див., наприклад, аналізи зв'язування з C1q і C3c за допомогою ELISA, описані в WO 2006/029879 і WO 2005/100402). Для оцінювання активації комплементу можна здійснювати аналіз CDC (див., наприклад, Gazzano-Santoro та інш., J Immunol Methods 202, 1996, з. 163; Cragg та інш., Blood 101, 2003, сс. 1045-1052 і Cragg і Glennie, Blood 103, 2004, сс. 2738-2743).

Антигензв'язувальні фрагменти

Антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, є біспецифічною, тобто вона містить щонайменше два антигензв'язувальних фрагменти, що мають здатність специфічно зв'язуватися з двома різними антигенними детермінантами. Згідно з винаходом антигензв'язувальні фрагменти представляють собою молекули Fab (тобто антигензв'язувальні домени, що складаються з важкого і легкого ланцюга, кожна з яких містить варіабельну і константну ділянку). В одному з варіантів здійснення винаходу зазначені молекули Fab є людськими. В іншому варіанті здійснення винаходу зазначені молекули Fab є гуманізованими. В наступному варіанті здійснення винаходу зазначені молекули Fab містять константні ділянки людського важкого і легкого ланцюга.

Щонайменше один з антигензв'язувальних фрагментів являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab. Зазначена модифікація перешкоджає помилковому спарюванню важких і легких ланцюгів з різних молекул Fab, підвищуючи тим самим вихід і чистоту активувальної T-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, при рекомбінантному одержанні. В конкретній одержаній в результаті кросинговеру молекулі Fab, яку можна застосовувати для створення активувальної T-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, обмінні константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab. В іншій одержаній в результаті кросинговеру молекулі Fab, яку можна застосовувати для створення активувальної T-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, обмінні варіабельні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab.

В конкретному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула має здатність одночасно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені, зокрема, антигеном пухлинної клітини, і з CD3. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула має здатність до перехресного зшивання Т-клітини і клітини-мішені в результаті одночасного зв'язування з антигеном клітини-мішені і з CD3. В ще більш конкретному варіанті здійснення винаходу зазначене одночасне зв'язування приводить до лізису клітини-мішені, зокрема, пухлинної клітини. В одному з варіантів здійснення винаходу зазначене одночасне зв'язування приводить до активації Т-клітини. В інших варіантах здійснення винаходу зазначене одночасне зв'язування приводить до клітинної відповіді Т-лімфоциту, насамперед цитотоксичного Т-лімфоциту, вибраного з групи, що містить: проліферацію, диференціювання, секрецію цитокінів, вивільнення цитотоксичних ефекторних молекул, цитотоксичну активність і експресію маркерів активації. В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язування активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули з CD3 без одночасного зв'язування з антигеном клітини-мішені не приводить до Т-клітинної активації.

В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула має здатність переорієнтувати цитотоксичну активність Т-клітини до клітини-мішені. В конкретному варіанті здійснення винаходу зазначена переорієнтація не залежить від опосередкованої ГКГС презентації пептидного антигену клітиною-мішенню і/або від специфічності Т-клітини.

Зокрема, згідно з любому з варіантів здійснення винаходу Т-клітина, запропонована у винаході, являє собою цитотоксичну Т-клітину В деяких варіантах здійснення винаходу Т-клітина являє собою с CD4⁺- або CD8⁺-Т-клітину, насамперед CD8⁺-Т-клітину

CD3-зв'язувальний фрагмент

Активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, містить щонайменше один антигензв'язувальний фрагмент, який має здатність зв'язуватися з CD3 (який позначають також в контексті даного опису як "зв'язувальний антиген CD3 фрагмент" або "перший антигензв'язувальний фрагмент"). В конкретному варіанті здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить не більше одного антигензв'язувального фрагмента, що має здатність специфічно зв'язуватися з CD3. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула характеризується одновалентним зв'язуванням з CD3. Зв'язувальна антиген CD3 молекула являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, тобто молекулу Fab, в якій або варіабельні, або константні ділянки важкого і легкого ланцюгів Fab обмінені. У варіантах здійснення винаходу, в яких більше одного антигензв'язувального фрагмента, що має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені, міститься в активувальній Т-клітини біспецифічній антигензв'язувальній молекулі, антигензв'язувальний фрагмент, що має здатність специфічно зв'язуватися з CD3, переважно являє собою одержану в результаті кросинговеру молекулу Fab, а антигензв'язувальні фрагменти, що мають здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені, представляють собою канонічні молекули Fab.

В конкретному варіанті здійснення винаходу CD3 являє собою людський CD3 (SEQ ID NO: 103) або CD3 мавп циномолгус (SEQ ID NO: 104), найбільш переважно людський CD3. В конкретному варіанті здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент має перехресну реактивність до (тобто специфічно зв'язується з...) з CD3 людини і мавп циномолгус. В деяких варіантах здійснення винаходу перший антигензв'язувальний фрагмент має здатність специфічно зв'язуватися з епсилон-субодиницею CD3.

Зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 4, SEQ ID NO: 5 і SEQ ID NO: 6, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 8, SEQ ID NO: 9, SEQ ID NO: 10.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить CDR1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 4, CDR2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 5, CDR3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 6, CDR1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 8, CDR2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 9, і CDR3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 10.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 3, SEQ ID NO: 32 і SEQ ID NO: 33, і послідовність варіабельної ділянки легкого

ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 7 і SEQ ID NO: 31.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, вибрану з групи: SEQ ID NO: 3, SEQ ID NO: 32 і SEQ ID NO: 33, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, вибрану з групи: SEQ ID NO: 7 і SEQ ID NO: 31.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 3, і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 7.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 3, варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 7.

В одному з варіантів здійснення винаходу зв'язувальний антиген CD3 фрагмент послідовної варіабельної ділянки важкого ланцюга SEQ ID NO: 3 і послідовної варіабельної ділянки легкого ланцюга SEQ ID NO: 7.

Фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені

Активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, запропонована у винаході, містить щонайменше один антигензв'язувальний фрагмент, що має здатність зв'язуватися з антигеном клітини-мішені (позначений також у контексті даного опису як "фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені, або "другий", або "третій" антигензв'язувальний фрагмент). В деяких варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить два антигензв'язувальних фрагмента, які мають здатність зв'язуватися з антигеном клітини-мішені. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу кожний з цих антигензв'язувальних фрагментів специфічно зв'язується з однією і тією ж самою антигенною детермінантою. В ще більше конкретному варіанті здійснення винаходу всі зазначені антигензв'язувальні фрагменти є ідентичними. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить молекулу імуноглобуліну, яка має здатність специфічно зв'язуватися з антигеном клітини-мішені. В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить не більше двох антигензв'язувальних фрагментів, які мають здатність зв'язуватися з антигеном клітини-мішені.

Фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені, як правило, являє собою молекулу Fab, насамперед канонічну молекулу Fab, яка зв'язується з конкретною антигенною детермінантою і має здатність спрямовувати активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу до сайту-мішені, наприклад, до конкретного типу пухлинної клітини, яка несе антигенну детермінанту.

В деяких варіантах здійснення винаходу фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені, специфічно зв'язується з антигеном клітинної поверхні. В конкретному варіанті здійснення винаходу фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені, специфічно зв'язується з мембрано-проксимальною ділянкою антигену клітинної поверхні. В конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу зазначений антиген клітинної поверхні являє собою карциноембріональний антиген (CEA) і мембрано-проксимальна ділянка являє собою В3-домен CEA (залишки 208-286 SEQ ID NO: 119). В іншому конкретному зазначеному варіанті здійснення винаходу антиген клітинної поверхні являє собою асоційований з меланомою хондроїтинсульфат-протеоглікан (MCSP) і мембрано-проксимальна ділянка являє собою D3-домен MCSP (SEQ ID NO: 118).

В деяких варіантах здійснення винаходу фрагмент, зв'язувальний антиген клітини-мішені, спрямований проти антигену, асоційованого з патологічним станом, такого як антиген, що презентується пухлинною клітиною або інфікованою вірусом клітиною. Прийнятними антигенами є антигени клітинної поверхні, наприклад (але, не обмежуючись тільки ними), рецептори клітинної поверхні. В конкретних варіантах здійснення винаходу антиген являє собою людський антиген. В конкретному варіанті здійснення винаходу антиген клітини-мішені вибирають з групи, що містить асоційований з меланомою хондроїтинсульфат-протеоглікан (MCSP) і карциноембріональний антиген (CEA, CEACAM5).

В конкретних варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить по меншій мере один антигензв'язувальний фрагмент, специфічний у відношенні асоційованого з меланомою хондроїтинсульфат-протеоглікану (MCSP). В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у

відношенні MCSP, містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15, SEQ ID NO: 16, SEQ ID NO: 35, SEQ ID NO: 37, SEQ ID NO: 38 і SEQ ID NO: 40, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19, SEQ ID NO: 20, SEQ ID NO: 44, SEQ ID NO: 45, SEQ ID NO: 48, SEQ ID NO: 49 і SEQ ID NO: 50.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 14, SEQ ID NO: 15 і SEQ ID NO: 16, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 18, SEQ ID NO: 19 і SEQ ID NO: 20.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить CDR1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 14, CDR2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 15, CDR3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 16, CDR1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 18, CDR2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 19, і CDR3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 20.

В іншому варіанті здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична амінокислотній послідовності, вибраній з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

В наступному варіанті здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, вибрану з групи: SEQ ID NO: 13, SEQ ID NO: 34, SEQ ID NO: 36, SEQ ID NO: 39 і SEQ ID NO: 41, і містить варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність, вибрану з групи: SEQ ID NO: 17, SEQ ID NO: 43, SEQ ID NO: 46, SEQ ID NO: 47 і SEQ ID NO: 51.

В наступному варіанті здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 13, і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 17, або їх варіанти, які зберігають функціональність.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 13, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 17.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні MCSP, містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга SEQ ID NO: 13 і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга SEQ ID NO: 17.

В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 12, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 53, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 54, і поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 55.

В конкретних варіантах здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить щонайменше один антигензв'язувальний фрагмент, специфічний у відношенні карциноембріонального антигену (CEA). В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні CEA, містить щонайменше одну гіперваріабельну ділянку (CDR) важкого ланцюга, вибрану з групи, яка складається з SEQ ID NO: 24, SEQ ID NO: 25 і SEQ ID NO: 26, і щонайменше одну CDR легкого ланцюга, вибрану з групи: SEQ ID NO: 28, SEQ ID NO: 29 і SEQ ID NO: 30.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні CEA, містить CDR1 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 24, CDR2 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 25, CDR3 важкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 26, CDR1 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 28, CDR2 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 29, і CDR3 легкого ланцюга, що має SEQ ID NO: 30.

В іншому варіанті здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні СЕА, містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 23, і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 27, або її варіанти, які зберігають функціональність.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні СЕА, містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 27.

В одному з варіантів здійснення антигензв'язувальний фрагмент, який є специфічним у відношенні СЕА, містить послідовність варіабельної ділянки важкого ланцюга SEQ ID NO: 23 і послідовність варіабельної ділянки легкого ланцюга SEQ ID NO: 27.

В одному з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула містить поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 22, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 56, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 57, і поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 58.

Полінуклеотиди

Винахід відноситься також до виділених полінуклеотидів, які кодують активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, представлені в даному описі, або її фрагмент. В деяких варіантах здійснення винаходу зазначений фрагмент являє собою антигензв'язувальний фрагмент.

Полінуклеотиди, запропоновані у винаході, містять полінуклеотиди, які щонайменше приблизно на 80 %, 85 %, 90 %, 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % є ідентичними послідовностям, представленим в SEQ ID NO: 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97 і 98, включаючи їх функціональні фрагменти або варіанти.

Полінуклеотиди, що кодують що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, можна експресувати у вигляді індивідуального полінуклеотиду, який кодує повну активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, або у вигляді декількох (наприклад, двох або більшої кількості) сумісно експресованих полінуклеотидів. Поліпептиди, які кодуються сумісно експресованими полінуклеотидами, можна поєднувати, наприклад, через дисульфідні зв'язки або іншими шляхами з утворенням функціонально активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули. Наприклад, що являє собою легкий ланцюг частину антигензв'язувального фрагмента може кодуватися полінуклеотидом, який відрізняється від полінуклеотиду, що кодує частину активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що являє собою важкий ланцюг антигензв'язувального фрагмента, субодиночку Fc-домену і необов'язково (частину) іншого антигензв'язувального фрагмента. При сумісній експресії поліпептиди важкого ланцюга повинні зв'язуватися з поліпептидами легкого ланцюга з утворенням антигензв'язувального фрагмента. В іншому прикладі частина активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка містить одну з двох субодиночок Fc-домену і необов'язково (частину) одного або декількох антигензв'язувальних фрагментів, може кодуватися полінуклеотидом, що відрізняється від полінуклеотиду, який кодує частину активувальної Т-клітини антигензв'язувальної молекули, яка містить другу з двох субодиночок Fc-домену і необов'язково (частину) антигензв'язувального фрагмента. При сумісній експресії субодиночки Fc-домену повинні зв'язуватися з утворенням Fc-домену.

В деяких варіантах здійснення винаходу виділений полінуклеотид кодує повну представлену в даному описі активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході. В інших варіантах здійснення винаходу виділений полінуклеотид кодує поліпептиди, що містяться в представленій в даному описі активувальній Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекулі, яка пропонується у винаході.

Іншим варіантом здійснення даного винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує послідовність варіабельної ділянки, представлену в SEQ ID NO: 3, 7, 13, 17, 23, 27, 31, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 43, 46, 47 або 51. Іншим варіантом здійснення даного винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де

полінуклеотид містить послідовність, яка кодує поліпептидну послідовність, представлену в SEQ ID NO: 22, 56, 57, 58, 12, 53, 54 і 55. Іншим варіантом здійснення даного винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка щонайменше приблизно на 80 %, 85 %, 90 %, 95 %, 96 %, 97 %, 98 % або 99 % ідентична нуклеотидній послідовності, представлений в SEQ ID NO: 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97 або 98. Іншим варіантом здійснення даного винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує поліпептидну послідовність, яка щонайменше на 80 %, 85 %, 90 %, 95 %, 96 %, 97 %, 98 % або 99 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 3, 7, 13, 17, 23, 27, 31, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 43, 46, 47 або 51. Іншим варіантом здійснення даного винаходу є виділений полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує послідовність варіабельної ділянки SEQ ID NO: 3, 7, 13, 17, 23, 27, 31, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 43, 46, 47 або 51 з консервативними амінокислотними замінами. Винахід відноситься до виділеного полінуклеотиду, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує поліпептидну послідовність, яка щонайменше на 80 %, 85 %, 90 %, 95 %, 96 %, 97 %, 98 % або 99 % ідентична амінокислотній послідовності SEQ ID NO: 22, 56, 57, 58, 12, 53, 54 або 55. Винахід відноситься до виділеного полінуклеотиду, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує послідовність варіабельної ділянки SEQ ID NO: 3, 7, 13, 17, 23, 27, 31, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 43, 46, 47 або 51 з консервативними амінокислотними замінами. Винахід відноситься також до виділеного полінуклеотиду, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу або її фрагмент, де полінуклеотид містить послідовність, яка кодує поліпептидну послідовність SEQ ID NO: 22, 56, 57, 58, 12, 53, 54 або 55 з консервативними амінокислотними замінами.

В деяких варіантах здійснення винаходу полінуклеотид або нуклеїнова кислота являє собою ДНК. В інших варіантах здійснення винаходу полінуклеотид, що пропонується в даному винаході, являє собою РНК, наприклад, в формі матричної РНК (мРНК). РНК, яка пропонується в даному винаході, може бути одноланцюговою або дволанцюговою.

Методи рекомбінації

Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, можна одержувати, наприклад, шляхом твердофазного пептидного синтезу (наприклад, твердофазний синтез Меррифільда) або методом рекомбінації. Для рекомбінантного одержання один або декілька полінуклеотидів, що кодують активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу (фрагмент), наприклад, описану вище, виділяють і вбудовують в один або декілька векторів для додаткового клонування і/або експресії в клітині-хазяїні. Зазначений полінуклеотид можна легко виділяти і секвенувати за допомогою загальноприйнятих процедур. Одним з варіантів здійснення винаходу є вектор, переважно експресійний вектор, який містить один або декілька полінуклеотидів, які запропоновані у винаході. Методи, добре відомі спеціалістам в даній галузі техніки, можна застосовувати для конструювання експресійних векторів, що містять кодувальну послідовність активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули (фрагмента) наряду з прийнятними сигналами, які контролюють транскрипцію/трансляцію. Ці методи містять технології рекомбінантної ДНК *in vitro*, методи синтезу і рекомбінації/генетичної рекомбінації *in vivo* (див., наприклад, методи, описані у Maniatis та інш., Maniatis та інш., Molecular Cloning A Laboratory Manual, вид-во Cold Spring Harbor Laboratory, N.Y., 1989; і Ausubel та інш., Current Protocols in Molecular Biology, вид-во Greene Publishing Associates and Wiley Interscience, N.Y., 1989). Експресійний вектор може представляти собою частину плазміди, вірусу або може представляти собою фрагмент нуклеїнової кислоти. Експресійний вектор охоплює касету експресії, в якій полінуклеотид, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу (фрагмент) (тобто кодувальну область), клонують із забезпеченням функціонального зв'язку з промотором і/або іншими елементами, що контролюють транскрипцію або трансляцію. В контексті даного опису "кодувальна ділянка" являє собою частину нуклеїнової кислоти, яка складається з кодонів, що трансклюються в амінокислоти. Хоча "стоп-кодон" (TAG, TGA або TAA) не трансклюється в амінокислоту, він, у випадку його наявності, може розглядатися як частина кодувальної ділянки, однак будь-які фланкувальні послідовності, наприклад, промотори, сайти зв'язування рибосом, термінатори

транскрипції, інтрони, 5'- і 3'-нетрансльовані ділянки тощо, не є частиною кодувальної ділянки. Дві або більша кількість кодувальних ділянок можуть бути присутніми в індивідуальній полінуклеотидній конструкції, наприклад, індивідуальному векторі, або в окремих полінуклеотидних конструкціях, наприклад, окремих (різних) векторах. крім того, будь-який вектор може містити одну кодувальну ділянку або може містити дві або більшу кількість кодувальних ділянок, наприклад, вектор, що пропонується в даному винаході, може кодувати один або декілька поліпептидів, які пост- або котрансляційно розділюються на кінцеві білки за допомогою протеолітичного розщеплення. Крім того, вектор, полінуклеотид або нуклеїнова кислота, що пропонується/запропонована у винаході, може кодувати гетерологічні кодувальні ділянки, або злиті, або не злиті з полінуклеотидом, який кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу (фрагмент), запропоновану у винаході, або її варіант або похідне. Гетерологічні кодувальні ділянки містять (але, не обмежуючись тільки ними) спеціалізовані елементи або мотиви, такі як секреторний сигнальний пептид або гетерологічний функціональний домен. Функціональний зв'язок має місце, коли кодувальна ділянка генного продукту, наприклад поліпептиду, асоційована з однією або декількома регуляторними послідовностями таким чином, щоб експресія генного продукту знаходилась під впливом або контролем регуляторної(их) послідовності(ей). Два ДНК-фрагменти (таких як кодувальна ділянка поліпептиду й асоційований з нею промотор) є "функціонально зв'язаними", якщо індукція промоторної функції приводить до транскрипції мРНК, що кодує потрібний генний продукт, і якщо природа зв'язки між двома ДНК-фрагментами не має впливу на здатність регулювальних експресію послідовностей спрямовувати експресію генного продукту, або не має впливу на здатність ДНК-матриці до транскрипції. Таким чином, промоторна ділянка повинна бути функціонально зв'язана з нуклеїновою кислотою, яка кодує поліпептид, якщо промотор має здатність здійснювати транскрипцію нуклеїнової кислоти. Промотор може представляти собою специфічний для клітини промотор, який забезпечує значну транскрипцію ДНК тільки в попередньо відібраних клітинах. Інші контролювальні транскрипцію елементи, окрім промотору, наприклад, енхансери, оператори, репресори і сигнали термінації транскрипції, можна функціонально зв'язувати з полінуклеотидом для забезпечення специфічної для клітини транскрипції. Прийнятні промотори і інші контролювальні транскрипцію ділянки представлені в даному описі. Спеціалістам в даній галузі техніки відомо широка різноманітність контролювальних транскрипцію ділянок. Вони містять (але, не обмежуючись тільки ними) контролювальні транскрипцію ділянки, які функціонують в клітинах хребетних тварин, такі як (але, не обмежуючись тільки ними) сегменти промоторів і енхансерів з цитомегаловірусів (наприклад, негайно-ранній промотор у поєднанні з інтроном-А), мавпячого вірусу 40 (наприклад, ранній промотор) і ретровірусів (таких як вірус саркоми Рауса). Інші контролювальні транскрипцію ділянки містять ділянки, виведенні з генів хребетних тварин, таких як ген активну, білка теплового шоку, бичачого гормону роста і кролячого β -глобину, а також інші послідовності, які можуть контролювати експресію генів в еукаріотичних клітинах. Додаткові прийнятні контролювальні транскрипцію ділянки містять тканинспецифічні промотори і енхансери, а також індукцйбельні промотори (наприклад, промотори, що індукуються тетрациклінами). Аналогічно до цього, звичайним спеціалістам в даній галузі техніки відомо широка різноманітність контролювальних трансляцію елементів. Вони містять (але, не обмежуючись тільки ними) сайти зв'язування рибосом, кодони ініціації трансляції і термінувальні кодони і елементи, виведенні з вірусних систем (зокрема внутрішній сайт зв'язування (посадки) рибосом або IRES, який позначають також як CITE-послідовність). Касета експресії може містити також інші характерні структури, такі як сайт ініціації реплікації і/або інтегровані в хромосому елементи, такі як довгі кінцеві повтори (LTR) ретровірусів, або інвертовані кінцеві повтори (ITR) аденоасоційованого вірусу (AAV).

Кодувальні ділянки полінуклеотиду і нуклеїнової кислоти, запропоновані в даному винаході, можуть бути асоційовані з додатковими кодувальними областями, які кодують секреторні або сигнальні пептиди, які спрямовують секрецію поліпептиду, який кодується полінуклеотидом, що пропонується в даному винаході. Наприклад, якщо потрібною є секреція активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, то ДНК, що кодує сигнальну послідовність, можна поміщати проти ходу транскрипції відносно нуклеїнової кислоти, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, або її фрагмент. Згідно з гіпотезою, що стосується сигналів, білки, які секретуються клітинами ссавців, мають сигнальний пептид або секреторну лідерну послідовність, який/яка відщеплюється від зрілого білка після ініціації експорту зростаючого білкового ланцюга через шершавий ендоплазматичний ретикулум. Звичайним спеціалістам в даній галузі техніки повинно бути очевидно, що поліпептиди, секретиремие клітинами хребетних тварин, як

правило, мають сигнальний пептид, злитий з N-кінцем поліпептиду, який відщеплюється від трансльованого поліпептиду з утворенням секретуральної або "зрілої" форми поліпептиду. В деяких варіантах здійснення винаходу застосовують нативний сигнальний пептид, наприклад, сигнальний пептид важкого ланцюга або легкого ланцюга імуноглобуліну або функціональне похідне зазначеної послідовності, яке зберігає здатність забезпечувати секрецію поліпептиду, функціонально зв'язаного з ним. Альтернативно до цього, можна застосовувати гетерологічний сигнальний пептид ссавців або його функціональне похідне. Наприклад, лідерну послідовність дикого типу можна замінити на лідерну послідовність людського тканинного активатора плазміногену (ТРА) або мишачої β -глюкуронідази. Приклади амінокислотних і полінуклеотидних послідовностей секреторних сигнальних пептидів представлені в SEQ ID NO: 108-116.

ДНК, що кодує коротку білкову послідовність, яку можна застосовувати для полегшення подальшого очищення (наприклад, гістидинову мітку), або призначену для мічення активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, можна включати всередину або на кінці полінуклеотиду, що кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу (фрагмент).

Додатковим варіантом здійснення винаходу є клітина-хазяїн, яка містить один або декілька полінуклеотидів, які запропоновані у винаході. Деякими варіантами здійснення винаходу є клітина-хазяїн, яка містить один або декілька векторів, які запропоновані у винаході. Полінуклеотиди і вектори можуть мати будь-які особливості, індивідуально або у поєднанні, зазначені в даному описі відносно полінуклеотидів і векторів відповідно. В одному з таких варіантів здійснення винаходу клітина-хазяїн містить (наприклад, трансформовану або трансфектовану) вектором, що містить полінуклеотид, який кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запроповану у винаході (або її частину). В контексті даного опису поняття "клітина-хазяїн" відноситься до будь-якого типу клітинної системи, яку можна конструювати для одержання активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, або їх фрагментів. Клітини-хазяї, придатні для реплікації і для підтримання експресії активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, добре відомі в даній галузі техніки. Такі клітини можна трансфектувати або трансдукувати відповідним чином конкретним експресійним вектором і можна вирощувати більшу кількість клітин, що містять вектор з метою внесення в ферментери для великомасштабних процесів одержання активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули в достатніх для клінічних застосувань кількостях. Прийнятними клітинами-хазяїями є прокаріотичні мікроорганізми, такі як *E. coli*, або різні еукаріотичні клітини, такі як клітини яєчника китайського хом'ячка (CHO), клітини комах або т.п. Наприклад, поліпептиди можна одержувати в бактеріях, зокрема, коли відсутня потреба в глікозилуванні. Після експресії поліпептид можна виділяти з пасти бактеріальних клітин в розчинну фракцію і можна додатково очищувати. Окрім прокаріот, як хазяї для клонування або експресії векторів, які кодують поліпептид, можна застосовувати еукаріотичні мікроорганізми, такі як нитчасті гриби або дріжджі, включаючи штами грибів і дріжджів, шляхи глікозилування яких були "гуманізовані", що дозволяє одержувати поліпептид з частково або повністю людською схемою глікозилування (див. Gerngross, *Nat. Biotech.* 22, 2004, сс. 1409-1414 і Li та інш., *Nat. Biotech.* 24, 2006, сс. 210-215). Клітини-хазяї, які можна застосовувати для експресії (глікозилування) поліпептидів, одержують також з багатоклітинних організмів (безхребетних і хребетних тварин). Прикладами клітин безхребетних є клітини комах, а також можна застосовувати клітини рослин. Були виявлені багаточисленні бакуловірусні штами й відповідні придатні для них як хазяї клітини комах, насамперед для трансфекції клітин *Spodoptera frugiperda*. Як хазяїв можна застосовувати також культури рослинних клітин (див., наприклад, US №№ 5959177, 6040498, 6420548, 7125978 і 6417429 (опис технології PLANTIBODIES™ для одержання антитіл в трансгенних рослинах). Як хазяї можна застосовувати також клітини хребетних тварин. Наприклад, можна застосовувати клітинні лінії ссавців, які адаптовані до росту в суспензії. Іншими прикладами прийнятних ліній клітин-хазяїв є лінія клітин нирки мавп CV1, трансформована за допомогою SV40 (COS-7); лінія клітин нирки ембріона людини (293 або клітини лінії 293, субклоновані з метою вирощування в суспензійній культурі, Graham та інш., *J. Gen. Virol.*, 36, 1977, з. 59); клітини нирки дитинча хом'яка (ВНК); клітини Сертолі миші (ТМ4-клітини, описані, наприклад, у Mather, *Biol. Reprod.*, 23, 1980, сс. 243-251); клітини нирки мавпи (CV1); клітини нирки африканської зеленої мартишки (VERO-76); клітини карциноми шейки матки людини (HELA); клітини нирки собаки (MDCK); клітини печінки бичачого щура (BRL 3A); клітини легкого людини (W138); клітини печінки людини (Hep G2); клітини пухлини молочної залози миші (MMT 060562); клітини TRI, описані, наприклад, у Mather та інш., *Annals N.Y. Acad. Sci.*, 383, 1982, сс. 44-68); клітини MRC 5 і клітини FS4. Іншими цінними лініями клітин-хазяїв

ссавців є клітини яєчника китайського хом'ячка (CHO), включаючи dhfr-CHO-клітини (Urlaub та інш., Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 77, 1980, з. 4216); і клітинні лінії мієломи, такі як Y0, NS0 і Sp2/0. Огляд конкретних ліній клітин-хазяїв ссавців, які можна застосовувати для виробництва білка, див., наприклад, у Yazaki і Wu, в: *Methods in Molecular Biology* під ред. В.К.С. Lo, вид-во Humana Press, Totowa, NJ, т. 248, 2003, сс. 255-268. Клітини-хазяї містять культивовані клітини, наприклад, культивовані клітини ссавців, клітини дріжджів, клітини комах, клітини бактерій і клітини рослин (але не обмежуючись тільки ними), а також клітини, що знаходяться в організмі трансгенної тварини, трансгенної рослини або вирощуваної рослинної або тваринної тканини. В одному з варіантів здійснення винаходу клітина-хазяїн являє собою еукаріотичну клітину, переважно клітину ссавця, таку як клітина яєчника китайського хом'ячка (CHO), клітина нирки людського ембріона (HEK) або лимфоїдна клітина (наприклад, клітина Y0, NS0, Sp20).

В даній галузі відомі стандартні технології для експресії чужорідних генів в цих системах. Клітини, що експресують поліпептид, який містить або важкий, або легкий ланцюг антигензв'язувального домену, такого як антитіло, можна конструювати таким чином, щоб в них відбувалась експресія інших ланцюгів антитіла, наприклад, таким чином, щоб експресований продукт являв собою антитіло, яке має як важкий, так і легкий ланцюг.

Одним з варіантів здійснення винаходу є спосіб одержання активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, який полягає у тому, що культивують клітину-хазяїна, яка містить полінуклеотид, який кодує активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, представлену в даному описі, в умовах, придатних для експресії активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, і необов'язково виділяють активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу з клітини-хазяїна (або культурального середовища клітини-хазяїна).

Компоненти активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули генетично зливають один з іншим. Активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу можна створювати так, щоб її компоненти зливати один з іншим безпосередньо або непрямо через лінкерну послідовність. Склад і довжину лінкера можна визначати за допомогою методів, добре відомих в даній галузі, і можна оцінювати ефективність. Приклади лінкерних послідовностей, розташованих між різними компонентами активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, представлені в наведених в даному описі послідовностях. Можна містити також додаткові послідовності для вбудовування сайту розщеплення, якщо потрібно розділення індивідуальних компонентів злиття, наприклад, послідовність, розпізнавану ендопептидазою.

В деяких варіантах здійснення винаходу один або декілька антигензв'язувальних фрагментів активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул містить(ять) щонайменше одну варіабельну ділянку антитіла, яка має здатність зв'язуватися з антигенною детермінантою. Варіабельні ділянки можуть утворювати частину антитіл, які зустрічаються в природних умовах або не зустрічаються в природних умовах або їх фрагментів або можуть бути виведені з них. Методи одержання поліклональних антитіл і моноклональних антитіл добре відомі в даній галузі техніки (див., наприклад, Harlow і Lane, "Antibodies: a Laboratory Manual", вид-во Cold Spring Harbor Laboratory, 1988). Антитіла, які не зустрічаються в природних умовах можна створювати за допомогою твердофазного пептидного синтезу, можна одержувати за допомогою методів рекомбінації (наприклад, описаних в US № 4186567) або можна одержувати, наприклад, шляхом скринінгу комбінаторних бібліотек, що містять варіабельні ділянки важких ланцюгів і варіабельні ділянки легких ланцюгів (див., наприклад, US № 5969108 на ім'я McCafferty).

Будь-які види антитіл, фрагментів антитіл, антигензв'язувальних доменів або варіабельних ділянок тваринного походження можна застосовувати в активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекулах, які запропоновані у винаході. Прикладами антитіл, фрагментів антитіл, антигензв'язувальних доменів або варіабельних ділянок, які можна застосовувати згідно з даним винаходом, є (але, не обмежуючись тільки ними) конструкції, одержані з організму мишей, приматів або людини. Якщо активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула призначена для застосування на людині, то можна застосовувати химерну форму антитіла, в якій константні ділянки антитіла одержують з людського антитіла. Гуманізовану або повністю людську форму антитіла можна одержувати також за допомогою методів, добре відомих в даній галузі (див., наприклад, US № 5565332 на ім'я Winter). Для здійснення гуманізації можна застосовувати різні методи, такі як (але, не обмежуючись тільки ними) (а) трансплантація нелюдських (наприклад, з антитіла-донора) CDR в людський (наприклад, антитіло-реципієнт) каркасна ділянка і константні ділянки, що зберігають або що не зберігають, які мають вирішальне значення залишки каркасної ділянки

(наприклад, залишки, важливі для зберігання гарної антигензв'язувальної афінності або функцій антитіла), (б) трансплантація тільки нелюдських визначальних специфічність ділянок (SDR або a-CDR; залишки мають вирішальне значення для взаємодії антитіло-антиген) в людські каркасні і константні ділянки, або (в) трансплантація повних нелюдських варіабельних доменів, але їх "маскування" нагадуваним людський сегментом шляхом заміни поверхневих залишків. Огляд гуманізованих антитіл і методів їх одержання див., наприклад, у Almagro і Fransson, *Front Biosci* 13, 12008, сс. 1619-1633, і вони описані також, наприклад, у Riechmann та інш., *Nature* 332, 1988, сс. 323-329; Queen та інш., *Proc Natl Acad Sci USA* 86, 1989, сс. 10029-10033; US №№ 5821337, 7527791, 6982321 і 7087409; Jones та інш., *Nature* 321, 1986, сс. 522-525; Morrison та інш., *Proc Natl Acad Sci* 81, 1984, сс. 6851-6855; Morrison і Oi, *Adv Immunol* 44, 1988, сс. 65-92; Verhoeyen та інш., *Science* 239, 1988, сс. 1534-1536; Padlan, *Molec Immun* 31(3), 1994, сс.169-217; Kashmiri та інш., *Methods* 36, 2005, сс. 25-34) (опис трансплантації SDR (a-CDR)); Padlan, *Mol Immunol* 28, 1991, сс. 489-498 (опис "повторного покриття"); Dall'Acqua та інш., *Methods* 36, 2005, сс. 43-60 (опис "перестановки FR") і Osbourn та інш., *Methods* 36, 2005, сс. 61-68, і Klimka та інш., *Br J Cancer* 83, 2000, сс. 252-260 (опис підходу на основі "цілеспрямованої селекції" для перестановки FR). Людські антитіла і людські варіабельні ділянки можна одержувати за допомогою різних методик, відомих в даній ділянці. Людські антитіла описані в цілому, у van Dijk і van de Winkel, *Curr Opin Pharmacol* 5, 2001, сс. 368-374 і Lonberg, *Curr Opin Immunol* 20, 2008, сс. 450-459. Людські варіабельні ділянки можуть утворювати частину людських моноклональних антитіл або можуть бути одержані з них за допомогою методу гібридом (див., наприклад, *Monoclonal Antibody Production Techniques and Applications*, вид-во Marcel Dekker, Inc., New York, 1987, сс. 51-63). Людські антитіла і людські варіабельні ділянки можна одержувати також шляхом введення імуногена трансгенній тварині, яка модифікована таким чином, що може продукувати інтактні людські антитіла або інтактні антитіла з людськими варіабельними областями у відповідь на контрольне зараження антигеном (див., наприклад, Lonberg, *Nat Biotech* 23, 2005, сс. 1117-1125). Людські антитіла і людські варіабельні ділянки можна створювати також шляхом виділення послідовностей варіабельних ділянок Fv-клонів, відібраних з людських фагових дисплейних бібліотек (див., наприклад, Hoogenboom та інш. в: *Methods in Molecular Biology*, під ред. O'Brien та інш., вид-во Human Press, Totowa, NJ, 178, 2001, сс. 1-37); і McCafferty та інш., *Nature* 348, 552-554; Clackson та інш., *Nature* 352, 1991, сс. 624-628). Фаг, як правило, експонує фрагменти антитіл або у вигляді одноланцюгових Fv- (scFv)-фрагментів, або у вигляді Fab-фрагментів.

В деяких варіантах здійснення винаходу антигензв'язувальні фрагменти, придатні для застосування згідно з даним винаходом, створюють так, щоб вони мали підвищену афінність зв'язування, наприклад, за допомогою методів, описаних в публікації заявки на патент США № 2004/0132066, повний зміст якої включений в даний опис як посилання. Здатність активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, зв'язуватися зі специфічною антигенною детермінантою можна оцінювати кількісно або за допомогою твердофазного ферментного аналізу (ELISA), або іншими методиками, відомими спеціалісту в даній галузі техніки, наприклад, за допомогою метода резонансу поверхневого плазмону (проводячи аналіз із застосуванням системи BIACORE T100) (Liljeblad та інш., *Glyco J* 17, 2000, сс. 323-329), і традиційних аналізів зв'язування (Heeley, *Endocr Res* 28, 2002, сс. 217-229). Аналізи в умовах конкуренції можна застосовувати для ідентифікації антитіла, фрагмента антитіла, антигензв'язувального домену або варіабельного домену, що конкурує з референс-антитілом за зв'язування з конкретним антигеном, наприклад, антитіла, яке конкурує з антитілом V9 за зв'язування з CD3. В деяких варіантах здійснення винаходу зазначене конкурувальне антитіло зв'язується з тим же епітопом (наприклад, лінійним або конформаційним епітопом), з яким зв'язується референс-антитіло. Докладні наведені як приклади методи картування епітопу, з яким зв'язується антитіло, представлені у Morris, "Epitope Mapping Protocols", в: *Methods in Molecular Biology*, вид-во Humana Press, Totowa, NJ, т. 66, 1996. При здійсненні наведеного як прикладу аналізу в умовах конкуренції іммобілізований антиген (наприклад, CD3) інкубують в розчині, що містить перше мічене антитіло, яке зв'язується з антигеном (наприклад, антитіло V9), і вторим неміченим антитілом, яке підлягає тестуванню у відношенні його здатності конкурувати з першим антитілом за зв'язування з антигеном. Друге антитіло може бути присутніми в супернатанті гібридоми. Як контроль іммобілізований антиген інкубують в розчині, що містить перше мічене антитіло, але яке не містить друге немічене антитіло. Після інкубації в умовах, які забезпечують зв'язування першого антитіла з антигеном, надлишок незв'язаного антитіла видаляють і оцінюють кількість мітки, асоційованої з іммобілізованим антигеном. Якщо кількість мітки, асоційованої з іммобілізованим антигеном, суттєво знижено в тестувальному зразку у порівнянні з контрольним зразком, то це свідчить про те, що друге антитіло конкурує з

першим антитілом за зв'язування з антигеном (див. Harlow і Lane. Antibodies: A Laboratory Manual, вид-во Cold Spring Harbor Laboratory, Cold Spring Harbor, NY, гл. 14, 1988).

Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, одержані за допомогою представлених в даному описі методів, можна очищувати з застосуванням відомих в даній ділянці методик, таких як рідинна хроматографія високого розділення, іонообмінна хроматографія, гель-електрофорез, афінна хроматографія, гель-фільтрація й т. п. Фактичні умови, застосовні для очищення конкретного білка, залежать, зокрема, від таких факторів, як чистий заряд, гідрофобність, гідрофільність тощо, і вони повинні бути очевидними спеціалісту в даній галузі техніки. Для очищення антитіла за допомогою афінної хроматографії можна застосовувати ліганд, рецептор або антиген, з яким зв'язується активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула. Наприклад, для очищення за допомогою афінної хроматографії активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, можна застосовувати матрикс з білком А або білком G. Наприклад, послідовне застосування афінної хроматографії на білку А або G і гель-фільтрації можна застосовувати для виділення активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули практично згідно з методом, описаному в розділі "Приклади". Чистоту активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули можна визначати за допомогою будь-якого з широкої різноманітності добре відомих аналітичних методів, включаючи гель-електрофорез, рідинну хроматографію високого тиску тощо. Наприклад, встановлено, що злиті білки, які містять важкі ланцюги, які експресували згідно з описаними в розділі "Приклади" методами, є інтактними і правильно зібраними, що продемонстровано за допомогою ДСН-ПААГ у відновлювальних умовах (див., наприклад, фіг. 4). Розділяли три полоси, відповідні приблизно Mr 25000, Mr 50000 і Mr 75000, які відповідали передбаченим молекулярним масам легкого ланцюга, важкого ланцюга і злитому білку важкий ланцюг/легкий ланцюг активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули.

Аналізи

Активувальні Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, представлені в даному описі, можна ідентифікувати, піддавати скринінгу або характеризувати їх фізичні/хімічні властивості і/або види біологічної активності за допомогою різних аналізів, відомих в даній ділянці

Аналізи афінності

Афінність активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули до Fc-рецептору або антигену-мішені можна визначати за допомогою методів, викладених в розділі "Приклади", за допомогою поверхневого плазмонного резонансу (SPR), застосовуючи стандартну інструментальну базу, наприклад, пристрій BIAcore (фірма GE Healthcare), і рецептори або білки-мішені, які можна одержувати за допомогою рекомбінантної експресії. Альтернативно до цього, зв'язування активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул з різними рецепторами або антигенами-мішенями можна оцінювати з застосуванням клітинних ліній, які експресують конкретний рецептор або антиген-мішень, наприклад, за допомогою проточної цитометрії (FACS). Конкретний ілюстративний і наведений як приклад варіант вимірювання афінності зв'язування описаний нижче в розділі "Приклади".

Згідно з одному з варіантів здійснення винаходу величину K_D вимірювали методом поверхневого плазмонного резонансу за допомогою пристрою BIACORE® T100 (фірма GE Healthcare) при 25 °C.

Для аналізу взаємодії між Fc-ділянкою і Fc-рецепторами мічений за допомогою His рекомбінантний Fc-рецептор "захоплювали" за допомогою антитіла до Penta-His (фірма Qiagen), іммобілізованого на CM5-чипах, і біспецифічні конструкції застосовували як аналізовані субстанції. В цілому, метод полягав у наступному: біосенсорні чипи з карбоксиметилованого декстрану (CM5, фірма GE Healthcare) активували за допомогою гідрохлориду N-етил-N'-(3-диметиламінопропил)карбодиміду (EDC) і N-гідроксисукциніміду (NHS) згідно з інструкціями постачальника. Антитіло до Penta-His розводили 10 мМ ацетатом натрію, pH 5,0 до концентрації 40 мкг/мл перед ін'єкцією зі швидкістю потоку 5 мкл/хв для досягнення приблизно 6500 одиниць відповіді (RU) зв'язаного білка. Після ін'єкції ліганду ін'єкували 1 М етаноламін для блокади непрореагованих груп. Потім здійснювали "захоплення" Fc-рецептора протягом 60 с в концентрації 4 або 10 нМ. Для кінетичних вимірювань ін'єкували чотириразові серійні розведення біспецифічної конструкції (діапазон від 500 до 4000 нМ) в буфері HBS-EP+ (фірма GE Healthcare, 10 мМ HEPES, 150 мМ NaCl, 3 мМ EDTK, 0,05 % сурфактанту P20, pH 7,4) при 25 °C зі швидкістю потоку 30 мкл/хв протягом 120 с.

Для визначення афінності до антигену-мішені біспецифічні конструкції "захоплювали" за допомогою специфічного у відношенні людського Fab антитіла (фірма GE Healthcare), яке іммобілізували на поверхні активованого сенсорного CM5-чипу згідно з методом, описаним для антитіла до Penta-His. Кінцева кількість зшитого білка складала приблизно 12000 RU.

5 Здійснювали "захоплення" біспецифічних конструкцій протягом 90 з в концентрації 300 нМ. Антигени-мішені пропускали через проточні комірки протягом 180 з в діапазоні концентрацій від 250 до 1000 нМ зі швидкістю потоку 30 мкл/хв. Моніторинг дисоціації здійснювали протягом 180 з.

Різницю всіх показників заломлення коректували шляхом віднімання відповіді, одержаної в проточній референс-комірці. Відповідь на стаціонарній стадії застосовували для визначення константи дисоціації (K_D) за допомогою апроксимації нелінійної кривої ізотерми зв'язування Ленгмюра. Швидкість реакції асоціації (K_{on}) і реакції дисоціації (K_{off}) розраховували із застосуванням простої моделі зв'язування Ленгмюра 1:1 (програма BIACORE® T100 Evaluation Software, версія 1.1.1) шляхом одночасної апроксимації сенсограм асоціації і дисоціації.

15 Константу рівноваги реакції дисоціації (K_D) розраховували як співвідношення K_{off}/K_{on} (див., наприклад, Chen та інш., J Mol Biol 293, 1999, сс. 865-881).

Аналізи активності

Біологічну активність активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, можна визначати за допомогою різних аналізів, описаних в розділі

20 "Приклади". Види біологічної активності можуть містити, наприклад, індукцію проліферації Т-клітин, індукцію передачі сигналу в Т-клітинах, індукцію експресії маркерів активації в Т-клітинах, індукцію секреції цитокінів Т-клітинами, індукцію лізису клітин-мішеней, таких як пухлинні клітини, й індукцію регресу пухлини і/або підвищення виживаності.

Композиції, препаративні форми і шляхи введення

Наступним об'єктом винаходу є фармацевтичні композиції, які містять будь-яку з активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, представлених в даному описі, наприклад, призначені для застосування у будь-якому із зазначених нижче терапевтичних способів. В одному з варіантів здійснення винаходу фармацевтична композиція містить будь-яку

25 з активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, представлених в даному описі, й фармацевтично прийнятний носій. В іншому варіанті здійснення винаходу фармацевтична композиція містить будь-яку з активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, представлених в даному описі, і щонайменше один додатковий терапевтичний засіб, наприклад, зазначений нижче.

Крім того, представлений спосіб одержання активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, в формі, придатної для введення

35 *in vivo*, який полягає у тому, що (а) одержують активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, і (б) поєднують в препаративній формі активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу щонайменше з одним фармацевтично прийнятним носієм, де приготовлений препарат активувальної Т-клітини

40 біспецифічної антигензв'язувальної молекули придатний для застосування *in vivo*.

Фармацевтичні композиції, запропоновані в даному винаході, містять в терапевтично ефективній кількості одну або декілька активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, яка(і) розчинена(і) або диспергирована(і) у фармацевтично прийнятному носії. Поняття "фармацевтично або фармакологічно прийнятний" відноситься до

45 молекулярних субстанцій та композицій, які, в цілому, є нетоксичними для реципієнтів у застосовних дозах і концентраціях, тобто не викликають шкідливі, алергічні або інші небажані реакції при введенні при необхідності тварині, такій, наприклад, як людина. Готування фармацевтичної композиції, яка містить щонайменше одну активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу і необов'язково додаткову діючу речовину, повинно бути

50 очевидно спеціалістам в даній галузі техніки в світлі даного опису, наприклад, з довідника Remington's Pharmaceutical Sciences, 18-е вид., вид-во Mack Printing Company, 1990, включеного в даний опис як посилання. Крім того, очевидно, що препарати, призначені для введення тварині (наприклад, людині), повинні задовольняти вимоги стандартів стерильності, пірогенності й загальної безпеки й чистоти, розроблених відділом біологічних стандартів FDA (Управління з

55 контролю за харчовими продуктами й лікарськими засобами) або відповідним уповноваженим органом інших країн. Переважними композиціями є ліофілізовані препаративні форми або водні розчини. В контексті даного опису "фармацевтично прийнятний носій" охоплює будь-які й всі розчинники, буфери, дисперсійні середовища, покриття, поверхнево-активні речовини, антиоксиданти, консерванти (наприклад, антибактеріальні агенти, протигрибкові агенти), агенти

60 для надання ізотонічності, агенти, що уповільнюють абсорбцію, солі, білки, лікарські засоби,

стабілізатори лікарських засобів, полімери, гелі, зв'язувальні речовини, ексципієнти, розпушувачі, замащувачі, підсолоджувальні речовини, коригенти, барвники і подібні матеріали і їх комбінації, які повинні бути відомими звичайному спеціалісту в даній галузі техніки (див., наприклад, Remington's Pharmaceutical Sciences, 18-е вид., вид-во Mack Printing Company, 1990, сс. 1289-1329, включений в даний опис як посилання). В терапевтичних або фармацевтичних композиціях можна застосовувати будь-який загальноприйнятний носій, якщо тільки він є сумісним з діючою речовиною.

Композиція може містити різні типи носіїв залежно від того, чи вводять її в твердій, рідкій або аерозольній формі, і від того, чи повинна вона бути стерильною, як в випадку використання таких шляхів введення, як ін'єкція. Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані в даному винаході (і будь-який додатковий терапевтичний засіб), можна вводити внутрішньовенно, внутрішньошкірно, внутрішньоартеріально, внутрішньочеревно, всередину ушкодження, всередину черепа, всередину суглоба, всередину передміхурової залози, всередину селезінки, внутрішньоренально, внутрішньоплеврально, внутрішньотрахеально, внутрішньоназально, всередину склоподібного тіла, внутрішньовагінально, внутрішньоректально, всередину пухлини, внутрішньом'язово, внутрішньочеревно, підшкірно, підкон'юнктивально, інтравезикулярно, в слизову оболонку, інтраперикардіально, всередину пуповини, інтраокулярно, перорально, топікально, місцево, шляхом інгаляції (наприклад, аерозольної інгаляції), ін'єкції, інфузії, безперервної інфузії, локалізованої перфузії, що омиває безпосередньо клітини-мішені, через катетер, за допомогою лаважу, у вигляді кремів, в ліпідних композиціях (наприклад, ліпосомах), або за допомогою будь-якого іншого методу або будь-якої комбінації вищезазначених шляхів, відомих звичайному спеціалісту в даній галузі техніки (див., наприклад, Remington's Pharmaceutical Sciences, 18-е вид., вид-во Mack Printing Company, 1990, включений в даний опис як посилання). Для введення молекул поліпептидів, таких як біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, найбільш часто застосовують парентеральне введення, зокрема, внутрішньовенну ін'єкцію.

Парентеральні композиції містять композиції, створені для введення шляхом ін'єкції, наприклад, підшкірної, внутрішньошкірної, всередину ушкодження, внутрішньовенної, внутрішньоартеріальної, внутрішньом'язової, підоболонкової або внутрішньочеревної ін'єкції. Для ін'єкції біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, можна вводити в препаративні форми у вигляді водних розчинів, переважно в фізіологічно сумісних буферах, таких як розчин Хенкса, розчин Рінгера або фізіологічний соляний буфер. Розчин може містити призначені для одержання препаративної форми агенти, такі як суспендувальні, стабілізувальні і/або диспергувальні агенти. Альтернативно до цього, біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини можуть знаходитися в порошкоподібній формі, призначеній для відновлення перед застосуванням прийнятним наповнювачем, наприклад, стерильною водою, не що містить пірогенів. Стерильні розчини для ін'єкцій готують шляхом введення активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які запропоновані у винаході, в необхідній кількості у відповідний розчинник при необхідності в поєднанні з різними іншими інгредієнтами, наведеними нижче. Стерильність можна легко забезпечити, наприклад, шляхом фільтрації через стерильні фільтрувальні мембрани. Як правило, дисперсії одержують шляхом введення різних стерилізованих діючих речовин в стерильний наповнювач, який містить основне дисперсійне середовище і/або інші інгредієнти. У випадку стерильних порошоків для одержання стерильних розчинів для ін'єкцій, суспензій або емульсій переважними методами одержання є вакуумне сушіння або сушіння виморожуванням, які дозволяють одержувати порошок діючої речовини в поєднанні з будь-яким додатковим необхідним інгредієнтом з попередньо стерилізованою фільтрацією рідкого середовища. При необхідності рідке середовище перед здійсненням ін'єкції повинна бути відповідним чином забуференою і рідкому розріджувачу спочатку надають ізотонічність за допомогою достатньої кількості соляного розчину або глюкози. Композиція повинні бути стабільною в умовах приготування і зберігання і захищена від забруднювальної дії мікроорганізмів, таких як бактерії та гриби. Прийнято підтримувати забруднені ендотоксинами на мінімальному безпечному рівні, наприклад, менше 0,5 нг/мг білка. Придатні фармацевтично прийнятні носії містять (але, не обмежуючись тільки ними): буфери, такі як фосфатний, цитратний і буфери на основі інших органічних кислот; антиоксиданти, включаючи аскорбінову кислоту і метіонін; консерванти (такі як октадецилдиметилбензіламонійхлорид; гексаметонійхлорид; бензалконійхлорид; бензетонійхлорид; фенол, бутиловий або бензиловий спирт; алкілпарабени, такі як метил- або пропілпарабен; катехол, резорцінол; циклогексанол; 3-пентанол і мета-крезол); низькомолекулярні (які містять менше приблизно 10 залишків)

поліпептиди; білки, такі як сироватковий альбумін, желатин або імуноглобуліни; гідрофільні полімери, такі як полівінілпіролідон; амінокислоти, такі як гліцин, глутамін, аспарагін, гістидин, аргінін або лізин; моносахариди, дисахариди й інші вуглеводи, включаючи глюкозу, манозу або декстрини; хелатувальні агенти, такі як ЕДТК; цукри, такі як сахароза, маніт, трегалоза або сорбіт; солеутворювальні протиіони, такі як натрій; комплекси з металами (наприклад, комплекси Zn-білок); і/або неіоногенні поверхнево-активні речовини, такі як поліетиленгліколь (ПЕГ). Водні суспензії для ін'єкцій можуть містити сполуки, які підвищують в'язкість суспензії, такі як натрієва сіль карбоксиметилцелюлози, сорбіт, декстран або т.п. Необов'язково суспензія може містити також стабілізатори або агенти, які підвищують розчинність сполук, дозволяє одержувати висококонцентровані розчини. Крім того, суспензії діючих речовин можна одержувати у вигляді відповідних олійних призначених для ін'єкції суспензій. Прийнятні ліпофільні розчинники або наповнювачі містять жирні нелеткі олії, такі як кунжутна олія, або синтетичні ефіри жирних кислот, такі як етилолеати або тригліцериди, або ліпосоми.

Діючі речовини можна заключать в мікрокапсули, наприклад, одержані за допомогою методів коацервації або міжфазної полімеризації, наприклад в гідроксипропілметилцелюлозні або желатинові мікрокапсули і полі(метилметакрилатні) мікрокапсули відповідно, в колоїдні системи введення лікарського засобу (наприклад, в ліпосоми, альбуминові мікросфери, мікроемульсії, наночастинки і нанокапсули) або в макроемульсії. Такі методи описані в Remington's Pharmaceutical Sciences, під ред. А. Osol, 1980. Можна готувати препарати з уповільненим вивільненням. Прийнятними прикладами препаратів з уповільненим вивільненням є напівпроникні матриці з твердих гідрофобних полімерів, що містять поліпептид, такі матриці представляють собою вироби певної форми, наприклад, плівки або мікрокапсули. В конкретному варіанті здійснення винаходу для досягнення пролонгованої абсорбції композиції для ін'єкцій можна застосовувати в композиції агенти, що уповільнюють абсорбцію, такі, наприклад, як моностеарат алюмінію, желатин або їх комбінації.

Окрім описаних вище композицій, біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини можна готувати також у вигляді препарату в формі депо. Зазначені препаративні форми тривалої дії можна застосовувати шляхом імплантації (наприклад, підшкірної або внутрішньом'язової) або внутрішньом'язової ін'єкції. Так, наприклад, біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини можна містити в препаративні форми в поєднанні з прийнятними полімерними або гідрофобними матеріалами (наприклад, у вигляді емульсії в прийнятній олії) або іонообмінними смолами, або у вигляді помірно розчинних похідних, наприклад, помірно розчинної солі.

Фармацевтичні композиції, які містять біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, можна готувати за допомогою стандартних процесів змішування, розчинення, емульгування, капсулювання, захоплення або ліофілізації. Фармацевтичні композиції можна містити в препаративні форми за допомогою стандартного метода із застосуванням одного або декількох фізіологічно прийнятних носіїв, розріджувачів, ексципієнтів або допоміжних речовин, які полегшують обробку білків, з одержанням препаратів, які можна застосовувати в фармацевтичних цілях. Відповідна форма залежить від вибраного шляху введення.

Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини можна містити в композиції у вигляді вільної кислоти або вільної основи, в нейтральній формі або в формі солі. Фармацевтично прийнятні солі представляють собою солі, які практично зберігають біологічну активність вільної кислоти або вільної основи. Вони містять кислотно-адитивні солі, наприклад, солі, утворені з вільними аміногрупами білкової композиції, або утворені з неорганічними кислотами, такими, наприклад, як соляна або фосфорна кислота, або такими органічними кислотами, як оцтова, щавлева, винна або мигдальна кислота. Солі, утворені з вільною карбоксильною групою, можна одержувати також з неорганічних основаних, таких, наприклад, як гідроксиди натрію, калію, амонію, кальцію або заліза; або таких органічних основаних як ізопропіламін, триметиламін, гістидин або прокаїн. Фармацевтичні солі мають тенденцію до більш високої розчинності у водних і інших протонних розчинниках у порівнянні з відповідними формами у вигляді вільних основ.

Способи і композиції для терапевтичного застосування

Будь-яку з активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, представлених в даному описі, можна застосовувати в терапевтичних методах. Біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, можна застосовувати як імунотерапевтичні агенти, наприклад, при лікуванні різних видів раку.

Для застосування в терапевтичних методах біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, можна містити в состав препаративних форм,

дозувати і вводити згідно з належною клінічною практикою. Фактори, які розглядають в цьому контексті, містять конкретне порушення, яке підлягає лікуванню, конкретного ссавця, яке підлягає лікуванню, клінічний стан індивідуального пацієнта, причину захворювання, область введення агента, метод введення, схему введення і інші фактори, відомі медикам, що практикують.

5 Одним з об'єктів винаходу є біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, призначені для застосування як лікарського засобу. Наступними об'єктами винаходу є біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, призначені для застосування при лікуванні захворювання.

10 Неякими варіантами здійснення винаходу є біспецифічні антигензв'язувальні молекули, які активують Т-клітини, запропоновані у винаході, призначені для застосування в способі лікування. Одним з варіантів здійснення винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, представлена в даному описі, призначена для застосування при лікуванні захворювання в індивідуума, який цього потребує. Неякими варіантами здійснення

15 винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, призначена для застосування в способі лікування індивідуума, який має захворювання, який полягає в тому, що вводять індивідууму в терапевтично ефективній кількості активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу. В деяких варіантах здійснення винаходу захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою проліферативне порушення. В конкретному

20 варіанті здійснення винаходу захворювання являє собою рак. В деяких варіантах здійснення винаходу спосіб полягає також в тому, що вводять індивідууму в терапевтично ефективній кількості щонайменше одно додатковий терапевтичний засіб, наприклад, протираковий засіб, якщо захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою рак. Додатковими варіантами здійснення винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула,

25 представлена в даному описі, призначена для застосування з метою індукції лізису клітини-мішені, зокрема пухлинної клітини. Неякими варіантами здійснення винаходу є активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, призначена для застосування в способі індукції лізису клітини-мішені, зокрема пухлинної клітини, в індивідуума, який полягає в тому, що вводять індивідууму в ефективній кількості активувальну Т-клітини біспецифічну

30 антигензв'язувальну молекулу для індукції лізису клітини-мішені. "Індивідуум" в контексті будь-якого з зазначених вище варіантів здійснення винаходу являє собою ссавця, переважно людини.

Наступним об'єктом винаходу є застосування активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, для вироблення або приготування

35 лікарського засобу, який призначений для лікування захворювання в індивідуума, який цього потребує. В одному з варіантів здійснення винаходу лікарський засіб призначений для застосування в способі лікування захворювання, який полягає в тому, що вводять індивідууму, який має захворювання, в терапевтично ефективній кількості лікарський засіб. В деяких

40 варіантах здійснення винаходу захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою проліферативне порушення. В конкретному варіанті здійснення винаходу захворювання являє собою рак. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу спосіб полягає також в тому, що вводять індивідууму в терапевтично ефективній кількості щонайменше один додатковий

45 терапевтичний засіб, наприклад, протираковий засіб, якщо захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою рак. В іншому варіанті здійснення винаходу лікарський засіб призначений для індукції лізису клітини-мішені, зокрема пухлинної клітини. В наступному варіанті здійснення винаходу лікарський засіб призначений для застосування в способі індукції лізису клітини-мішені, зокрема пухлинної клітини, в індивідуума, який полягає в тому, що вводять індивідууму в ефективній кількості лікарський засіб для індукції лізису клітини-мішені.

50 "Індивідуум" в контексті будь-якого з зазначених вище варіантів здійснення винаходу являє собою ссавця, переважно людину.

Наступним об'єктом винаходу є спосіб лікування захворювання в індивідуума. В одному з варіантів здійснення винаходу спосіб полягає в тому, що вводять індивідууму, що має зазначене

55 захворювання, в терапевтично ефективній кількості активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході. В одному з варіантів здійснення винаходу зазначеному індивідууму вводять композицію, яка містить активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, у фармацевтично прийнятній формі. В деяких варіантах здійснення винаходу захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою проліферативне порушення. В переважному варіанті здійснення

60 винаходу захворювання являє собою рак. В деяких варіантах здійснення винаходу спосіб полягає також в тому, що вводять індивідууму в терапевтично ефективній кількості

щонайменше один додатковий терапевтичний засіб, наприклад, протираковий засіб, якщо захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою рак. "Індивідуум" в контексті будь-якого з зазначених вище варіантів здійснення винаходу може представляти собою ссавця, переважно людини.

5 Наступним об'єктом винаходу є спосіб індукції лізису клітини-мішені, зокрема, пухлинної клітини. В одному з варіантів здійснення винаходу спосіб полягає в тому, що приводять у контакт клітину-мішень з активувальною Т-клітини біспецифічною антигензв'язувальною молекулою, яка пропонується у винаході, в присутності Т-клітини, зокрема, цитотоксичної Т-клітини. Іншим об'єктом винаходу є спосіб індукції лізису клітини-мішені, зокрема, пухлинної
10 клітини. В одному із зазначених варіантів здійснення винаходу спосіб полягає в тому, що вводять індивідууму в ефективній кількості активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу для індукції лізису клітини-мішені. В одному з варіантів здійснення винаходу "індивідуум" являє собою людини.

В деяких варіантах здійснення винаходу захворювання, яке підлягає лікуванню, являє собою
15 проліферативне порушення, переважно рак. Прикладами раку є (але, не обмежуючись тільки ними) рак сечового міхура, рак головного мозку, рак голови і шиї, рак підшлункової залози, рак легені, рак молочної залози, рак яєчника, рак матки, рак шейки матки, рак ендометрію, рак стравоходу, рак ободової кишки, колоректальний рак, ректальний рак, рак шлунку, рак передміхурової залози, рак крові, рак шкіри, плоскоклітинну карцинома, рак кості й рак нирки.
20 Інші порушення клітинної проліферації, які можна лікувати із застосуванням активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, що пропонується в даному винаході, містять (але, не обмежуючись тільки ними) неоплазми, локалізовані в: животі, кості, молочній залозі, травній системі, печінці, підшлунковій залозі, очеревині, ендокринних залозах (надниркова, паращитоподібна, гіпофіз, яєчка, яєчник, тимус, щитоподібна), ока, голові й шиї, нервовій системі (центральної і периферійній), лімфатичній системі, тазовій області, шкірі, м'якій тканині, селезінці, грудному відділі і сечостатевої системі. Також під об'єм винаходу підпадають передракові стани або ушкодження і метастази раку. В деяких варіантах здійснення винаходу рак вибирають з групи, що містить нирковоклітинний рак, рак шкіри, рак легені, колоректальний рак, рак молочної залози, рак головного мозку, рак голови і шиї. Спеціалісту в даній галузі
30 техніки повинно бути очевидним, що у багатьох випадках активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула не може забезпечити зцілення, а може тільки мати частковий сприятливий вплив. В деяких варіантах здійснення винаходу фізіологічні зміни, що характеризуються деякою сприятливою дією, розглядають також як терапевтично цінні. Таким чином, в деяких варіантах здійснення винаходу кількість активувальної Т-клітини біспецифічної
35 антигензв'язувальної молекули, яка забезпечує фізіологічну зміну, розглядають як "ефективну кількість" або "терапевтично ефективну кількість". Суб'єкт, пацієнт або індивідуум, який потребує лікування, являє собою, як правило, ссавця, більше конкретно людини.

В деяких варіантах здійснення винаходу активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, вводять в ефективній кількості в
40 клітину. В інших варіантах здійснення винаходу активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, вводять в терапевтично ефективній кількості індивідууму для лікування хвороби.

Для попередження або лікування захворювання відповідна доза активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході (при її застосуванні індивідуально або в поєднанні з одним або декількома іншими додатковими терапевтичними засобами), повинна залежати від типу захворювання, який підлягає лікуванню, шляхи введення, ваги тіла пацієнта, типу активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, важкості й перебігу захворювання, від того, чи вводять активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу в превентивних або терапевтичних цілях, попередніх або
50 здійснюваних одночасно терапевтичних утручань, історії хвороби пацієнта і відповіді на активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу і приписання доктора, що лікує. Спеціаліст-практик, відповідальний за введення, у будь-якому випадку, повинний визначати концентрацію діючої(их) речовин в композиції і відповідну(и) дозу(и) для індивідуального пацієнта. Різні схеми введення доз містять (але, не обмежуючись тільки ними)
55 однократне введення або декілька введень в різні моменти часу, болюсне введення і пульсувальну інфузію.

Активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу можна вводити пацієнту у вигляді однієї обробки або серій обробок. Залежно від типу і важкості захворювання можлива початкова доза активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули для
60 введення пацієнту, наприклад, з застосуванням одного або декількох індивідуальних введень

або за допомогою безперервної інфузії, може складати приблизно від 1 до 15 мг/кг (наприклад, 0,1-10 мг/кг). Типова добова доза може складати від приблизно 1 до 100 мг/кг або більше залежно від зазначених вище факторів. Для повторних введень протягом декількох днів або більш тривалого періоду залежно від стану лікування, як правило, лікування повинно тривати до досягнення потрібного пригнічення наявних симптомів захворювання. Як приклад, доза активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули може складати від приблизно 0,005 до приблизно 10 мг/кг. В іншому прикладі (але, не обмежуючись тільки зазначеним) доза на одне введення може складати від приблизно 1, приблизно 5, приблизно 10, приблизно 50, приблизно 100, приблизно 200, приблизно 350, приблизно 500 мкг/кг ваги тіла, приблизно 1, приблизно 5, приблизно 10, приблизно 50, приблизно 100, приблизно 200, приблизно 350, приблизно 500 до приблизно 1000 мкг/кг ваги тіла або більше, і знаходиться у будь-якому зазначеному діапазоні. Як прикладів (але, не обмежуючись тільки ними) зазначеного діапазону значень, можна вводити від приблизно 5 до приблизно 100 мг/кг ваги тіла, від приблизно 5 мкг/кг ваги тіла до приблизно 500 мкг/кг ваги тіла тощо з урахуванням зазначених вище рівнів доз. Так, пацієнту можна вводити одну або декілька доз, що складають приблизно 0,5, 2,0, 5,0 або 10 мг/кг (або будь-яку їх комбінацію). Зазначені дози можна вводити з перервами, наприклад, кожного тижня або кожні три тижні (наприклад, таким чином, щоб пацієнт отримував від приблизно двох до приблизно двадцяти або, наприклад, приблизно шість доз активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули). Можна вводити початкову більш високу ударну дозу, після якої застосовувати одну або декілька більш низьких доз. Однак можна застосовувати інші схеми введення доз. Успіх такої терапії легко оцінювати за допомогою стандартних методик і аналізів.

Що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, як правило, слід застосовувати в кількості, ефективній для досягнення поставленої мети. При застосуванні для лікування або попередження хворобливого стану активувальні Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, або їх фармацевтичні композиції, вводять або застосовують в терапевтично ефективній кількості. Визначення терапевтично ефективного кількості знаходиться в компетенції спеціалістів в даній галузі, насамперед на тлі представленого докладного опису винаходу.

Для системного введення терапевтично ефективну дозу можна спочатку визначати за допомогою аналізів *in vitro*, наприклад, аналізів з застосуванням клітинних культур. Потім дозу можна містити в форму для вивчення на тваринних моделях для досягнення концентрації в кровотоку, що знаходиться в діапазоні, який охоплює значення IC_{50} , визначене на клітинній культурі. Зазначену інформацію можна застосовувати для більш точного визначення доз, які можна застосовувати на людях.

Начальні дози можна оцінювати також, виходячи з даних, одержаних *in vivo*, наприклад, на тваринних моделях, застосовуючи методики, добре відомі в даній галузі. Звичайний спеціаліст в даній ділянці легко може оптимізувати застосування на людях на основі даних, одержаних на тварин.

Рівень доз і інтервал можна регулювати індивідуально для одержання рівнів в плазмі активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, які є достатніми для підтримання терапевтичної дії. Звичайні дози, призначені для введення пацієнту шляхом ін'єкції, складають від приблизно 0,1 до 50 мг/кг/день, як правило, від приблизно 0,5 до 1 мг/кг/день. Для досягнення терапевтично ефективних рівнів в плазмі можна вводити декілька доз кожного дня. Рівні в плазмі можна оцінювати, наприклад, за допомогою ЖХВР.

В випадках місцевого застосування або вибіркового поглинання ефективна місцева концентрація активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул може не відповідати концентрації в плазмі. Спеціаліст в даній галузі може оптимізувати терапевтично ефективні місцеві дози без надмірних експериментів.

Застосування в терапевтично ефективній дозі активувальних Т-клітини біспецифічних антигензв'язувальних молекул, представлених в даному описі, повинно, як правило, забезпечити терапевтичну користь, не викликаючи суттєвої токсичності. Токсичність і терапевтичну ефективність активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули можна визначати за допомогою стандартних фармацевтичних процедур на культурах клітин або експериментальних тварин. Аналізи на клітинних культурах або опити на тварин можна застосовувати для визначення значень LD_{50} (доза, смертельна для 50 % популяції) і ED_{50} (доза, терапевтично ефективна для 50 % популяції). Співвідношення доз, що характеризують токсичні і терапевтичні дії, позначають як терапевтичний індекс, який можна виражати у вигляді співвідношення LD_{50}/ED_{50} . Що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, що мають високі терапевтичні індекси, є переважними. В одному

з варіантів здійснення винаходу активувальна Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, що пропонується в даному винаході, характеризується високим терапевтичним індексом. Дані, одержані в аналізах з застосуванням клітинних культур і в опитах на тварин, можна застосовувати для визначення діапазону доз, які можна застосовувати на людях. Доза знаходиться переважно в діапазоні концентрацій в кровотоку, які містять ED₅₀, що мають невисоку токсичність або не мають токсичності. Доза може варіюватися залежно від різних факторів, наприклад, від застосовної лікарської форми, застосовного шляхи введення, стану індивідуума і т.п. Точну препаративну форму, путь введення і дозу може вибрати індивідуально лікар залежно від стану пацієнта (див., наприклад, Fingl та інш. в: The Pharmacological Basis of Therapeutics, гл. 1, 1975, з. 1, публікація повністю включена в даний опис як посилання).

Лікарю пацієнтів, яким вводять що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, повинні бути очевидним, як і коли закінчувати, переривати або регулювати введення з причин токсичності, дисфункції органів і т. п. І, навпаки, лікарю повинні бути очевидні, як регулювати лікування в бік застосування більш високих доз, якщо клінічна відповідь є неадекватною (усуваючи токсичність). Величина дози для введення при лікуванні відповідного порушення повинна варіюватися залежно від важкості стану, який підлягає лікуванню, шляхи введення і т. п. Важкість стану можна, наприклад, оцінювати серед іншого за допомогою стандартних прогностичних методів оцінювання. Крім того, доза і передбачувана частота введення дози повинні також варіюватися залежно від віку, ваги тіла і відповіді індивідуального пацієнта.

Інші засоби і варіанти лікування

Що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, при лікуванні можна вводити в поєднанні з одним або декількома іншими засобами. Наприклад, активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході, можна вводити сумісно щонайменше з одним додатковим терапевтичним засобом. Поняття "терапевтичний засіб" охоплює будь-який засіб, який вводять для лікування симптому або захворювання в індивідуума, який потребує такого лікування. Зазначений додатковий терапевтичний засіб може представляти собою будь-яку діючу речовину, яку можна застосовувати при конкретному показанні, що підлягає лікуванню, переважно з додатковими видами активності, які не мають негативної дії один на одного. В деяких варіантах здійснення винаходу додатковий терапевтичний засіб являє собою імуномодулятор, цитостатичний засіб, інгібітор клітинної адгезії, цитотоксичний засіб, активатор клітинного апоптозу або засіб, що підвищує чутливість клітин до індукторів апоптозу. В конкретному варіанті здійснення винаходу додатковий терапевтичний засіб являє собою протираковий засіб, наприклад, агент, що руйнує мікротрубочки, антиметаболіт, інгібітор топоізомерази, інтеркалятор ДНК, алкилувальний агент, засіб гормональної терапії, інгібітор кіназ, антагоніст рецептора, активатор апоптозу пухлинних клітин або антиангіогенний засіб.

Зазначені інші засоби можуть бути присутніми в комбінації в кількостях, ефективних для зазначених цілей. Ефективна кількість зазначених інших засобів залежить від кількості застосовної активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, типу порушення або лікування, і інших зазначених вище факторів. Що активують Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, як правило, застосовують в таких же дозах і з застосуванням зазначених в даному описі шляхів введення, або в дозах, що складають приблизно від 1 до 99 % від зазначених в даному описі доз, або в будь-якій дозі й із застосуванням будь-якого шляхи введення, які згідно з емпіричними/клінічними даними розглядають як прийнятні.

Зазначені вище комбіновані терапії передбачають сумісне введення (коли два або більшу кількість терапевтичних засобів містять в одну і ту же або в окремі композиції) і роздільне введення, в цьому випадку введення активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка пропонується у винаході, можна здійснювати до, одночасно і/або після введення додаткового терапевтичного засобу і/або ад'юванту. Активувальні Т-клітини біспецифічні антигензв'язувальні молекули, запропоновані у винаході, можна застосовувати також в поєднанні з променевою терапією.

Вироби

Іншим об'єктом винаходу є виріб, який містить продукти, застосовні для лікування, попередження і/або діагностування зазначених вище порушень. Виріб являє собою контейнер і етикетку або листівку-вкладиш в упаковку, які розміщені на контейнері або додаються до нього. Прийнятними контейнерами є, наприклад банки, пляшечки, шприци, пакети для внутрішньовенного (IV) розчину тощо. Контейнери можна виробляти з різних матеріалів, таких

як скло або пластмаса. Контейнер містить композицію, яка сама по себе або в поєднанні з іншою композицією є ефективною для лікування, попередження і/або діагностування стану, і може мати стерильний порт доступу (наприклад, контейнер може представляти собою пакет для внутрішньовенного розчину або пляшечку, постачену пробкою, яку можна проколуювати за допомогою голки для підшкірних ін'єкцій). Щонайменше одна діюча речовина в композиції являє собою активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході. На етикетці або листівці-вкладиші в упаковку зазначено, що композицію застосовують для лікування вибраного стану. Крім того, виріб може містити (а) перший контейнер з наявною в ньому композицією, де композиція містить активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу, запропоновану у винаході; і (б) другий контейнер з наявною в ньому композицією, де композиція містить додатковий цитотоксичний або інше терапевтичний засіб. Згідно з цим варіантом здійснення винаходу виріб може містити листівку-вкладиш в упаковку, яка містить інформацію про те, що композиції можна застосовувати для лікування конкретного стану. В альтернативному або додатковому варіанті виріб може додатково містити другий (або третій) контейнер з фармацевтично прийнятним буфером, таким як бактеріостатична вода для ін'єкцій (БСВИ), забуферений фосфатом фізіологічний розчин, розчин Рінгера і розчин декстрози. Крім того, він може містити інші матеріали, необхідні з комерційної точки зору і з точки зору споживача, зокрема, інші буфери, розріджувачі, фільтри, голки й шприци.

Приклади

Нижче представлені приклади способів і композицій, які запропоновані у винаході. Як повинно бути очевидно, можна втілювати на практиці різні інші варіанти здійснення винаходу в цілому з урахуванням представленого вище опису винаходу.

Загальні методи

Методи рекомбінантної ДНК

Для маніпуляцій з ДНК застосовували стандартні методи, описані у Sambrook J та інш., *Molecular cloning: A laboratory manual*; вид-во Cold Spring Harbor Laboratory Press, Cold Spring Harbor, New York, 1989. Реагенти для молекулярної біології застосовували згідно з інструкціями виробників. Загальну інформацію, що стосується нуклеотидних послідовностей легких і важких ланцюгів людських імуноглобулінів, див у: Kabat E.A та інш., *Sequences of Proteins of Immunological Interest*, 5-е вид., вид-во NIH, публікація N 91-3242, 1991.

Секвеновані ДНК

Послідовності ДНК визначали шляхом секвенування двох ланцюгів

Синтез генів

Потрібні сегменти генів або створювали за допомогою ПЦР з застосуванням відповідних матриць, або синтезували на фірмі Geneart AG (Регенсбург, Німеччина) з синтетичних олігонуклеотидів і ПЦР-продуктів за допомогою автоматичного синтезу генів. В тих випадках, коли точна генна послідовність не була доступна, створювали олігонуклеотидні праймери на основі послідовностей найближчих гомологів і гени виділяли за допомогою ВІД-ПЦР з РНК, одержаної з відповідної тканини. Сегменти генів, фланковані одиничними сайтами, розпізнаваними рестрикційними ендонуклеазами, клонували в стандартних клонувальних/секвенувальних векторах. Плазмідну ДНК очищали з трансформованих бактерій і визначали концентрацію за допомогою УФ-спектроскопії. Послідовність ДНК субклонуваних фрагментів генів підтверджували ДНК-секвенуванням. Створювали сегменти генів з потрібними сайтами рестрикції, що дозволяють субклонувати їх у відповідних експресійних векторах. Все конструкції створювали з 5'-кінцевої послідовністю ДНК, що кодує лідерний пептид, який спрямовує секрецію білків в еукаріотичних клітинах. В SEQ ID NO: 108-116 представлені приклади лідерних пептидів і що кодують їх полінуклеотидних послідовностей.

Виділення первинних людських пан-Т-клітин з РВМС

Мононуклеарні клітини периферійної крові (РВМС) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque зі збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), одержаних з місцевих банків крові або з свіжої крові здорових донорів. В цілому, метод полягав у наступному: кров розводили стерильним ЗФР і обережно нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, H8889). Після центрифугування протягом 30 хв при 450 × g при кімнатній температурі (відключений гальмівний пристрій), частину плазми, що знаходиться над інтерфазою, що містить РВМС, відкидали. РВМС переносили в нові 50-мілілітрові фальконівські пробірки і пробірки заповнювали ЗФР до повного об'єму 50 мл. Суміш центрифугували при кімнатній температурі протягом 10 хв при 400 × g (включений гальмівний пристрій). Супернатант відкидали і дебрис РВМС відмивали двічі стерильним ЗФР (стадії центрифугування при 4 °C протягом 10 хв при 350 × g). Здійснювали автоматичний підрахунок одержаної популяції РВМС

(пристрій ViCell) і зберігали в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланіл-L-глутаміну (фірма Biochrom, K0302) при 37 °С, 5 % CO₂ в інкубаторі аж до початку аналізу.

Для одержання фракції, збагаченої Т-клітинами з PBMC, застосовували набір для виділення пан-Т-клітин (Pan T Cell Isolation Kit II) (фірма Miltenyi Biotec, № 130-091-156) згідно з інструкціями виробника. В цілому, метод полягав у наступному: клітинний дебрис розводили, застосовуючи 40 мкл холодного буфера на 10 мільйонів клітин (ЗФР з 0,5 % БСА, 2 мМ ЕДТК, простерилізований фільтрацією), й інкубували, застосовуючи 10 мкл коктейлю біотин-антитіло на 10 мільйонів клітин, протягом 10 хв при 4 °С. Додавали 30 мкл холодного буфера і 20 мкл магнітних гранул з антитілом до біотину на 10 мільйонів клітин і суміш інкубували протягом ще 15 хв при 4 °С. Клітини промивали, додаючи буфер в об'ємі, що дорівнює 10-20 об'ємам які були в наявності, і потім здійснювали стадії центрифугування при 300 × g протягом 10 хв. Аж до 100 мільйонів клітин ресуспендували в 500 мкл буфера. Магнітну сепарацію немічених людських пан-Т-клітин здійснювали за допомогою LS-колонок (фірма Miltenyi Biotec, № 130-042-401) згідно з інструкціями виробника. Здійснювали автоматичний підрахунок одержаної популяції Т-клітин (пристрій ViCell) і зберігали їх в середовищі AIM-V при 37 °С, 5 % CO₂ в інкубаторі аж до початку аналізу (не більше 24 год.).

Виділення первинних людських наївних (нестимульованих) Т-клітин з PBMC

Мононуклеарні клітини периферійної крові (PBMC) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque зі збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), одержаних з місцевих банків крові або з свіжої крові здорових донорів. Для одержання фракції, збагаченої Т-клітинами з PBMC, застосовували набір для виділення наївних CD8⁺-Т-клітин (Naive CD8⁺T cell isolation Kit) фірми Miltenyi Biotec (№ 130-093-244), згідно з інструкціями виробника, але, пропускаючи останню стадію виділення CD8⁺-Т-клітин (див. також опис виділення первинних людських пан-Т-клітин).

Виділення мишачих пан-Т-клітин із спленоцитів

Виділяли селезінки з мишей C57BL/6, переносили їх у С-пробірку GentleMACS (фірма Miltenyi Biotec, № 130-093-237), яка містить MACS-буфер (ЗФР + 0,5 % БСА + 2 мМ ЕДТК), і розщепляли за допомогою пристрою для дисоціації тканин GentleMACS з одержанням суспензії одиничних клітин згідно з інструкціями виробника. Клітинну суспензію пропускали через фільтр для попереднього розділення для видалення недисоційованих частинок тканини. Після центрифугування при 400 × g протягом 4 хв при 4 °С додавали буфер для лізису АСК для лізування еритроцитів (інкубація протягом 5 хв при кімнатній температурі). Залишкові клітини двічі промивали MACS-буфером, підраховували і застосовували для виділення мишачих пан-Т-клітин. Негативну (магнітну) селекцію здійснювали, застосовуючи набір для виділення пан-Т-клітин фірми Miltenyi Biotec (№ 130-090-861) згідно з інструкціями виробника. Здійснювали автоматичний підрахунок одержаної популяції Т-клітин (пристрій ViCell) і одразу застосовували для додаткових аналізів.

Виділення первинних PBMC мавп циномогус з гепаринізованої крові

Мононуклеарні клітини периферійної крові (PBMC) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності з свіжої крові здорових мавп циномогус наступним чином: гепаринізовану кров розводили у співвідношенні 1:3 стерильним ЗФР і середовище Lymphoprep (фірма Axon Lab, № 1114545) розводили до 90 % стерильним ЗФР. Два об'єми розведеної крові нашаровували на один об'єм розведеного градієнта щільності й фракцію PBMC розділяли шляхом центрифугування протягом 30 хв при 520 × g без гальмування при кімнатній температурі. Полосу, що відповідає PBMC, переносили у свіжу 50-мілілітрову фальконівську пробірку і промивали стерильним ЗФР шляхом центрифугування протягом 10 хв при 400 × g при 4 °С. Здійснювали одну стадію низькошвидкісного центрифугування для видалення тромбоцитів (15 хв при 150 × g, 4 °С) і здійснювали автоматичний підрахунок одержаної популяції PBMC (пристрій ViCell) і одразу застосовували для додаткових аналізів.

Клітини-мішені

Для оцінювання біспецифічних антигензв'язувальних молекул, мішенню яких є MCSP, застосовували наступні лінії пухлинних клітин: людська клітинна лінія меланоми WM266-4 (ATCC № CRL-1676), виведена з метастатичного сайту злоякісної меланоми і яка відрізняється високим рівнем експресії людського MCSP; людська клітинна лінія меланоми MV-3 (люб'язно надана Медичним центром Неймегенського університету Радбоду (Radboud University Nijmegen Medical Centre)), що експресує середні рівні людського MCSP; людська клітинна лінія злоякісної меланоми (первинна пухлина) A375 (ECACC № 88113005), що експресує високі рівні MCSP; людська клітинна лінія карциноми ободової кишки HCT-116 (ATCC № CCL-247), яка не експресує MCSP; і клітинна лінія аденокарциноми ободової кишки людини європейської (кавказоїдної) раси LS180 (ECACC № 87021202), яка не експресує MCSP.

Для оцінювання біспецифічних антигензв'язувальних молекул, мішенню яких є СЕА, застосовували наступні лінії пухлинних клітин: людська клітинна лінія раку шлунку МKN45 (DSMZ № ACC 409), що експресує дуже високі рівні людського СЕА; людська клітинна лінія аденокарциноми підшлункової залози HPAF-II (люб'язно надана фірмою Roche Nutley), що експресує високі рівні людського СЕА; людська клітинна лінія первинної аденокарциноми підшлункової залози VxPC-3 (ECACC № 93120816), що експресує середні рівні людського СЕА; клітинна лінія аденокарциноми ободової кишки жінки європеїдної раси LS-174T (ECACC № 87060401), що експресує середні рівні людського СЕА; людська клітинна лінія аденокарциноми підшлункової залози ASPC-1 (ECACC № 96020930), що експресує дуже низькі рівні людського СЕА; людська клітинна лінія епітеліоїдної карциноми підшлункової залози Panc-1 (ATCC № CRL-1469), що експресує (дуже) низькі рівні людського СЕА; людська клітинна лінія карциноми ободової кишки HCT-116 (ATCC № CCL-247), не що експресує СЕА; людська аденокарцинома клітинна лінія епітеліальної базальної мембрани альвеол A549-huCEA, яку стабільно трансфектували в лабораторії заявників для експресії людського СЕА; і мишача клітинна лінія карциноми ободової кишки MC38-huCEA, яка була створена в лабораторії заявників, що стабільно експресує людський СЕА.

Крім того, для оцінювання зв'язування різних біспецифічних конструкцій з людським CD3 на клітинах застосовували людську лінію клітин Т-клітинного лейкозу (Т-лімфобластний лейкоз) Jurkat (ATCC № TIB-152).

Приклад 1

Дозрівання афінності антитіла до MCSP M4-3/ML2

Процедуру дозрівання афінності здійснювали за допомогою олігонуклеотид-спрямованого мутагенезу. Для цієї мети варіант важкого ланцюга M4-3 і варіант легкого ланцюга ML2 клонували у фагмідному векторі, аналогічно методу, описаному у Hoogenboom (Hoogenboom та інш., *Nucleic Acids Res.* 19, 1991, сс. 4133-4137). Залишки, які підлягають рандомізації ідентифікували спочатку шляхом створення 3D-моделі антитіла на основі класичного моделювання гомології і наступної ідентифікації доступних для розчинника для залишків гіперваріабельних ділянок (CDR) важкого і легкого ланцюга. Представлені в таблиці 1 олігонуклеотиди, рандомізовані на основі синтезу тринуклеотидів, придбавали у фірми Ella Biotech (Мюнхен, Німеччина). Створювали три незалежні підбібліотеки за допомогою класичної ПЦР, і вони включали рандомізацію в CDR-H1 в поєднанні з CDR-H2, або в CDR-L1 в поєднанні з CDR-L2. CDR-L3 рандомізували за допомогою іншого підходу. ДНК-фрагменти цих бібліотек клонували у фагміді за допомогою розщеплення рестриктазами і лігування, а потім інтродукували за допомогою електропорації в бактерій штаму TG1.

Селекція із застосуванням бібліотек

Створені таким чином варіанти антитіл експонували в одновалентному форматі на частинках нитчастого фага у вигляді злиття з продуктом гену III фага M13, упакованого в кожну частинку. Експоновані на фазі варіанти потім піддавали скринінгу у відношенні їх біологічної активності (в даному контексті: афінність зв'язування), і кандидатів, що мають покращеним одним або декількома видами активності, застосовували для подальшої розробки. Методи створення фагових дисплейних бібліотек можна почерпнуть у Lee та інш., *J. Mol. Biol.* 340, 2004, сс. 1073-1093.

Селекцію всіх бібліотек з дозрілою афінністю здійснювали в розчині згідно з наступною процедурою: 1) зв'язування $\sim 10^{12}$ фагмідних частинок з кожної бібліотеки для дозрівання афінності з 100 нМ біотинільованою конструкцією hu-MCSP(D3-домен)-avi-his (SEQ ID NO: 118) протягом 0,5 год. в загальному об'ємі 1 мл; 2) іммобілізація біотинільованої конструкції hu-MCSP(D3-домен)-avi-his і специфічно зв'язаних фагових частинок шляхом додавання $5,4 \times 10^7$ покритих стрептавідином магнітних гранул протягом 10 хв; 3) відмивання гранул з застосуванням 5-10× 1 мл 3ФР/Твин20 і 5-10× 1 мл 3ФР; 4) елювання фагових частинок шляхом додавання 1 мл 100 мМ ТЕА (триетиламін) протягом 10 хв і нейтралізація шляхом додавання 500 мкл 1М Трис/HCl, рН 7,4 і 5) повторне зараження що знаходяться на експоненціальній фазі росту бактерій *E. coli* TG1, зараження фагом-хелпером VCSM13 і потім осадження за допомогою ПЕГ/NaCl фагмідних частинок, призначених для застосування в наступних циклах селекції. Селекції здійснювали з застосуванням приблизно 3-5 циклів з застосуванням або постійних, або знижувальних концентрацій антигену (від 10^{-7} М до 2×10^{-9} М).

В цикле 2, "захоплення" комплексів антиген-фаг здійснювали з застосуванням нейтравідинових планшетів замість стрептавідинових гранул. Специфічне зв'язувальні агенти ідентифікували за допомогою ELISA наступним чином: 100 мкл 10 нМ біотинільованої конструкції hu-MCSP(D3-домен)-avi-his на лунку застосовували для сенсibiliзації покритих нейтравідином планшетів. Додавали які містять Fab бактеріальні супернатанти і зв'язування

- 5 Fab-фрагментів виявляли за допомогою їх Flag-міток, застосовуючи антитіло до Flag/HRP як вторинне антитіло. Позитивні за даними ELISA клони експресували в бактеріях у вигляді розчинних Fab-фрагментів в 96-лунковому форматі й супернатанти піддавали скринінгу у відношенні кінетичних характеристик з застосуванням експериментального SPR-аналізу з застосуванням пристрою ProteOn XPR36 (фірма BioRad). Ідентифікували клони, що експресують Fab-фрагменти, зв'язування яких характеризувалось найбільш високими константами афінності, і секвенували відповідні фагміди.

Таблиця 1

(завжди виключали Cys і Met. Крім того, виключали Lys в тих випадках, коли олігонуклеотид являв собою зворотній праймер)

Положення	Рандомізація
Важкий ланцюг	
CDR1	
Ser31	S (40 %), решта (60 %, по 4 % кожного)
Gly32	G (40 %), решта (60 %, по 4 % кожного).
Tyr33	Y (40 %), решта (60 %, по 4 % кожного)
Tyr34	Y (40 %), решта (60 %, по 4 % кожного)
CDR2	
Tyr50	Y 40 %, (F, W, L, A, I, 30 %, по 6 % кожного), решта (30 %, по 2,5 % кожного)
Thr52	T (60 %), решта (40 %, по 2,5 % кожного)
Tyr53	Y (40 %), решта (60 %, по 3,8 % кожного)
Asp54	D (40 %), решта (60 %, по 3,8 % кожного)
Ser56	S (40 %), решта (60 %, по 3,8 % кожного)
Легкий ланцюг	
CDR1	
Gln27	Q (40 %), (E, D, N, S, T, R, 40 %, по 6,7 % кожного), решта (всього 20 %, по 2,2 % кожного)
Gly28	G (40 %), (N, T, S, Q, Y, D, E, 40 %, по 5,7 % кожного), решта (20 %, по 2,5 % кожного)
Asn31	N (40 %), (S, T, G, Q, Y, D, E, R, 50 %, по 6,3 % кожного), решта (10 %, по 1,4 % кожного)
Tyr32	Y (40 %), (W, S, R, 30 %, по 10 % кожного), решта (30 %, по 2,3 % кожного)
CDR2	
Tyr50	Y (70 %), (E, R, K, A, Q, T, S, D, G, W, F, 30 %, по 2,7 % кожного)
Thr51	T (50 %), (S, A, G, N, Q, V, 30 %, по 5 % кожного), решта (20 %, по 2 % кожного)
Ser52	S (50 %), решта (50 %, по 3,1 % кожного)
Ser53	S (40 %), (N, T, Q, Y, D, E, I, 40 %, по 5,7 % кожного), решта (20 %, по 2,2 % кожного)
CDR3	
Tyr91	Y (50 %), решта (50 %, по 3,1 % кожного)
Ser92	S (50 %), (N, Q, T, A, G 25 %, по 5 % кожного), решта (25 %, по 2,3 % кожного)
Lys93	K (50 %), S (5 %), T (5 %), N (5 %), решта (35 %, по 2,7 % кожного)
Leu94	L (50 %), (Y, F, S, I, A, V, 30 %, 5 % кожного), решта (20 %, по 2 % кожного)
Pro95	P (50 %), (S, A, 20 %, по 10 % кожного), решта (30 %, по 2,1 % кожного)
Trp96	W 50 %, (Y, R, L, 15 %, 5 % кожного), решта (35 %, по 2,5 % кожного)

- 10 На фіг. 2 представлений порівняльний аналіз первинної структури клонів антитіла до MCSP з дозрілою афінністю і батьківського клону, не який не піддавали процедурі дозрівання афінності (M4-3 ML2). Рандомізацію важкого ланцюга здійснювали тільки в CDR1 і 2. Рандомізацію легкого ланцюга здійснювали в CDR1 і 2, і незалежно в CDR3.

- 15 В процесі селекції в каркасних ділянках виникало декілька мутацій типу F71Y в клоне G3 або Y87H в клоне E10.

Одержання і очищення людського IgG₁

ДНК-послідовності варіабельної ділянки важкого і легкого ланцюга варіантів з дозрілою афінністю субклонували в рамці зчитування або з константної ділянкою важкого ланцюга, або з константної ділянкою легкого ланцюга, попередньо вбудованої у відповідний реципієнтний експресійний вектор ссавців. Експресія антитіла находилась під контролем промотору MPSV, і вектор ніс синтетичну сигнальну полі(A)-послідовність на 3'-кінці кожної CDS. крім того, кожний вектор містив OriP-послідовність EBV.

Молекулу одержували шляхом сумісної трансфекції клітин HEK293-EBNA експресійними векторами ссавців з застосуванням поліетиленіміну (PEI). Клітини трансфектували відповідними експресійними векторами в співвідношенні 1:1. Для трансфекції клітини HEK293 EBNA культивували в суспензії і безсироватковому культуральному середовищі CD CHO. Для одержання в 500-мілілітрових струшувальних колбах 400 мільйонів клітин HEK293 EBNA висівали за 24 год. до трансфекції. Для трансфекції клітини центрифугували протягом 5 хв при 210 × g, супернатант заміняли 20 мл попередньо нагрітого середовища CD CHO. Експресійні вектори змішували в 20 мл середовища CD CHO до досягнення кінцевої кількості ДНК, що складає 200 мкг. Після додавання 540 мкл розчину PEI суміш інтенсивно перемішували протягом 15 з і потім інкубували протягом 10 хв при кімнатній температурі. Потім клітини змішували з розчином ДНК/PEI, переносили в 500-мілілітрову колбу і інкубували протягом 3 год. при 37 °C в інкубаторі в атмосфері, що містить 5 % CO₂. Після періоду інкубації додавали 160 мл середовища F17 і клітини культивували протягом 24 год. Через один день після трансфекції додавали 1 мМ вальпроєву кислоту і 7 % Feed 1 (фірма Lonza). Після культивування протягом 7 днів супернатант збирали для очищення шляхом центрифугування протягом 15 хв при 210 × g, розчин стерилізували фільтрацією (фільтр 0,22 мкм), доповнювали азидом натрію до кінцевої концентрації 0,01 % (мас./об.), витримували при 4 °C.

Білки, що секретують очищали з супернатантів клітинних культур за допомогою афінної хроматографії на білку А. Супернатант вносили на колонку HiTrap ProteinA HP (CV=5 мл, фірма GE Healthcare), урівноважену 40 мл суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Незв'язаний білок видаляли відмиванням, застосовуючи рівний щонайменше 10 об'ємам колонки об'єм суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Потрібний білок елюювали, застосовуючи градієнт об'ємом, рівним 20 об'ємам колонки, від 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 7,5 до 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 2,5. Розчин білка нейтралізували, додаючи 1/10 0,5 М фосфату натрію, рН 8. Потрібний білок концентрували й фільтрували перед внесенням на колонку HiLoad Супердекс 200 (фірма GE Healthcare), урівноважену розчином, що містять 20 мМ гістидин, 140 мМ хлорид натрію, рН 6,0.

Концентрацію білка в очищених білкових зразках визначали шляхом вимірювання оптичної щільності (ОП) при 280 нм, застосовуючи коефіцієнт молярної екстинкції, розрахований на основі амінокислотної послідовності. Чистоту і молекулярну масу молекул аналізували за допомогою KE-ПААГ в присутності відновлювача і без нього. Застосовували систему Caliper LabChip GXII (фірма Caliper Lifescience) згідно з інструкціями виробника. Для аналізу застосовували по 2 мкг зразка. Вміст агрегатів в зразках антитіла аналізували, застосовуючи колонку для аналітичної гель-фільтрації TSKgel G3000 SW XL (фірма Tosoh) в рухомому буфері, що містить 25 мМ K₂HPO₄, 125 мМ NaCl, 200 мМ моногідрохлорид L-аргініну, 0,02 % (мас./об.) NaN₃, рН 6,7, при 25 °C.

Таблиця 2

Одержання і очистка анти-MCSP IgG з дозрілою афінністю

Конструкція	Вихід [мг/л]	HMW [%]	LMW [%]	Мономер [%]
M4-3(C1) ML2(G3)	43,9	0	0	100
M4-3(C1) ML2(E10)	59,5	0	0	100
M4-3(C1) ML2(C5)	68,9	0	0,8	99,2

Визначення афінності

ProteOn-аналіз

Величини K_d вимірювали за допомогою поверхневого плазмонного резонансу, застосовуючи пристрій ProteOn XPR36 (фірма BioRad) при 25 °C, застосовуючи як "захоплювальне" антитіло антитіло, специфічне у відношенні людського F(ab')₂-фрагмента (фірма Jackson ImmunoResearch, № 109-005-006), іммобілізованого за допомогою амінного сполучення на CM5-

чипах, і наступного "захоплення" Fab-фрагментів з бактеріального супернатанта або з препаратів очищених Fab. В цілому, метод полягав у наступному: біосенсорні чипи з карбоксиметилованого декстрану (CM5, фірма GE Healthcare) активували за допомогою гідрохлориду N-етил-N'-(3-диметиламінопропил)карбодиміду (EDC) і N-гідрокисукциніміду (NHS) згідно з інструкціям постачальника. "Захоплювальне" антитіло, специфічне у відношенні людського F(ab')₂-фрагмента, розводили 10 мМ ацетатом натрію, рН 5,0 до концентрації 50 мкг/мл перед ін'єкцією зі швидкістю потоку 10 мкл/хв до досягнення аж до приблизно 10000 одиниць відповіді (RU) зшитого "захоплювального" антитіла. Після ін'єкції "захоплювального" антитіла ін'єкували 1 М етаноламін для блокади непрореагованих груп. Для кінетичних вимірювань ін'єкували Fab з бактеріального супернатанту або очищені Fab зі швидкістю потоку 10 мкл/хв протягом 300 с і давали пройти дисоціації протягом 300 с для стабілізації основного рівня "захоплення". Рівні "захоплення" находились в діапазоні 100-500 RU. На наступній стадії аналіти, що являє собою конструкцію людський MCSP(D3-домен)-avi-his, ін'єкували або в одній концентрації, або у вигляді серій концентрацій (залежно від афінності клону в діапазоні від 100 нМ до 250 пМ), розведених в HBS-EP+ (фірма GE Healthcare, 10 мМ HEPES, 150 мМ NaCl, 3 мМ EDTK, 0,05 % сурфактанту P20, рН 7,4), при 25 °C зі швидкістю потоку 50 мкл/хв. Поверхню сенсорного чипа регенерували шляхом ін'єкції гліцину, рН 1,5 протягом 30 з зі швидкістю 90 мкл/хв з наступною ін'єкцією NaOH протягом 20 с з такою ж самою швидкістю. Швидкість реакції асоціації (k_{on}) і реакції дисоціації (k_{off}) розраховували із застосуванням простої моделі зв'язування Ленгмюра 1:1 (програма ProteOn XPR36 Evaluation або програма Scrubber (BioLogic)) шляхом одночасної апроксимації сенсограм асоціації і дисоціації. Константу рівноваги реакції дисоціації (K_D) розраховували як співвідношення k_{off}/k_{on} . Ці дані застосовували для порівняльного оцінювання афінності зв'язування варіантів з дозрілою афінністю і батьківського антитіла. В таблиці 3а представлені дані, одержані при здійсненні зазначених аналізів.

G3, E10, C5 для легкого ланцюга і D6, A7, B7, B8, C1 для важкого ланцюга були вибрані для конверсії у формат людського IgG1. Оскільки CDR1 і 2 легкого ланцюга рандомізували незалежно від CDR3, то одержані CDR об'єднували в процесі IgG-конверсії.

Афінність IgG-формату знову вимірювали з застосуванням як антигену людського MCSP (SEQ ID NO: 118), а також його гомолога - MCSP мавп циномоглус (Супо MCSP, SEQ ID NO: 117).

Метод повністю відповідав описаному для Fab-фрагментів, за виключенням того, що застосовували очищений IgG, одержаний з організму ссавців.

Таблиця 3а

Афінність до MCSP клонів з дозрілою афінністю: дані, одержані за допомогою Proteon-аналізу

Варіант	Людський MCSP	Людський MCSP	Супо MCSP	Людський MCSP	Супо MCSP
	Fab, K_D	IgG, K_D	IgG, K_D	IgG, K_D	IgG, K_D
	Дані об афінності, одержані за допомогою Proteon-аналізу			Порівняльна афінність зв'язування - кратність збільшення відносно батьківського антитіла	
Батьківське антитіло M4-3/ML2	5×10^{-9}	2×10^{-9}	2×10^{-9}		
M4-3/ML2(G3)	4×10^{-10}	3×10^{-10}	6×10^{-10}	6,7	3,3
M4-3/ML2(E10)	7×10^{-10}	1×10^{-9}	2×10^{-9}	2,0	1,0
M4-3/ML2(E10/G3)		4×10^{-10}	9×10^{-10}	5,0	2,2
M4-3/ML2(C5)	7×10^{-10}	4×10^{-10}	1×10^{-9}	5,0	2,0
M4-3/ML2(C5/G3)		7×10^{-10}	1×10^{-9}	2,9	2,0

Продовження Таблиця 3а

M4-3(D6)/ML2	2×10^{-9}	4×10^{-10}	1×10^{-9}	5,0	2,0
M4-3(A7)/ML2	2×10^{-11}	8×10^{-10}	1×10^{-9}	2,5	2,0
M4-3(B7)/ML2		5×10^{-10}	7×10^{-10}	4,0	2,9
M4-3(B8)/ML2	3×10^{-10}	9×10^{-10}	1×10^{-9}	2,2	2,0
M4-3(C1)/ML2	6×10^{-10}	9×10^{-10}	8×10^{-10}	2,2	2,5
M4-3(C1)/ML2(G3)		7×10^{-11}	2×10^{-10}	28,6	10,0
M4-3(C1)/ML2(E10)		5×10^{-10}	6×10^{-10}	4,0	3,3
M4-3(A7)/ML2(G3)		7×10^{-11}	2×10^{-10}	28,6	10,0
M4-3(A7)/ML2(E10)		3×10^{-10}	7×10^{-10}	6,7	2,9
M4-3(C1)/ML2(C5)		2×10^{-10}	3×10^{-10}	10,0	6,7
M4-3(A7)/ML2(C5)		7×10^{-11}	2×10^{-10}	28,6	10,0

Визначення афінності за допомогою поверхневого плазмонного резонансу (SPR) з застосуванням Biacore T200

5 Експерименти з застосуванням поверхневого плазмонного резонансу (SPR) для визначення афінності і авідності IgG з дозрілою афінністю здійснювали за допомогою пристрою Biacore T200 при 25 °C, застосовуючи як рухомого буфера HBS-EP (0,01 M HEPES pH 7,4, 0,15 M NaCl, 3 mM EDTK, 0,005 % сурфактанту P20, фірма Biacore, Фрейбург/Німеччина).

10 Для аналізу авідності взаємодії різних анти-MCSP IgG з людським MCSP-D3 і MCSP-D3 мавп циномогус здійснювали безпосередньо у поєднанні приблизно 9500 резонансних одиниць (RU) антитіла до пента-His (фірма Qiagen) на CM5-чипі при pH 5,0, застосовуючи стандартний набір для амінного сполучення (фірма Biacore, Фрейбург/Німеччина). Антигени "захоплювали", пропускаючи їх протягом 60 з в концентрації 30 нМ зі швидкістю 10 мкл/хв відповідно. IgG пропускали через проточну комірку в концентрації 0,0064-100 нМ зі швидкістю потоку 30 мкл/хв протягом 280 с. Моніторинг дисоціації здійснювали протягом 180 с. Різниці всіх показників переломлення коректували шляхом віднімання відповіді, одержаного в проточній референс-комірці. Для цього IgG пропускали по поверхні з іммобілізованим антитілом до пента-His, але ін'єкували HBS-EP, а не людський MCSP-D3 або MCSP-D3 мавп циномогус.

20 Для вимірювання афінності IgG "захоплювали" на поверхні сенсорного чипа CM5 з іммобілізованим антитілом до людської Fc-ділянки. "Захоплений" IgG зшивали з поверхнею сенсорного чипа шляхом безпосередньої іммобілізації приблизно 9500 резонансних одиниць (RU) при pH 5,0, застосовуючи стандартний набір для амінного сполучення (фірма Biacore, Фрейбург/Німеччина). IgG "захоплювали", пропускаючи їх протягом 25 з в концентрації 10 нМ зі швидкістю 30 мкл/хв. MCSP-D3 людини і мавп циномогус пропускали через проточну комірку 25 протягом 120 з в концентрації 2-500 нМ зі швидкістю потоку 30 мкл/хв. Моніторинг дисоціації здійснювали протягом 60 з. Моніторинг асоціації і дисоціації в випадку концентрацій 166 і 500 нМ здійснювали протягом 1200 і 600 з відповідно. Різницю всіх показників переломлення коректували шляхом віднімання відповіді, одержаного в проточній референс-комірці. Для цього антигени пропускали по поверхні з іммобілізованим антитілом до людської Fc-ділянки, але 30 ін'єкували HBS-EP, а не анти-MCSP IgG.

Кінетичні константи розраховували за допомогою програми Biacore T200 Evaluation (vAA, фірма Biacore AB, Уппсала/Швеція) шляхом припасування рівнянь для швидкостей до моделі зв'язування Ленгмюра 1:1 за допомогою чисельного інтегрування.

35 Більш висока афінність до MCSP-D3 людини і мавп циномогус була підтверджена за допомогою вимірювань методом поверхневого плазмонного резонансу з застосуванням Biacore T200 крім того, вимірювання авідності продемонстрували підвищення аж до 3-кратного при двовалентному зв'язуванні (Таблиця 3б).

Афінність й авідність анти-MCSP IgG до MCSP-D3 людини і MCSP D3 мавп циномологус

K _D в нМ T=25 °C	Людський MCSP-D3		MCSP-D3 мавп циномологус	
	Афінність	Авідність	Афінність	Авідність
M4-3(C1) ML2(G3)	1,8	0,0045	1,4	0,0038
M4-3(C1) ML2(E10)	4,6	0,0063	3,8	0,0044
M4-3(C1) ML2(C5)	1,8	0,0046	1,3	0,0044
M4-3 ML2 (батьківське)	8,6	0,0090	11,4	0,0123

Приклад 2

Одержання ТСВ-молекули до MCSP (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована), що містить M4-3(C1) ML2(G3), як антитіло до MCSP і гуманізованого антитіла CH2527 як антитіло до CD3

ДНК-послідовності варіабельної ділянки важкого і легкого ланцюга субклонували в рамці зчитування або з константної ділянкою важкого ланцюга, або з константної ділянкою легкого ланцюга, попередньо вбудованої в відповідний реципієнтний експресійний вектор ссавців. Експресія антитіла находилась під контролем промотору MPSV, і вектор ніс синтетичну сигнальну полі(A)-послідовність на 3'-кінці кожної CDS. Крім того, кожний вектор містив OriP-послідовність EBV.

Молекулу одержували шляхом сумісної трансфекції клітин HEK293-EBNA експресійними векторами ссавців з застосуванням поліетиленіміну (PEI). Клітини трансфектували відповідними експресійними векторами в співвідношенні 1:2:1:1 ("вектор важкого ланцюга Fc("западина")":"вектор легкого ланцюга":"вектор легкого ланцюга Crossfab":"вектор важкого ланцюга Fc("виступ")-FabCrossfab").

Для трансфекції клітини HEK293 EBNA культивували в суспензії і безсироватковому культуральному середовищі CD CHO. Для одержання в 500-мілілітрових струшувальних колбах 400 мільйонів клітин HEK293 EBNA висівали за 24 год. до трансфекції. Для трансфекції клітини центрифугували протягом 5 хв при 210 × g, супернатант заміняли 20 мл попередньо нагрітого середовища CD CHO. Експресійні вектори змішували в 20 мл середовища CD CHO до досягнення кінцевої кількості ДНК, що складає 200 мкг. Після додавання 540 мкл розчину PEI суміш інтенсивно перемішували протягом 15 з і потім інкубували протягом 10 хв при кімнатній температурі. Потім клітини змішували з розчином ДНК/PEI, переносили в 500-мілілітрову колбу і інкубували протягом 3 год. при 37 °C в інкубаторі в атмосфері, що містить 5 % CO₂. Після періоду інкубації додавали 160 мл середовища F17 і клітини культивували протягом 24 год. Через один день після трансфекції додавали 1 мМ вальпроєву кислоту і 7 % Feed 1 (фірма Lonza). Після культивування протягом 7 днів супернатант збирали для очищення шляхом центрифугування протягом 15 хв при 210 × g, розчин стерилізували фільтрацією (фільтр 0,22 мкм), доповнювали азидом натрію до кінцевої концентрації 0,01 % (мас./об.), витримували при 4 °C.

Білки, що секретують очищали з супернатантів клітинних культур за допомогою афінної хроматографії на білку А. Супернатант вносили на колонку HiTrap ProteinA HP (CV=5 мл, фірма GE Healthcare), урівноважену 40 мл суміші, що містить 20мМ фосфат натрію, 20мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Незв'язаний білок видаляли відмиванням, застосовуючи рівний щонайменше 10 об'ємам колонки об'єм суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Потрібний білок елюювали, застосовуючи градієнт об'ємом, рівним 20 об'ємам колонки, від 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 7,5 до 20 м цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 2,5. Розчин білка нейтралізували, додаючи 1/10 0,5М фосфату натрію, рН 8. Потрібний білок концентрували і фільтрували перед внесенням на колонку HiLoad Супердекс 200 (фірма GE Healthcare), урівноважену розчином, що містять 20 мМ гістидин, 140 мМ хлорид натрію, рН 6,0.

Концентрацію білка в очищених білкових зразках визначали шляхом вимірювання оптичної щільності (ОП) при 280 нм, застосовуючи коефіцієнт молярної екстинкції, розрахований на основі амінокислотної послідовності.

Чистоту і молекулярну масу молекул аналізували за допомогою KE-ПААГ в присутності відновлювача і без нього. Застосовували систему Caliper LabChip GXII (фірма Caliper Lifescience) згідно з інструкціями виробника. Для аналізу застосовували по 2 мкг зразка.

Вміст агрегатів в зразках антитіла аналізували, застосовуючи колонку для аналітичної гель-фільтрації TSKgel G3000 SW XL (фірма Tosoh) в рухомому буфері, що містить 25 мМ K₂HPO₄, 125 мМ NaCl, 200 мМ моногідрохлорид L-аргініну, 0,02 % (мас./об.) NaN₃, рН 6,7, при 25 °С.

Таблиця 4а

Узагальнення даних про одержання і очищення TCB-молекули до MCSP

Конструкція	Титр [мг/л]	Вихід [мг/л]	Кількість агрегатів після 1-ої стадії очищення [%]	HMW [%]	LMW [%]	Мономери [%]
TCB-молекула до MCSP	157	0,32	32	3,3	0	96,7

5

На фіг. 3 представлено схематичне зображення TCB-молекули до MCSP (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована).

На фіг. 4 і в таблиці 4б представлені результати KE-ДСН-аналізу TCB-молекули до MCSP (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована) (SEQ ID NO: 12, 53, 54 і 55).

10

Таблиця 4б

KE-ДСН-аналіз TCB-молекули до MCSP

	Пік	кДа	Відповідний ланцюг
TCB-молекула до MCSP, невідновлювальні умови (А)	1	206,47	
TCB-молекула до MCSP, відновлювальні умови (Б)	1	29,15	Легкий ланцюг ML2 (C1)
	2	37,39	Легкий ланцюг huCH2527
	3	66,07	Fc("западина")
	4	94,52	Fc("виступ")

Приклад 3

Одержання TCB-молекули до CEA (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована), що містить CH1A1A 98/99 2F1 як антитіло до CEA і гуманізоване антитіло CH2527 як антитіло до CD3

15

ДНК-послідовності варіабельної ділянки важкого і легкого ланцюга субклонували в рамці зчитування або з константної ділянкою важкого ланцюга, або з константної ділянкою легкого ланцюга, попередньо вбудованої в відповідний реципієнтний експресійний вектор ссавців. Експресія антитіла находилась під контролем промотору MPSV, і вектор ніс синтетичну сигнальну полі(А)-послідовність на 3'-кінці кожної CDS. Крім того, кожний вектор містив OriP-послідовність EBV.

20

Молекулу одержували шляхом сумісної трансфекції клітин HEK293-EBNA експресійними векторами ссавців з застосуванням поліетиленіміну (ПЕІ). Клітини трансфектували відповідними експресійними векторами в співвідношенні 1:2:1:1 ("вектор важкого ланцюга Fc("западина)": "вектор легкого ланцюга": "вектор легкого ланцюга Crossfab": "вектор важкого ланцюга Fc("виступ")-FabCrossfab").

25

Для трансфекції клітини HEK293 EBNA культивували в суспензії і безсироватковому культуральному середовищі CD CHO. Для одержання в 500-мілілітрових струшувальних колбах 400 мільйонів клітин HEK293 EBNA висівали за 24 год. до трансфекції. Для трансфекції клітини центрифугували протягом 5 хв при 210 × g, супернатант заміняли 20 мл попередньо нагрітого середовища CD CHO. Експресійні вектори змішували в 20 мл середовища CD CHO до досягнення кінцевої кількості ДНК, що складає 200 мкг. Після додавання 540 мкл розчину ПЕІ суміш інтенсивно перемішували протягом 15 з і потім інкубували протягом 10 хв при кімнатній температурі. Потім клітини змішували з розчином ДНК/ПЕІ, переносили в 500-мілілітрову колбу і інкубували протягом 3 год. при 37 °С в інкубаторі в атмосфері, що містить 5 % CO₂. Після періоду інкубації додавали 160 мл середовища F17 і клітини культивували протягом 24 год. Через один день після трансфекції додавали 1 мМ вальпроеву кислоту і 7 % Feed 1 (фірма Lonza). Після культивування протягом 7 днів супернатант збирали для очищення шляхом центрифугування протягом 15 хв при 210 × g, розчин стерилізували фільтрацією (фільтр 0,22 мкм), доповнювали азидом натрію до кінцевої концентрації 0,01 % (мас./об.), витримували при 4 °С.

40

Білки, що секретують очищали з супернатантів клітинних культур за допомогою афінної хроматографії на білку А. Супернатант вносили на колонку HiTrap ProteinA HP (CV=5 мл, фірма GE Healthcare), урівноважену 40 мл суміші, що містить 2 0мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Незв'язаний білок видаляли відмиванням, застосовуючи рівний щонайменше 10 об'ємам колонки об'єм суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Потрібний білок елюювали, застосовуючи градієнт об'ємом, рівним 20 об'ємам колонки, від 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 7,5 до 20 м цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 2,5. Розчин білка нейтралізували, додаючи 1/10 0,5 М фосфату натрію, рН 8. Потрібний білок концентрували і фільтрували перед внесенням на колонку HiLoad Супердекс 200 (фірма GE Healthcare), урівноважену розчином, що містять 20 мМ гістидин, 140 мМ хлорид натрію, рН 6,0.

Концентрацію білка в очищених білкових зразках визначали шляхом вимірювання оптичної щільності (ОП) при 280 нм, застосовуючи коефіцієнт молярної екстинкції, розрахований на основі амінокислотної послідовності.

Чистоту і молекулярну масу молекул аналізували за допомогою KE-ПААГ в присутності відновлювача і без нього. Застосовували систему Caliper LabChip GXII (фірма Caliper Lifescience) згідно з інструкціями виробника. Для аналізу застосовували по 2 мкг зразка.

Вміст агрегатів в зразках антитіла аналізували, застосовуючи колонку для аналітичної гел'фільтрації TSKgel G3000 SW XL (фірма Tosoh) в рухомому буфері, що містить 25 мМ K₂HPO₄, 125 мМ NaCl, 200 мМ моногідрохлорид L-аргініну, 0,02 % (мас./об.) NaN₃, рН 6,7, при 25 °С.

Таблиця 5

Узагальнення даних про одержання й очищення TCB-молекули до CEA

Конструкція	Титр [мг/л]	Вихід [мг/л]	Кількість агрегатів після 1-ої стадії очищення [%]	HMW [%]	LMW [%]	Мономер [%]
TCB-молекула до CEA	66	0,31	21,5	8,1	4,4	87,5

На фіг. 5 представлено схематичне зображення TCB-молекули до CEA (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована).

На фіг. 6 і в таблиці 6 представлені результати KE-ДСН-аналізу TCB-молекули до CEA (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована) (SEQ ID NO: 22, 56, 57 і 58).

Таблиця 6

KE-ДСН-аналіз TCB-молекули до CEA

	Пік	кДа	Відповідний ланцюг
TCB-молекула до CEA невідновлювальні умови (А)	1	205,67	Правильна молекула
TCB-молекула до CEA, відновлювальні умови (В)	1	28,23	Легкий ланцюг CH1A1A 98/99 × 2F1
	2	36,31	Легкий ланцюг CH2527
	3	63,48	Fc ("западина")
	4	90,9	Fc ("виступ")

В альтернативному методі очищення TCB-молекулу до CEA "захоплювали" із зібраного і освітленого ферментаційного супернатанту з застосуванням афінної хроматографії на білку А (MabSelect SuRe). Одержаний з білка А елюат потім піддавали катіонообмінній хроматографії (Poros 50 HS) і потім фракціонували і аналізували за допомогою ГФ-ЖХВР і капілярного електрофорезу. Які містять продукт фракції об'єднували і піддавали хроматографії на основі гідрофобного взаємодії (бутил-сефароза 4FF) при кімнатній температурі, застосовуючи режим зв'язування-елювання. Потім елюат фракціонували і аналізували за допомогою ГФ-ЖХВР і капілярного електрофорезу. Які містять продукт фракції об'єднували і потім піддавали аніонообмінній хроматографії (Q-Сефароза FF), застосовуючи проточний режим. В матеріалі, одержаному з застосуванням зазначеного метода очищення, вміст мономерів складав >98 %.

Приклад 4

Зв'язування TCB-молекули до MCSP з клітинами, що експресують MCSP і CD3

Зв'язування TCB-молекули до MCSP тестували із застосуванням експресувальної MCSP клітинної лінії людської злоякісної меланоми (A375) і експресувальної CD3 іморталізованої лінії Т-лімфоцитів (Jurkat). В цілому, метод полягав у наступному: клітини збирали, підраховували, оцінювали їх життєздатність і ресуспендували з розрахунку 2×10^6 клітин/мл в FACS-буфері (100 мкл ЗФР, 0,1 % БСА). 100 мкл клітинної суспензії (що містить $0,2 \times 10^6$ клітин) інкубували в круглодонному 96-луночковому планшеті протягом 30 хв при 4 °С зі збільшуваними концентраціями TCB-молекули до MCSP (2,6 пМ-200 нМ), промивали двічі холодним ЗФР, 0,1 % БСА, повторно інкубували протягом ще 30 хв при 4 °С з кон'югованим з PE F(ab'')₂-фрагментом козячого антилюдського IgG Fcγ-фрагментспецифічного AffiniPure як вторинного антитіла (фірма Jackson Immuno Research Lab PE № 109-116-170), промивали двічі холодним ЗФР, 0,1 % БСА і негайно аналізували за допомогою FACS з застосуванням пристрою FACS Cantoll (програма FACS Diva) шляхом установки дискримінаційного вікна на живі, DAPI-негативні клітини. Криві зв'язування одержували за допомогою програми GraphPadPrism5 (фіг. 7А, зв'язування з А375-клітинами, EC₅₀=3381 пМ; фіг. 7Б, зв'язування з клітинами лінії Jurkat).

Приклад 5

Т-клітинний цитоліз, індукований TCB-антитілом до MCSP

Т-клітинний цитоліз, індукований TCB-антитілом до MCSP, оцінювали, застосовуючи панель пухлинних клітинних ліній, що експресують різні рівні MCSP (A375 = високий рівень MCSP, MV-3 = середній рівень MCSP, НСТ-116 = низький рівень MCSP, LS180=MCSP-негативна лінія). В цілому, метод полягав у наступному: клітини-мішені збирали за допомогою трипсину/ЕДТК, промивали і висівали з густиною 25000 клітин/луночку, застосовуючи круглодонні 96-луночні планшети. Клітинам давали закріпитися протягом ночі. Мононуклеарні клітини периферійної крові (PBMC) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), взятих у здорових донорів. Свіжу кров розводили стерильним ЗФР і нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, № H8889). Після центрифугування (450 × g, 30 хв, кімнатна температура), плазму, яка знаходиться над інтерфазою, що містить PBMC, відкидали і PBMC переносили в нову фальконівську пробірку, яку потім заповнювали 50 мл ЗФР. Суміш центрифугували (400 × g, 10 хв, кімнатна температура), супернатант відкидали і дебрис PBMC промивали двічі стерильним ЗФР (стадії центрифугування при 350 × g, 10 хв). Здійснювали автоматичний підрахунок популяції PBMC (пристрій ViCell) і зберігали її в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланіл-L-глутаміну (фірма Biocrom, K0302) при 37 °С, в атмосфері, що містить 5 % CO₂, в інкубаторі для клітин аж до подальшого використання (не більше 24 год.). Для аналізу цитолізу додавали антитіло в зазначених концентраціях (діапазон 1 пМ-10 нМ в трьох повтореннях). PBMC додавали до клітинам-мішеням при кінцевому співвідношенні ефекторних клітин і клітин-мішеней (Е:Т), що дорівнює 10:1. Цитоліз клітин-мішеней оцінювали після інкубації протягом 24 год. при 37 °С, 5 % CO₂ шляхом кількісного оцінювання вивільнення ЛДГ в клітинні супернатанти клітин на стадії апоптозу/некрозу (набір для детекції ЛДГ (LDH detection kit), фірма Roche Applied Science, № 11 644 793 001). Максимальний лізис клітин-мішеней (= 100 %) був досягнутий шляхом інкубації клітин-мішеней з 1 % Тритон Х-100. Мінімальний лізис (= 0 %) відповідав сумісній інкубації клітин-мішеней з ефекторними клітинами без біспецифічної конструкції. Результати продемонстрували, що TCB-молекула до MCSP індукувала сильний і специфічний для мішені лізис MCSP-позитивних клітин-мішеней, не знижуючи при цьому MCSP-негативні клітинні лінії (фіг. 8А-Г). Величини EC₅₀, одержані в аналізі цитолізу, розраховані за допомогою програми GraphPadPrism5, представлені в таблиці 7.

Таблиця 7

Величини EC₅₀ (пМ), що характеризують опосередкований Т-клітинами цитоліз пухлинних клітин, що експресують MCSP, індукований TCB-антитілом до MCSP

Клітинна лінія	Кількість копій MCSP-рецептора	EC ₅₀ [пМ]
A375	387 058	12,3
MV-3	260 000	9,4
НСТ-116	36770	3,7
LS180	Негативна лінія	n.d.

Приклад 6

Підвищувальна регуляція CD25 і CD69 на ефекторних CD8⁺- і CD4⁺-клітинах після Т-клітинного цитолізу пухлинних клітин, що експресують MCSP, індукованого TCB-антитілом до

MCSP

Активацию CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітин після Т-клітинного цитолізу що експресують MCSP пухлинних клітин лінії MV-3, опосередкованого TCB-антитілом до MCSP, оцінювали за допомогою FACS-аналізу, застосовуючи антитіла, які розпізнають маркери Т-клітинної активації, такі як CD25 (пізній маркер активації) і CD69 (ранній маркер активації). Антитіло і умови аналізу цитолізу відповідали описаним вище (приклад 5), при цьому застосовували такий самий діапазон концентрацій антитіла (1 пМ-10 нМ в трьох повтореннях), співвідношення Е:Т 10:1 і тривалість інкубації, що складала 24 год.

Після інкубації РВМС переносили в круглодонний 96-луночний планшет, центрифугували при 350 × g протягом 5 хв і промивали двічі ЗФР, що містять 0,1 % БСА. Зафарбовування поверхні у відношенні CD8 (ФІТЦ, антитіло до людського CD8, фірма BD, № 555634), CD4 (PECy7, антитіло до людського CD4, фірма BD, № 557852), CD69 (PE, антитіло до людського CD69, фірма Biolegend, № 310906) і CD25 (APC, антитіло до людського CD25, фірма BD, № 555434) здійснювали згідно з рекомендаціями постачальника. Клітини промивали двічі, застосовуючи 150 мкл/лунку ЗФР, що містить 0,1 % БСА, і фіксували протягом 15 хв при 4 °С, застосовуючи 100 мкл/лунку фіксувального буфера (фірма BD, № 554655). Після центрифугування зразки ресуспендували в 200 мкл/лунку ЗФР, 0,1 % БСА, який містив DAPI для виключення мертвих клітин при FACS-аналізі. Зразки аналізували за допомогою пристрою фірми BD FACS Fortessa. Результати свідчили про те, що TCB-антитіло до MCSP індукувало сильну і мішеньспецифічну підвищувальну регуляцію маркерів активації (CD25, CD69) на CD8⁺-Т-клітинах (фіг. 9А, Б) і CD4⁺-Т-клітинах (фіг. 9В, Г) після цитолізу.

Приклад 7

Секреція цитокінів людськими ефекторними клітинами після Т-клітинного цитолізу пухлинних клітин, що експресують MCSP, індукованого TCB-антитілом до MCSP

Секрецію цитокінів людськими РВМС після Т-клітинного цитолізу що експресують MCSP пухлинних клітин лінії MV-3, індукованого TCB-антитілом до MCSP, оцінювали за допомогою FACS-аналізу клітинних супернатантів після аналізу цитолізу.

Застосовували то же антитіло і аналіз цитолізу здійснювали практично згідно з описаному вище методу (приклад 5 і 6), застосовуючи співвідношення Е:Т 10:1 і тривалість інкубації 24 год.

В кінці періоду інкубації планшет центрифугували протягом 5 хв при 350 × g, супернатант переносили в новий 96-луночний планшет і зберігали при -20 °С до наступного аналізу. Гранзим В, TNFα, IFN-γ, IL-2, IL-4 і IL-10, які секретують в клітинні супернатанти, визначали за допомогою СВА-аналізу (цитометричний аналіз з застосуванням набору гранул) BD® СВА Human Soluble Protein Flex Set, згідно з інструкціями виробника, застосовуючи пристрій FACS Cantoll. Застосовували наступні набори: набір фірми BD для СВА-аналізу людського гранзиму В (BD СВА human Granzyme В Flex Set, № BD 560304); для людського TNF (BD СВА human Flex Set, № BD 558273); для людського IFN-γ (BD СВА human IFN-γ Flex Set, № BD 558269); для людського IL-2 (BD СВА human IL-2 Flex Set, № BD 558270); для людського IL-4 (BD СВА human IL-4 Flex Set, № BD 558272); для людського IL-10 (BD СВА human IL-10 Flex Set, № BD 558274).

Результати продемонстрували, що TCB-антитіло до MCSP індукувало секрецію IL-2, IFN-γ, TNFα, гранзиму В і IL-10 (але не IL-4) після цитолізу (фіг. 10А-Е).

В поєднанні ці приклади продемонстрували, що біспецифічне антитіло до MCSP-CD3

- характеризувалось гарним зв'язуванням з MCSP-позитивними А375-клітинами,
- індукувало сильний і мішеньспецифічний цитоліз MCSP-позитивних ліній клітин-мішеней і не індукувало цитоліз MCSP-негативних клітинних ліній,
- індукувало сильну й мішеньспецифічну підвищувальну регуляцію маркерів активації (CD25, CD69) на CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітинах після цитолізу,
- індукувало секрецію IL-2, IFN-γ, TNFα, гранзиму В і IL-10 (але не IL-4) при цитолізі.

Приклад 8

Зв'язування TCB-молекули до СЕА з клітинами, що експресують СЕА і CD3

Зв'язування TCB-молекули до СЕА тестували з застосуванням трансфектованих клітин, що експресують СЕА аденокарциноми легені (А549-huCEA) і що експресують CD3 іморталізованих ліній Т-лімфоцитів людини і мавп циномоглус (Jurkat і HSC-F відповідно). Як контролю застосовували "непрямовану" TCB-молекулу (SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62; див. приклад 24). В цілому, метод полягав у наступному: клітини збирали, підраховували, оцінювали їх життєздатність і ресуспендували з розрахунку 2 × 10⁶ клітин/мл в FACS-буфері (100 мкл ЗФР, 0,1 % БСА). 100 мкл клітинної суспензії (що містить 0,2×10⁶ клітин) інкубували в круглодонному 96-луноковому планшеті протягом 30 хв при 4 °С з збільшуваними концентраціями TCB-молекули до СЕА (61 пМ-1000 нМ), промивали двічі холодним ЗФР, 0,1 % БСА, повторно інкубували протягом ще 30 хв при 4 °С з кон'югованим з ФІТЦ F(ab')₂-фрагментом козячого антилюдського

IgG Fcy-фрагментспецифічного AffiniPure як вторинного антитіла (фірма Jackson Immuno Research Lab FITC, № 109-096-097), промивали двічі холодним ЗФР, 0,1 % БСА і негійно аналізували за допомогою FACS з застосуванням пристрою FACS Cantoll (програма FACS Diva) шляхом установки дискримінаційного вікна на живі PI-негативні клітини. Криві зв'язування одержували за допомогою програми GraphPadPrism5 (фіг. 11А, зв'язування з А549-клітинами (EC₅₀ 6,6 нМ); на фіг. 11Б, зв'язування з клітинами Jurkat; фіг. 11В, зв'язування з клітинами HSC-F).

Приклад 9

Опосередкований Т-клітинами цитоліз пухлинних клітин-мішеней, що експресують СЕА, індукований ТСВ-антитілом до СЕА

Опосередкований Т-клітинами цитоліз клітин-мішеней, що індукується ТСВ-антитілом до СЕА, оцінювали з застосуванням людських пухлинних клітин ліній HPAFII (високий рівень СЕА), ВхРС-3 (середній рівень СЕА) і ASPC-1 (низький рівень СЕА). Як негативні контролю застосовували НСТ-116 (СЕА-негативна лінія пухлинних клітин) і "неспрямовану" ТСВ-молекулу. Людські РВМС застосовували як ефекторних клітин і цитоліз оцінювали через 24 год. і 48 год. після інкубації з біспецифічним антитілом. В цілому, метод полягав у наступному: клітини-мішені збирали за допомогою трипсину/ЕДТК, промивали і висівали з густиною 25000 клітин/лунку, застосовуючи круглодонні 96-луночні планшети. Клітинам давали закріпитися протягом ночі. Мононуклеарні клітини периферійної крові (РВМС) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), взятих у здорових донорів. Свіжу кров розводили стерильним ЗФР і нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, № H8889). Після центрифугування (450 × g, 30 хв, кімнатна температура), плазму, яка знаходиться над інтерфазою, що містить РВМС, відкидали і РВМС переносили в нову фальконівську пробірку, яку потім заповнювали 50 мл ЗФР. Суміш центрифугували (400 × g, 10 хв, кімнатна температура), супернатант відкидали і дебрис РВМС промивали двічі стерильним ЗФР (стадії центрифугування при 350 × g, 10 хв). Здійснювали автоматичний підрахунок популяції РВМС (пристрій ViCell) і зберігали її в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланін-L-глутаміну (фірма Biochrom, K0302) (37 °C, 5 % CO₂) в інкубаторі для клітин аж до подальшого використання (не більше 24 год.). Для аналізу цитолізу додавали антитіла в зазначених концентраціях (діапазон 6 пМ-100 нМ в трьох повтореннях). РВМС додавали до клітинам-мішеням при кінцевому співвідношенні ефекторних клітин і клітин-мішеней (Е:Т) 10:1. Цитоліз клітин-мішеней оцінювали після інкубації протягом 24 год. і 48 год. шляхом кількісного оцінювання вивільнення ЛДГ (лактатдегідрогеназа) в клітинні супернатанти клітин на стадії апоптозу/некрозу (набір для детекції ЛДГ (LDH detection kit), фірма Roche Applied Science, № 11 644 793 001). Максимальний лізис клітин-мішеней (= 100 %) був досягнутий шляхом інкубації клітин-мішеней з 1 % Тритон X-100. Мінімальний лізис (= 0 %) відповідав сумісній інкубації клітин-мішеней з ефекторними клітинами без біспецифічної конструкції. Результати продемонстрували, що ТСВ-молекула до СЕА індуквала сильний і специфічний для мішені цитоліз СЕА-позитивних клітин-мішеней (фіг. 12А-3). Величини EC₅₀, одержані в аналізі цитолізу, розраховані за допомогою програми GraphPadPrism5, представлені в таблиці 8.

Таблиця 8

Кількість копій СЕА-рецептора і величини EC₅₀ (пМ), що характеризують опосередкований Т-клітинами цитоліз пухлинних клітин, що експресують СЕА, індукований ТСВ-антитілом до СЕА

Клітинна лінія	Кількість копій СЕА-рецептора	EC ₅₀ [пМ], 48 год.
HPAFII	120 000-205 000	667
ВхРС-3	41 000	3785
ASPC1	3500-8000	846

Приклад 10

Проліферація і активація Т-клітин через 5 днів після опосередкованого ТСВ-молекулою до СЕА цитолізу пухлинних клітин-мішеней, що експресують СЕА

Активацію і проліферацію Т-клітин оцінювали через 5 днів після опосередкованого ТСВ-молекулою до СЕА цитолізу що експресують СЕА пухлинних клітин-мішеней, таких як HPAFII (високий рівень СЕА), ВхРС-3 (середній рівень СЕА) і ASPC-1 (низький рівень СЕА). Як негативні контролю застосовували НСТ-116 (СЕА-негативна лінія пухлинних клітин) і "неспрямовану" ТСВ-молекулу. Експериментальні умови для аналізу проліферації були такими

же, що і описані в прикладі 9, за виключенням того, що на лунку круглодонного 96-луночного планшета висівали тільки по 10000 клітин-мішеней. Для оцінювання проліферації Т-клітин свіжовиділені РВМС мітили з застосуванням CFSE (фірма Sigma, № 1888). В цілому, метод полягав у наступному: маточний розчин CFSE розводили з одержанням робочого розчину з концентрацією 100 мкМ. 90 × 10⁶ РВМС-клітин ресуспендували в 90 мл попередньо нагрітого ЗФР і доповнювали 90 мкл робочого розчину CFSE. Клітини негайно перемішували і інкубували протягом 15 хв при 37 °С. К клітинам додавали 10 мл попередньо нагрітого FCS для припинення реакції. Клітини центрифугували протягом 10 хв при 400 g, ресуспендували в 50 мл середовища й інкубували протягом 30 хв при 37 °С. Після інкубації клітини промивали однократно теплим середовищем, підраховували, ресуспендували в середовищі й додавали до клітинам-мішеням для аналізу цитолізу і наступного вимірювання проліферації і активації клітин при Е:Т, що складає 10:1. Проліферацію оцінювали через 5 днів після цитолізу у відношенні CD4- і CD8-позитивних Т-клітин шляхом кількісного оцінювання розведення красителя CFSE. Експресію CD25 оцінювали з застосуванням таких же субпопуляцій Т-клітин, застосовуючи антитіло до людського CD25. В цілому, метод полягав у наступному: після центрифугування (400 × g протягом 4 хв) клітини ресуспендували, промивали FACS-буфером і інкубували з 25 мкл розведеної суміші антитіл до CD4/CD8/CD25 протягом 30 хв при 4 °С (кон'юговане з APC/Cy7 антитіло до людського CD4, № 317418, кон'юговане з APC антитіло до людського CD8, № 301014, кон'юговане з PE/Cy7 антитіло до людського CD25, № 302612). Потім клітини промивали тричі для видалення незв'язаних антитіл і, наприкінці, ресуспендували в 200 мкл FACS-буфера, що містить йодид пропідію (PI), для виключення мертвих клітин для FACS-оцінювання. Флуоресценцію вимірювали з застосуванням пристрою фірми BD FACS Cantoll. Результати продемонстрували, що ТСВ-молекула до СЕА індукувала сильну і мішеньспецифічну проліферацію CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітин (фіг. 13А-Г), а також їх активацію, що встановлено по підвищувальній регуляції маркера активації CD25 (фіг. 13Д-З).

Приклад 11

Секреція цитокінів людськими ефекторними клітинами після опосередкованого Т-клітинами цитолізу пухлинних клітин, що експресують СЕА, індукованого ТСВ-антитілом до СЕА

Секрецію цитокінів людськими РВМС після опосередкованого Т-клітинами цитолізу що експресують СЕА пухлинних клітин лінії MKN45, індукованого ТСВ-антитілом до СЕА, оцінювали за допомогою FACS-аналізу (СВА-набір) клітинних супернатантів після аналізу цитолізу.

Експериментальні умови були ідентичними з описаними в прикладі 9. В кінці періоду інкубації планшет центрифугували протягом 5 хв при 350 × g, супернатант переносили в новий 96-луночний планшет і зберігали при -20 °С до наступного аналізу. Секретувальні в клітинні супернатанти (А) IFN-γ, (Б) TNFα, (В) гранзим В, (Г) IL-2, (Д) IL-6 і (Е) IL-10 виявляли, застосовуючи систему BD® CBA Human Soluble Protein Flex Set, згідно з інструкціями виробника за допомогою пристрою FACS Cantoll. Застосовували наступні набори: BD CBA human IL-2 BD Flex Set, № BD 558270; BD CBA human granzyme B BD Flex Set, № BD 560304; BD CBA human TNF Flex Set, № BD 558273; BD CBA human IFN-γ Flex Set, № BD 558269; BD CBA human IL-4 Flex Set, № BD 558272; BD CBA human IL-10 Flex Set, № BD 558274.

Результати продемонстрували, що опосередкований ТСВ-антитілом до СЕА цитоліз (але не цитоліз, опосередкований контрольною "неспрямованою" ТСВ-молекулою), індукував секрецію IFN-γ, TNFα, гранзиму В, IL-2, IL-6 і IL-10 (фіг. 14А-Е).

Приклад 12

Опосередкований Т-клітинами цитоліз клітин-мішеней в присутності збільшуваних концентрацій СЕА, що секретується (sCEA)

Оцінювали опосередкований Т-клітинами цитоліз пухлинних клітин-мішеней (LS180), що експресують СЕА, індукований ТСВ-антитілом до СЕА, в присутності збільшуваних концентрацій СЕА, що секретується (sCEA, 2,5 нг/мл-5 мкг/мл). Людські РВМС застосовували як ефекторних клітин і цитоліз оцінювали через 24 год. і 48 год. після інкубації з біспецифічним антитілом і sCEA. В цілому, метод полягав у наступному: клітини-мішені збирали за допомогою трипсину/ЕДТК, промивали і висівали з густиною 25000 клітин/лунку, застосовуючи круглодонні 96-луночні планшети. Клітинам давали закріпитися протягом ночі. Мононуклеарні клітини периферійної крові (РВМС) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), взятих у здорових донорів. Свіжу кров розводили стерильним ЗФР і нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, № H8889). Після центрифугування (450 × g, 30 хв, кімнатна температура), плазму, яка знаходиться над інтерфазою, що містить РВМС, відкидали і РВМС переносили в нову фальконівську пробірку, яку потім заповнювали 50 мл ЗФР. Суміш центрифугували (400 × g, 10 хв, кімнатна температура), супернатант відкидали і дебрис РВМС промивали двічі стерильним

ЗФР (стадії центрифугування при 350 × g, 10 хв). Здійснювали автоматичний підрахунок популяції РВМС (пристрій ViCell) і зберігали її в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланін-L-глутаміну (фірма Biochrom, K0302) (37 °C, 5 % CO₂) в інкубаторі для клітин аж до подальшого використання (не більше 24 год.). Для аналізу цитолізу застосовували ТСВ-антитіло до СЕА у фіксованій концентрації 1нМ і sCEA застосовували в експерименте в діапазоні концентрацій від 2,5 нг до 5 мкг/мл. РВМС додавали до клітинам-мішеням при кінцевому співвідношенні ефекторних клітин і клітин-мішеней (Е:Т) 10:1. Цитоліз клітин-мішеней оцінювали після інкубації протягом 24 год. і 48 год. шляхом кількісного оцінювання вивільнення ЛДГ (лактатдегідрогеназа) в клітинні супернатанти клітин на стадії апоптозу/некрозу (набір для детекції ЛДГ (LDH detection kit, фірма Roche Applied Science, № 11 644 793 001). Максимальний лізис клітин-мішеней (= 100 %) був досягнутий шляхом інкубації клітин-мішеней з 1 % Тритон Х-100. Мінімальний лізис (= 0 %) відповідав сумісній інкубації клітин-мішеней з ефекторними клітинами без біспецифічного антитіла. Цитоліз, опосередкований ТСВ-антитілом до СЕА за відсутності sCEA, приймали за 100 % і цитоліз, виявлений в присутності збільшуваних концентрацій sCEA стандартизували відносно цього параметра. Результати продемонстрували, що sCEA мав лише незначний вплив на опосередкований ТСВ-антитілом до СЕА цитоліз що експресують СЕА клітин-мішеней (фіг. 15А, Б). Ніякого впливу на Т-клітинний цитоліз не виявлено при концентраціях sCEA аж до 0,2 мкг/мл. При застосуванні sCEA в концентраціях, що перевищують 0,2 мкг/мл, виявлено лише слабкий вплив на загальний цитоліз (зниження на 10-50 %).

Приклад 13

Опосередкований Т-клітинами цитоліз клітин-мішеней з застосуванням РВМС людини і мавп циномогус як ефекторних клітин

Оцінювали опосередкований Т-клітинами цитоліз клітин лінії А549 (аденокарцинома легені), що надекспресують людський СЕА (А549-hCEA), через 21 год. і 40 год. після інкубації з ТСВ-антитілом до СЕА і РВМС людини або РВМС мавп циномогус як ефекторних клітин. В цілому, метод полягав у наступному: клітини-мішені збирали за допомогою трипсину/ЕДТК, промивали і висівали з густиною 25000 клітин/лунку, застосовуючи круглодонні 96-луночні планшети. Клітинам давали закріпитися протягом декількох годин. Мононуклеарні клітини периферійної крові (РВМС) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), взятих у здорових донорів або здорових мавп циномогус. В останньому випадку застосовували градієнт щільності 90 % Histopaque-ЗФР. Свежую кров розводили стерильним ЗФР і нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, № Н8889). Після центрифугування (450 × g, 30 хв, кімнатна температура для людських РВМС, відповідно 520 × g, 30 хв, кімнатна температура для РВМС мавп циномогус), плазму, що знаходиться над інтерфазою, що містить РВМС, відкидали і РВМС переносили в нову фальконівську пробірку, яку потім заповнювали 50 мл ЗФР. Суміш центрифугували (400 × g, 10 хв, кімнатна температура), супернатант відкидали і дебрис РВМС промивали двічі стерильним ЗФР (стадії центрифугування при 350 × g, 10 хв). Для одержання РВМС мавп циномогус здійснювали додаткову стадію низькошвидкісного центрифугування при 150 × g протягом 15 хв. Здійснювали автоматичний підрахунок популяції РВМС (пристрій ViCell) і зберігали її в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланін-L-глутаміну (фірма Biochrom, K0302) (37 °C, 5 % CO₂) в інкубаторі для клітин аж до подальшого використання (аж до 4 год.). Для аналізу цитолізу додавали антитіла в зазначених концентраціях (діапазон 6 пМ-100 нМ в трьох повтореннях). РВМС додавали до клітинам-мішеням при кінцевому співвідношенні ефекторних клітин і клітин-мішеней Е:Т 10:1. Цитоліз клітин-мішеней оцінювали після інкубації протягом 21 год. і 40 год. шляхом кількісного оцінювання вивільнення ЛДГ (лактатдегідрогеназа) в клітинні супернатанти клітин на стадії апоптозу/некрозу (набір для детекції ЛДГ (LDH detection kit), фірма Roche Applied Science, №11 644 793 001). Максимальний лізис клітин-мішеней (= 100 %) був досягнутий шляхом інкубації клітин-мішеней з 1 % Тритон Х-100. Мінімальний лізис (= 0 %) відповідав сумісній інкубації клітин-мішеней з ефекторними клітинами без біспецифічного антитіла. Результати продемонстрували, що ТСВ-молекула до СЕА індукувала специфічний для мішені цитоліз СЕА-позитивних клітин-мішеней при застосуванні як ефекторних клітин (РВМС) як клітин людини (фіг. 16А, В), так і клітин мавп циномогус (фіг. 16Б, Г). Величини ЕС₅₀, одержані при аналізі цитолізу через 40 год., розраховані за допомогою програми GraphPadPrism5, складали 306 пМ для РВМС людини і 102 пМ для РВМС мавп циномогус.

Приклад 14

Опосередкований Т-клітинами цитоліз людських клітинних ліній, що експресують СЕА колоректального раку, індукований ТСВ-антитілом до СЕА

Оцінювали опосередкований Т-клітинами цитоліз що експресують СЕА людських клітинних ліній колоректального раку через 48 год. після інкубації з людськими РВМС і ТСВ-антитілом до СЕА в концентрації 0,8 нМ, 4 нМ і 20 нМ. В цілому, метод полягав у наступному: РВМС виділяли з лейкоцитів конусів, одержаних з індивідуальних здорових донорів. Клітини розводили ЗФР (1:10) і нашаровували на Lymphorger в 50-мілілітрових фальконівських пробірках. Після центрифугування (1800 об/хв протягом 25 хв), шар РВМС відокремлювали від інтерфази і промивали 4 рази ЗФР. РВМС підраховували, заморожували в 10 % ДМСО в FCS в умовах заморожування з контрольованою швидкістю з розрахунку 40×10^6 клітин/мл і зберігали в жидком азоте аж до подальшого використання. Для аналізу Т-клітинного цитолізу пухлинні клітини висівали в 96-луночні планшети безпосередньо з заморожених маточних розчинів. Клітини швидко нагрівали і негайно переносили в попередньо нагріте середовище, центрифугували і ресуспендували у повному середовищі (середовище DMEM, Ісков або RPMI-1640, все доповнені 10 % FCS і 1 % пеніциліну/стрептоміцину) і висівали з густиною $2,5 \times 10^4$ клітин/лунку. Потім планшети інкубували при 37 °C у вологій камері в атмосфері 10 % CO₂ і наступного дня середовище заміняли на 100 мкл RPMI, 2 % FCS з 1 % глютаміну і 50 мкл ТСВ-молекули до СЕА (діапазон кінцевих концентрацій від 6,4 до 20000 пМ, стадії титрування 1:5, лунки в двох повтореннях для кожного стану). Для аналізу застосовували свіже відтаювані РВМС (відтаювання із заморожених пляшок протягом 2 год. від початку аналізу), і 50 мкл (3×10^5) додавали в кожен лунку з одержанням співвідношення: ефекторні клітини:клітини-мішені (Е:Т), рівного 10:1. Додавали Тритон Х100 (50 мкл, 4 %) до 150 мкл клітин-мішеней з одержанням величин максимального вивільнення. Планшети інкубували при 37 °C протягом 48 год., і визначали цитолітичну активність за допомогою набору для детекції цитотоксичності за допомогою лактатдегідрогенази (Lactose Dehydrogenase Cytotoxicity Detection Kit) (фірма Roche) згідно з інструкціями виробника. Процент специфічного клітинного лізису розраховували як [вивільнення із зразка - спонтанне вивільнення]/[максимальне вивільнення – спонтанне вивільнення] × 100. На фіг. 17А-В продемонстрована кореляція між експресією СЕА (кількість копій рецептора розраховували за допомогою набору QIFIKIT, див. нижче) і % цитолізу для 31 клітинної лінії колоректального раку (зазначені на осі x). На фіг. 17Г продемонстрована кореляція між експресією СЕА і % специфічного лізису при застосуванні ТСВ-антитіла до СЕА в концентрації 20 нМ (кореляція Спірмена = 0,7289, p < 0,0001, n=31), що свідчить про те, що пухлинні клітини, що експонують велику кількість копій СЕА-рецептора (>50000), піддавали ефективному лізису при застосуванні ТСВ-антитіла до СЕА, в то час як група клітин, що експонують малу кількість копій СЕА-рецептора (<10000), не лізували при застосуванні ТСВ-антитіла до СЕА в таких же експериментальних умовах. На фіг. 17Д продемонстрована кореляція між рівнем експресії СЕА і величиною EC₅₀ ТСВ-антитіла до СЕА. Хоча кореляція виявилась статистично незначною (коефіцієнт кореляції Спірмена = -0,3994, p=0,1006, R²=0,1358), на графіку чітко видна тенденція до підвищення активності ТСВ-антитіла до СЕА (тобто більше низькі величини EC₅₀) при застосуванні ліній пухлинних клітин, що експресують велику кількість копій СЕА-рецепторів.

Для аналізу експресії СЕА на поверхні ліній ракових клітин застосовували набір Qifikit (фірма DakoCytomation, Глоstrup, Данія) для калібрування флуоресцентних сигналів і визначення кількості сайтів зв'язування на клітину. Клітини інкубували на льоді протягом 30 хв з мишачим моноклональним антитілом до людського СЕАСАМ5 (0,5 мкг на 5×10^5 клітин, клон: СІ-Р83-1, sc-23928, Santa Cruz), промивали двічі ЗФР1×-БСА 0,1 % з наступною інкубацією протягом 45 хв з поліклональним кон'югованим з флуоресцеїнізтіоціанатом козячим антимишачим антитілом, що входить в набір Qifikit. Мертві клітини виключали з аналізу, застосовуючи зафарбовування 4',6-діамидино-2-фениліндолом (DAPI). Зразки аналізували за допомогою аналізатора CyAn™ ADP (фірма Beckman Coulter). Одержували все дані про середніх інтенсивностях флуоресценції (MFI) після аналізу даних за допомогою програми Summit 4.3. Зазначені MFI застосовували для визначення относійного кількості антитілозв'язувальних сайтів на клітинних лініях (результати представлені у вигляді кількості копій СЕА), застосовуючи рівняння, одержане на основі калібрувальної кривої (калібрувальні гранули з набору Qifikit).

Лінії клітин колоректального раку, застосовні для аналізів Т-клітинного цитолізу і кількісного оцінювання поверхневої експресії СЕА, висівали з кріофлаконів. Метод, застосовний для підтримання замороженого маточного розчину, описаний у Bracht з співавторами (Bracht та інш., Br J Cancer 103, 2010, сс. 340-346).

Приклад 15

Протипухлинна ефективність in vivo ТСВ-молекули до СЕА у відношенні лінії людської карциноми ободової кишки LS174T-fluc2, сумісно трансплантованою з людськими РВМС

(співвідношення Е:Т 5:1)

Мишам лінії NOG (NOD/Shi-scid/IL-2R γ null) (n=12) ін'єктували підшкірно 1×10^6 клітин LS174T-fluc2, попередньо змішаних з людськими РВМС в загальному об'ємі 100 мкл в ЗФР, співвідношення Е:Т складало 5:1. Клітини лінії LS174T-fluc2 були сконструйовані так, що вони експресували люциферазу, що дозволяло здійснювати моніторинг розвитку пухлини на основі біоломінесценції (BLI) неінвазивним і високочутливим методом. Для оцінювання ранніх і відкладених впливів лікування мишам вводили два рази в тиждень шляхом і.v.-ін'єкцій або 0,5, або 2,5 мг/кг ТСВ-молекули до СЕА, починаючи з дня 1 (рання стадія лікування) або дня 7 (відкладена стадія лікування) після сумісної s.c.-трансплантації пухлинних клітин/РВМС. Як контроль однієї групи мишей вводили два рази в тиждень шляхом і.v.-ін'єкцій 2,5 мг/кг контрольної ТСВ-молекули, яка мала такий самий формат, що і ТСВ-молекула до СЕА (в даному випадку ТСВ-молекула до MCSP, яка служила як "неспрямованого" контролю, оскільки клітини LS174T-fluc2 не експресують MCSP), а додатковій контрольній групі вводили тільки ЗФР (наповнювач), починаючи з дня 1. Об'єм пухлин вимірювали раз в тиждень за допомогою цифрового кронциркуля. крім того, мишам ін'єктували і.р. один раз в тиждень D-люциферин і емісію біоломінісцентного світла живими пухлинними клітинами вимірювали за допомогою пристрою IVIS Spectrum (фірма Perkin Elmer). Обробку продовжували аж до 19 днів після інокуляції пухлинних клітин, що відповідало дню закінчення дослідження. Результати експерименту представлені на фіг. 18А-Г. Результати представлені у вигляді середнього значення і СКО об'ємів пухлин 12 мишей, виміряних кронциркулем (А і В) і виміряних на основі біоломінесценції (інтегральний потік, Б і Г) в різних досліджуваних групах ((А, Б) рання стадія лікування, (В, Г) відкладена стадія лікування).

Приклад 16

Протипухлинна ефективність *in vivo* ТСВ-молекули до СЕА у відношенні лінії людської карциноми ободової кишки LS174T-fluc2, сумісно трансплантованої з людськими РВМС (співвідношення Е:Т 1:1)

Мишам лінії NOG (NOD/Shi-scid/IL-2R γ null) (n=10) ін'єктували підшкірно 1×10^6 клітин LS174T-fluc2 (див. приклад 15), попередньо змішаних з людськими РВМС в загальному об'ємі 100 мкл в ЗФР, співвідношення Е:Т складало 1:1. Для оцінювання ранніх і відкладених впливів лікування мишам вводили два рази в тиждень шляхом і.v.-ін'єкцій або 2,5 мкг ТСВ-молекули до СЕА, починаючи з дня 1 (рання стадія лікування) або дня 7 (відкладена стадія лікування) після інокуляції пухлинних клітин. Як контроль одній групі мишей вводили два рази в тиждень шляхом і.v.-ін'єкцій 2,5 мг/кг контрольної ТСВ-молекули (див. приклад 15), а додатковій контрольній групі вводили тільки ЗФР (наповнювач), починаючи з дня 1. Об'єм пухлин вимірювали раз в тиждень за допомогою цифрового кронциркуля. крім того, мишам ін'єктували і.р. один раз в тиждень D-люциферин і емісію біоломінісцентного світла живими пухлинними клітинами вимірювали за допомогою пристрою IVIS Spectrum (фірма Perkin Elmer). Обробку продовжували аж до 23 днів після інокуляції пухлинних клітин, що відповідало дню закінчення дослідження. Результати експерименту представлені на фіг. 19А-Г. Результати представлені у вигляді середнього значення і СКО об'ємів пухлин, виміряних кронциркулем (А) і виміряних на основі біоломінесценції (Б) в різних досліджуваних групах (n=10).

Приклад 17

Ефективність *in vivo* мишачизованої ТСВ-молекули до СЕА у відношенні лінії Panco2-huCEA, встановлена із застосуванням ортотопічної моделі пухлини на імунокомпетентних трансгенних мишах huCD3 ϵ /huCEA

Трансгенним мишам лінії huCD3 ϵ /huCEA (n=10) вводили шляхом ін'єкції в підшлункову залозу 2×10^5 клітин лінії Panco2-huCEA в загальному об'ємі 10 мкл в ЗФР. Оскільки мишачі клітини не експресували СЕА, лінії клітин мишачої карциноми підшлункової залози конструювали так, що вони надекспресували людський СЕА як антигену-мішені для ТСВ-молекули до СЕА. Мишам ін'єктували двічі в тиждень і.v. 0,5 мг/кг мишачизованої ТСВ-молекули до СЕА або ЗФР в контрольній групі (наповнювач) і здійснювали моніторинг виживаності. У тварин щоденно контролювали клінічні симптоми і оцінювали небажані явища. Критеріями закінчення дослідження були візуальні признаки захворювання тварин: брудна шерсть, вигнута дугою спина, проблеми з диханням, порушена локомоція. Дані про загальну виживаність представлені на фіг. 20. Результати виражені у вигляді процента тварин, що вижили, в кожний момент часу. Достовірність різниць між групою, що піддавали обробці досліджуваною сполукою, і контрольною групою, яку обробляли ЗФР, порівнювали за допомогою парного t-критерію Стьюдента (p=0,078).

Приклад 18

Визначення афінності ТСВ-молекули до СЕА з СЕА і з CD3 за допомогою поверхневого

плазмонного резонансу (SPR)

Експерименти на основі поверхневого плазмонного резонансу (SPR) здійснювали з застосуванням пристрою Biacore T100 при 25 °С, застосовуючи як рухомого буфера HBS-EP (0,01М HEPES рН 7,4, 0,15 М NaCl, 3 мМ ЕДТК, 0,005 % сурфактанту P20, фірма Biacore, Фрейбург, Німеччина).

Для вимірювання афінності TCB-молекулу до СЕА "захоплювали" на поверхні сенсорного чипа CM5 за допомогою іммобілізованого антитіла до людського Fab (фірма GE Healthcare, № 28-9583-25). Застосовний для "захоплення" IgG зшивали з поверхнею сенсорного чипа шляхом безпосередньої іммобілізації приблизно 10000 резонансних одиниць (RU) при рН 5,0, застосовуючи стандартний набір для амінного сполучення (фірма Biacore, Фрейбург, Німеччина).

Для аналізу взаємодії з людським CD3ε "стебло"-Fc ("виступ")-Avi/CD3δ-"стебель"-Fc("западина") (SEQ ID NO: 120 і 121 відповідно) TCB-молекулу до СЕА "захоплювали" протягом 30 з в концентрації 50 нМ при швидкості потоку 10 мкл/хв. CD3ε/CD3δ пропускали в концентрації 0,68-500 нМ при швидкості потоку 30 мкл/хв через проточні комірки протягом 360 з. Моніторинг дисоціації здійснювали протягом 360 з.

Величину K_D , яка характеризує взаємодію між TCB-молекулою до СЕА і рекомбінантним пухлинним антигеном-мішенню, таким як людський NABA-avi-his (що містять В3-домен людського СЕА (СЕАСАМ5), оточений N-, A1- і A2-доменами людського СЕАСАМ1 з С-кінцевою міткою avi 6his tag; див. SEQ ID NO: 119), визначали шляхом "захоплення" TCB-молекули протягом 40 с при швидкості потоку 10 мкл/хв. Антиген пропускали по поверхні проточної комірки протягом 240 з в діапазоні концентрацій від 0,68 до 500 нМ при швидкості потоку 30 мкл/хв. Дисоціацію оцінювали протягом 240 з.

Різниці всіх показань переломлення коректували шляхом віднімання відповіді, одержаного в проточній референс-комірці. Для цього варіанта антигени пропускали по поверхні з іммобілізованим антитілом до людського Fab, але на яку ін'єкували HBS-EP, а не СЕА.

Кінетичні константи визначали шляхом чисельного інтегрування за допомогою програми Biacore T200 Evaluation (vAA, фірма Biacore АВ, Уппсала/Швеція) для апроксимації даних з застосуванням уривку для швидкостей на основі Ленгмюрівської моделі зв'язування (1:1). Час напівжиття ($t_{1/2}$) взаємодії розраховували, застосовуючи наступну формулу: $t_{1/2} = \ln 2 / k_{off}$.

TCB-молекула до СЕА зв'язувалась з пухлиною-мішенню і з CD3ε/CD3δ в наномолярному діапазоні, при цьому величини K_D складали 62 нМ у відношенні людського NABA і 75,3 нМ у відношенні людського CD3ε/CD3δ. Час напівжиття одновалентного зв'язування з NABA складав 5,3 хв, час напівжиття зв'язування з CD3ε/CD3δ складав 5,7 хв. Кінетичні параметри узагальнені в таблиці 9.

Таблиця 9

Афінність TCB-молекули до СЕА з людським NABA і людським CD3ε/CD3δ (Т=25 °С)

Антиген	TCB	K_{on} [1/Мс]	K_{off} [1/з]	$t_{1/2}$ [хв]	K_D [нМ]
Людський NABA	TCB-молекула до СЕА	$3,49 \times 10^4$	$2,18 \times 10^{-3}$	5,3	62,4
Людський CD3ε/CD3δ	TCB-молекула до СЕА	$2,69 \times 10^4$	$2,03 \times 10^{-3}$	5,7	75,3

Приклад 19

Визначення афінності TCB-молекули до MSCP з MSCP і з CD3 за допомогою поверхневого плазмонного резонансу (SPR)

Експерименти на основі поверхневого плазмонного резонансу (SPR) здійснювали з застосуванням пристрою Biacore T100 при 25 °С, застосовуючи як рухомого буфера HBS-EP (0,01 М HEPES рН 7,4, 0,15 М NaCl, 3 мМ ЕДТК, 0,005 % сурфактанту P20, фірма Biacore, Фрейбург, Німеччина).

Для вимірювання афінності TCB-молекулу до MSCP "захоплювали" на поверхні сенсорного чипа CM5 за допомогою іммобілізованого антитіла до людського Fab (фірма GE Healthcare, № 28-9583-25). Застосовний для "захоплення" IgG зшивали з поверхнею сенсорного чипа шляхом безпосередньої іммобілізації приблизно 7500 резонансних одиниць (RU) при рН 5,0, застосовуючи стандартний набір для амінного сполучення (фірма Biacore, Фрейбург, Німеччина). TCB-молекулу до MSCP "захоплювали" протягом 60 з в концентрації 30 нМ при швидкості потоку 10 мкл/хв. MSCP-D3 людини і мавп циномогус (див. SEQ ID NO: 118 і 117 відповідно) пропускали в концентрації 0,024-50 нМ при швидкості потоку 30 мкл/хв через проточні комірки протягом 90 з. Діапазон концентрацій для конструкції CD3ε "стебло"-Fc

("виступ")-Аvі/CD3δ-"стебель"-Fc("западина") людини і мавп циномогус складав 1,17-600 нМ. Оскільки очікували, що взаємодію з мишачим MCSP-D3 (SEQ ID NO: 122) буде слабким, діапазон концентрацій для цього антигену вибирали між 3,9 і 500 нМ. При оцінюванні всіх взаємодій моніторинг дисоціації здійснювали протягом 120 с. Різниці всіх показників переломлення коректували шляхом віднімання відповіді, одержаного в проточній референс-комірці. Для цього варіанта антигени пропускали по поверхні з іммобілізованим антитілом до людського Fab, але на яку ін'єктували HBS-EP, а не TCB-молекулу до MCSP.

Кінетичні константи визначали шляхом чисельного інтегрування за допомогою програми Biacore T200 Evaluation (vAA, фірма Biacore AB, Уппсала/Швеція) для апроксимації даних із застосуванням рівнянь для швидкостей на основі Ленгмюрівської моделі зв'язування (1:1). Взаємодію TCB-молекули до MCSP з мишачим MCSP-D3 визначали в стабільному стані. Час напівжиття ($t_{1/2}$) взаємодії розраховували, застосовуючи наступну формулу: $t_{1/2} = \ln 2 / k_{off}$.

TCB-молекула до MCSP зв'язувалась з пухлиною-мішенню в пікомолярному діапазоні, при цьому величини K_D складали 0,15 нМ для антигену людини і 0,12 нМ для антигену мавп циномогус. Зв'язування рекомбінантного CD3ε/CD3δ з TCB-молекулою до MCSP характеризувалось величиною K_D 78 нМ (людський) і 104 нМ (мавпячий). Час напівжиття одновалентного зв'язування з пухлинним антигеном складав аж до 260 хв, і з CD3ε/CD3δ складав 2,9 хв. Після того, як антитіло до MCSP піддавали процедурі дозрівання афінності, виявлене певне зв'язування з рекомбінантним мишачим MCSP-D3. Величина K_D цього взаємодії находилась в мікромолярному діапазоні (1,6 мМ). Кінетичні параметри узагальнені в таблиці 10.

Таблиця 10

Афінність TCB-молекули до MCSP з MCSP-D3 людини, мавп циномогус і мишей і з CD3ε/CD3δ людини і мавп циномогус (T=25 °C)

	K_{on} [1/Мс]	k_{off} [1/3]	$t_{1/2}$ [хв]	K_D [нМ]
Людський MCSP-D3	$3,89 \times 10^5$	$5,63 \times 10^{-5}$	205	0,15
Мавпячий MCSP-D3	$3,70 \times 10^5$	$4,39 \times 10^{-5}$	263	0,12
Мишачий MCSP-D3	Nd	Nd	nd	1570*
Людський CD3ε/CD3δ	$4,99 \times 10^4$	$3,92 \times 10^{-3}$	2,9	78,7
Мавпячий CD3ε/CD3δ	$4,61 \times 10^4$	$4,78 \times 10^{-3}$	2,4	104

*визначали шляхом вимірювання в стабільному стані.

Приклад 20

Термостабільність TCB-молекули до SEA

Термостабільність TCB-молекули до SEA визначали на основі динамічного розсіяння світла (DLS). 30 мкг профільтованого білкового зразка з концентрацією білка 0,5 мг/мл вносили з дублюванням в планшет-рідер типу Dynapro (фірма Wyatt Technology Corporation; США). Температуру підвищували з 25 до 75 °C зі швидкістю 0,05 °C/хв, визначаючи радіус і загальну інтенсивність розсіяння. Результати представлені на фіг. 21. Температуру агрегації TCB-молекули до SEA вимірювали при 55 °C.

Приклад 21

Термостабільність TCB-молекули до MCSP

Термостабільність TCB-молекули до MCSP визначали на основі динамічного розсіяння світла (DLS). 30 мкг профільтованого білкового зразка з концентрацією білка 0,5 мг/мл вносили з дублюванням в планшет-рідер типу Dynapro (фірма Wyatt Technology Corporation; США). Температуру підвищували з 25 до 75 °C зі швидкістю 0,05 °C/хв, визначаючи радіус і загальну інтенсивність розсіяння. Результати представлені на фіг. 22. Температуру агрегації TCB-молекули до MCSP вимірювали при 55 °C.

Приклад 22

Опосередкований Т-клітинами цитоліз пухлинних клітин-мішеней, що експресують MCSP, індукований TCB-антитілом до MCSP і антитілом до MCSP 1+1 CrossMab

Опосередкований Т-клітинами цитоліз клітин-мішеней, індукований TCB-антитілом до MCSP і TCB-антитілом до MCSP 1+1 CrossMab (активувальне Т-клітини біспецифічне антитіло, що має такі ж зв'язувальні CD3 і MCSP послідовності, що і TCB-антитіло до MCSP, молекулярний формат якого представлений на фіг. 1Г), оцінювали з застосуванням пухлинних клітин-мішеней ліній A375 (високий рівень MCSP), MV-3 (середній рівень MCSP) і HCT-116 (низький рівень

MCSP). Як негативного контролю застосовували клітини лінії LS180 (MCSP-негативна лінія пухлинних клітин). Цитоліз пухлинних клітин оцінювали через 24 год. і 48 год. після інкубації клітин-мішеней з антитілами і ефекторними клітинами (людські РВМС). В цілому, метод полягав у наступному: клітини-мішені збирали за допомогою трипсину/ЕДТК, промивали і висівали з густиною 25000 клітин/лунку, застосовуючи плоскодонні 96-луночні планшети. Клітинам давали закріпитися протягом ночі. Мононуклеарні клітини периферійної крові (РВМС) одержували шляхом центрифугування в градієнті щільності Histopaque збагачених лімфоцитами препаратів (лейкоцитарні плівки), взятих у здорових донорів. Свіжу кров розводили стерильним ЗФР і нашаровували на градієнт Histopaque (фірма Sigma, № H8889). Після центрифугування (450 × g, 30 хв, кімнатна температура), плазму, яка знаходиться над інтерфазою, що містить РВМС, відкидали і РВМС переносили в нову фальконівську пробірку, яку потім заповнювали 50 мл ЗФР. Суміш центрифугували (400 × g, 10 хв, кімнатна температура), супернатант відкидали і дебрис РВМС промивали двічі стерильним ЗФР (стадії центрифугування при 350 × g, 10 хв). Здійснювали автоматичний підрахунок популяції РВМС (пристрій ViCell) і зберігали її в середовищі RPMI1640, що містить 10 % FCS і 1 % L-аланін-L-глутаміну (фірма Biocrom, K0302) при 37 °С, в атмосфері, що містить 5 % CO₂, в інкубаторі для клітин аж до подальшого використання (не більше 24 год.). Для аналізу цитолізу додавали антитіло в зазначених концентраціях (діапазон 0,01 пМ-10 нМ в трьох повтореннях). РВМС додавали до клітинам-мішеням при кінцевому співвідношенні ефекторних клітин і клітин-мішеней (Е:Т), що дорівнює 10:1. Цитоліз клітин-мішеней оцінювали після інкубації протягом 24 год. і 48 год. шляхом кількісного оцінювання вивільнення ЛДГ в клітинні супернатанти клітин на стадії апоптозу/некрозу (набір для детекції ЛДГ (LDH detection kit), фірма Roche Applied Science, № 11 644 793 001). Максимальний лізис клітин-мішеней (= 100 %) був досягнутий шляхом інкубації клітин-мішеней з 1 % Тритон Х-100. Мінімальний лізис (= 0 %) відповідав сумісній інкубації клітин-мішеней з ефекторними клітинами без біспецифічної конструкції. Результати продемонстрували, що ТСВ-антитіло до MCSP являлось більше ефективним, ніж ТСВ-антитіло до MCSP 1+1 CrossMab, оскільки індукувало більш сильний цитоліз MCSP-позитивних клітин-мішеней в обидва моменти часу і мало дію у відношенні всіх пухлинних клітин-мішеней (фіг. 23А-3). Величини EC₅₀, одержані в аналізі цитолізу, розраховані за допомогою програми GraphPadPrism5, представлені в таблиці 11.

Таблиця 11

Кількість копій MCSP-рецептора і величини EC₅₀ (пМ), що характеризують опосередкований Т-клітинами цитоліз що експресують MCSP пухлинних клітин, індукований ТСВ-антитілом до MCSP

Клітинна лінія	Кількість копій MCSP-рецептора	EC ₅₀ [пМ] через 24 год.	EC ₅₀ [пМ] через 48 год.
A375	387 058	0,1	н.в.
MV-3	260 000	1,0	0,7
HCT-116	36770	~6,2e-008	~0,09
LS180	Негативна лінія	~764	n.d.

(н.в. = не визначали)

Приклад 23

Підвищувальна регуляція CD25 і CD69 на ефекторних CD8⁺- і CD4⁺-клітинах після Т-клітинного цитолізу що експресують MCSP пухлинних клітин, індукованого ТСВ-антитілом до MCSP і антитілом до MCSP 1+1 CrossMab

Активацию CD8⁺- і CD4⁺-Т-клітин після Т-клітинного цитолізу що експресують MCSP пухлинних клітин (A375 і MV-3), опосередкованого ТСВ-антитілом до MCSP і антитілом до MCSP 1+1 CrossMab, оцінювали за допомогою FACS-аналізу, застосовуючи антитіла, які розпізнають маркери Т-клітинної активації, такі як CD25 (пізній маркер активації) і CD69 (ранній маркер активації). Антитіло і умови аналізу цитолізу практично відповідали описаним вище (приклад 22), при цьому застосовували такий самий діапазон концентрацій антитіла (0,01 пМ-10 нМ в трьох повтореннях), співвідношення Е:Т, рівне 10:1, і тривалість інкубації 48 год.

Після інкубації РВМС переносили в круглодонний 96-луночний планшет, центрифугували при 350 × g протягом 5 хв і промивали двічі ЗФР, що містять 0,1 % БСА. Фарбування поверхні у відношенні CD8 (ФІТЦ, антитіло до людського CD8, фірма BD, № 555634), CD4 (PECy7, антитіло до людського CD4, фірма BD, № 557852), CD69 (PE, антитіло до людського CD69,

фірма Biolegend, № 310906) і CD25 (APC, антитіло до людського CD25, фірма BD, № 555434) здійснювали згідно з рекомендаціям постачальника. Клітини промивали двічі, застосовуючи 150 мкл/лунку 3ФР, що містить 0,1 % БСА, і фіксували протягом 15 хв при 4 °С, застосовуючи 100 мкл/лунку фіксувального буфера (фірма BD, № 554655). Після центрифугування зразки ресуспендували в 200 мкл/лунку 3ФР, 0,1 % БСА, який містив DAPI для виключення мертвих клітин при FACS-аналізі. Зразки аналізували за допомогою пристрою фірми BD FACS Fortessa. Результати продемонстрували, що ТСВ-антитіло до МСРР індукувало сильну і мішеньспецифічну підвищувальну регуляцію маркерів активації (CD25, CD69) на CD8⁺-Т-клітинах (фіг. 24А, Б (для А375-клітин) і Д, Е (для MV-3-клітин) і CD4⁺-Т-клітинах (фіг. 24В, Г (для А375-клітин) і Ж, З (для MV-3-клітин) після цитолізу. Аналогічно результатам, одержаним при вивченні цитолізу, активація Т-клітин оказалась більш сильною при застосуванні ТСВ-антитіла до МСРР, ніж антитіла до МСРР 1+1 CrossMab.

Приклад 24

Одержання ТСВ-молекули DP47 GS (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована = "непрямова ТСВ-молекула), що містить DP47 GS як незв'язувальне антитіло і гуманізоване антитіло CH2527 як антитіло до CD3

"Непрямовану ТСВ-молекулу" застосовували як контролю в описаних вище експериментах. Біспецифічне антитіло взаємодіяло з CD3ε, але не зв'язувалося з будь-яким іншим антигеном і тому не могло перехресно зшивати Т-клітини з будь-якими клітинами-мішенями (і відповідно не могло індукувати ніякий цитоліз). Тому зазначену молекулу застосовували як негативного контролю в аналізах для моніторингу будь-якої неспецифічної Т-клітинної активації.

ДНК-последовності варіабельної ділянки важкого і легкого ланцюга субклонували в рамці зчитування або з константної ділянкою важкого ланцюга, або з константної ділянкою легкого ланцюга, попередньо вбудованої в відповідний реципієнтний експресійний вектор ссавців. Експресія антитіла находилась під контролем промотору MPSV, і вектор ніс синтетичну сигнальну полі(А)-последовність на 3'-кінці кожної СДС. крім того, кожний вектор містив OriP-последовність EBV.

Молекулу одержували шляхом сумісної трансфекції клітин НЕК293-EBNA експресійними векторами ссавців із застосуванням поліетиленіміну (ПЕІ). Клітини трансфектували відповідними експресійними векторами в співвідношенні 1:2:1:1 ("вектор важкого ланцюга Fc("западина)": "вектор легкого ланцюга": "вектор легкого ланцюга Crossfab": "вектор важкого ланцюга Fc("виступ")-FabCrossfab").

Для трансфекції клітини НЕК293 EBNA культивували в суспензії і безсироватковому культуральному середовищі CD CHO. Для одержання в 500-мілілітрових струшувальних колбах 400 мільйонів клітин НЕК293 EBNA висівали за 24 год. до трансфекції. Для трансфекції клітини центрифугували протягом 5 хв при 210 × g, супернатант заміняли 20 мл попередньо нагрітого середовища CD CHO. Експресійні вектори змішували в 20 мл середовища CD CHO до досягнення кінцевої кількості ДНК, що складає 200 мкг. Після додавання 540 мкл розчину ПЕІ суміш інтенсивно перемішували протягом 15 з і потім інкубували протягом 10 хв при кімнатній температурі. Потім клітини змішували з розчином ДНК/ПЕІ, переносили в 500-мілілітрову колбу і інкубували протягом 3 год. при 37 °С в інкубаторі в атмосфері, що містить 5 % CO₂. Після періоду інкубації додавали 160 мл середовища F17 і клітини культивували протягом 24 год. Через один день після трансфекції додавали 1 мМ вальпроєву кислоту і 7 % Feed 1 (фірма Lonza). Після культивування протягом 7 днів супернатант збирали для очищення шляхом центрифугування протягом 15 хв при 210 × g, розчин стерилізували фільтрацією (фільтр 0,22 мкм), доповнювали азидом натрію до кінцевої концентрації 0,01 % (мас./об.) і витримували при 4 °С.

Білки, що секретують очищали з супернатантів клітинних культур за допомогою афінної хроматографії на білку А. Супернатант вносили на колонку HiTrap ProteinA HP (CV=5 мл, фірма GE Healthcare), урівноважену 40 мл суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5М хлорид натрію, рН 7,5. Незв'язаний білок видаляли відмиванням, застосовуючи рівний щонайменше 10 об'ємам колонки об'єм суміші, що містить 20 мМ фосфат натрію, 20 мМ цитрат натрію, 0,5 М хлорид натрію, рН 7,5. Потрібний білок елюювали, застосовуючи градієнт об'ємом, рівним 20 об'ємам колонки, від 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 7,5 до 20 мМ цитрату натрію, 0,5 М хлориду натрію, рН 2,5. Розчин білка нейтралізували, додаючи 1/10 0,5 М фосфату натрію, рН 8. Потрібний білок концентрували і фільтрували перед внесенням на колонку HiLoad Супердекс 200 (фірма GE Healthcare), урівноважену розчином, що містять 20 мМ гістидин, 140 мМ хлорид натрію, рН 6,0.

Концентрацію білка в очищених білкових зразках визначали шляхом вимірювання оптичної щільності (ОП) при 280 нм, застосовуючи коефіцієнт молярної екстинкції, розрахований на основі амінокислотної послідовності.

Чистоту і молекулярну масу молекул аналізували за допомогою KE-ПААГ в присутності відновлювача і без нього. Застосовували систему Caliper LabChip GXII (фірма Caliper Lifescience) згідно з інструкціями виробника. Для аналізу застосовували по 2 мкг зразка. Вміст агрегатів в зразках антитіла аналізували, застосовуючи колонку для аналітичної гель-фільтрації TSKgel G3000 SW XL (фірма Tosoh) в рухомому буфері, що містить 25 мМ K_2HPO_4 , 125 мМ NaCl, 200 мМ моногідрохлорид L-аргініну, 0,02 % (мас./об.) NaN_3 , pH 6,7, при 25 °C.

Таблиця 12

Узагальнення даних про одержання й очищення TCB-молекули DP47 GS

Конструкція	Титр [мг/л]	Вихід [мг/л]	Кількість агрегатів після 1-ої стадії очищення [%]	HMW [%]	LMW [%]	Мономер [%]
TCB-молекула DP47 GS	103,7	8,04	8	2,3	6,9	91,8

На фіг. 25 і в таблиці 13 представлені результати KE-ДСН-аналізу TCB-молекули DP47 GS (2+1 Crossfab-IgG P329G LALA інвертована), що містить DP47 GS як антитіло, яке не зв'язується і гуманізоване антитіло CH2527 як антитіло до CD3 (SEQ ID NO: 59, 60, 61 і 62).

Таблиця 13

Результати KE-ДСН-аналізу TCB-молекули DP47 GS

	Пік	кДа	Відповідний ланцюг
TCB-молекула DP47 GS, невідновлювальні умови (А)	1	165,22	Молекула з двома відсутніми легкими ланцюгами
	2	181,35	Молекула з 1 відсутнім легким ланцюгом
	3	190,58	Правильна молекула без N-зв'язаного глікозилювання
	4	198,98	Правильна молекула
TCB-молекула DP47 GS, відновлювальні умови (Б)	1	27,86	Легкий ланцюг DP47 GS
	2	35,74	Легкий ланцюг huCH2527
	3	63,57	Fc("западина")
	4	93,02	Fc("виступ")

Хоча вище винахід описано достатньо докладно за допомогою ілюстрацій і прикладів, наведених для цілей кращого його розуміння, опис і приклади не повинні розглядатися як обмежувальні об'єм винаходу. Всі процитовані в даному описі патентні й наукові публікації повністю включені у нього як посилання.

ПЕРЕЛІК ПОСЛІДОВНОСТЕЙ

<110> РОШ ГЛІКАРТ АГ

<120> БІСПЕЦИФІЧНІ АНТИГЕНЗВ'ЯЗУВАЛЬНІ МОЛЕКУЛИ,
ЩО АКТИВУЮТЬ Т-КЛІТИНИ

<130> 31447

<150> EP 13156686.1

<151> 2013-02-26

<160> 122

<170> PatentIn, версія 3.5

<210> 1
 <211> 455
 <212> PRT
 5 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> HC CD3 CH2527 (VH_3-23(12))

10 <400> 1

15 Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly
 1 5 10 15

Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Thr Tyr
 20 20 25 30

20 Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val
 35 40 45

25 Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp
 50 55 60

30 Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys Asn Thr
 65 70 75 80

35 Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr
 85 90 95

Tyr Cys Val Arg His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe
 100 105 110

40 Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser Ala Ser Thr
 115 120 125

45 Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser Thr Ser
 130 135 140

50 Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe Pro Glu
 145 150 155 160

55 Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly Val His
 165 170 175

Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu Ser Ser
 180 185 190

60 Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr Ile Cys

		195						200								205
5	Asn	Val	Asn	His	Lys	Pro	Ser	Asn	Thr	Lys	Val	Asp	Lys	Lys	Val	Glu
		210						215				220				
10	Pro	Lys	Ser	Cys	Asp	Lys	Thr	His	Thr	Cys	Pro	Pro	Cys	Pro	Ala	Pro
	225					230					235					240
15	Glu	Leu	Leu	Gly	Gly	Pro	Ser	Val	Phe	Leu	Phe	Pro	Pro	Lys	Pro	Lys
				245						250					255	
20	Asp	Thr	Leu	Met	Ile	Ser	Arg	Thr	Pro	Glu	Val	Thr	Cys	Val	Val	Val
			260					265						270		
25	Asp	Val	Ser	His	Glu	Asp	Pro	Glu	Val	Lys	Phe	Asn	Trp	Tyr	Val	Asp
		275						280					285			
30	Gly	Val	Glu	Val	His	Asn	Ala	Lys	Thr	Lys	Pro	Arg	Glu	Glu	Gln	Tyr
	290					295						300				
35	Asn	Ser	Thr	Tyr	Arg	Val	Val	Ser	Val	Leu	Thr	Val	Leu	His	Gln	Asp
	305					310					315					320
40	Trp	Leu	Asn	Gly	Lys	Glu	Tyr	Lys	Cys	Lys	Val	Ser	Asn	Lys	Ala	Leu
				325						330					335	
45	Pro	Ala	Pro	Ile	Glu	Lys	Thr	Ile	Ser	Lys	Ala	Lys	Gly	Gln	Pro	Arg
				340				345						350		
50	Glu	Pro	Gln	Val	Tyr	Thr	Leu	Pro	Pro	Ser	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr	Lys
			355					360					365			
55	Asn	Gln	Val	Ser	Leu	Thr	Cys	Leu	Val	Lys	Gly	Phe	Tyr	Pro	Ser	Asp
	370						375					380				
60	Ile	Ala	Val	Glu	Trp	Glu	Ser	Asn	Gly	Gln	Pro	Glu	Asn	Asn	Tyr	Lys
	385					390					395					400
65	Thr	Thr	Pro	Pro	Val	Leu	Asp	Ser	Asp	Gly	Ser	Phe	Phe	Leu	Tyr	Ser
					405					410					415	
70	Lys	Leu	Thr	Val	Asp	Lys	Ser	Arg	Trp	Gln	Gln	Gly	Asn	Val	Phe	Ser
				420					425					430		
75	Cys	Ser	Val	Met	His	Glu	Ala	Leu	His	Asn	His	Tyr	Thr	Gln	Lys	Ser
			435					440					445			

Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 450 455
 5
 <210> 2
 <211> 215
 <212> PRT
 10 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LC CD3 CH2527 (VL_7-46(13))
 15 <400> 2
 Gln Ala Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
 1 5 10 15
 20 Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
 20 25 30
 25 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Glu Lys Pro Gly Gln Ala Phe Arg Gly
 35 40 45
 30 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe
 50 55 60
 Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Ala
 65 70 75 80
 35
 Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn
 85 90 95
 40
 Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu Gly Gln Pro
 100 105 110
 45 Lys Ala Ala Pro Ser Val Thr Leu Phe Pro Pro Ser Ser Glu Glu Leu
 115 120 125
 50 Gln Ala Asn Lys Ala Thr Leu Val Cys Leu Ile Ser Asp Phe Tyr Pro
 130 135 140
 Gly Ala Val Thr Val Ala Trp Lys Ala Asp Ser Ser Pro Val Lys Ala
 145 150 155 160
 55
 Gly Val Glu Thr Thr Thr Pro Ser Lys Gln Ser Asn Asn Lys Tyr Ala
 165 170 175
 60
 Ala Ser Ser Tyr Leu Ser Leu Thr Pro Glu Gln Trp Lys Ser His Arg

	180		185		190
5	Ser Tyr Ser Cys Gln Val Thr His Glu Gly Ser Thr Val Glu Lys Thr	195	200	205	
10	Val Ala Pro Thr Glu Cys Ser	210	215		
	<210>	3			
	<211>	125			
	<212>	PRT			
15	<213>	Штучна послідовність			
	<220>				
	<223>	VH CD3 CH2527 (VH_3-23(12))			
20	<400>	3			
	Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly	1	5	10	15
25	Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Thr Tyr	20	25	30	
30	Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val	35	40	45	
35	Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp	50	55	60	
40	Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys Asn Thr	65	70	75	80
	Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr	85	90	95	
45	Tyr Cys Val Arg His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe	100	105	110	
50	Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser	115	120	125	
55	<210>	4			
	<211>	5			
	<212>	PRT			
	<213>	Штучна послідовність			
	<220>				
60	<223>	HCDR1 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))			

<400> 4

Thr Tyr Ala Met Asn
1 5

5

<210> 5
<211> 19
<212> PRT
10 <213> Штучна послідовність

<220>
<223> HCDR2 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))

15 <400> 5

Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp Ser
1 5 10 15

20 Val Lys Gly

25 <210> 6
<211> 14
<212> PRT
<213> Штучна послідовність

30 <220>
<223> HCDR3 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))

<400> 6

35 His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe Ala Tyr
1 5 10

40 <210> 7
<211> 109
<212> PRT
<213> Штучна послідовність

<220>
45 <223> VL CD3 CH2527 (VL_7-46(13))

<400> 7

50 Gln Ala Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
1 5 10 15

Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
20 25 30

55 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Glu Lys Pro Gly Gln Ala Phe Arg Gly
35 40 45

60 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe

	50		55		60
5	Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Ala				
	65		70		75 80
10	Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn				
		85		90	95
15	Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu				
		100		105	
	<210> 8				
	<211> 14				
	<212> PRT				
	<213> Штучна послідовність				
20	<220>				
	<223> LCDR1 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))				
	<400> 8				
25	Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser Asn Tyr Ala Asn				
	1		5		10
30	<210> 9				
	<211> 7				
	<212> PRT				
	<213> Штучна послідовність				
35	<220>				
	<223> LCDR2 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))				
	<400> 9				
40	Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro				
	1		5		
45	<210> 10				
	<211> 9				
	<212> PRT				
	<213> Штучна послідовність				
50	<220>				
	<223> LCDR3 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))				
	<400> 10				
55	Ala Leu Trp Tyr Ser Asn Leu Trp Val				
	1		5		
60	<210> 11				
	<211> 442				
	<212> PRT				
	<213> Штучна послідовність				

<220>

<223> HC MCSP M4-3 (C1)\$

5 <400> 11

Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
1 5 10 15

10

Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
20 25 30

15

Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
35 40 45

20

Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
50 55 60

25

Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
65 70 75 80

Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
85 90 95

30

Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
100 105 110

35

Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys
115 120 125

40

Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr
130 135 140

45

Phe Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser
145 150 155 160

Gly Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser
165 170 175

50

Leu Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr
180 185 190

55

Tyr Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys
195 200 205

60

Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys
210 215 220

Pro Ala Pro Glu Leu Leu Gly Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro
 225 230 235 240
 5
 Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys
 245 250 255
 10
 Val Val Val Asp Val Ser His Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp
 260 265 270
 15
 Tyr Val Asp Gly Val Glu Val His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu
 275 280 285
 20
 Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu
 290 295 300
 His Gln Asp Trp Leu Asn Gly Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn
 305 310 315 320
 25
 Lys Ala Leu Pro Ala Pro Ile Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly
 325 330 335
 30
 Gln Pro Arg Glu Pro Gln Val Tyr Thr Leu Pro Pro Ser Arg Asp Glu
 340 345 350
 35
 Leu Thr Lys Asn Gln Val Ser Leu Thr Cys Leu Val Lys Gly Phe Tyr
 355 360 365
 40
 Pro Ser Asp Ile Ala Val Glu Trp Glu Ser Asn Gly Gln Pro Glu Asn
 370 375 380
 Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro Val Leu Asp Ser Asp Gly Ser Phe Phe
 385 390 395 400
 45
 Leu Tyr Ser Lys Leu Thr Val Asp Lys Ser Arg Trp Gln Gln Gly Asn
 405 410 415
 50
 Val Phe Ser Cys Ser Val Met His Glu Ala Leu His Asn His Tyr Thr
 420 425 430
 55
 Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 435 440
 <210> 12
 <211> 214
 60 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>

<223> LC MCSP ML2 (G3)

5 <400> 12

Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15

10

Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Gln Gly Ile Arg Asn Tyr
 20 25 30

15

Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

20

Tyr Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60

25

Ser Gly Ser Gly Thr Asp Tyr Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80

Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Ser Ala Leu Pro Trp
 85 90 95

30

Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys Arg Thr Val Ala Ala
 100 105 110

35

Pro Ser Val Phe Ile Phe Pro Pro Ser Asp Glu Gln Leu Lys Ser Gly
 115 120 125

40

Thr Ala Ser Val Val Cys Leu Leu Asn Asn Phe Tyr Pro Arg Glu Ala
 130 135 140

45

Lys Val Gln Trp Lys Val Asp Asn Ala Leu Gln Ser Gly Asn Ser Gln
 145 150 155 160

Glu Ser Val Thr Glu Gln Asp Ser Lys Asp Ser Thr Tyr Ser Leu Ser
 165 170 175

50

Ser Thr Leu Thr Leu Ser Lys Ala Asp Tyr Glu Lys His Lys Val Tyr
 180 185 190

55

Ala Cys Glu Val Thr His Gln Gly Leu Ser Ser Pro Val Thr Lys Ser
 195 200 205

60

Phe Asn Arg Gly Glu Cys
 210

<210> 13
 <211> 112
 <212> PRT
 5 <213> Штучна послідовність

 <220>
 <223> VH MCSP M4-3 (C1)

 10 <400> 13

 Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

 15 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 20 25 30

 20 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45

 25 Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60

 30 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

 35 Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

 40 Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

 40 <210> 14
 <211> 6
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

 45 <220>
 <223> HCDR1 MCSP M4-3 (C1)

 <400> 14

 50 Ser Gly Tyr Tyr Trp Asn
 1 5

 55 <210> 15
 <211> 16
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

 <220>
 60 <223> HCDR2 MCSP M4-3 (C1)

<400> 15

Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu Lys Ser
 1 5 10 15

5

<210> 16
 <211> 3
 <212> PRT
 10 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> HCDR3 MCSP M4-3 (C1)

15 <400> 16

Phe Asp Tyr
 1

20

<210> 17
 <211> 107
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

25

<220>
 <223> VL MCSP ML2 (G3)

<400> 17

30

Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15

35 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Gln Gly Ile Arg Asn Tyr
 20 25 30

40 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

Tyr Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60

45

Ser Gly Ser Gly Thr Asp Tyr Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80

50

Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Ser Ala Leu Pro Trp
 85 90 95

55 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105

60 <210> 18
 <211> 11
 <212> PRT

<213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LCDR1 MCSP ML2 (G3)
 5 <400> 18
 Arg Ala Ser Gln Gly Ile Arg Asn Tyr Leu Asn
 1 5 10
 10
 <210> 19
 <211> 7
 <212> PRT
 15 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LCDR2 MCSP ML2 (G3)
 20 <400> 19
 Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser
 1 5
 25
 <210> 20
 <211> 9
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 30
 <220>
 <223> LCDR3 MCSP ML2 (G3)
 <400> 20
 35
 Gln Gln Tyr Ser Ala Leu Pro Trp Thr
 1 5
 40
 <210> 21
 <211> 451
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 45
 <220>
 <223> HC CEA CH1A1A 98-99
 <400> 21
 50 Gln Val Gln Leu Val Gln Ser Gly Ala Glu Val Lys Lys Pro Gly Ala
 1 5 10 15
 55 Ser Val Lys Val Ser Cys Lys Ala Ser Gly Tyr Thr Phe Thr Glu Phe
 20 25 30
 60 Gly Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Gln Gly Leu Glu Trp Met
 35 40 45

Gly Trp Ile Asn Thr Lys Thr Gly Glu Ala Thr Tyr Val Glu Glu Phe
 50 55 60
 5 Lys Gly Arg Val Thr Phe Thr Thr Asp Thr Ser Thr Ser Thr Ala Tyr
 65 70 75 80
 10 Met Glu Leu Arg Ser Leu Arg Ser Asp Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95
 15 Ala Arg Trp Asp Phe Ala Tyr Tyr Val Glu Ala Met Asp Tyr Trp Gly
 100 105 110
 20 Gln Gly Thr Thr Val Thr Val Ser Ser Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser
 115 120 125
 Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala
 130 135 140
 25 Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe Pro Glu Pro Val Thr Val
 145 150 155 160
 30 Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly Val His Thr Phe Pro Ala
 165 170 175
 35 Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu Ser Ser Val Val Thr Val
 180 185 190
 40 Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr Ile Cys Asn Val Asn His
 195 200 205
 Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys
 210 215 220
 45 Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu Leu Leu Gly
 225 230 235 240
 50 Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met
 245 250 255
 55 Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys Val Val Val Asp Val Ser His
 260 265 270
 Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly Val Glu Val
 275 280 285
 60 His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr

	290		295		300												
5	Arg	Val	Val	Ser	Val	Leu	Thr	Val	Leu	His	Gln	Asp	Trp	Leu	Asn	Gly	
	305					310					315					320	
10	Lys	Glu	Tyr	Lys	Cys	Lys	Val	Ser	Asn	Lys	Ala	Leu	Pro	Ala	Pro	Ile	
					325					330					335		
15	Glu	Lys	Thr	Ile	Ser	Lys	Ala	Lys	Gly	Gln	Pro	Arg	Glu	Pro	Gln	Val	
				340					345					350			
20	Tyr	Thr	Leu	Pro	Pro	Ser	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr	Lys	Asn	Gln	Val	Ser	
			355					360					365				
25	Leu	Thr	Cys	Leu	Val	Lys	Gly	Phe	Tyr	Pro	Ser	Asp	Ile	Ala	Val	Glu	
		370					375					380					
30	Trp	Glu	Ser	Asn	Gly	Gln	Pro	Glu	Asn	Asn	Tyr	Lys	Thr	Thr	Pro	Pro	
	385					390					395					400	
35	Val	Leu	Asp	Ser	Asp	Gly	Ser	Phe	Phe	Leu	Tyr	Ser	Lys	Leu	Thr	Val	
					405					410					415		
40	Asp	Lys	Ser	Arg	Trp	Gln	Gln	Gly	Asn	Val	Phe	Ser	Cys	Ser	Val	Met	
				420					425					430			
45	His	Glu	Ala	Leu	His	Asn	His	Tyr	Thr	Gln	Lys	Ser	Leu	Ser	Leu	Ser	
			435					440					445				
50	Pro	Gly	Lys														
		450															
55	<210>	22															
	<211>	215															
	<212>	PRT															
	<213>	Штучна послідовність															
60	<220>																
	<223>	LC CEA 2F1															
	<400>	22															
55	Asp	Ile	Gln	Met	Thr	Gln	Ser	Pro	Ser	Ser	Leu	Ser	Ala	Ser	Val	Gly	
	1				5				10						15		
60	Asp	Arg	Val	Thr	Ile	Thr	Cys	Lys	Ala	Ser	Ala	Ala	Val	Gly	Thr	Tyr	
				20					25					30			

Val Ala Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

5 Tyr Ser Ala Ser Tyr Arg Lys Arg Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60

10 Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80

15 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys His Gln Tyr Tyr Thr Tyr Pro Leu
 85 90 95

Phe Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Leu Glu Ile Lys Arg Thr Val Ala
 100 105 110

20 Ala Pro Ser Val Phe Ile Phe Pro Pro Ser Asp Glu Gln Leu Lys Ser
 115 120 125

25 Gly Thr Ala Ser Val Val Cys Leu Leu Asn Asn Phe Tyr Pro Arg Glu
 130 135 140

30 Ala Lys Val Gln Trp Lys Val Asp Asn Ala Leu Gln Ser Gly Asn Ser
 145 150 155 160

Gln Glu Ser Val Thr Glu Gln Asp Ser Lys Asp Ser Thr Tyr Ser Leu
 165 170 175

35 Ser Ser Thr Leu Thr Leu Ser Lys Ala Asp Tyr Glu Lys His Lys Val
 180 185 190

40 Tyr Ala Cys Glu Val Thr His Gln Gly Leu Ser Ser Pro Val Thr Lys
 195 200 205

45 Ser Phe Asn Arg Gly Glu Cys
 210 215

50 <210> 23
 <211> 121
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

55 <220>
 <223> VH CEA CH1A1A 98-99

<400> 23

60 Gln Val Gln Leu Val Gln Ser Gly Ala Glu Val Lys Lys Pro Gly Ala
 1 5 10 15

Ser Val Lys Val Ser Cys Lys Ala Ser Gly Tyr Thr Phe Thr Glu Phe
 20 25 30

5
 Gly Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Gln Gly Leu Glu Trp Met
 35 40 45

10
 Gly Trp Ile Asn Thr Lys Thr Gly Glu Ala Thr Tyr Val Glu Glu Phe
 50 55 60

15
 Lys Gly Arg Val Thr Phe Thr Thr Asp Thr Ser Thr Ser Thr Ala Tyr
 65 70 75 80

20
 Met Glu Leu Arg Ser Leu Arg Ser Asp Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

25
 Ala Arg Trp Asp Phe Ala Tyr Tyr Val Glu Ala Met Asp Tyr Trp Gly
 100 105 110

30
 Gln Gly Thr Thr Val Thr Val Ser Ser
 115 120

30 <210> 24
 <211> 5
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

35 <220>
 <223> HCDR1 CEA CH1A1A 98-99

<400> 24

40
 Glu Phe Gly Met Asn
 1 5

45
 <210> 25
 <211> 17
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

50
 <220>
 <223> HCDR2 CEA CH1A1A 98-99

<400> 25

55
 Trp Ile Asn Thr Lys Thr Gly Glu Ala Thr Tyr Val Glu Glu Phe Lys
 1 5 10 15

Gly

60

<210> 26
 <211> 12
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 5
 <220>
 <223> HCDR3 CEA CH1A1A 98-99
 <400> 26
 10
 Trp Asp Phe Ala Tyr Tyr Val Glu Ala Met Asp Tyr
 1 5 10
 15
 <210> 27
 <211> 108
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 20
 <220>
 <223> VL CEA 2F1
 <400> 27
 25
 Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15
 30
 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Lys Ala Ser Ala Ala Val Gly Thr Tyr
 20 25 30
 35
 Val Ala Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45
 40
 Tyr Ser Ala Ser Tyr Arg Lys Arg Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60
 40
 Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80
 45
 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys His Gln Tyr Tyr Thr Tyr Pro Leu
 85 90 95
 50
 Phe Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Leu Glu Ile Lys
 100 105
 55
 <210> 28
 <211> 11
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LCDR1 CEA 2F1
 60
 <400> 28

Lys Ala Ser Ala Ala Val Gly Thr Tyr Val Ala
 1 5 10

5
 <210> 29
 <211> 7
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

10
 <220>
 <223> LCDR2 CEA 2F1
 <400> 29

15
 Ser Ala Ser Tyr Arg Lys Arg
 1 5

20
 <210> 30
 <211> 10
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

25
 <220>
 <223> LCDR3 CEA 2F1
 <400> 30

30
 His Gln Tyr Tyr Thr Tyr Pro Leu Phe Thr
 1 5 10

35
 <210> 31
 <211> 111
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

40
 <220>
 <223> VL CD3 CH2527 (VL_7-43(11))
 <400> 31

45
 Gln Thr Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
 1 5 10 15

50
 Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
 20 25 30

55
 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Gln Lys Pro Gly Gln Ala Pro Arg Gly
 35 40 45

60
 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe
 50 55 60

65
 Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Val
 65 70 75 80

5 Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn
 85 90 95
 Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu Ser Ser
 100 105 110
 10 <210> 32
 <211> 125
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 15 <220>
 <223> VH CD3 CH2527 (VHcomboA49SV93A)
 20 <400> 32
 Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly
 1 5 10 15
 25 Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Thr Tyr
 20 25 30
 30 Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val
 35 40 45
 Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp
 50 55 60
 35 Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys Asn Thr
 65 70 75 80
 40 Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr
 85 90 95
 45 Tyr Cys Ala Arg His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe
 100 105 110
 50 Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 115 120 125
 55 <210> 33
 <211> 125
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> VH CD3 CH2527 (VHcomboA49SV93AR94K)
 60 <400> 33

1 Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly
 5
 5 Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Thr Tyr
 20 25 30
 10 Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val
 35 40 45
 15 Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp
 50 55 60
 20 Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys Asn Thr
 65 70 75 80
 25 Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr
 85 90 95
 30 Tyr Cys Ala Lys His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe
 100 105 110
 35 Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 115 120 125
 40 <210> 34
 <211> 112
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 45 <220>
 <223> VH MCSP M4-3 (D6)
 <400> 34
 50 Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15
 55 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 20 25 30
 60 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45
 65 Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Lys Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60
 70 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

5 Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

10 Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

<210> 35
 <211> 15
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

15 <220>
 <223> HCDR2 MCSP M4-3 (D6)

20 <400> 35

25 Ile Thr Phe Asp Gly Lys Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu Lys Ser
 1 5 10 15

<210> 36
 <211> 112
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

30 <220>
 <223> VH MCSP M4-3 (A7)

<400> 36

35 Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

40 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Asp Gly
 20 25 30

45 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45

50 Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Arg Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60

55 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

60 Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

<210> 37
 <211> 6
 <212> PRT
 5 <213> Штучна послідовність

 <220>
 <223> HCDR1 MCSP M4-3 (A7)

 10 <400> 37
 Asp Gly Tyr Tyr Trp Asn
 1 5

 15
 <210> 38
 <211> 15
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

 20
 <220>
 <223> HCDR2 MCSP M4-3 (A7)

 <400> 38

 25
 Ile Thr Phe Asp Gly Arg Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu Lys Ser
 1 5 10 15

 30
 <210> 39
 <211> 112
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

 35
 <220>
 <223> VH MCSP M4-3 (B7)

 <400> 39

 40
 Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 45 20 25 30

 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 50 35 40 45

 Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ile Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 55 50 55 60

 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

 60
 Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

5

<210> 40
 <211> 15
 <212> PRT
 10 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> HCDR2 MCSP M4-3 (B7)

15 <400> 40

Ile Thr Phe Asp Gly Ile Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu Lys Ser
 1 5 10 15

20

<210> 41
 <211> 112
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

25

<220>
 <223> VH MCSP M4-3 (B8)

<400> 41

30

Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

35 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 20 25 30

40 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45

Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Arg Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60

45

Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

50

Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

55 Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

60

<210> 42
 <211> 112
 <212> PRT

<213> Штучна послідовність

<220>

<223> VH MCSP M4-3

5

<400> 42

Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

10 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 20 25 30

15 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45

20 Ile Gly Tyr Ile Thr Tyr Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60

25 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

30 Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

35 Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

<210> 43

<211> 107

<212> PRT

<213> Штучна послідовність

40

<220>

<223> VL MCSP ML2 (E10)

<400> 43

45 Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15

50 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Tyr Gly Ile Arg Gly Tyr
 20 25 30

55 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

60 Tyr Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60

Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80

5 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr His Cys Gln Gln Tyr Ser Lys Leu Pro Trp
 85 90 95

10 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105

15 <210> 44
 <211> 11
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

20 <220>
 <223> LCDR1 MCSP ML2 (E10)
 <400> 44

25 Arg Ala Ser Tyr Gly Ile Arg Gly Tyr Leu Asn
 1 5 10

30 <210> 45
 <211> 9
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

35 <220>
 <223> LCDR3 MCSP ML2 (E10)
 <400> 45

40 Gln Gln Tyr Ser Lys Leu Pro Trp Thr
 1 5

45 <210> 46
 <211> 107
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

50 <220>
 <223> VL MCSP ML2 (E10-G3)
 <400> 46

55 Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15

60 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Tyr Gly Ile Arg Gly Tyr
 20 25 30

60 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

Tyr Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60
 5
 Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80
 10 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr His Cys Gln Gln Tyr Ser Ala Leu Pro Trp
 85 90 95
 15 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105
 <210> 47
 <211> 107
 20 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> VL MCSP ML2 (C5)
 25 <400> 47
 Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15
 30 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Arg Gly Ile Arg Glu Tyr
 20 25 30
 35 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45
 40 Tyr Tyr Thr Gly Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60
 45 Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80
 50 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Ser Glu Leu Pro Trp
 85 90 95
 55 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105
 <210> 48
 <211> 11
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 60 <220>

<223> LCDR1 MCSP ML2 (C5)

<400> 48

5 Arg Ala Ser Arg Gly Ile Arg Glu Tyr Leu Asn
 1 5 10

<210> 49
 10 <211> 7
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>
 15 <223> LCDR2 MCSP ML2 (C5)

<400> 49

20 Tyr Thr Gly Ser Leu His Ser
 1 5

<210> 50
 <211> 9
 25 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> LCDR3 MCSP ML2 (C5)

30 <400> 50

35 Gln Gln Tyr Ser Glu Leu Pro Trp Thr
 1 5

<210> 51
 <211> 107
 <212> PRT
 40 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> VL MCSP ML2 (C5-G3)

45 <400> 51

Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 1 5 10 15

50 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Arg Gly Ile Arg Glu Tyr
 20 25 30

55 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 40 45

60 Tyr Tyr Thr Gly Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60

Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80
 5
 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Ser Ala Leu Pro Trp
 85 90 95
 10 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105
 <210> 52
 15 <211> 107
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 20 <223> VL MCSP ML2
 <400> 52
 Asp Ile Gln Met Thr Gln Ser Pro Ser Ser Leu Ser Ala Ser Val Gly
 25 1 5 10 15
 Asp Arg Val Thr Ile Thr Cys Arg Ala Ser Gln Gly Ile Arg Asn Tyr
 20 25 30
 30 Leu Asn Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Lys Ala Pro Lys Leu Leu Ile
 35 35 40 45
 Tyr Tyr Thr Ser Ser Leu His Ser Gly Val Pro Ser Arg Phe Ser Gly
 50 55 60
 40 Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Ser Leu Gln Pro
 65 70 75 80
 Glu Asp Phe Ala Thr Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Ser Lys Leu Pro Trp
 45 85 90 95
 Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys
 100 105
 50
 <210> 53
 <211> 214
 <212> PRT
 55 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)
 60 <400> 53

1 Gln Ala Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
 5 Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
 10 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Glu Lys Pro Gly Gln Ala Phe Arg Gly
 15 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe
 20 Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Ala
 25 Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn
 30 Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu Ser Ser Ala
 35 Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser
 40 Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe
 45 Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly
 50 Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu
 55 Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr
 60 Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys
 Val Glu Pro Lys Ser Cys
 <210> 54
 <211> 685
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>

<223> MCSP M4-3 (C1) (VH-CH1) - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) - Fc («виступ»)
P329GLALA

5 <400> 54

Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
1 5 10 15

10

Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
20 25 30

15

Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
35 40 45

20

Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
50 55 60

25

Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
65 70 75 80

Leu Lys Leu Ser Ser Val Thr Ala Ala Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
85 90 95

30

Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
100 105 110

35

Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys
115 120 125

40

Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr
130 135 140

45

Phe Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser
145 150 155 160

Gly Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser
165 170 175

50

Leu Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr
180 185 190

55

Tyr Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys
195 200 205

60

Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys Asp Gly Gly Gly Gly Ser Gly Gly Gly
210 215 220

Gly Ser Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro
 225 230 235 240
 5
 Gly Gly Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser
 245 250 255
 10 Thr Tyr Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu
 260 265 270
 15 Trp Val Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr
 275 280 285
 20 Ala Asp Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys
 290 295 300
 25 Asn Thr Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala
 305 310 315 320
 Val Tyr Tyr Cys Val Arg His Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser
 325 330 335
 30 Trp Phe Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser Ala
 340 345 350
 35 Ser Val Ala Ala Pro Ser Val Phe Ile Phe Pro Pro Ser Asp Glu Gln
 355 360 365
 40 Leu Lys Ser Gly Thr Ala Ser Val Val Cys Leu Leu Asn Asn Phe Tyr
 370 375 380
 Pro Arg Glu Ala Lys Val Gln Trp Lys Val Asp Asn Ala Leu Gln Ser
 385 390 395 400
 45 Gly Asn Ser Gln Glu Ser Val Thr Glu Gln Asp Ser Lys Asp Ser Thr
 405 410 415
 50 Tyr Ser Leu Ser Ser Thr Leu Thr Leu Ser Lys Ala Asp Tyr Glu Lys
 420 425 430
 55 His Lys Val Tyr Ala Cys Glu Val Thr His Gln Gly Leu Ser Ser Pro
 435 440 445
 60 Val Thr Lys Ser Phe Asn Arg Gly Glu Cys Asp Lys Thr His Thr Cys
 450 455 460

Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu Ala Ala Gly Gly Pro Ser Val Phe Leu
 465 470 475 480
 5 Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met Ile Ser Arg Thr Pro Glu
 485 490 495
 10 Val Thr Cys Val Val Val Asp Val Ser His Glu Asp Pro Glu Val Lys
 500 505 510
 15 Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly Val Glu Val His Asn Ala Lys Thr Lys
 515 520 525
 20 Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr Arg Val Val Ser Val Leu
 530 535 540
 25 Thr Val Leu His Gln Asp Trp Leu Asn Gly Lys Glu Tyr Lys Cys Lys
 545 550 555 560
 30 Val Ser Asn Lys Ala Leu Gly Ala Pro Ile Glu Lys Thr Ile Ser Lys
 565 570 575
 35 Ala Lys Gly Gln Pro Arg Glu Pro Gln Val Tyr Thr Leu Pro Pro Cys
 580 585 590
 40 Arg Asp Glu Leu Thr Lys Asn Gln Val Ser Leu Trp Cys Leu Val Lys
 595 600 605
 45 Gly Phe Tyr Pro Ser Asp Ile Ala Val Glu Trp Glu Ser Asn Gly Gln
 610 615 620
 50 Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro Val Leu Asp Ser Asp Gly
 625 630 635 640
 55 Ser Phe Phe Leu Tyr Ser Lys Leu Thr Val Asp Lys Ser Arg Trp Gln
 645 650 655
 60 Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys Ser Val Met His Glu Ala Leu His Asn
 660 665 670
 65 His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 675 680 685
 <210> 55
 <211> 442
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>

<223> MCSP M4-3 (C1) (VH-CH1) - Fc(«западина») P329GLALA

<400> 55

5
 Gln Val Gln Leu Gln Glu Ser Gly Pro Gly Leu Val Lys Pro Ser Gln
 1 5 10 15

10
 Thr Leu Ser Leu Thr Cys Thr Val Ser Gly Gly Ser Ile Thr Ser Gly
 20 25 30

15
 Tyr Tyr Trp Asn Trp Ile Arg Gln His Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp
 35 40 45

20
 Ile Gly Tyr Ile Thr Phe Asp Gly Ser Asn Asn Tyr Asn Pro Ser Leu
 50 55 60

25
 Lys Ser Arg Val Thr Ile Ser Arg Asp Thr Ser Lys Asn Gln Phe Ser
 65 70 75 80

30
 Ala Asp Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser
 100 105 110

35
 Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys
 115 120 125

40
 Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr
 130 135 140

45
 Phe Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser
 145 150 155 160

50
 Gly Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser
 165 170 175

55
 Leu Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr
 180 185 190

60
 Tyr Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys
 195 200 205

Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys
 210 215 220

Pro Ala Pro Glu Ala Ala Gly Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro
 225 230 235 240

5 Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys
 245 250 255

10 Val Val Val Asp Val Ser His Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp
 260 265 270

15 Tyr Val Asp Gly Val Glu Val His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu
 275 280 285

20 Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu
 290 295 300

25 His Gln Asp Trp Leu Asn Gly Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn
 305 310 315 320

30 Lys Ala Leu Gly Ala Pro Ile Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly
 325 330 335

35 Gln Pro Arg Glu Pro Gln Val Cys Thr Leu Pro Pro Ser Arg Asp Glu
 340 345 350

40 Leu Thr Lys Asn Gln Val Ser Leu Ser Cys Ala Val Lys Gly Phe Tyr
 355 360 365

45 Pro Ser Asp Ile Ala Val Glu Trp Glu Ser Asn Gly Gln Pro Glu Asn
 370 375 380

50 Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro Val Leu Asp Ser Asp Gly Ser Phe Phe
 385 390 395 400

55 Leu Val Ser Lys Leu Thr Val Asp Lys Ser Arg Trp Gln Gln Gly Asn
 405 410 415

60 Val Phe Ser Cys Ser Val Met His Glu Ala Leu His Asn His Tyr Thr
 420 425 430

65 Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 435 440

<210> 56
 <211> 214
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>

<223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)

<400> 56

5 Gln Ala Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
1 5 10 15

10 Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
20 25 30

15 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Glu Lys Pro Gly Gln Ala Phe Arg Gly
35 40 45

20 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe
50 55 60

25 Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Ala
65 70 75 80

30 Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn
85 90 95

35 Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu Ser Ser Ala
100 105 110

40 Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser
115 120 125

45 Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe
130 135 140

50 Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly
145 150 155 160

55 Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu
165 170 175

60 Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr
180 185 190

Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys
195 200 205

Val Glu Pro Lys Ser Cys
210

<210> 57
 <211> 694
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

5

<220>
 <223> CEA CH1A1A 98/99 - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) - Fc («виступ»)
 P329GLALA

10

<400> 57

Gln Val Gln Leu Val Gln Ser Gly Ala Glu Val Lys Lys Pro Gly Ala
 1 5 10 15

15

Ser Val Lys Val Ser Cys Lys Ala Ser Gly Tyr Thr Phe Thr Glu Phe
 20 25 30

20

Gly Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Gln Gly Leu Glu Trp Met
 35 40 45

25

Gly Trp Ile Asn Thr Lys Thr Gly Glu Ala Thr Tyr Val Glu Glu Phe
 50 55 60

30

Lys Gly Arg Val Thr Phe Thr Thr Asp Thr Ser Thr Ser Thr Ala Tyr
 65 70 75 80

35

Met Glu Leu Arg Ser Leu Arg Ser Asp Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

40

Ala Arg Trp Asp Phe Ala Tyr Tyr Val Glu Ala Met Asp Tyr Trp Gly
 100 105 110

45

Gln Gly Thr Thr Val Thr Val Ser Ser Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser
 115 120 125

Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala
 130 135 140

50

Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe Pro Glu Pro Val Thr Val
 145 150 155 160

Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly Val His Thr Phe Pro Ala
 165 170 175

55

Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu Ser Ser Val Val Thr Val
 180 185 190

60

Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr Ile Cys Asn Val Asn His
 195 200 205

5 Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys
 210 215 220
 Asp Gly Gly Gly Gly Ser Gly Gly Gly Gly Ser Glu Val Gln Leu Leu
 225 230 235 240
 10 Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly Ser Leu Arg Leu Ser
 245 250 255
 15 Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Thr Tyr Ala Met Asn Trp Val
 260 265 270
 20 Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val Ser Arg Ile Arg Ser
 275 280 285
 25 Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala Thr Tyr Tyr Ala Asp Ser Val Lys Gly Arg
 290 295 300
 Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asp Ser Lys Asn Thr Leu Tyr Leu Gln Met
 305 310 315 320
 30 Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys Val Arg His
 325 330 335
 35 Gly Asn Phe Gly Asn Ser Tyr Val Ser Trp Phe Ala Tyr Trp Gly Gln
 340 345 350
 40 Gly Thr Leu Val Thr Val Ser Ser Ala Ser Val Ala Ala Pro Ser Val
 355 360 365
 45 Phe Ile Phe Pro Pro Ser Asp Glu Gln Leu Lys Ser Gly Thr Ala Ser
 370 375 380
 Val Val Cys Leu Leu Asn Asn Phe Tyr Pro Arg Glu Ala Lys Val Gln
 385 390 395 400
 50 Trp Lys Val Asp Asn Ala Leu Gln Ser Gly Asn Ser Gln Glu Ser Val
 405 410 415
 55 Thr Glu Gln Asp Ser Lys Asp Ser Thr Tyr Ser Leu Ser Ser Thr Leu
 420 425 430
 60 Thr Leu Ser Lys Ala Asp Tyr Glu Lys His Lys Val Tyr Ala Cys Glu
 435 440 445

Val Thr His Gln Gly Leu Ser Ser Pro Val Thr Lys Ser Phe Asn Arg
 450 455 460
 5
 Gly Glu Cys Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu
 465 470 475 480
 10 Ala Ala Gly Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp
 485 490 495
 15 Thr Leu Met Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys Val Val Val Asp
 500 505 510
 20 Val Ser His Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly
 515 520 525
 25 Val Glu Val His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn
 530 535 540
 Ser Thr Tyr Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu His Gln Asp Trp
 545 550 555 560
 30 Leu Asn Gly Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn Lys Ala Leu Gly
 565 570 575
 35 Ala Pro Ile Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly Gln Pro Arg Glu
 580 585 590
 40 Pro Gln Val Tyr Thr Leu Pro Pro Cys Arg Asp Glu Leu Thr Lys Asn
 595 600 605
 45 Gln Val Ser Leu Trp Cys Leu Val Lys Gly Phe Tyr Pro Ser Asp Ile
 610 615 620
 Ala Val Glu Trp Glu Ser Asn Gly Gln Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr
 625 630 635 640
 50 Thr Pro Pro Val Leu Asp Ser Asp Gly Ser Phe Phe Leu Tyr Ser Lys
 645 650 655
 55 Leu Thr Val Asp Lys Ser Arg Trp Gln Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys
 660 665 670
 60 Ser Val Met His Glu Ala Leu His Asn His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu
 675 680 685

Ser Leu Ser Pro Gly Lys
690

5 <210> 58
<211> 451
<212> PRT
<213> Штучна послідовність

10 <220>
<223> CEA CH1A1A 98/99 (VH-CH1) - Fc(«западина») P329GLALA
<400> 58

15 Gln Val Gln Leu Val Gln Ser Gly Ala Glu Val Lys Lys Pro Gly Ala
1 5 10 15

20 Ser Val Lys Val Ser Cys Lys Ala Ser Gly Tyr Thr Phe Thr Glu Phe
20 25 30

25 Gly Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Gln Gly Leu Glu Trp Met
35 40 45

30 Gly Trp Ile Asn Thr Lys Thr Gly Glu Ala Thr Tyr Val Glu Glu Phe
50 55 60

35 Lys Gly Arg Val Thr Phe Thr Thr Asp Thr Ser Thr Ser Thr Ala Tyr
65 70 75 80

40 Met Glu Leu Arg Ser Leu Arg Ser Asp Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
85 90 95

45 Ala Arg Trp Asp Phe Ala Tyr Tyr Val Glu Ala Met Asp Tyr Trp Gly
100 105 110

50 Gln Gly Thr Thr Val Thr Val Ser Ser Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser
115 120 125

55 Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala
130 135 140

60 Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe Pro Glu Pro Val Thr Val
145 150 155 160

65 Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly Val His Thr Phe Pro Ala
165 170 175

70 Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu Ser Ser Val Val Thr Val
180 185 190

Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr Ile Cys Asn Val Asn His
 195 200 205
 5
 Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys
 210 215 220
 10 Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu Ala Ala Gly
 225 230 235 240
 15 Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met
 245 250 255
 20 Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys Val Val Val Asp Val Ser His
 260 265 270
 25 Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly Val Glu Val
 275 280 285
 30 His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr
 290 295 300
 35 Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu His Gln Asp Trp Leu Asn Gly
 305 310 315 320
 40 Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn Lys Ala Leu Gly Ala Pro Ile
 325 330 335
 45 Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly Gln Pro Arg Glu Pro Gln Val
 340 345 350
 50 Cys Thr Leu Pro Pro Ser Arg Asp Glu Leu Thr Lys Asn Gln Val Ser
 355 360 365
 55 Leu Ser Cys Ala Val Lys Gly Phe Tyr Pro Ser Asp Ile Ala Val Glu
 370 375 380
 60 Trp Glu Ser Asn Gly Gln Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro
 385 390 395 400
 65 Val Leu Asp Ser Asp Gly Ser Phe Phe Leu Val Ser Lys Leu Thr Val
 405 410 415
 70 Asp Lys Ser Arg Trp Gln Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys Ser Val Met
 420 425 430

His Glu Ala Leu His Asn His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser
 435 440 445

5 Pro Gly Lys
 450

<210> 59
 10 <211> 215
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>
 15 <223> LC DP47 GS

<400> 59

20 Glu Ile Val Leu Thr Gln Ser Pro Gly Thr Leu Ser Leu Ser Pro Gly
 1 5 10 15

25 Glu Arg Ala Thr Leu Ser Cys Arg Ala Ser Gln Ser Val Ser Ser Ser
 20 25 30

Tyr Leu Ala Trp Tyr Gln Gln Lys Pro Gly Gln Ala Pro Arg Leu Leu
 35 40 45

30 Ile Tyr Gly Ala Ser Ser Arg Ala Thr Gly Ile Pro Asp Arg Phe Ser
 50 55 60

35 Gly Ser Gly Ser Gly Thr Asp Phe Thr Leu Thr Ile Ser Arg Leu Glu
 65 70 75 80

40 Pro Glu Asp Phe Ala Val Tyr Tyr Cys Gln Gln Tyr Gly Ser Ser Pro
 85 90 95

45 Leu Thr Phe Gly Gln Gly Thr Lys Val Glu Ile Lys Arg Thr Val Ala
 100 105 110

Ala Pro Ser Val Phe Ile Phe Pro Pro Ser Asp Glu Gln Leu Lys Ser
 115 120 125

50 Gly Thr Ala Ser Val Val Cys Leu Leu Asn Asn Phe Tyr Pro Arg Glu
 130 135 140

55 Ala Lys Val Gln Trp Lys Val Asp Asn Ala Leu Gln Ser Gly Asn Ser
 145 150 155 160

60 Gln Glu Ser Val Thr Glu Gln Asp Ser Lys Asp Ser Thr Tyr Ser Leu
 165 170 175

Ser Ser Thr Leu Thr Leu Ser Lys Ala Asp Tyr Glu Lys His Lys Val
 180 185 190

5 Tyr Ala Cys Glu Val Thr His Gln Gly Leu Ser Ser Pro Val Thr Lys
 195 200 205

10 Ser Phe Asn Arg Gly Glu Cys
 210 215

<210> 60
 15 <211> 214
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>
 20 <223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)

<400> 60

25 Gln Ala Val Val Thr Gln Glu Pro Ser Leu Thr Val Ser Pro Gly Gly
 1 5 10 15

Thr Val Thr Leu Thr Cys Gly Ser Ser Thr Gly Ala Val Thr Thr Ser
 20 25 30

30 Asn Tyr Ala Asn Trp Val Gln Glu Lys Pro Gly Gln Ala Phe Arg Gly
 35 40 45

35 Leu Ile Gly Gly Thr Asn Lys Arg Ala Pro Gly Thr Pro Ala Arg Phe
 50 55 60

40 Ser Gly Ser Leu Leu Gly Gly Lys Ala Ala Leu Thr Leu Ser Gly Ala
 65 70 75 80

45 Gln Pro Glu Asp Glu Ala Glu Tyr Tyr Cys Ala Leu Trp Tyr Ser Asn
 85 90 95

Leu Trp Val Phe Gly Gly Gly Thr Lys Leu Thr Val Leu Ser Ser Ala
 100 105 110

50 Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro Ser Ser Lys Ser
 115 120 125

55 Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val Lys Asp Tyr Phe
 130 135 140

60 Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala Leu Thr Ser Gly
 145 150 155 160

Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly Leu Tyr Ser Leu
 165 170 175
 5

Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly Thr Gln Thr Tyr
 180 185 190
 10

Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys Val Asp Lys Lys
 195 200 205
 15

Val Glu Pro Lys Ser Cys
 210

<210> 61
 <211> 688
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> DP47 GS (VH-CH1) - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) - Fc («виступ»)
 P329GLALA

<400> 61

30 Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly
 1 5 10 15

35 Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Ser Tyr
 20 25 30

40 Ala Met Ser Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val
 35 40 45

Ser Ala Ile Ser Gly Ser Gly Gly Ser Thr Tyr Tyr Ala Asp Ser Val
 50 55 60

45 Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asn Ser Lys Asn Thr Leu Tyr
 65 70 75 80

50 Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95

55 Ala Lys Gly Ser Gly Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr
 100 105 110

Val Ser Ser Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro
 115 120 125
 60

Ser Ser Lys Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val
130 135 140

5 Lys Asp Tyr Phe Pro Glu Pro Val Thr Val Ser Trp Asn Ser Gly Ala
145 150 155 160

10 Leu Thr Ser Gly Val His Thr Phe Pro Ala Val Leu Gln Ser Ser Gly
165 170 175

15 Leu Tyr Ser Leu Ser Ser Val Val Thr Val Pro Ser Ser Ser Leu Gly
180 185 190

20 Thr Gln Thr Tyr Ile Cys Asn Val Asn His Lys Pro Ser Asn Thr Lys
195 200 205

25 Val Asp Lys Lys Val Glu Pro Lys Ser Cys Asp Gly Gly Gly Gly Ser
210 215 220

30 Gly Gly Gly Gly Ser Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu
225 230 235 240

35 Val Gln Pro Gly Gly Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe
245 250 255

40 Thr Phe Ser Thr Tyr Ala Met Asn Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys
260 265 270

45 Gly Leu Glu Trp Val Ser Arg Ile Arg Ser Lys Tyr Asn Asn Tyr Ala
275 280 285

50 Thr Tyr Tyr Ala Asp Ser Val Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp
290 295 300

55 Asp Ser Lys Asn Thr Leu Tyr Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu
305 310 315 320

60 Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys Val Arg His Gly Asn Phe Gly Asn Ser
325 330 335

65 Tyr Val Ser Trp Phe Ala Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr Val
340 345 350

70 Ser Ser Ala Ser Val Ala Ala Pro Ser Val Phe Ile Phe Pro Pro Ser
355 360 365

75 Asp Glu Gln Leu Lys Ser Gly Thr Ala Ser Val Val Cys Leu Leu Asn

	370					375						380				
5	Asn 385	Phe	Tyr	Pro	Arg	Glu 390	Ala	Lys	Val	Gln	Trp 395	Lys	Val	Asp	Asn	Ala 400
10	Leu	Gln	Ser	Gly	Asn 405	Ser	Gln	Glu	Ser	Val 410	Thr	Glu	Gln	Asp	Ser	Lys 415
15	Asp	Ser	Thr	Tyr 420	Ser	Leu	Ser	Ser	Thr 425	Leu	Thr	Leu	Ser	Lys	Ala	Asp 430
20	Tyr	Glu	Lys 435	His	Lys	Val	Tyr	Ala 440	Cys	Glu	Val	Thr	His	Gln	Gly	Leu 445
25	Ser	Ser	Pro	Val	Thr	Lys	Ser 455	Phe	Asn	Arg	Gly	Glu	Cys	Asp	Lys	Thr 460
30	His 465	Thr	Cys	Pro	Pro	Cys 470	Pro	Ala	Pro	Glu	Ala 475	Ala	Gly	Gly	Pro	Ser 480
35	Val	Phe	Leu	Phe	Pro 485	Pro	Lys	Pro	Lys	Asp 490	Thr	Leu	Met	Ile	Ser	Arg 495
40	Thr	Pro	Glu	Val 500	Thr	Cys	Val	Val	Val 505	Asp	Val	Ser	His	Glu	Asp	Pro 510
45	Glu	Val	Lys 515	Phe	Asn	Trp	Tyr	Val	Asp 520	Gly	Val	Glu	Val	His	Asn	Ala 525
50	Lys	Thr	Lys	Pro	Arg	Glu	Glu 535	Gln	Tyr	Asn	Ser	Thr 540	Tyr	Arg	Val	Val
55	Ser	Val	Leu	Thr	Val	Leu 550	His	Gln	Asp	Trp	Leu 555	Asn	Gly	Lys	Glu	Tyr 560
60	Lys	Cys	Lys	Val	Ser 565	Asn	Lys	Ala	Leu	Gly 570	Ala	Pro	Ile	Glu	Lys	Thr 575
65	Ile	Ser	Lys	Ala 580	Lys	Gly	Gln	Pro	Arg 585	Glu	Pro	Gln	Val	Tyr	Thr	Leu 590
70	Pro	Pro	Cys 595	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr 600	Lys	Asn	Gln	Val	Ser	Leu	Trp	Cys 605
75	Leu	Val	Lys	Gly	Phe	Tyr	Pro 615	Ser	Asp	Ile	Ala	Val 620	Glu	Trp	Glu	Ser

5 Asn Gly Gln Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro Val Leu Asp
 625 630 635 640
 Ser Asp Gly Ser Phe Phe Leu Tyr Ser Lys Leu Thr Val Asp Lys Ser
 645 650 655
 10 Arg Trp Gln Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys Ser Val Met His Glu Ala
 660 665 670
 15 Leu His Asn His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 675 680 685
 20 <210> 62
 <211> 445
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 25 <220>
 <223> DP47 GS (VH-CH1) - Fc(«западина») P329GLALA
 <400> 62
 30 Glu Val Gln Leu Leu Glu Ser Gly Gly Gly Leu Val Gln Pro Gly Gly
 1 5 10 15
 35 Ser Leu Arg Leu Ser Cys Ala Ala Ser Gly Phe Thr Phe Ser Ser Tyr
 20 25 30
 Ala Met Ser Trp Val Arg Gln Ala Pro Gly Lys Gly Leu Glu Trp Val
 35 40 45
 40 Ser Ala Ile Ser Gly Ser Gly Gly Ser Thr Tyr Tyr Ala Asp Ser Val
 50 55 60
 45 Lys Gly Arg Phe Thr Ile Ser Arg Asp Asn Ser Lys Asn Thr Leu Tyr
 65 70 75 80
 50 Leu Gln Met Asn Ser Leu Arg Ala Glu Asp Thr Ala Val Tyr Tyr Cys
 85 90 95
 55 Ala Lys Gly Ser Gly Phe Asp Tyr Trp Gly Gln Gly Thr Leu Val Thr
 100 105 110
 Val Ser Ser Ala Ser Thr Lys Gly Pro Ser Val Phe Pro Leu Ala Pro
 115 120 125
 60 Ser Ser Lys Ser Thr Ser Gly Gly Thr Ala Ala Leu Gly Cys Leu Val

	130					135						140				
5	Lys 145	Asp	Tyr	Phe	Pro	Glu 150	Pro	Val	Thr	Val	Ser 155	Trp	Asn	Ser	Gly	Ala 160
10	Leu	Thr	Ser	Gly	Val 165	His	Thr	Phe	Pro	Ala 170	Val	Leu	Gln	Ser	Ser	Gly 175
15	Leu	Tyr	Ser	Leu	Ser	Ser	Val	Val	Thr	Val 185	Pro	Ser	Ser	Ser	Leu	Gly 190
20	Thr	Gln	Thr	Tyr	Ile	Cys	Asn	Val	Asn	His	Lys	Pro	Ser	Asn	Thr	Lys 205
25	Val	Asp 210	Lys	Lys	Val	Glu	Pro	Lys	Ser	Cys	Asp	Lys	Thr	His	Thr	Cys 220
30	Pro	Pro	Cys	Pro	Ala	Pro	Glu	Ala	Ala	Gly	Gly	Pro	Ser	Val	Phe	Leu 230
35	Phe	Pro	Pro	Lys	Pro	Lys	Asp	Thr	Leu	Met	Ile	Ser	Arg	Thr	Pro	Glu 245
40	Val	Thr	Cys	Val	Val	Val	Asp	Val	Ser	His	Glu	Asp	Pro	Glu	Val	Lys 250
45	Phe	Asn	Trp	Tyr	Val	Asp	Gly	Val	Glu	Val	His	Asn	Ala	Lys	Thr	Lys 260
50	Pro	Arg	Glu	Glu	Gln	Tyr	Asn	Ser	Thr	Tyr	Arg	Val	Val	Ser	Val	Leu 270
55	Thr	Val	Leu	His	Gln	Asp	Trp	Leu	Asn	Gly	Lys	Glu	Tyr	Lys	Cys	Lys 280
60	Val	Ser	Asn	Lys	Ala	Leu	Gly	Ala	Pro	Ile	Glu	Lys	Thr	Ile	Ser	Lys 290
	Ala	Lys	Gly	Gln	Pro	Arg	Glu	Pro	Gln	Val	Cys	Thr	Leu	Pro	Pro	Ser 300
	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr	Lys	Asn	Gln	Val	Ser	Leu	Ser	Cys	Ala	Val	Lys 310
	Gly	Phe	Tyr	Pro	Ser	Asp	Ile	Ala	Val	Glu	Trp	Glu	Ser	Asn	Gly	Gln 320

5 Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro Val Leu Asp Ser Asp Gly
 385 390 395 400
 Ser Phe Phe Leu Val Ser Lys Leu Thr Val Asp Lys Ser Arg Trp Gln
 405 410 415
 10 Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys Ser Val Met His Glu Ala Leu His Asn
 420 425 430
 15 His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser Pro Gly Lys
 435 440 445
 20 <210> 63
 <211> 1365
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 25 <223> HC CD3 CH2527 (VH_3-23(12))
 <400> 63
 gaggtgcagc tgctggaatc tggcggcgga ctggtgcagc ctggcggatc tctgagactg 60
 30 agctgtgccg ccagcggctt caccttcagc acctacgcca tgaactgggt gcgccaggcc 120
 cctggcaaag gcttggaatg ggtgtcccgg atcagaagca agtacaacaa ctacgccacc 180
 tactacgccg acagcgtgaa gggccggttc accatcagcc gggacgacag caagaacacc 240
 35 ctgtacctgc agatgaacag cctgcggggc gaggacaccg ccgtgtacta ttgtgtgcgg 300
 cacggcaact tcggcaacag ctatgtgtct tggtttgcct actggggcca gggcaccctc 360
 40 gtgaccgtgt catctgctag caccaagggc ccatcgggtct tccccctggc accctcctcc 420
 aagagcacct ctgggggcac agcggccctg ggctgcctgg tcaaggacta cttccccgaa 480
 ccggtgacgg tgtcgtgga ctcaggcgcc ctgaccagcg gcgtgcacac cttcccggct 540
 45 gtcttacagt cctcaggact ctactccctc agcagcgtgg tgaccgtgcc ctccagcagc 600
 ttgggcacc cagactacat ctgcaacgtg aatcacaagc ccagcaacac caaggtggac 660
 50 aagaaagttg agcccaaatc ttgtgacaaa actcacacat gccaccgtg cccagcacct 720
 gaactcctgg ggggaccgtc agtcttctc tccccccaa aacccaagga caccctcatg 780
 atctcccga cccctgaggt cacatgcgtg gtggtggacg tgagccacga agaccctgag 840
 55 gtcaagttca actggtacgt ggacggcgtg gaggtgcata atgccaagac aaagccgctg 900
 gaggagcagt acaacagcac gtaccgtgtg gtcagcgtcc tcaccgtcct gcaccaggac 960
 60 tggctgaatg gcaaggagta caagtgaag gtctccaaca aagccctccc agccccatc 1020

	gagaaaacca tctccaaagc caaagggcag ccccgagaac cacaggtgta caccctgccc	1080
	ccatcccggg atgagctgac caagaaccag gtcagcctga cctgcctggg caaaggcttc	1140
5	tatcccagcg acatcgccgt ggagtgggag agcaatgggc agccggagaa caactacaag	1200
	accacgcctc cegtgtgga ctccgacggc tccttcttcc tctacagcaa gctcaccgtg	1260
10	gacaagagca ggtggcagca ggggaacgtc ttctcatgct cegtgatgca tgaggctctg	1320
	cacaaccact acacgcagaa gacccctctc ctgtctccgg gtaaa	1365
15	<210> 64 <211> 645 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
20	<220> <223> LC CD3 CH2527 (VL_7-46(13))	
	<400> 64	
	caggccgtcg tgaccagga acccagcctg acagtgtctc ctggcggcac cgtgaccctg	60
25	acatgtggca gttctacagg cgccgtgacc accagcaact acgccaaactg ggtgcaggaa	120
	aagcccggcc aggccttcag aggactgatc ggcggcacca acaagagagc ccctggcacc	180
30	cctgccagat tcagcggatc tctgctggga ggaaaggccg ccctgacact gtctggcgcc	240
	cagccagaag atgaggccga gtactactgc gccctgtggt acagcaacct gtgggtgttc	300
	ggcggaggca ccaagctgac agtcctaggt caacccaagg ctgccccag cgtgaccctg	360
35	ttcccccca gcagcgagga actgcaggcc aacaaggcca ccctggtctg cctgatcagc	420
	gacttctacc caggcgccgt gaccgtggcc tggaaggccg acagcagccc cgtgaaggcc	480
40	ggcgtggaga ccaccacccc cagcaagcag agcaacaaca agtacgccgc cagcagctac	540
	ctgagcctga cccccgagca gtggaagagc cacaggtcct acagctgcca ggtgaccac	600
	gagggcagca cegtggagaa aaccgtggcc cccaccgagt gcagc	645
45	<210> 65 <211> 375 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
50	<220> <223> VH CD3 CH2527 (VH_3-23(12))	
	<400> 65	
55	gaggtgcagc tgctggaatc tggcggcgga ctggtgcagc ctggcggatc tctgagactg	60
	agctgtgccg ccagcggctt caccttcagc acctacgcca tgaactgggt gcgccaggcc	120
60	cctggcaaag gcctggaatg ggtgtcccgg atcagaagca agtacaacaa ctacgccacc	180
	tactacgccg acagcgtgaa gggccggttc accatcagcc gggacgacag caagaacacc	240

	ctgtacctgc agatgaacag cctgcgggcc gaggacaccg ccgtgtacta ttgtgtgcgg	300
	cacggcaact tcggcaacag ctatgtgtct tggtttgcct actggggcca gggcacccctc	360
5	gtgaccgtgt catct	375
	<210> 66	
10	<211> 15	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
15	<223> HCDR1 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))	
	<400> 66	
	acctacgcca tgaac	15
20	<210> 67	
	<211> 57	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
25	<220>	
	<223> HCDR2 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))	
	<400> 67	
30	cggatcagaa gcaagtacaa caactacgcc acctactacg ccgacagcgt gaagggc	57
	<210> 68	
	<211> 42	
35	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
40	<223> HCDR3 CD3 CH2527 (VH_3-23(12))	
	<400> 68	
	cacggcaact tcggcaacag ctatgtgtct tggtttgcct ac	42
45	<210> 69	
	<211> 327	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
50	<220>	
	<223> VL CD3 CH2527 (VL_7-46(13))	
	<400> 69	
	caggccgtcg tgaccsagga accsagcctg acagtgtctc ctggcggcac cgtgaccctg	60
55	acatgtggca gttctacagg cgccgtgacc accagcaact acgccaactg ggtgcaggaa	120
	aagccccggcc aggccttcag aggactgatc ggcggcacca acaagagagc ccctggcacc	180
60	cctgccagat tcagcggatc tctgctggga ggaaaggccg ccctgacact gtctggcgcc	240

	cagccagaag atgaggccga gtactactgc gccctgtggt acagcaacct gtgggtgttc	300
	ggcggaggca csaagctgac agtccta	327
5	<210> 70 <211> 42 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
10	<220> <223> LCDR1 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))	
15	<400> 70 ggcagttcta caggcgccgt gaccaccagc aactacgcca ac	42
20	<210> 71 <211> 21 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
25	<220> <223> LCDR2 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))	
	<400> 71 ggсaccaaca agagagcccc t	21
30	<210> 72 <211> 27 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
35	<220> <223> LCDR3 CD3 CH2527 (VL_7-46(13))	
40	<400> 72 gccctgtggt acagcaacct gtgggtg	27
45	<210> 73 <211> 1326 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
	<220> <223> HC MCSP M4-3 (C1)	
50	<400> 73 caggtgcaat tgcaggaag cggccctggc ctggtcaagc ccagccagac cctgagcctg	60
	acctgcaccg tgtccggcgg cagcatcacc agcggctatt attggaactg gattcggcag	120
55	caccccgga agggcctgga atggatcggc tacatcactt tcgacggctc taacaactac	180
	aacccagcc tgaagtccag agtgaccatc agccgggaca ccagcaagaa ccagttcagc	240
	ctgaagctgt ccagcgtgac agccgccgac accgccgtgt actactgcgc cgacttcgac	300
60	tactggggcc agggcaccct ggtcaccgtg tccagcgcta gcaccaaggg cccatcggtc	360

	ttccccctgg caccctcctc caagagcacc tctgggggca cagcggccct gggctgcctg	420
5	gtcaaggact acttccccga accggtgacg gtgtcgtgga actcaggcgc cctgaccagc	480
	ggcgtgcaca cttccccggc tgtcctacag tcctcaggac tctactccct cagcagcgtg	540
	gtgaccgtgc cctccagcag cttgggcacc cagacctaca tctgcaacgt gaatcacaag	600
10	cccagcaaca ccaaggtgga caagaaagt gagcccaaat cttgtgacaa aactcacaca	660
	tgcccaccgt gcccagcacc tgaactcctg gggggaccgt cagtcttcct cttcccccca	720
15	aaaccaagg acaccctcat gatctcccgg acccctgagg tcacatgcgt ggtggtggac	780
	gtgagccacg aagaccctga ggtcaagttc aactggtacg tggacggcgt ggaggtgcat	840
	aatgccaaga caaagccgcg ggaggagcag tacaacagca cgtaccgtgt ggtcagcgtc	900
20	ctcacgtcc tgcaccagga ctggctgaat ggcaaggagt acaagtgcaa ggtctccaac	960
	aaagccctcc cagccccat cgagaaaacc atctccaaag ccaaagggca gccccgagaa	1020
25	ccacaggtgt acaccctgcc cccatcccgg gatgagctga ccaagaacca ggtcagcctg	1080
	acctgcctgg tcaaaggett ctatcccagc gacatcgccg tggagtggga gagcaatggg	1140
	cagccggaga acaactacaa gaccacgcct cccgtgctgg actccgacgg ctccctcttc	1200
30	ctctacagca agctcacctg ggacaagagc aggtggcagc aggggaacgt cttctcatgc	1260
	tccgtgatgc atgaggctct gcacaaccac tacacgcaga agagcctctc cctgtctccg	1320
35	ggtaaa	1326
	<210> 74	
	<211> 642	
	<212> ДНК	
40	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
	<223> LC MCSP ML2 (G3)	
45	<400> 74	
	gacatccaga tgaccagag ccccagcagc ctgagcgcca gcgtgggcca cagagtgacc	60
	atcacctgcc gggccagcca gggcatccgg aactacctga actggtatca gcagaagccc	120
50	ggcaaggccc ccaagctgct gatctactac accagcagcc tgcacagcgg cgtgcctagc	180
	cggtttagcg gcagcggtc cggcaccgac tacaccctga ccattagctc cctgcagccc	240
	gaggacttcg ccacctacta ctgccagcag tactctgctc tgccgtggac cttcggccag	300
55	ggaacaaagg tggagatcaa gcgtacggtg gctgcacat ctgtcttcat cttcccgcca	360
	tctgatgagc agttgaaatc tggaactgcc tctgttggtg gcctgctgaa taacttctat	420
60	cccagagagg ccaaagtaca gtggaaggtg gataacgccc tccaatcggg taactcccag	480

	gagagtgtca cagagcagga cagcaaggac agcacctaca gcctcagcag caccctgacg	540
	ctgagcaaag cagactacga gaaacacaaa gtctacgcct gcgaagtcac ccatcagggc	600
5	ctgagctcgc ccgtcacaaa gagcttcaac aggggagagt gt	642
	<210> 75	
	<211> 336	
10	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
	<223> VH MCSP M4-3 (C1)	
15	<400> 75	
	caggtgcaat tgcaggaag cggccctggc ctggtcaagc ccagccagac cctgagcctg	60
	acctgcaccg tgtccggcgg cagcatcacc agcggctatt attggaactg gattcggcag	120
20	caccccgga agggcctgga atggatcggc tacatcactt tcgacggctc taacaactac	180
	aacccagcc tgaagtccag agtgaccatc agccgggaca ccagcaagaa ccagttcagc	240
25	ctgaagctgt ccagcgtgac agccgccgac accgccgtgt actactgcgc cgacttcgac	300
	tactggggcc agggcacct ggtcacctg tccagc	336
30	<210> 76	
	<211> 18	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
35	<220>	
	<223> HCDR1 MCSP M4-3 (C1)	
	<400> 76	
40	agcggctatt attggaac	18
	<210> 77	
	<211> 48	
	<212> ДНК	
45	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
	<223> HCDR2 MCSP M4-3 (C1)	
50	<400> 77	
	tacatcactt tcgacggctc taacaactac aacccagcc tgaagtcc	48
	<210> 78	
55	<211> 9	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
60	<223> HCDR3 MCSP M4-3 (C1)	

	<400> 78 ttcgactac	9
5	<210> 79 <211> 321 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
10	<220> <223> VL MCSP ML2 (G3)	
	<400> 79 gacatccaga tgaccsagag cccsagcagc ctgagcgcса gcgtgggcga саgagtgacc	60
15	atcacctgcc gggccagcca gggcatccgg aactacctga actggtatca gcagaagccc	120
	ggсаaggccc cсаagctgct gatctactac accagcagcc tgcacagcgg cgtgcctagc	180
20	cggtttagcg gcagcggctc cggсaccgac tacaccctga ccattagctc cctgcagccc	240
	gaggacttcg ccacctacta ctgccagcag tactctgctc tgccgtggac cttcggccag	300
25	ggaасааagg tggagatсаа g	321
	<210> 80 <211> 33 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
30	<220> <223> LCDR1 MCSP ML2 (G3)	
35	<400> 80 cgggссagcc agggcatccg гаастасctg аас	33
	<210> 81 <211> 21 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
40	<220> <223> LCDR2 MCSP ML2 (G3)	
45	<400> 81 tacaccagca gcctgcacag c	21
50	<210> 82 <211> 27 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
55	<220> <223> LCDR3 MCSP ML2 (G3)	
60	<400> 82 саgсаgtact ctgctctgcc gtggacc	27

<210> 83
 <211> 1353
 <212> ДНК
 5 <213> Штучна послідовність

 <220>
 <223> NC CEA CH1A1A 98-99

 10 <400> 83
 caggtgcagc tgggtgcagtc tggcgccgaa gtgaagaaac ctggagctag tgtgaagggtg 60
 tcctgcaagg ccagcggcta caccttcacc gagttcggca tgaactgggt ccgacaggct 120
 15 ccaggccagg gcctcgaatg gatgggctgg atcaacacca agaccggcga ggccacctac 180
 gtggaagagt tcaagggcag agtgacctc accacggaca ccagcaccag caccgcctac 240
 atggaactgc ggagcctgag aagcgacgac accgccgtgt actactgcgc cagatgggac 300
 20 ttgcctatt acgtggaagc catggactac tggggccagg gcaccaccgt gaccgtgtct 360
 agcgttagca ccaagggccc atcggctctc cccctggcac cctcctccaa gagcacctct 420
 25 gggggcacag cggccctggg ctgcctggtc aaggactact tccccgaacc ggtgacgggtg 480
 tcgtggaact caggcgccct gaccagcggc gtgcacacct tcccggctgt cctacagtcc 540
 tcaggactct actccctcag cagcgtgggt accgtgccct ccagcagctt gggcacccag 600
 30 acctacatct gcaacgtgaa tcacaagccc agcaacacca aggtggacaa gaaagttgag 660
 cccaaatctt gtgacaaaac tcacacatgc ccaccgtgcc cagcacctga actcctgggg 720
 35 ggaccgtcag tcttctctt cccccaaaa cccaaggaca ccctcatgat ctcccggacc 780
 cctgagggtca catgcgtggg ggtggacgtg agccacgaag accctgaggt caagttcaac 840
 tggtagctgg acggcgtgga ggtgcataat gccaaagaaa agccgcggga ggagcagtac 900
 40 aacagcacgt accgtgtggg cagcgtcctc accgtcctgc accaggactg gctgaatggc 960
 aaggagtaca agtgcaaggt ctccaacaaa gccctcccag ccccatcga gaaaaccatc 1020
 45 tccaaagcca aagggcagcc ccgagaacca caggtgtaca ccctgcccc atcccgggat 1080
 gagctgacca agaaccagggt cagcctgacc tgctgtgtca aaggcttcta tcccagcgac 1140
 atcgccgtgg agtgggagag caatgggagc ccggagaaca actacaagac cagcctccc 1200
 50 gtgctggact ccgacggctc cttcttctc tacagcaagc tcaccgtgga caagagcagg 1260
 tggcagcagg ggaacgtctt ctcatgctcc gtgatgcatg aggctctgca caaccactac 1320
 55 acgcagaaga gcctctccct gtctccgggt aaa 1353

 <210> 84
 <211> 645
 60 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> LC CEA 2F1

5 <400> 84
 gatatccaga tgaccagtc tccatcctcc ctgtctgcat ctgtgggaga cagagtcacc 60
 atcacttgca aggccagtc ggctgtgggt acgtatgttg cgtgggatca gcagaaacca 120
 10 gggaaagcac ctaagctcct gatctattcg gcatcctacc gcaaaagggg agtcccatca 180
 aggttcagtg gcagtggatc tgggacagat ttactctca ccatcagcag tctgcaacct 240
 gaagatttcg caacttacta ctgtcaccaa tattacacct atcctctatt cacgttttggc 300
 15 cagggcacca agctcgagat caagcgtacg gtggctgcac catctgtctt catcttcccg 360
 ccatctgatg agcagttgaa atctggaact gcctctgttg tgtgctgct gaataacttc 420
 20 tatcccagag aggccaaagt acagtggaag gtggataacg ccctccaatc gggtaactcc 480
 caggagagtg tcacagagca ggacagcaag gacagcacct acagcctcag cagcaccttg 540
 acgctgagca aagcagacta cgagaaacac aaagtctacg cctgcgaagt caccatcag 600
 25 ggctgagct cgcccgtcac aaagagcttc aacaggggag agtgt 645

<210> 85
 30 <211> 363
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

<220>
 35 <223> VH CEA CH1A1A 98-99

<400> 85
 caggtgcagc tgggtgcagtc tggcgccgaa gtgaagaaac ctggagctag tgtgaagggtg 60
 40 tcttgcaagg ccagcggcta caccttcacc gagttcggca tgaactgggt ccgacaggct 120
 ccaggccagg gcctcgaatg gatgggctgg atcaacacca agaccggcga ggccacctac 180
 gtggaagagt tcaagggcag agtgaccttc accacggaca ccagcaccag caccgcctac 240
 45 atggaactgc ggagcctgag aagcgacgac accgccgtgt actactgcgc cagatgggac 300
 ttgcctatt acgtggaagc catggactac tggggccagg gcaccaccgt gaccgtgtct 360
 50 agc 363

<210> 86
 <211> 15
 55 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> HCDR1 CEA CH1A1A 98-99

60 <400> 86

	gagttcggca tgaac	15
5	<210> 87 <211> 51 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
10	<220> <223> HCDR2 CEA CH1A1A 98-99	
	<400> 87 tggatcaaca csaagaccgg cgaggccacc tacgtggaag agttcaaggg c	51
15	<210> 88 <211> 36 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
20	<220> <223> HCDR3 CEA CH1A1A 98-99	
25	<400> 88 tgggacttcg cctattacgt ggaagccatg gactac	36
30	<210> 89 <211> 324 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
35	<220> <223> VL CEA 2F1	
	<400> 89 gatatccaga tgaccsagtc tccatcctcc ctgtctgcat ctgtgggaga cagagtcacc	60
40	atcacttgca aggccagtgc ggctgtgggt acgtatgttg cgtgggatca gcagaaacca	120
	gggaaagcac ctaagctcct gatctattcg gcatcctacc gcaaaagggg agtcccatca	180
	aggttcagtg gcagtggatc tgggacagat ttactctca ccatcagcag tctgcaacct	240
45	gaagatttcg caacttacta ctgtcaccaa tattacacct atcctctatt cacgtttggc	300
	cagggcacca agctcgagat caag	324
50	<210> 90 <211> 33 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
55	<220> <223> LCDR1 CEA 2F1	
60	<400> 90 aaggccagtg cggctgtggg tacgtatggt gcg	33

<210> 91
 <211> 21
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 5
 <220>
 <223> LCDR2 CEA 2F1
 <400> 91
 10 tcggcatcct accgcaaaag g 21
 <210> 92
 <211> 30
 15 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> LCDR3 CEA 2F1
 20
 <400> 92
 caccaatatt acacctatcc tctattcacg 30
 25 <210> 93
 <211> 642
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 30 <220>
 <223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)
 <400> 93
 35 caggccgtcg tgaccagga acccagcctg acagtgtctc ctggcggcac cgtgaccctg 60
 acatgtggca gttctacagg cgccgtgacc accagcaact acgccaactg ggtgcaggaa 120
 aagcccggcc aggccttcag aggactgatc ggcggcacca acaagagagc ccctggcacc 180
 40 cctgccagat tcagcggatc tctgctggga ggaaaggccg ccctgacact gtctggcgcc 240
 cagccagaag atgaggccga gtactactgc gccctgtggt acagcaacct gtgggtgttc 300
 ggcggaggca ccaagctgac agtgctgagc agcgcttcca ccaaaggccc ttccgtgttt 360
 45 cctctggctc ctagctcca gtccacctct ggaggcaccg ctgctctcgg atgcctcgtg 420
 aaggattatt ttctgagcc tgtgacagtg tcctggaata gcggagcact gacctctgga 480
 50 gtgcatactt tccccgctgt gctgcagtcc tctggactgt acagcctgag cagcgtgggtg 540
 acagtgccca gcagcagcct gggcaccag acctacatct gcaacgtgaa ccacaagccc 600
 agsaacacca aggtggaca gaaggtgaa cccaagtctt gt 642
 55
 <210> 94
 <211> 2055
 <212> ДНК
 60 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> MCSP M4-3 (C1) (VH-CH1) - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) -
 Fc («виступ») P329GLALA

5 <400> 94
 caggtgcaat tgcaggaag cggccctggc ctggtcaagc ccagccagac cctgagcctg 60
 acctgcaccg tgtccggcgg cagcatcacc agcggctatt attggaactg gattcggcag 120
 10 cccccggca agggcctgga atggatcggc tacatcactt tcgacggctc taacaactac 180
 aaccccagcc tgaagtccag agtgaccatc agccgggaca ccagcaagaa ccagttcagc 240
 ctgaagctgt ccagcgtgac agccgccgac accgccgtgt actactgcgc cgacttcgac 300
 15 tactggggcc agggcacct ggtcaccgtg tccagcgcta gcacaaaggg cccagcgtg 360
 ttccctctgg ccctagcag caagagcaca tctggcgga cagccgccct gggctgcctc 420
 20 gtgaaggact actttcccga gcctgtgacc gtgtcctgga actctggcgc cctgacaagc 480
 ggcgtgcaca ctttccagc cgtgctgcag agcagcggcc tgtactctct gagcagcgtg 540
 gtcaccgtgc ctagcagcag cctgggcacc cagacctaca tctgcaacgt gaaccacaag 600
 25 cccagcaaca ccaaagtgga caagaagtg gagcccaaga gctgtgatgg cggaggaggg 660
 tccggaggcg gaggatccga ggtgcagctg ctggaatctg gcggcggact ggtgcagcct 720
 30 ggcggatctc tgagactgag ctgtgccgcc agcggcttca cttcagcac ctacgccatg 780
 aactgggtgc gccaggcccc tggcaaaggc ctggaatggg tgtcccggat cagaagcaag 840
 tacaacaact acgccaccta ctacgccgac agcgtgaagg gccggttcac catcagccgg 900
 35 gacgacagca agaacaccct gtacctgcag atgaacagcc tgcgggccga ggacaccgcc 960
 gtgtactatt gtgtgcggca cggcaacttc ggcaacagct atgtgtcttg gtttgcctac 1020
 40 tggggccagg gcaccctcgt gaccgtgtca agcgttagcg tggccgctcc ctccgtgttt 1080
 atctttcccc catccgatga acagctgaaa agcggcaccg cctccgtcgt gtgtctgctg 1140
 aacaattttt accctagga agctaaagtg cagtggaaag tggataacgc actgcagtcc 1200
 45 ggcaactccc aggaatctgt gacagaacag gactccaagg acagcaccta ctccctgtcc 1260
 tccaccctga cactgtctaa ggctgattat gagaaacaca aagtctacgc ctgcgaagtc 1320
 50 acccatcagg gcctgagctc gcccgtcaca aagagcttca acaggggaga gtgtgacaag 1380
 acccacacct gtcccccttg tctgcccct gaagctgctg gcggcccttc tgtgttctctg 1440
 tccccccaa agcccaagga caccctgatg atcagccgga cccccgaagt gacctgcgtg 1500
 55 gtggtggatg tgtcccacga ggaccctgaa gtgaagttca attggtacgt ggacggcgtg 1560
 gaagtgcaca acgccaagac aaagccgcgg gaggagcagt acaacagcac gtaccgtgtg 1620
 60 gtcagcgtcc tcaccgtcct gcaccaggac tggctgaatg gcaaggagta caagtgcaag 1680

	gtctccaaca aagccctcgg cgccccatc gagaaaacca tctccaaagc caaagggcag	1740
	ccccgagaac cacaggtgta caccctgccc ccatgccggg atgagctgac caagaaccag	1800
5	gtcagcctgt ggtgcctggt caaaggcttc tatcccagcg acatcgccgt ggagtgaggag	1860
	agcaatgggc agccggagaa caactacaag accacgcctc ccgtgctgga ctccgacggc	1920
10	tccttcttcc tctacagcaa gctcaccgtg gacaagagca ggtggcagca ggggaacgtc	1980
	ttctcatgct ccgtgatgca tgaggctctg cacaaccact acacgcagaa gagcctctcc	2040
	ctgtctccgg gtaaa	2055
15	<210> 95	
	<211> 1326	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
20	<220>	
	<223> MCSP M4-3 (C1) (VH-CH1) - Fc («западина») P329GLALA	
	<400> 95	
25	caggtgcaat tgcaggaag cggccctggc ctggtcaagc ccagccagac cctgagcctg	60
	acctgcaccg tgtccggcgg cagcatcacc agcggctatt attggaactg gattcggcag	120
30	caccccggca agggcctgga atggatcggc tacatcactt tcgacggctc taacaactac	180
	aaccccagcc tgaagtccag agtgaccatc agccgggaca ccagcaagaa ccagttcagc	240
	ctgaagctgt ccagcgtgac agccgccgac accgccgtgt actactgcgc cgacttcgac	300
35	tactggggcc agggcaccct ggtcaccgtg tccagcgcta gcaccaaggg cccctccgtg	360
	ttccccctgg cccccagcag caagagcacc agcggcggca cagccgctct gggctgcctg	420
40	gtcaaggact acttccccga gcccgtagcc gtgtcctgga acagcggagc cctgacctcc	480
	ggcgtgcaca cttccccgc cgtgctgcag agttctggcc tgtatagcct gagcagcgtg	540
	gtcaccgtgc cttctagcag cctgggcacc cagacctaca tctgcaacgt gaaccacaag	600
45	cccagcaaca ccaaggtgga caagaagtg gagcccaaga gctgcgacaa aactcacaca	660
	tgcccaccgt gcccagcacc tgaagctgca gggggaccgt cagtcttctt cttcccccca	720
50	aaacccaagg acaccctcat gatctcccgg acccctgagg tcacatgcgt ggtggtggac	780
	gtgagccacg aagaccctga ggtcaagttc aactggtacg tggacggcgt ggaggtgcat	840
	aatgccaaga caaagccgcg ggaggagcag tacaacagca cgtaccgtgt ggtcagcgtc	900
55	ctcaccgtcc tgcaccagga ctggctgaat ggcaaggagt acaagtgcaa ggtctccaac	960
	aaagccctcg gcgccccat cgagaaaacc atctccaaag ccaaagggca gccccgagaa	1020
60	ccacaggtgt gcaccctgcc cccatcccgg gatgagctga ccaagaacca ggtcagcctc	1080
	tcgtgcgcag tcaaaggett ctatcccagc gacatcgccg tggagtggga gagcaatggg	1140

	cagccggaga acaactacaa gaccacgcct cccgtgctgg actccgacgg ctccctcttc	1200
5	ctcgtgagca agctcacctg ggacaagagc aggtggcagc aggggaacgt cttctcatgc	1260
	tccgtgatgc atgaggctct gcacaaccac tacacgcaga agagcctctc cctgtctccg	1320
	ggtaaa	1326
10	<210> 96	
	<211> 642	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
15	<220>	
	<223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)	
	<400> 96	
20	caggccgtcg tgaccsagga acccagcctg acagtgtctc ctggcggcac cgtgaccctg	60
	acatgtggca gttctacagg cgccgtgacc accagcaact acgccaactg ggtgcaggaa	120
25	aagcccggcc aggccttcag aggactgatc ggcgccacca acaagagagc ccctggcacc	180
	cctgccagat tcagcggatc tctgctggga ggaaaggccg ccctgacact gtctggcgcc	240
	cagccagaag atgaggccga gtactactgc gccctgtggt acagcaacct gtgggtgttc	300
30	ggcggaggca ccaagctgac agtgctgagc agcgcttcca ccaaaggccc ttccgtgttt	360
	cctctggctc ctagctccaa gtccacctct ggaggcaccg ctgctctcgg atgcctctgtg	420
	aaggattatt ttctgagcc tgtgacagtg tcctggaata gcggagcact gacctctgga	480
35	gtgcatactt tccccgctgt gctgcagtcc tctggactgt acagcctgag cagcgtgggtg	540
	acagtgccca gcagcgcct gggcaccag acctacatct gcaacgtgaa ccacaagccc	600
40	agcaacacca aggtggacaa gaaggtgga cccaagtctt gt	642
	<210> 97	
45	<211> 2082	
	<212> ДНК	
	<213> Штучна послідовність	
	<220>	
50	<223> CEA CH1A1A 98/99 - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) - Fc («виступ») P329GLALA	
	<400> 97	
	caggtgcagc tgggtgcagtc tggcgccgaa gtgaagaaac ctggcgccag cgtgaaggtg	60
55	tcttgcaagg ccagcggcta caccttcacc gagttcggca tgaactgggt ccgacaggcc	120
	cctggacagg gcctggaatg gatgggctgg atcaacacca agaccggcga ggccacctac	180
	gtggaagagt tcaagggcag agtgaccttc accaccgaca ccagcaccag caccgcctac	240
60	atggaactgc ggagcctgag aagcgacgac accgccgtgt actactgcgc cagatgggac	300

	ttgcctact atgtggaagc catggactac tggggccagg gcaccaccgt gaccgtgtct	360
5	agtgctagca caaagggccc cagcgtgttc cctctggccc ctagcagcaa gagcacatct	420
	ggcggaacag ccgccctggg ctgcctggtc aaggactact ttcccagacc cgtgacagtg	480
	tcctggaact ctggcgcctt gacaagcggc gtgcacacct ttccagccgt gctgcagagc	540
10	agcggcctgt actctctgag cagcgtggtc accgtgccta gctctagcct gggcacccag	600
	acctacatct gcaacgtgaa ccacaagccc agcaacacca aggtggacaa gaaggtggaa	660
15	cccaagagct gcgatggcgg aggcggctcc ggaggcggag gatccgaggt gcagctgctg	720
	gaatctggcg gcggactggt gcagcctggc ggatctctga gactgagctg tgccgccagc	780
	ggcttcacct tcagcaccta cgccatgaac tgggtgcgcc aggccctgg caaaggcctg	840
20	gaatgggtgt cccgatcag aagcaagtac aacaactacg ccacctacta cgccgacagc	900
	gtgaagggcc ggttcacat cagccgggac gacagcaaga acaccctgta cctgcagatg	960
25	aacagcctgc gggccgagga caccgccgtg tactattgtg tgcggcacgg caacttcggc	1020
	aacagctatg tgtcttggtt tgcctactgg ggccagggca ccctcgtgac cgtgtcaagc	1080
	gctagcgtgg ccgctccctc cgtgtttatc tttccccat ccgatgaaca gctgaaaagc	1140
30	ggcaccgcct ccgtcgtgtg tctgctgaac aatTTTTacc ctaggggaagc taaagtgcag	1200
	tggaaagtgg ataacgcact gcagtccggc aactcccagg aatctgtgac agaacaggac	1260
35	tccaaggaca gcacctactc cctgtcctcc accctgacac tgtctaaggc tgattatgag	1320
	aaacacaaag tctacgcctg cgaagtcacc catcagggcc tgagctcgcc cgtcacaaag	1380
	agcttcaaca ggggagagtg tgacaagacc cacacctgtc ccccttgtcc tgcccctgaa	1440
40	gctgctggcg gcccttctgt gttcctgttc ccccaaagc ccaaggacac cctgatgatc	1500
	agccggacc ccgaagtgac ctgcgtggtg gtggatgtgt cccacgagga ccctgaagtg	1560
45	aagttcaatt ggtacgtgga cggcgtggaa gtgcacaacg ccaagacaaa gccgcgggag	1620
	gagcagtaca acagcacgta ccgtgtggtc agcgtcctca ccgtcctgca ccaggactgg	1680
	ctgaatggca aggagtacaa gtgcaaggtc tccaacaaag ccctcggcgc ccccatcgag	1740
50	aaaaccatct ccaaagccaa agggcagccc cgagaaccac aggtgtacac cctgccccca	1800
	tgccgggatg agctgaccaa gaaccaggtc agcctgtggt gcctgggtcaa aggcttctat	1860
55	ccagcgcaca tcgccgtgga gtgggagagc aatgggcagc cggagaacaa ctacaagacc	1920
	acgcctcccg tgctggactc cgacggctcc ttcttctct acagcaagct caccgtggac	1980
	aagagcaggt ggcagcaggg gaacgtcttc tcatgctccg tgatgcatga ggctctgcac	2040
60	aaccactaca cgcagaagag cctctccctg tctccgggta aa	2082

	<210>	98	
	<211>	1353	
	<212>	ДНК	
5	<213>	Штучна послідовність	
	<220>		
	<223>	CEA CH1A1A 98/99 (VH-CH1) - Fc («западина») P329GLALA	
10	<400>	98	
		caggtgcagc tgggtgcagtc tggcgccgaa gtgaagaaac ctggagctag tgtgaaggtg	60
		tcttgcaagg ccagcggcta caccttcacc gagttcggca tgaactgggt ccgacaggct	120
15		ccaggccagg gcctcgaatg gatgggctgg atcaacacca agaccggcga ggccacctac	180
		gtggaagagt tcaagggcag agtgacctc accacggaca ccagcaccag caccgcctac	240
		atggaactgc ggagcctgag aagcgacgac accgccgtgt actactgcgc cagatgggac	300
20		ttcgctatt acgtggaagc catggactac tggggccagg gcaccaccgt gaccgtgtct	360
		agcgetagca ccaagggccc ctccgtgttc cccctggccc ccagcagcaa gagcaccagc	420
25		ggcggcacag ccgctctggg ctgcctggtc aaggactact tccccgagcc cgtgaccgtg	480
		tcttgaaca gcggagccct gacctccggc gtgcacacct tccccgccgt gctgcagagt	540
		tctggcctgt atagcctgag cagcgtggtc accgtgcctt ctagcagcct gggcacccag	600
30		acctacatct gcaacgtgaa ccacaagccc agcaacacca aggtggacaa gaaggtggag	660
		cccaagagct gcgacaaaac tcacacatgc ccaccgtgcc cagcacctga agctgcaggg	720
35		ggaccgtcag tcttctctt cccccaaaa cccaaggaca ccctcatgat ctcccggacc	780
		cctgaggtca catgcgtggg ggtggacgtg agccacgaag accctgaggt caagttcaac	840
		tggtagctgg acggcgtgga ggtgcataat gccaaagaaa agccgcggga ggagcagtac	900
40		aacagcacgt accgtgtggg cagcgtcctc accgtcctgc accaggactg gctgaatggc	960
		aaggagtaca agtgcaaggt ctccaacaaa gccctcggcg ccccatcga gaaaaccatc	1020
45		tccaaagcca aagggcagcc ccgagaacca caggtgtgca ccctgcccc atcccgggat	1080
		gagctgacca agaaccaggt cagcctctcg tgcgcagtca aaggcttcta tcccagcgac	1140
		atcgccgtgg agtgggagag caatgggag ccggagaaca actacaagac cacgcctccc	1200
50		gtgctggact ccgacggctc cttcttctc gtgagcaagc tcaccgtgga caagagcagg	1260
		tggcagcagg ggaacgtctt ctcatgctcc gtgatgcatg aggctctgca caaccctac	1320
55		acgcagaaga gcctctccct gtctccgggt aaa	1353
	<210>	99	
	<211>	645	
60	<212>	ДНК	
	<213>	Штучна послідовність	

<220>
 <223> LC DP47 GS

5 <400> 99
 gaaatcgtgt taacgcagtc tccaggcacc ctgtctttgt ctccagggga aagagccacc 60
 ctctcttgca gggccagtca gagtgttagc agcagctact tagcctggta ccagcagaaa 120
 10 cctggccagg ctcccaggct cctcatctat ggagcatcca gcagggccac tggcatccca 180
 gacaggttca gtggcagtgg atccgggaca gacttcactc tcaccatcag cagactggag 240
 cctgaagatt ttgcagtgta ttactgtcag cagtatggta gctcaccgct gacgttcggc 300
 15 caggggacca aagtggaaat caaacgtacg gtggctgcac catctgtctt catcttcccg 360
 ccatctgatg agcagttgaa atctggaact gcctctgttg tgtgcctgct gaataacttc 420
 20 tatcccagag aggccaaagt acagtggaag gtggataacg ccctccaatc gggtaactcc 480
 caggagagtg tcacagagca ggacagcaag gacagcacct acagcctcag cagcacctcg 540
 acgctgagca aagcagacta cgagaaacac aaagtctacg cctgcgaagt cacccatcag 600
 25 ggctgagct cgcccgtcac aaagagcttc aacaggggag agtgt 645

<210> 100
 30 <211> 642
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

<220>
 35 <223> LC CD3 CH2527 (Crossfab, VL-CH1)

<400> 100
 caggccgtcg tgaccagga acccagcctg acagtgtctc ctggcggcac cgtgaccctg 60
 40 acatgtggca gttctacagg cgccgtgacc accagcaact acgccaaactg ggtgcaggaa 120
 aagcccggcc aggccttcag aggactgatc ggcggcacca acaagagagc ccctggcacc 180
 cctgccagat tcagcggatc tctgctggga ggaaaggccg ccctgacact gtctggcgcc 240
 45 cagccagaag atgaggccga gtactactgc gccctgtggt acagcaacct gtgggtgttc 300
 ggcggaggca ccaagctgac agtgctgagc agcgcttcca ccaaaggccc ttccgtgttt 360
 50 cctctggctc ctagctccaa gtccacctct ggaggcaccg ctgctctcgg atgcctcgtg 420
 aaggattatt ttctgagcc tgtgacagtg tcttggaaata gcggagcact gacctctgga 480
 gtgcatactt tccccgctgt gctgcagtcc tctggactgt acagcctgag cagcgtggtg 540
 55 acagtgccca gcagcagcct gggcaccag acctacatct gcaacgtgaa ccacaagccc 600
 agcaacacca aggtggacaa gaaggtggaa cccaagtctt gt 642

60 <210> 101

<211> 2064
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

5 <220>
 <223> DP47 GS (VH-CH1) - CD3 CH2527 (Crossfab VH-Ck) - Fc («виступ»)
 P329GLALA

<400> 101
 10 gaggtgcaat tgttgagtc tgggggaggc ttggtacagc ctgggggggc cctgagactc 60
 tcctgtgcag cctccggatt cacctttagc agttatgcca tgagctgggt ccgccaggct 120
 ccaggggaagg ggctggagtg ggtctcagct attagtggta gtggtggtag cacatactac 180
 15 gcgactccg tgaagggccg gttcaccatc tccagagaca attccaagaa cacgctgtat 240
 ctgcagatga acagcctgag agccgaggac acggccgtat attactgtgc gaaaggcagc 300
 20 ggatttgact actggggcca aggaaccctg gtcaccgtct cgagtgctag cacaaagggc 360
 ccagcgtgt tccctctggc ccctagcagc aagagcacat ctggcggaac agccgccttg 420
 ggctgcctcg tgaaggacta ctttcccagc cctgtgaccg tgtcctggaa ctctggcgcc 480
 25 ctgacaagcg gcggtcacac ctttccagcc gtgctgcaga gcagcggcct gtactctctg 540
 agcagcgtgg tcaccgtgcc tagcagcagc ctgggcaccc agacctacat ctgcaacgtg 600
 30 aaccacaagc ccagcaacac caaagtggac aagaaggtgg agcccaagag ctgtgatggc 660
 ggaggagggg cgggagggcg aggatccgag gtgcagctgc tggaatctgg cggcggactg 720
 gtgcagcctg gcggtctct gagactgagc tgtgccgcca gcggcttcac cttcagcacc 780
 35 tacgccatga actgggtgcg ccaggcccct ggcaaaggcc tggaatgggt gtcccggatc 840
 agaagcaagt acaacaacta cgccacctac tacgccgaca gcgtgaaggg ccggttcacc 900
 40 atcagccggg acgacagcaa gaacaccctg tacctgcaga tgaacagcct gcgggcccag 960
 gacaccgccg tgtactattg tgtgcggcac ggcaacttcg gcaacagcta tgtgtcttgg 1020
 tttgcctact ggggccaggg caccctcgtg accgtgtcaa gcgctagcgt ggccgctccc 1080
 45 tccgtgttta tctttcccc atccgatgaa cagctgaaaa gcggcaccgc ctccgtcgtg 1140
 tgtctgctga acaattttta ccctagggaa gctaaagtgc agtggaaggt ggataacgca 1200
 50 ctgcagtccg gcaactccca ggaatctgtg acagaacagg actccaagga cagcacctac 1260
 tccctgtcct ccaccctgac actgtctaag gctgattatg agaaacacaa agtctacgcc 1320
 tgcaagtc caatcaggg cctgagctcg cccgtcacia agagcttcaa caggggagag 1380
 55 tgtgacaaga cccacacctg tcccccttgt cctgcccctg aagctgctgg cggccccttct 1440
 gtgttctgt tcccccaaa gcccaaggac accctgatga tcagccggac ccccgaagtg 1500
 60 acctgcgtgg tgggtgatgt gtcccacgag gaccctgaag tgaagttcaa ttggtacgtg 1560

	gacggcgtgg aagtgcacaa cgccaagaca aagccgcggg aggagcagta caacagcacg	1620
	taccgtgtgg tcagcgtcct caccgtcctg caccaggact ggctgaatgg caaggagtac	1680
5	aagtgcaagg tctccaacaa agccctcggc gccccatcg agaaaacat ctccaaagcc	1740
	aaagggcagc cccgagaacc acaggtgtac accctgcccc catgccggga tgagctgacc	1800
10	aagaaccagg tcagcctgtg gtgcctggtc aaaggcttct atcccagcga catcgccgtg	1860
	gagtgggaga gcaatgggca gccggagaac aactacaaga ccacgcctcc cgtgctggac	1920
	tccgacggct ctttcttct ctacagcaag ctcacctggg acaagagcag gtggcagcag	1980
15	gggaacgtct tctcatgctc cgtgatgcat gaggctctgc acaaccacta cacgcagaag	2040
	agcctctccc tgtctccggg taaa	2064
20	<210> 102 <211> 1335 <212> ДНК <213> Штучна послідовність	
25	<220> <223> DP47 GS (VH-CH1) - Fc («западина») P329GLALA	
	<400> 102	
30	gaggtgcaat tgttgagtc tgggggaggc ttggtacagc ctggggggtc cctgagactc	60
	tctgtgcag cctccggatt cacctttagc agttatgcca tgagctgggt cgcacaggct	120
	ccaggggaagg ggctggagtg ggtctcagct attagtggta gtggtggtag cacatactac	180
35	gcagactccg tgaagggccg gttcaccatc tccagagaca attccaagaa cacgctgtat	240
	ctgcagatga acagcctgag agccgaggac acggccgtat attactgtgc gaaaggcagc	300
	ggatttgact actggggcca aggaaccctg gtcaccgtct cgagtgctag caccaagggc	360
40	ccctccgtgt tccccctggc ccccagcagc aagagcacca gcggcggcac agccgctctg	420
	ggctgcctgg tcaaggacta cttccccgag cccgtgaccg tgtcctggaa cagcggagcc	480
45	ctgacctccg gcgtgcacac cttccccgcc gtgctgcaga gttctggcct gtatagcctg	540
	agcagcgtgg tcaccgtgcc ttctagcagc ctgggcaccc agacctacat ctgcaacgtg	600
	aaccacaagc ccagcaacac caaggtggac aagaaggtgg agcccaagag ctgcgacaaa	660
50	actcacacat gccaccgtg cccagcacct gaagctgcag ggggaccgtc agtcttctc	720
	ttcccccaa aacccaagga caccctcatg atctcccga cccctgaggt cacatgcgtg	780
55	gtggtggacg tgagccacga agaccctgag gtcaagttca actggtacgt ggacggcgtg	840
	gaggtgcata atgccaagac aaagccgcgg gaggagcagt acaacagcac gtaccgtgtg	900
	gtcagcgtcc tcaccgtcct gcaccaggac tggctgaatg gcaaggagta caagtgcaag	960
60	gtctccaaca aagccctcgg ccccccatc gagaaaacca tctccaagc caaagggcag	1020

ccccgagaac cacaggtgtg caccctgccc ccatcccggg atgagctgac caagaaccag 1080
 5 gtcagcctct cgtgcgcagt caaaggcttc tatcccagcg acatcgccgt ggagtgggag 1140
 agcaatgggc agccggagaa caactacaag accacgcctc ccgtgctgga ctccgacggc 1200
 tccttcttcc tcgtgagcaa gctcaccgtg gacaagagca ggtggcagca ggggaacgtc 1260
 10 ttctcatgct ccgtgatgca tgaggctctg cacaaccact acacgcagaa gagcctctcc 1320
 ctgtctccgg gtaaa 1335

15 <210> 103
 <211> 207
 <212> PRT
 <213> Homo sapiens

20 <400> 103

Met Gln Ser Gly Thr His Trp Arg Val Leu Gly Leu Cys Leu Leu Ser
 1 5 10 15

25 Val Gly Val Trp Gly Gln Asp Gly Asn Glu Glu Met Gly Gly Ile Thr
 20 25 30

30 Gln Thr Pro Tyr Lys Val Ser Ile Ser Gly Thr Thr Val Ile Leu Thr
 35 40 45

35 Cys Pro Gln Tyr Pro Gly Ser Glu Ile Leu Trp Gln His Asn Asp Lys
 50 55 60

40 Asn Ile Gly Gly Asp Glu Asp Asp Lys Asn Ile Gly Ser Asp Glu Asp
 65 70 75 80

His Leu Ser Leu Lys Glu Phe Ser Glu Leu Glu Gln Ser Gly Tyr Tyr
 85 90 95

45 Val Cys Tyr Pro Arg Gly Ser Lys Pro Glu Asp Ala Asn Phe Tyr Leu
 100 105 110

50 Tyr Leu Arg Ala Arg Val Cys Glu Asn Cys Met Glu Met Asp Val Met
 115 120 125

55 Ser Val Ala Thr Ile Val Ile Val Asp Ile Cys Ile Thr Gly Gly Leu
 130 135 140

60 Leu Leu Leu Val Tyr Tyr Trp Ser Lys Asn Arg Lys Ala Lys Ala Lys
 145 150 155 160

Pro Val Thr Arg Gly Ala Gly Ala Gly Gly Arg Gln Arg Gly Gln Asn
 165 170 175
 5 Lys Glu Arg Pro Pro Pro Val Pro Asn Pro Asp Tyr Glu Pro Ile Arg
 180 185 190
 10 Lys Gly Gln Arg Asp Leu Tyr Ser Gly Leu Asn Gln Arg Arg Ile
 195 200 205
 <210> 104
 <211> 198
 15 <212> PRT
 <213> *Macaca fascicularis*
 <400> 104
 20 Met Gln Ser Gly Thr Arg Trp Arg Val Leu Gly Leu Cys Leu Leu Ser
 1 5 10 15
 25 Ile Gly Val Trp Gly Gln Asp Gly Asn Glu Glu Met Gly Ser Ile Thr
 20 25 30
 30 Gln Thr Pro Tyr Gln Val Ser Ile Ser Gly Thr Thr Val Ile Leu Thr
 35 40 45
 Cys Ser Gln His Leu Gly Ser Glu Ala Gln Trp Gln His Asn Gly Lys
 50 55 60
 35 Asn Lys Glu Asp Ser Gly Asp Arg Leu Phe Leu Pro Glu Phe Ser Glu
 65 70 75 80
 40 Met Glu Gln Ser Gly Tyr Tyr Val Cys Tyr Pro Arg Gly Ser Asn Pro
 85 90 95
 45 Glu Asp Ala Ser His His Leu Tyr Leu Lys Ala Arg Val Cys Glu Asn
 100 105 110
 Cys Met Glu Met Asp Val Met Ala Val Ala Thr Ile Val Ile Val Asp
 115 120 125
 50 Ile Cys Ile Thr Leu Gly Leu Leu Leu Leu Val Tyr Tyr Trp Ser Lys
 130 135 140
 55 Asn Arg Lys Ala Lys Ala Lys Pro Val Thr Arg Gly Ala Gly Ala Gly
 145 150 155 160
 60 Gly Arg Gln Arg Gly Gln Asn Lys Glu Arg Pro Pro Pro Val Pro Asn
 165 170 175

Pro Asp Tyr Glu Pro Ile Arg Lys Gly Gln Gln Asp Leu Tyr Ser Gly
 180 185 190
 5
 Leu Asn Gln Arg Arg Ile
 195
 10
 <210> 105
 <211> 15
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 15
 <220>
 <223> линкер
 <400> 105
 20
 Glu Pro Lys Ser Cys Gly Gly Gly Gly Ser Gly Gly Gly Gly Ser
 1 5 10 15
 25
 <210> 106
 <211> 15
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 30
 <220>
 <223> линкер
 <400> 106
 35
 Glu Pro Lys Ser Cys Gly Gly Gly Gly Ser Gly Gly Gly Gly Ser
 1 5 10 15
 40
 <210> 107
 <211> 227
 <212> PRT
 <213> Homo sapiens
 <400> 107
 45
 Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu Leu Leu Gly
 1 5 10 15
 50
 Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp Thr Leu Met
 20 25 30
 55
 Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys Val Val Val Asp Val Ser His
 35 40 45
 60
 Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly Val Glu Val
 50 55 60

His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn Ser Thr Tyr
 65 70 75 80

5 Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu His Gln Asp Trp Leu Asn Gly
 85 90 95

10 Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn Lys Ala Leu Pro Ala Pro Ile
 100 105 110

15 Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly Gln Pro Arg Glu Pro Gln Val
 115 120 125

20 Tyr Thr Leu Pro Pro Ser Arg Asp Glu Leu Thr Lys Asn Gln Val Ser
 130 135 140

25 Leu Thr Cys Leu Val Lys Gly Phe Tyr Pro Ser Asp Ile Ala Val Glu
 145 150 155 160

30 Trp Glu Ser Asn Gly Gln Pro Glu Asn Asn Tyr Lys Thr Thr Pro Pro
 165 170 175

35 Val Leu Asp Ser Asp Gly Ser Phe Phe Leu Tyr Ser Lys Leu Thr Val
 180 185 190

40 Asp Lys Ser Arg Trp Gln Gln Gly Asn Val Phe Ser Cys Ser Val Met
 195 200 205

45 His Glu Ala Leu His Asn His Tyr Thr Gln Lys Ser Leu Ser Leu Ser
 210 215 220

50 Pro Gly Lys
 225

45 <210> 108
 <211> 19
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

50 <220>
 <223> лидерний пептид

<400> 108

55 Met Asp Trp Thr Trp Arg Ile Leu Phe Leu Val Ala Ala Ala Thr Gly
 1 5 10 15

60 Ala His Ser

<210> 109
 <211> 57
 <212> ДНК
 5 <213> Штучна послідовність

 <220>
 <223> лидерний пептид

 10 <400> 109
 atggactgga cctggagaat cctcttcttg gtggcagcag ccacaggagc ccactcc 57

 <210> 110
 15 <211> 57
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

 <220>
 20 <223> лидерний пептид

 <400> 110
 atggactgga cctggaggat cctcttcttg gtggcagcag ccacaggagc ccactcc 57

 25
 <210> 111
 <211> 22
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 30
 <220>
 <223> лидерний пептид

 <400> 111
 35
 Met Asp Met Arg Val Pro Ala Gln Leu Leu Gly Leu Leu Leu Leu Trp
 1 5 10 15

 40 Phe Pro Gly Ala Arg Cys
 20

 <210> 112
 45 <211> 66
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність

 <220>
 50 <223> лидерний пептид

 <400> 112
 atggacatga gggccccgc tcagctcctg ggctcctgc tgctctgggt cccaggtgcc 60

 55 aggtgt 66

 <210> 113
 <211> 19
 <212> PRT
 60 <213> Штучна послідовність

<220>
 <223> лидерний пептид
 5 <400> 113
 Met Gly Trp Ser Cys Ile Ile Leu Phe Leu Val Ala Thr Ala Thr Gly
 1 5 10 15
 10 Val His Ser
 15 <210> 114
 <211> 57
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 20 <220>
 <223> лидерний пептид
 <400> 114
 atgggatgga gctgtatcat cctcttcttg gtagcaacag ctaccggtgt gcattcc 57
 25
 <210> 115
 <211> 57
 <212> ДНК
 30 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> лидерний пептид
 35 <400> 115
 atgggctggt cctgcatcat cctgtttctg gtggctaccg ccactggagt gcattcc 57
 40 <210> 116
 <211> 57
 <212> ДНК
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 45 <223> лидерний пептид
 <400> 116
 atgggctggt cctgcatcat cctgtttctg gtcgccacag ccaccggcgt gcactct 57
 50
 <210> 117
 <211> 643
 <212> PRT
 <213> Macaca fascicularis
 55 <400> 117
 Leu Ser Leu Glu Gly Ser Arg Thr Leu Thr Val Cys Pro Gly Ser Val
 1 5 10 15
 60

Gln Pro Leu Ser Ser Gln Thr Leu Arg Ala Ser Ser Ser Ala Gly Thr
 20 25 30
 5 Asp Pro Gln Leu Leu Leu Tyr Arg Val Val Arg Gly Pro Gln Leu Gly
 35 40 45
 10 Arg Leu Phe His Ala Gln Gln Asp Ser Thr Gly Glu Ala Leu Val Asn
 50 55 60
 15 Phe Thr Gln Ala Glu Val Tyr Ala Gly Asn Ile Leu Tyr Glu His Glu
 65 70 75 80
 20 Met Pro Thr Glu Pro Phe Trp Glu Ala His Asp Thr Leu Glu Leu Gln
 85 90 95
 25 Leu Ser Ser Pro Pro Ala Arg Asp Val Ala Ala Thr Leu Ala Val Ala
 100 105 110
 30 Val Ser Phe Glu Ala Ala Cys Pro Gln Arg Pro Ser His Leu Trp Lys
 115 120 125
 35 Asn Lys Gly Leu Trp Val Pro Glu Gly Gln Arg Ala Lys Ile Thr Met
 130 135 140
 40 Ala Ala Leu Asp Ala Ser Asn Leu Leu Ala Ser Val Pro Ser Pro Gln
 145 150 155 160
 45 Arg Leu Glu His Asp Val Leu Phe Gln Val Thr Gln Phe Pro Ser Arg
 165 170 175
 50 Gly Gln Leu Leu Val Ser Glu Glu Pro Leu His Ala Gly Gln Pro His
 180 185 190
 55 Phe Leu Gln Ser Gln Leu Ala Ala Gly Gln Leu Val Tyr Ala His Gly
 195 200 205
 60 Gly Gly Gly Thr Gln Gln Asp Gly Phe His Phe Arg Ala His Leu Gln
 210 215 220
 65 Gly Pro Ala Gly Ala Thr Val Ala Gly Pro Gln Thr Ser Glu Ala Phe
 225 230 235 240
 70 Ala Ile Thr Val Arg Asp Val Asn Glu Arg Pro Pro Gln Pro Gln Ala
 245 250 255
 75 Ser Val Pro Leu Arg Ile Thr Arg Gly Ser Arg Ala Pro Ile Ser Arg

	260					265					270					
5	Ala	Gln	Leu	Ser	Val	Val	Asp	Pro	Asp	Ser	Ala	Pro	Gly	Glu	Ile	Glu
			275					280					285			
10	Tyr	Glu	Val	Gln	Arg	Ala	Pro	His	Asn	Gly	Phe	Leu	Ser	Leu	Val	Gly
		290					295					300				
15	Gly	Gly	Pro	Gly	Pro	Val	Thr	His	Phe	Thr	Gln	Ala	Asp	Val	Asp	Ser
	305				310						315				320	
20	Gly	Arg	Leu	Ala	Phe	Val	Ala	Asn	Gly	Ser	Ser	Val	Ala	Gly	Val	Phe
					325					330					335	
25	Ala	Val	Asp	Ile	Leu	Pro	Ser	Ala	Ile	Glu	Val	Gln	Leu	Gln	Ala	Pro
			355					360					365			
30	Leu	Glu	Val	Pro	Gln	Ala	Leu	Gly	Arg	Ser	Ser	Leu	Ser	Gln	Gln	Gln
		370					375					380				
35	Leu	Arg	Val	Val	Ser	Asp	Arg	Glu	Glu	Pro	Glu	Ala	Ala	Tyr	Arg	Leu
	385					390					395					400
40	Ile	Gln	Gly	Pro	Lys	Tyr	Gly	His	Leu	Leu	Val	Gly	Gly	Arg	Pro	Ala
					405					410					415	
45	Ser	Ala	Phe	Ser	Gln	Leu	Gln	Ile	Asp	Gln	Gly	Glu	Val	Val	Phe	Ala
				420					425					430		
50	Phe	Thr	Asn	Phe	Ser	Ser	Ser	His	Asp	His	Phe	Arg	Val	Leu	Ala	Leu
			435					440					445			
55	Ala	Arg	Gly	Val	Asn	Ala	Ser	Ala	Val	Val	Asn	Ile	Thr	Val	Arg	Ala
		450				455						460				
60	Leu	Leu	His	Val	Trp	Ala	Gly	Gly	Pro	Trp	Pro	Gln	Gly	Ala	Thr	Leu
	465					470					475					480
65	Arg	Leu	Asp	Pro	Thr	Ile	Leu	Asp	Ala	Gly	Glu	Leu	Ala	Asn	Arg	Thr
					485					490					495	
70	Gly	Ser	Val	Pro	His	Phe	Arg	Leu	Leu	Glu	Gly	Pro	Arg	His	Gly	Arg
				500					505					510		

5 Val Val Arg Val Pro Arg Ala Arg Thr Glu Pro Gly Gly Ser Gln Leu
 515 520 525
 Val Glu Gln Phe Thr Gln Gln Asp Leu Glu Asp Gly Arg Leu Gly Leu
 530 535 540
 10 Glu Val Gly Arg Pro Glu Gly Arg Ala Pro Ser Pro Thr Gly Asp Ser
 545 550 555 560
 15 Leu Thr Leu Glu Leu Trp Ala Gln Gly Val Pro Pro Ala Val Ala Ser
 565 570 575
 20 Leu Asp Phe Ala Thr Glu Pro Tyr Asn Ala Ala Arg Pro Tyr Ser Val
 580 585 590
 25 Ala Leu Leu Ser Val Pro Glu Ala Thr Arg Met Glu Ala Gly Lys Pro
 595 600 605
 Glu Ser Ser Thr Pro Thr Gly Glu Pro Gly Pro Met Ala Ser Ser Pro
 610 615 620
 30 Val Pro Ala Val Ala Lys Gly Gly Phe Leu Gly Phe Leu Glu Ala Asn
 625 630 635 640
 35 Met Phe Ser
 40 <210> 118
 <211> 643
 <212> PRT
 <213> Homo sapiens
 45 <400> 118
 Leu Ser Leu Lys Gly Ser Gln Thr Leu Thr Val Cys Pro Gly Ser Val
 1 5 10 15
 50 Gln Pro Leu Ser Ser Gln Thr Leu Arg Ala Ser Ser Ser Ala Gly Thr
 20 25 30
 55 Asp Pro Gln Leu Leu Leu Tyr Arg Val Val Arg Gly Pro Gln Leu Gly
 35 40 45
 60 Arg Leu Phe His Ala Gln Gln Asp Ser Thr Gly Glu Ala Leu Val Asn
 50 55 60

Phe Thr Gln Ala Glu Val Tyr Ala Gly Asn Ile Leu Tyr Glu His Glu
 65 70 75 80
 5 Met Pro Pro Glu Pro Phe Trp Glu Ala His Asp Thr Leu Glu Leu Gln
 85 90 95
 10 Leu Ser Ser Pro Pro Ala Arg Asp Val Ala Ala Thr Leu Ala Val Ala
 100 105 110
 15 Val Ser Phe Glu Ala Ala Cys Pro Gln His Pro Ser His Leu Trp Lys
 115 120 125
 20 Asn Lys Gly Leu Trp Val Pro Glu Gly Gln Arg Ala Arg Ile Thr Val
 130 135 140
 25 Ala Ala Leu Asp Ala Ser Asn Leu Leu Ala Ser Val Pro Ser Pro Gln
 145 150 155 160
 30 Arg Ser Glu His Asp Val Leu Phe Gln Val Thr Gln Phe Pro Ser Arg
 165 170 175
 35 Gly Gln Leu Leu Val Ser Glu Glu Pro Leu His Ala Gly Gln Pro His
 180 185 190
 40 Phe Leu Gln Ser Gln Leu Ala Ala Gly Gln Leu Val Tyr Ala His Gly
 195 200 205
 45 Gly Gly Gly Thr Gln Gln Asp Gly Phe His Phe Arg Ala His Leu Gln
 210 215 220
 50 Gly Pro Ala Gly Ala Ser Val Ala Gly Pro Gln Thr Ser Glu Ala Phe
 225 230 235 240
 55 Ala Ile Thr Val Arg Asp Val Asn Glu Arg Pro Pro Gln Pro Gln Ala
 245 250 255
 60 Ser Val Pro Leu Arg Leu Thr Arg Gly Ser Arg Ala Pro Ile Ser Arg
 260 265 270
 65 Ala Gln Leu Ser Val Val Asp Pro Asp Ser Ala Pro Gly Glu Ile Glu
 275 280 285
 70 Tyr Glu Val Gln Arg Ala Pro His Asn Gly Phe Leu Ser Leu Val Gly
 290 295 300
 75 Gly Gly Leu Gly Pro Val Thr Arg Phe Thr Gln Ala Asp Val Asp Ser

	305					310					315				320	
5	Gly	Arg	Leu	Ala	Phe	Val	Ala	Asn	Gly	Ser	Ser	Val	Ala	Gly	Ile	Phe
					325					330					335	
10	Gln	Leu	Ser	Met	Ser	Asp	Gly	Ala	Ser	Pro	Pro	Leu	Pro	Met	Ser	Leu
				340					345					350		
15	Ala	Val	Asp	Ile	Leu	Pro	Ser	Ala	Ile	Glu	Val	Gln	Leu	Arg	Ala	Pro
			355					360					365			
20	Leu	Glu	Val	Pro	Gln	Ala	Leu	Gly	Arg	Ser	Ser	Leu	Ser	Gln	Gln	Gln
		370					375					380				
25	Ile	Gln	Gly	Pro	Gln	Tyr	Gly	His	Leu	Leu	Val	Gly	Gly	Arg	Pro	Thr
					405					410					415	
30	Ser	Ala	Phe	Ser	Gln	Phe	Gln	Ile	Asp	Gln	Gly	Glu	Val	Val	Phe	Ala
				420					425					430		
35	Phe	Thr	Asn	Phe	Ser	Ser	Ser	His	Asp	His	Phe	Arg	Val	Leu	Ala	Leu
			435					440					445			
40	Ala	Arg	Gly	Val	Asn	Ala	Ser	Ala	Val	Val	Asn	Val	Thr	Val	Arg	Ala
			450				455					460				
45	Leu	Leu	His	Val	Trp	Ala	Gly	Gly	Pro	Trp	Pro	Gln	Gly	Ala	Thr	Leu
	465					470					475					480
50	Arg	Leu	Asp	Pro	Thr	Val	Leu	Asp	Ala	Gly	Glu	Leu	Ala	Asn	Arg	Thr
					485					490					495	
55	Gly	Ser	Val	Pro	Arg	Phe	Arg	Leu	Leu	Glu	Gly	Pro	Arg	His	Gly	Arg
				500					505					510		
60	Val	Val	Arg	Val	Pro	Arg	Ala	Arg	Thr	Glu	Pro	Gly	Gly	Ser	Gln	Leu
			515					520					525			
65	Val	Glu	Gln	Phe	Thr	Gln	Gln	Asp	Leu	Glu	Asp	Gly	Arg	Leu	Gly	Leu
		530					535					540				
70	Glu	Val	Gly	Arg	Pro	Glu	Gly	Arg	Ala	Pro	Gly	Pro	Ala	Gly	Asp	Ser
	545					550					555				560	

5 Leu Thr Leu Glu Leu Trp Ala Gln Gly Val Pro Pro Ala Val Ala Ser
 565 570 575
 10 Leu Asp Phe Ala Thr Glu Pro Tyr Asn Ala Ala Arg Pro Tyr Ser Val
 580 585 590
 15 Ala Leu Leu Ser Val Pro Glu Ala Ala Arg Thr Glu Ala Gly Lys Pro
 595 600 605
 20 Glu Ser Ser Thr Pro Thr Gly Glu Pro Gly Pro Met Ala Ser Ser Pro
 610 615 620
 25 Glu Pro Ala Val Ala Lys Gly Gly Phe Leu Ser Phe Leu Glu Ala Asn
 625 630 635 640
 Met Phe Ser
 30 <210> 119
 <211> 428
 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> NABA-avi-his
 35 <400> 119
 40 Gln Leu Thr Thr Glu Ser Met Pro Phe Asn Val Ala Glu Gly Lys Glu
 1 5 10 15
 45 Val Leu Leu Leu Val His Asn Leu Pro Gln Gln Leu Phe Gly Tyr Ser
 20 25 30
 50 Trp Tyr Lys Gly Glu Arg Val Asp Gly Asn Arg Gln Ile Val Gly Tyr
 35 40 45
 55 Ala Ile Gly Thr Gln Gln Ala Thr Pro Gly Pro Ala Asn Ser Gly Arg
 50 55 60
 60 Glu Thr Ile Tyr Pro Asn Ala Ser Leu Leu Ile Gln Asn Val Thr Gln
 65 70 75 80
 65 Asn Asp Thr Gly Phe Tyr Thr Leu Gln Val Ile Lys Ser Asp Leu Val
 85 90 95
 70 Asn Glu Glu Ala Thr Gly Gln Phe His Val Tyr Pro Glu Leu Pro Lys

	100						105						110			
5	Pro	Ser	Ile	Ser	Ser	Asn	Asn	Ser	Asn	Pro	Val	Glu	Asp	Lys	Asp	Ala
			115					120					125			
10	Met	Ala	Phe	Thr	Cys	Glu	Pro	Glu	Thr	Gln	Asp	Thr	Thr	Tyr	Leu	Trp
		130					135					140				
15	Trp	Ile	Asn	Asn	Gln	Ser	Leu	Pro	Val	Ser	Pro	Arg	Leu	Gln	Leu	Ser
	145					150					155					160
20	Asn	Gly	Asn	Arg	Thr	Leu	Thr	Leu	Leu	Ser	Val	Thr	Arg	Asn	Asp	Thr
					165					170					175	
25	Gly	Pro	Tyr	Glu	Cys	Glu	Ile	Gln	Asn	Pro	Val	Ser	Ala	Asn	Arg	Ser
				180					185						190	
30	Asp	Pro	Val	Thr	Leu	Asn	Val	Thr	Tyr	Gly	Pro	Asp	Thr	Pro	Thr	Ile
			195					200					205			
35	Ser	Pro	Pro	Asp	Ser	Ser	Tyr	Leu	Ser	Gly	Ala	Asn	Leu	Asn	Leu	Ser
		210					215					220				
40	Cys	His	Ser	Ala	Ser	Asn	Pro	Ser	Pro	Gln	Tyr	Ser	Trp	Arg	Ile	Asn
	225					230					235					240
45	Gly	Ile	Pro	Gln	Gln	His	Thr	Gln	Val	Leu	Phe	Ile	Ala	Lys	Ile	Thr
					245					250					255	
50	Pro	Asn	Asn	Asn	Gly	Thr	Tyr	Ala	Cys	Phe	Val	Ser	Asn	Leu	Ala	Thr
				260					265						270	
55	Gly	Arg	Asn	Asn	Ser	Ile	Val	Lys	Ser	Ile	Thr	Val	Ser	Ala	Leu	Ser
			275					280						285		
60	Pro	Val	Val	Ala	Lys	Pro	Gln	Ile	Lys	Ala	Ser	Lys	Thr	Thr	Val	Thr
		290					295					300				
65	Gly	Asp	Lys	Asp	Ser	Val	Asn	Leu	Thr	Cys	Ser	Thr	Asn	Asp	Thr	Gly
	305					310					315					320
70	Ile	Ser	Ile	Arg	Trp	Phe	Phe	Lys	Asn	Gln	Ser	Leu	Pro	Ser	Ser	Glu
					325					330					335	
75	Arg	Met	Lys	Leu	Ser	Gln	Gly	Asn	Ile	Thr	Leu	Ser	Ile	Asn	Pro	Val
			340						345					350		

5 Lys Arg Glu Asp Ala Gly Thr Tyr Trp Cys Glu Val Phe Asn Pro Ile
 355 360 365
 Ser Lys Asn Gln Ser Asp Pro Ile Met Leu Asn Val Asn Tyr Asn Ala
 370 375 380
 10 Leu Pro Gln Glu Asn Leu Ile Asn Val Asp Leu Glu Val Leu Phe Gln
 385 390 395 400
 15 Gly Pro Gly Ser Gly Leu Asn Asp Ile Phe Glu Ala Gln Lys Ile Glu
 405 410 415
 20 Trp His Glu Ala Arg Ala His His His His His His
 420 425
 <210> 120
 <211> 360
 25 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність
 <220>
 <223> CD3ε «стебель»-Fc («виступ»)-Avi
 30 <400> 120
 35 Gln Asp Gly Asn Glu Glu Met Gly Gly Ile Thr Gln Thr Pro Tyr Lys
 1 5 10 15
 Val Ser Ile Ser Gly Thr Thr Val Ile Leu Thr Cys Pro Gln Tyr Pro
 20 25 30
 40 Gly Ser Glu Ile Leu Trp Gln His Asn Asp Lys Asn Ile Gly Gly Asp
 35 40 45
 45 Glu Asp Asp Lys Asn Ile Gly Ser Asp Glu Asp His Leu Ser Leu Lys
 50 55 60
 50 Glu Phe Ser Glu Leu Glu Gln Ser Gly Tyr Tyr Val Cys Tyr Pro Arg
 65 70 75 80
 Gly Ser Lys Pro Glu Asp Ala Asn Phe Tyr Leu Tyr Leu Arg Ala Arg
 85 90 95
 55 Val Ser Glu Asn Cys Val Asp Glu Gln Leu Tyr Phe Gln Gly Gly Ser
 100 105 110
 60 Pro Lys Ser Ala Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro

		115		120		125										
5	Glu	Leu	Leu	Gly	Gly	Pro	Ser	Val	Phe	Leu	Phe	Pro	Pro	Lys	Pro	Lys
		130					135					140				
10	Asp	Thr	Leu	Met	Ile	Ser	Arg	Thr	Pro	Glu	Val	Thr	Cys	Val	Val	Val
	145					150					155					160
15	Asp	Val	Ser	His	Glu	Asp	Pro	Glu	Val	Lys	Phe	Asn	Trp	Tyr	Val	Asp
				165						170					175	
20	Gly	Val	Glu	Val	His	Asn	Ala	Lys	Thr	Lys	Pro	Arg	Glu	Glu	Gln	Tyr
				180					185					190		
25	Trp	Leu	Asn	Gly	Lys	Glu	Tyr	Lys	Cys	Lys	Val	Ser	Asn	Lys	Ala	Leu
	210						215					220				
30	Pro	Ala	Pro	Ile	Glu	Lys	Thr	Ile	Ser	Lys	Ala	Lys	Gly	Gln	Pro	Arg
	225					230					235					240
35	Glu	Pro	Gln	Val	Tyr	Thr	Leu	Pro	Pro	Cys	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr	Lys
					245					250					255	
40	Asn	Gln	Val	Ser	Leu	Trp	Cys	Leu	Val	Lys	Gly	Phe	Tyr	Pro	Ser	Asp
				260					265					270		
45	Ile	Ala	Val	Glu	Trp	Glu	Ser	Asn	Gly	Gln	Pro	Glu	Asn	Asn	Tyr	Lys
			275					280					285			
50	Thr	Thr	Pro	Pro	Val	Leu	Asp	Ser	Asp	Gly	Ser	Phe	Phe	Leu	Tyr	Ser
		290					295					300				
55	Lys	Leu	Thr	Val	Asp	Lys	Ser	Arg	Trp	Gln	Gln	Gly	Asn	Val	Phe	Ser
	305					310					315					320
60	Cys	Ser	Val	Met	His	Glu	Ala	Leu	His	Asn	His	Tyr	Thr	Gln	Lys	Ser
					325					330					335	
65	Leu	Ser	Leu	Ser	Pro	Gly	Lys	Ser	Gly	Gly	Leu	Asn	Asp	Ile	Phe	Glu
				340					345					350		
70	Ala	Gln	Lys	Ile	Glu	Trp	His	Glu								
			355					360								

<210> 121
 <211> 325
 5 <212> PRT
 <213> Штучна послідовність

 <220>
 <223> CD3d «стебель»-Fc («западина»)
 10
 <400> 121

 Phe Lys Ile Pro Ile Glu Glu Leu Glu Asp Arg Val Phe Val Asn Cys
 1 5 10 15
 15
 Asn Thr Ser Ile Thr Trp Val Glu Gly Thr Val Gly Thr Leu Leu Ser
 20
 Asp Ile Thr Arg Leu Asp Leu Gly Lys Arg Ile Leu Asp Pro Arg Gly
 35 40 45
 20
 25 Ile Tyr Arg Cys Asn Gly Thr Asp Ile Tyr Lys Asp Lys Glu Ser Thr
 50 55 60
 30 Val Gln Val His Tyr Arg Met Cys Arg Ser Glu Gln Leu Tyr Phe Gln
 65 70 75 80
 Gly Asp Lys Thr His Thr Cys Pro Pro Cys Pro Ala Pro Glu Leu Leu
 85 90 95
 35
 Gly Gly Pro Ser Val Phe Leu Phe Pro Pro Lys Pro Lys Asp Thr Leu
 100 105 110
 40
 Met Ile Ser Arg Thr Pro Glu Val Thr Cys Val Val Val Asp Val Ser
 115 120 125
 45 His Glu Asp Pro Glu Val Lys Phe Asn Trp Tyr Val Asp Gly Val Glu
 130 135 140
 50 Val His Asn Ala Lys Thr Lys Pro Arg Glu Glu Gln Tyr Asn Ser Thr
 145 150 155 160
 Tyr Arg Val Val Ser Val Leu Thr Val Leu His Gln Asp Trp Leu Asn
 165 170 175
 55
 Gly Lys Glu Tyr Lys Cys Lys Val Ser Asn Lys Ala Leu Pro Ala Pro
 180 185 190
 60
 Ile Glu Lys Thr Ile Ser Lys Ala Lys Gly Gln Pro Arg Glu Pro Gln

		195				200						205				
5	Val	Cys	Thr	Leu	Pro	Pro	Ser	Arg	Asp	Glu	Leu	Thr	Lys	Asn	Gln	Val
		210					215					220				
10	Ser	Leu	Ser	Cys	Ala	Val	Lys	Gly	Phe	Tyr	Pro	Ser	Asp	Ile	Ala	Val
	225					230					235					240
15	Glu	Trp	Glu	Ser	Asn	Gly	Gln	Pro	Glu	Asn	Asn	Tyr	Lys	Thr	Thr	Pro
					245					250					255	
20	Pro	Val	Leu	Asp	Ser	Asp	Gly	Ser	Phe	Phe	Leu	Val	Ser	Lys	Leu	Thr
				260					265					270		
25	Met	His	Glu	Ala	Leu	His	Asn	His	Tyr	Thr	Gln	Lys	Ser	Leu	Ser	Leu
		290					295					300				
30	Ser	Pro	Gly	Lys	Ser	Gly	Gly	Leu	Asn	Asp	Ile	Phe	Glu	Ala	Gln	Lys
	305					310					315					320
35	Ile	Glu	Trp	His	Glu											
					325											
40	<210>	122														
	<211>	658														
	<212>	PRT														
	<213>	Mus musculus														
45	<400>	122														
50	Leu	Ser	Leu	Glu	Gly	Thr	Arg	Lys	Leu	Thr	Val	Cys	Pro	Glu	Ser	Val
	1				5					10					15	
55	Gln	Pro	Leu	Ser	Ser	Gln	Ser	Leu	Ser	Ala	Ser	Ser	Ser	Thr	Gly	Ala
				20					25					30		
60	Asp	Pro	Arg	His	Leu	Leu	Tyr	Arg	Val	Val	Arg	Gly	Pro	Gln	Leu	Gly
			35					40					45			
65	Arg	Leu	Leu	His	Ala	Gln	Gln	Gly	Ser	Ala	Glu	Glu	Val	Leu	Val	Asn
		50					55				60					
70	Phe	Thr	Gln	Ala	Glu	Val	Asn	Ala	Gly	Asn	Ile	Leu	Tyr	Glu	His	Glu
	65					70					75					80

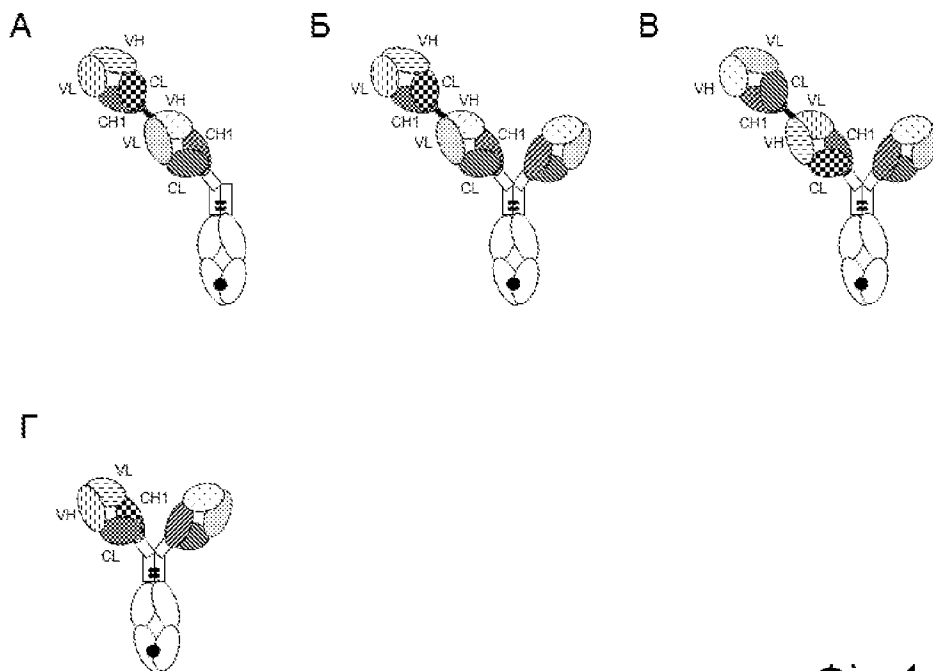
Met Ser Ser Glu Pro Phe Trp Glu Ala His Asp Thr Ile Gly Leu Leu
 85 90 95
 5
 Leu Ser Ser Pro Pro Ala Arg Asp Leu Ala Ala Thr Leu Ala Val Met
 100 105 110
 10 Val Ser Phe Asp Ala Ala Cys Pro Gln Arg Pro Ser Arg Leu Trp Lys
 115 120 125
 15 Asn Lys Gly Leu Trp Val Pro Glu Gly Gln Arg Ala Lys Ile Thr Val
 130 135 140
 20 Ala Ala Leu Asp Ala Ala Asn Leu Leu Ala Ser Val Pro Ala Ser Gln
 145 150 155 160
 Arg Ser Arg His Asp Val Leu Phe Gln Val Thr Gln Phe Pro Thr Arg
 165 170 175
 25 Gly Gln Leu Leu Val Ser Glu Glu Pro Leu His Ala Arg Arg Pro Tyr
 180 185 190
 30 Phe Leu Gln Ser Glu Leu Ala Ala Gly Gln Leu Val Tyr Ala His Gly
 195 200 205
 35 Gly Gly Gly Thr Gln Gln Asp Gly Phe Arg Phe Arg Ala His Leu Gln
 210 215 220
 40 Gly Pro Thr Gly Thr Ser Val Ala Gly Pro Gln Thr Ser Glu Ala Phe
 225 230 235 240
 Val Ile Thr Val Arg Asp Val Asn Glu Arg Pro Pro Gln Pro Gln Ala
 245 250 255
 45 Ser Ile Pro Leu Arg Val Thr Arg Gly Ser Arg Ala Pro Val Ser Arg
 260 265 270
 50 Ala Gln Leu Ser Val Val Asp Pro Asp Ser Ala Pro Gly Glu Ile Glu
 275 280 285
 55 Tyr Glu Val Gln Arg Ala Pro His Asn Gly Phe Leu Ser Leu Ala Gly
 290 295 300
 60 Asp Asn Thr Gly Pro Val Thr His Phe Thr Gln Ala Asp Val Asp Ala
 305 310 315 320

Gly Arg Leu Ala Phe Val Ala Asn Gly Ser Ser Val Ala Gly Val Phe
 325 330 335
 5 Gln Leu Ser Met Ser Asp Gly Ala Ser Pro Pro Ile Pro Met Ser Leu
 340 345 350
 10 Ala Val Asp Val Leu Pro Ser Thr Ile Glu Val Gln Leu Arg Ala Pro
 355 360 365
 15 Leu Glu Val Pro Gln Ala Leu Gly Arg Thr Ser Leu Ser Arg Gln Gln
 370 375 380
 20 Leu Gln Val Ile Ser Asp Arg Glu Glu Pro Asp Val Ala Tyr Arg Leu
 385 390 395 400
 25 Thr Gln Gly Pro Leu Tyr Gly Gln Leu Leu Val Gly Gly Gln Pro Ala
 405 410 415
 30 Ser Ala Phe Ser Gln Leu Gln Val Asp Gln Gly Asp Val Val Phe Val
 420 425 430
 35 Phe Thr Asn Phe Ser Ser Ser Gln Asp His Phe Lys Val Val Ala Leu
 435 440 445
 40 Ala Arg Gly Val Asn Ala Ser Ala Thr Val Asn Val Thr Val Gln Ala
 450 455 460
 45 Leu Leu His Val Trp Ala Gly Gly Pro Trp Pro Gln Gly Thr Thr Leu
 465 470 475 480
 50 Arg Leu Asp Pro Thr Val Leu Asp Ala Ser Glu Leu Ala Asn Arg Thr
 485 490 495
 55 Gly Ser Met Pro His Phe Arg Leu Leu Ala Gly Pro Arg Tyr Gly Arg
 500 505 510
 60 Val Val Arg Val Ser Gln Gly Arg Thr Glu Ser Arg Ser Asn Gln Leu
 515 520 525
 65 Val Glu His Phe Thr Gln Arg Asp Leu Glu Glu Gly Gln Leu Gly Leu
 530 535 540
 70 Glu Val Gly Lys Pro Glu Gly Arg Ser Thr Gly Pro Ala Gly Asp Arg
 545 550 555 560
 75 Leu Thr Leu Glu Leu Trp Ala Lys Gly Val Pro Pro Ala Val Ala Leu

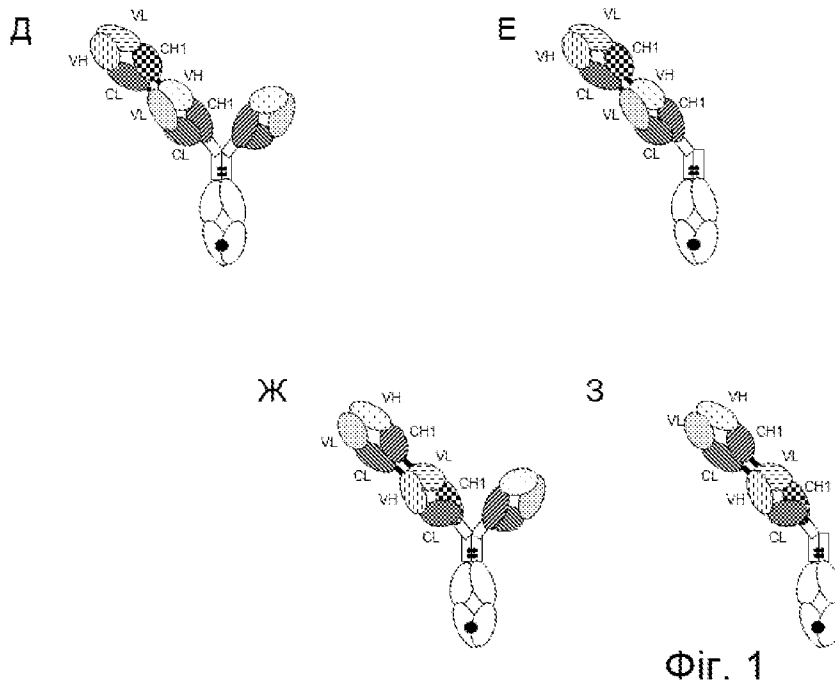

4. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-3, в якій перший антигензв'язувальний фрагмент являє собою одержану в результаті кросінговеру молекулу Fab, в якій константні ділянки легкого ланцюга Fab і важкого ланцюга Fab обмінені і яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 3, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 7, в якій кожен із другого і третього антигензв'язувальних фрагментів являє собою звичайну молекулу Fab, яка містить варіабельну ділянку важкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 23, і варіабельну ділянку легкого ланцюга, яка містить амінокислотну послідовність SEQ ID NO: 27.
5. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-4, в якій Fc-домен являє собою Fc-домен IgG, зокрема Fc-домен IgG1.
6. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-5, в якій Fc-домен являє собою людський Fc-домен.
7. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-6, в якій Fc-домен містить модифікацію, яка посилює асоціацію першої й другої субодиниці Fc-домену.
8. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за п. 7, в якій в СН3-домени першої субодиниці Fc-домену амінокислотний залишок замінений на амінокислотний залишок, що має більший об'єм бокового ланцюга, утворюючи тим самим опуклість в СН3-домени першої субодиниці, яка може поміщатися в порожнину в СН3-домени другої субодиниці, і в СН3-домени другої субодиниці Fc-домену амінокислотний залишок замінений на амінокислотний залишок, що має менший об'єм бокового ланцюга, створюючи тим самим порожнину в СН3-домени другої субодиниці, в яку може поміщатися опуклість в СН3-домени першої субодиниці.
9. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким одним з пп. 1-8, в якій в СН3-домени першої субодиниці Fc-домену залишок треоніну в положенні 366 замінений залишком триптофану (Т366W), і в СН3-домени другої субодиниці Fc-домену залишок тирозину в положенні 407 замінений залишком валіну (Y407V); в якій необов'язково:
(а) у другій субодиниці Fc-домену додатково залишок треоніну в положенні 366 замінений залишком серину (Т366S) і залишок лейцину в положенні 368 замінений залишком аланіну (L368A); і/або
(б) у першій субодиниці Fc-домену додатково залишок серину в положенні 354 замінений залишком цистеїну (S354C) й у другій субодиниці Fc-домену додатково залишок тирозину в положенні 349 замінений залишком цистеїну (Y349C) (нумерація EU за Кеботом).
10. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-9, в якій Fc-домен характеризується зниженою афінністю зв'язування з Fc-рецептором і/або зниженою ефекторною функцією у порівнянні з нативним Fc-доменом IgG1.
11. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-10, в якій Fc-домен містить одну або декілька амінокислотну(их) заміну(ін), яка(і) знижує(ють) зв'язування з Fc-рецептором і/або ефекторну функцію.
12. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за п. 11, в якій зазначена(і) одна або декілька амінокислотна(их) заміна(ін) знаходиться(яться) в одному або декількох положенні(ях), вибраному(их) з групи: L234, L235 і P329 (нумерація EU за Кеботом).
13. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким одним з пп. 1-12, в якій кожна субодиниця Fc-домену містить амінокислотні заміни L234A, L235A і P329G (нумерація EU за Кеботом).
14. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким одним з пп. 10-12, де Fc-рецептор являє собою Fcγ-рецептор.
15. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 10-12, де ефекторна функція являє собою антитіло-зумовлену клітиноопосередковану цитотоксичність (ADCC).
16. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким з пп. 1-14, яка складається з першого, другого та третього антигензв'язувальних фрагментів, Fc-домену, та необов'язково одного або декількох пептидних лінкерів.
17. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула за будь-яким одним з пп. 1-16, яка містить поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 22, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 56, поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 57 і поліпептидну послідовність, яка щонайменше приблизно на 95 %, 96 %, 97 %, 98 %, 99 % або 100 % ідентична SEQ ID NO: 58.

18. Виділений полінуклеотид або багато полінуклеотидів, що кодує (ють) активувальну Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу за будь-яким з пп. 1-17.
19. Вектор, зокрема експресійний вектор, який містить полінуклеотид або багато полінуклеотидів за п. 18.
- 5 20. Клітина-хазяїн, яка містить полінуклеотид або багато полінуклеотидів за п. 18 або вектор за п. 19.
21. Спосіб одержання активуючої Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, яка має здатність специфічно зв'язуватися з CD3 і CEA, що включає стадії, на яких:
- 10 а) культивують клітину-хазяїна за п. 20 в умовах, придатних для експресії активувальної Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули, і
- б) виділяють активуючу Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу.
22. Активуюча Т-клітини біспецифічна антигензв'язувальна молекула, одержана способом за п. 21.
- 15 23. Фармацевтична композиція, яка містить активуючу Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу за будь-яким з пп. 1-17 або 22 і фармацевтично прийнятний носій.
24. Застосування активуючої Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули за будь-яким з пп. 1-17 або 22 або фармацевтичної композиції за п. 23 для лікування злоякісного новоутворення в індивідуума, який цього потребує.
- 20 25. Застосування активуючої Т-клітини біспецифічної антигензв'язувальної молекули за будь-яким з пп. 1-17 або 22 для приготування лікарського засобу для лікування злоякісного новоутворення в індивідуума, який цього потребує.
26. Спосіб лікування злоякісного новоутворення в індивідуума, що включає введення зазначеному індивідууму в терапевтично ефективній кількості композиції, яка містить активуючу
- 25 Т-клітини біспецифічну антигензв'язувальну молекулу за будь-яким з пп. 1-17 або 22 у фармацевтично прийнятній формі.
27. Спосіб індукції лізису клітини-мішені, що включає контактування клітини-мішені з активуючою Т-клітини біспецифічною антигензв'язувальною молекулою за будь-яким з пп. 1-17 або 22 в присутності Т-клітини.

Фіг. 1

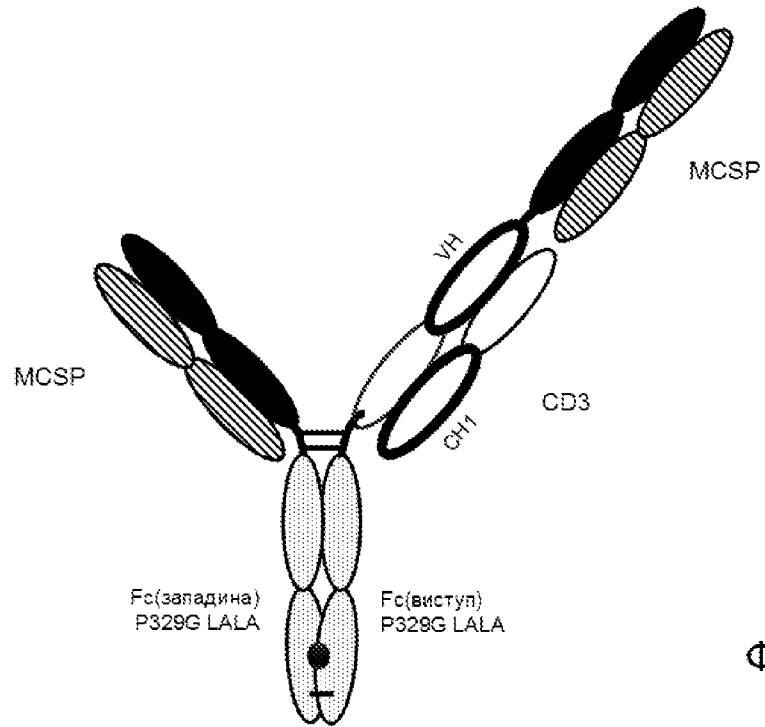

Фиг. 1

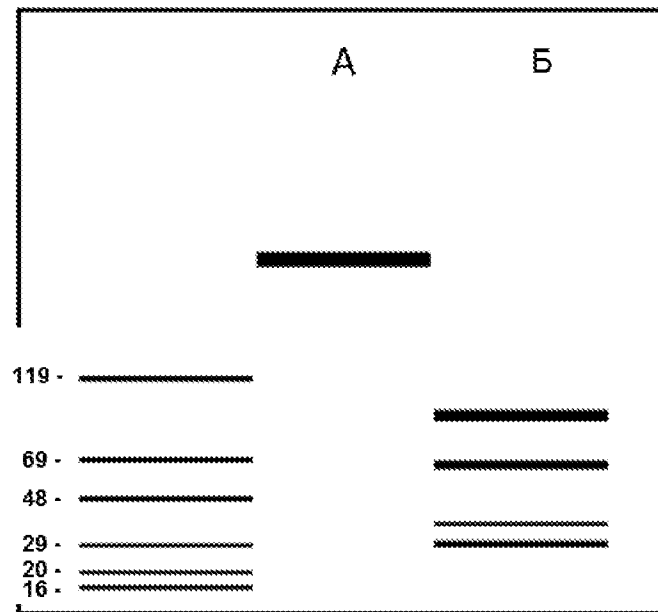
батьнбсыка КС 1 QVQLQESGPEGLVYPSQFLSLPTCTVSGQSITSPFVPMETINQHPKRGLEWYDITFDGSHNYHPSLKSRVTI SPDTSKHPFLKLSSTVAADTAAYYCAEDFYWQQFDTYVSS
 D6 (SEQ ID NO 34) 1 ..... F...Z.....
 A7 (SEQ ID NO 36) 1 ..... D..... F...R.....
 B7 (SEQ ID NO 39) 1 ..... F...I.....
 B9 (SEQ ID NO 41) 1 ..... F...R.....
 C1 (SEQ ID NO 43) 1 ..... F.....

батьнбсыка LC 1 DTQNTQSPSSLSASVGRVVTIPCRASQGHYNYLWYQQKDEGKLLITVYTSLSLHSGVPSRFSGSGSQTDFITLTISSIQPEDFATYYCQQYKLEWTFQGGTVAEIK
 G3 (SEQ ID NO 17) 1 ..... Y..... A.....
 E10 (SEQ ID NO 43) 1 ..... Y...G..... H.....
 E10-G3 (SEQ ID NO 46) 1 ..... Y...G..... H...A.....
 C5 (SEQ ID NO 47) 1 ..... R...E...G..... E.....
 C5-G3 (SEQ ID NO 51) 1 ..... R...E...G..... A.....

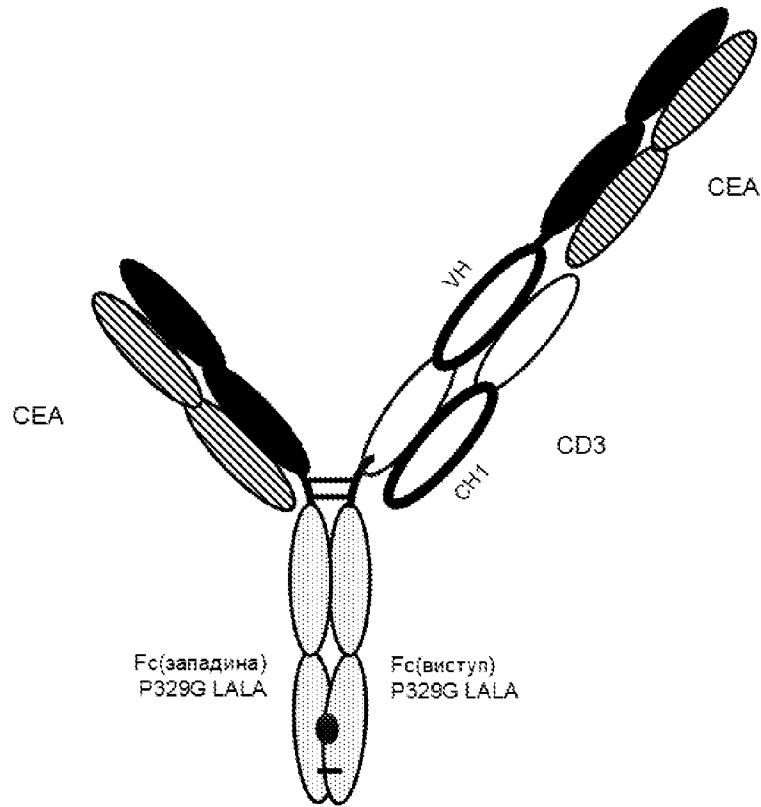
Фиг. 2

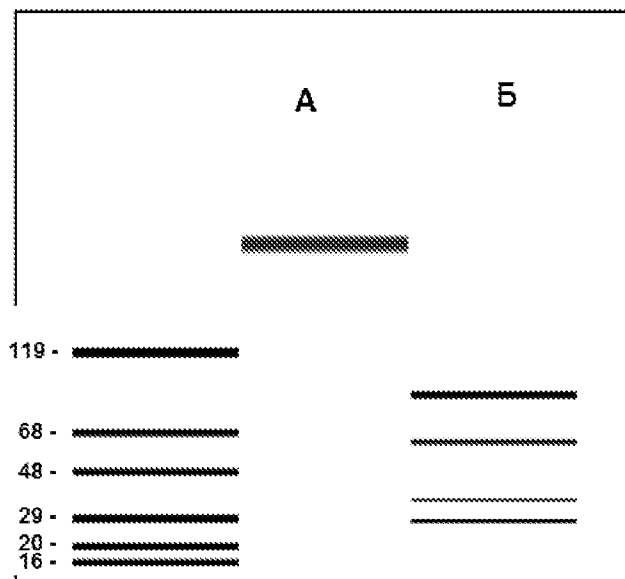
Фіг. 3

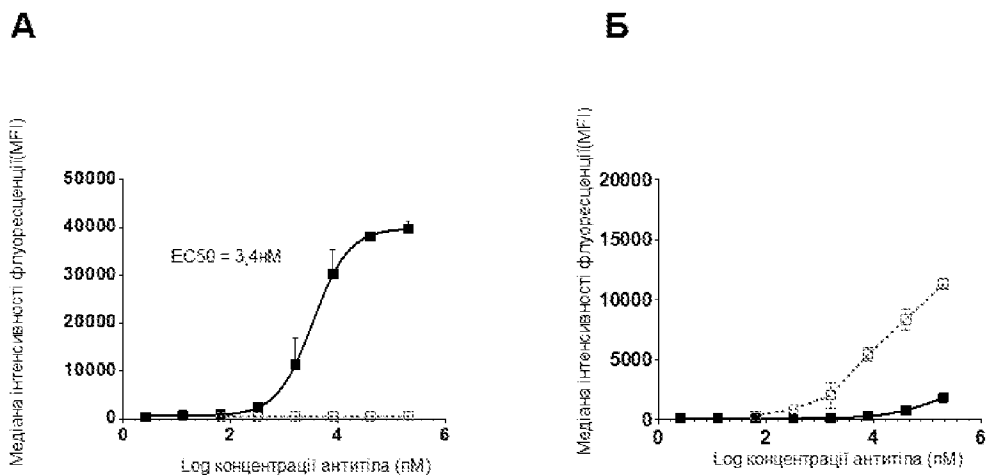
Фіг. 4

Фиг. 5

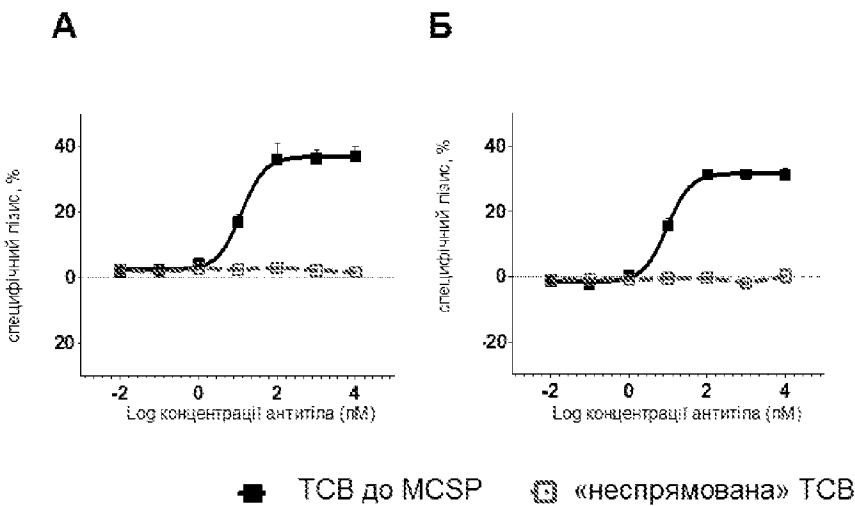

Фиг. 6

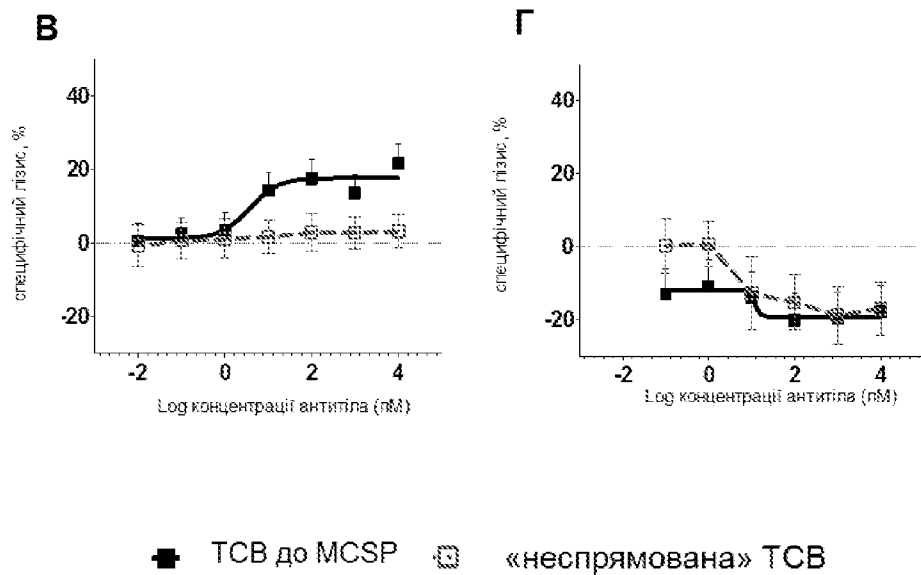

TCB до MCSP   ◻ «непрямована» TCB

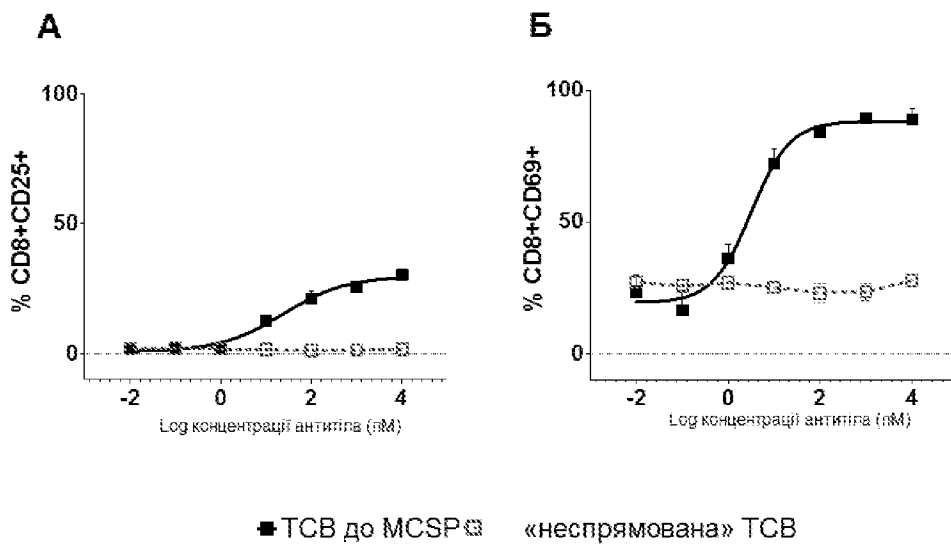
Фіг. 7

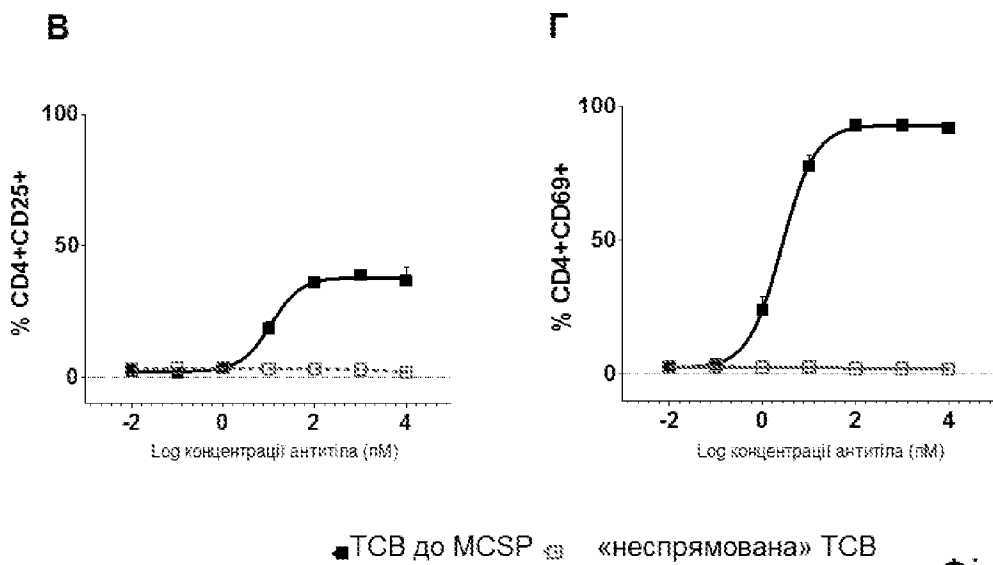
Фіг. 8

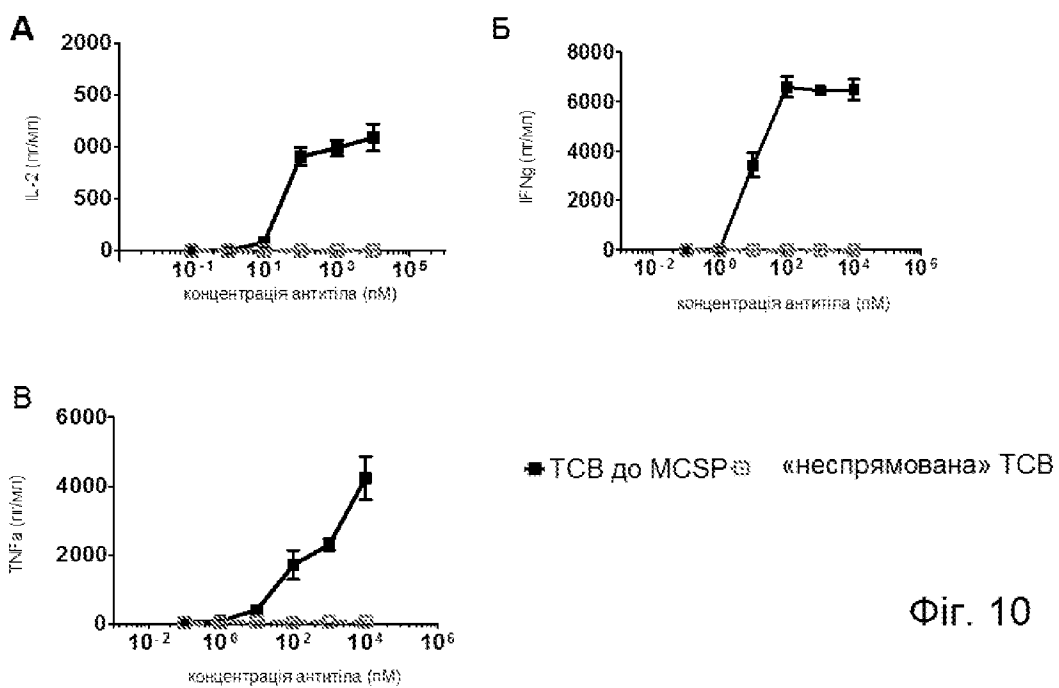
Фіг. 8

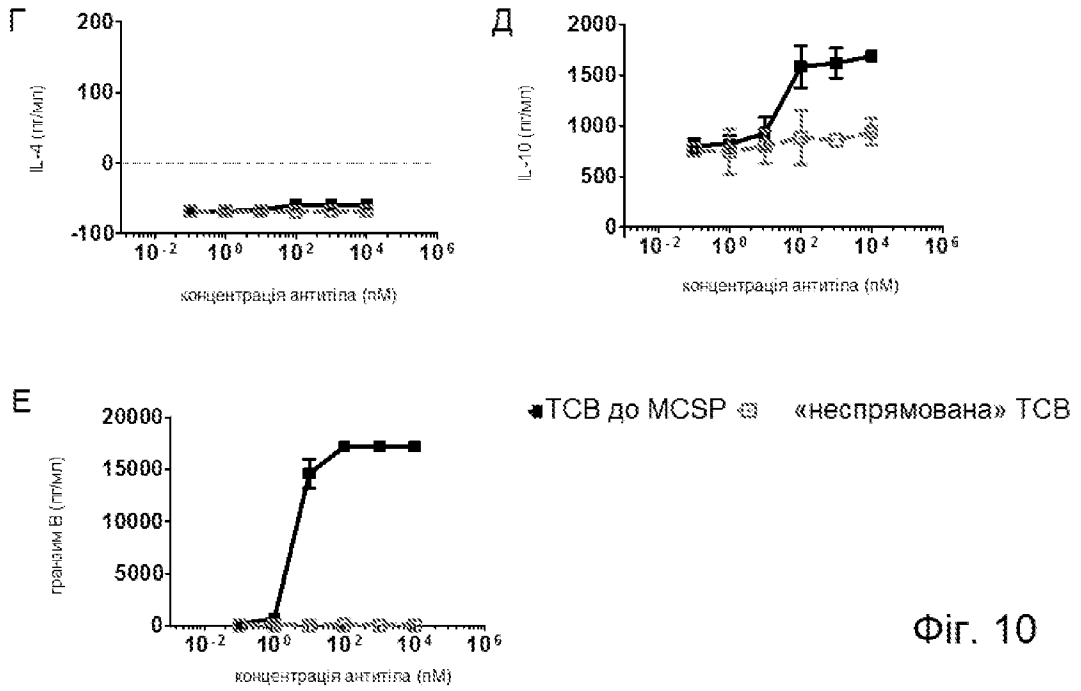
Фіг. 9

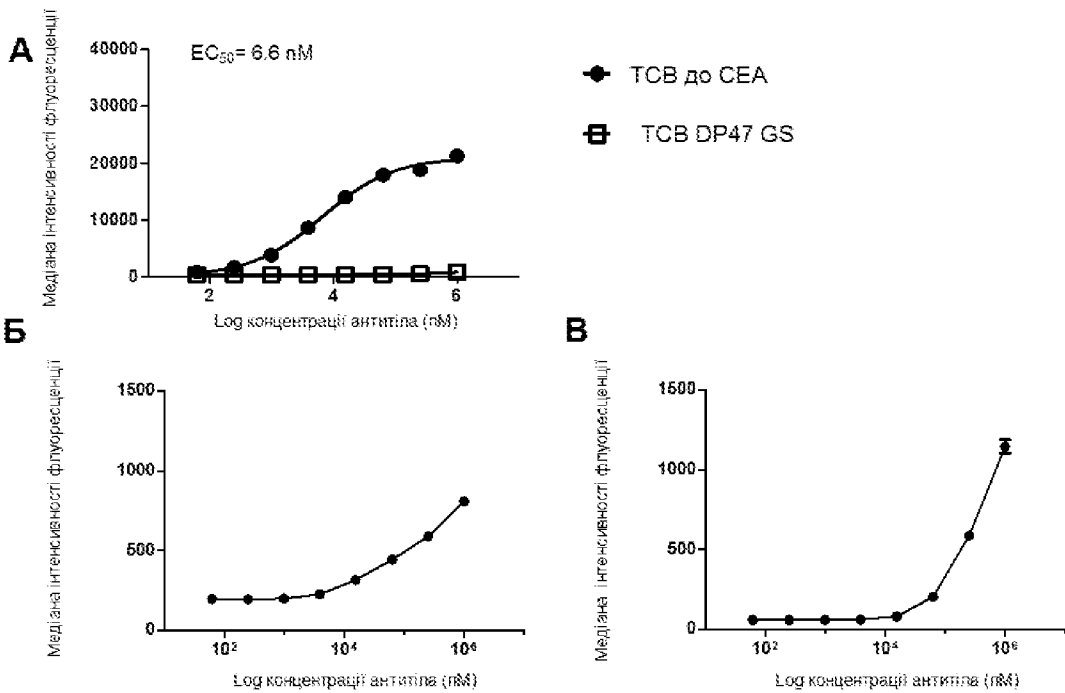
Фіг. 9

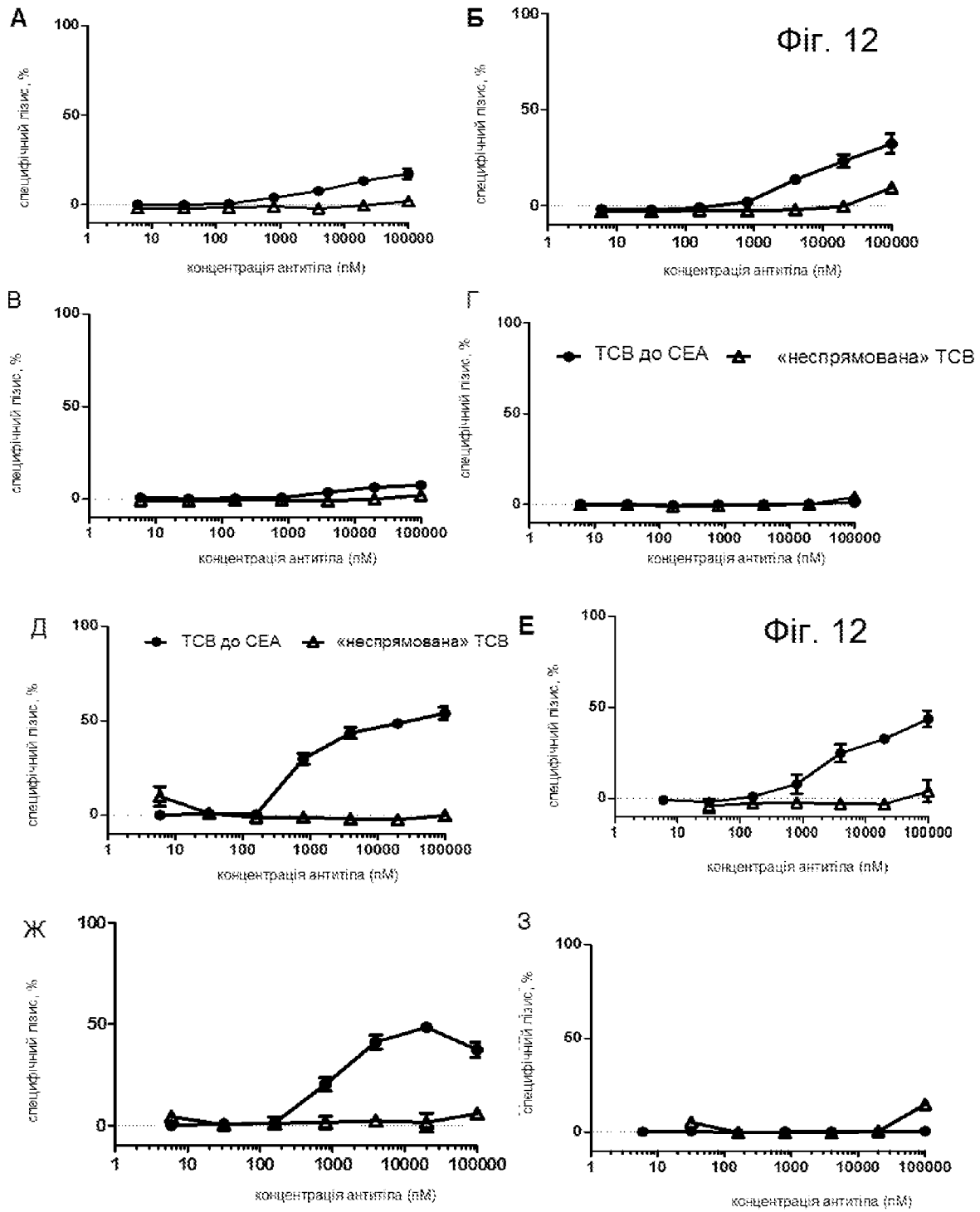
Фіг. 10

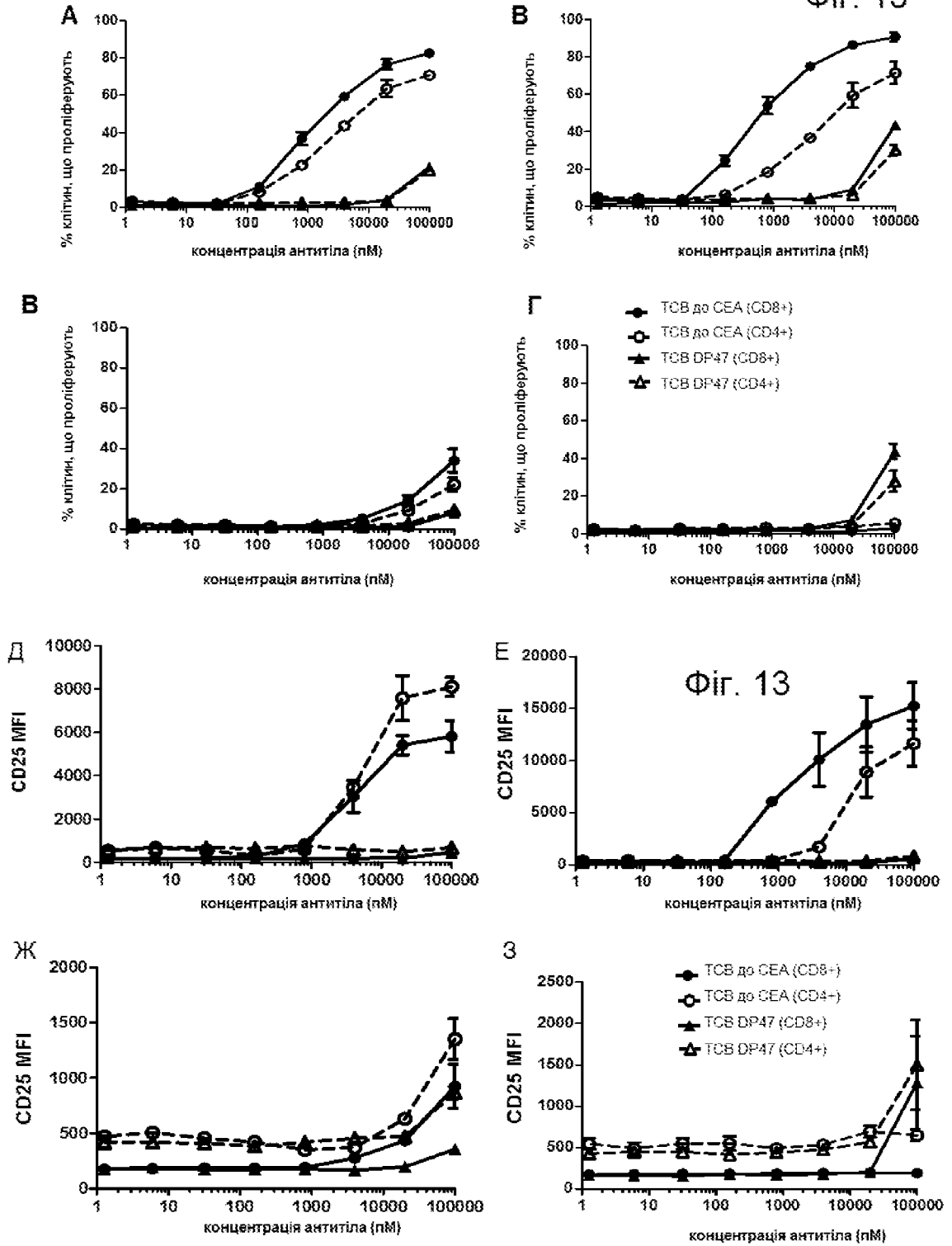
Фіг. 10

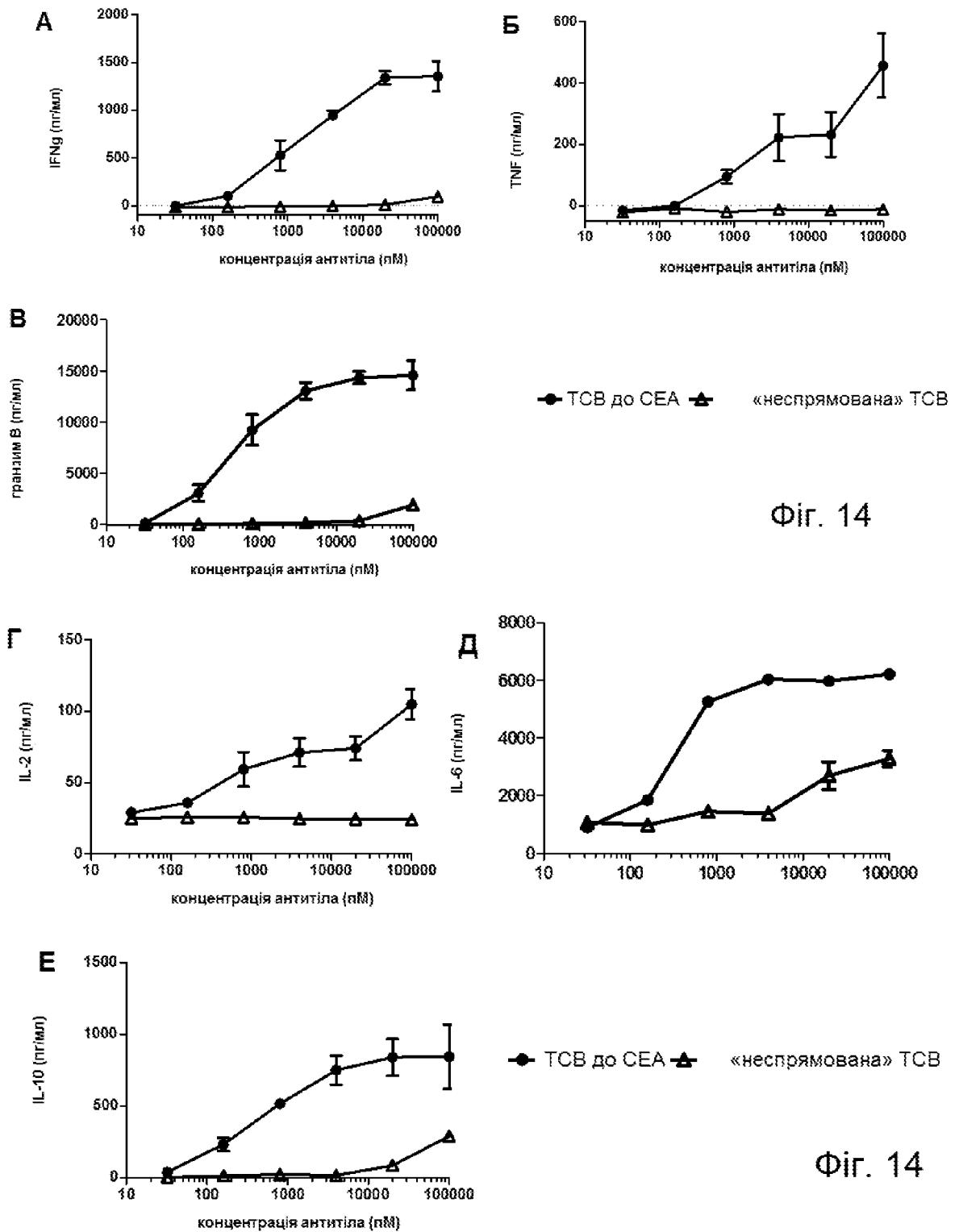

Фіг. 11

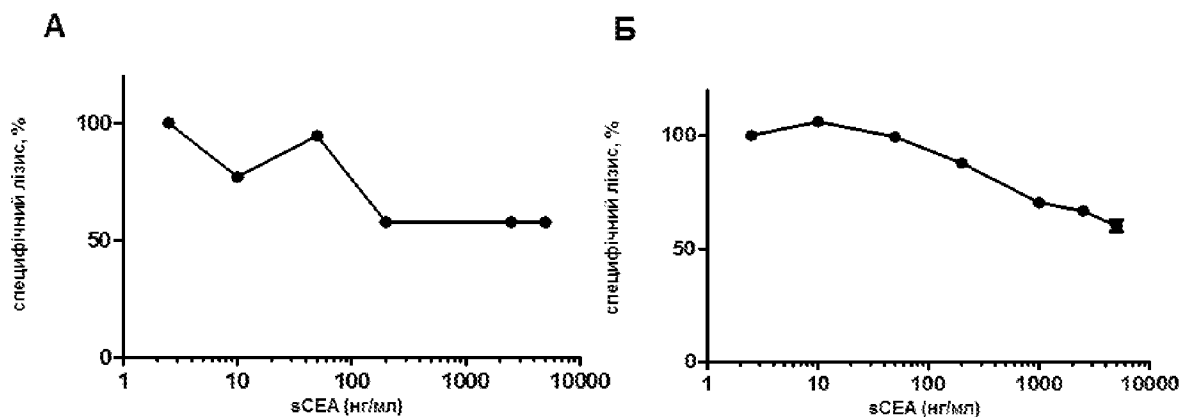
Фіг. 13

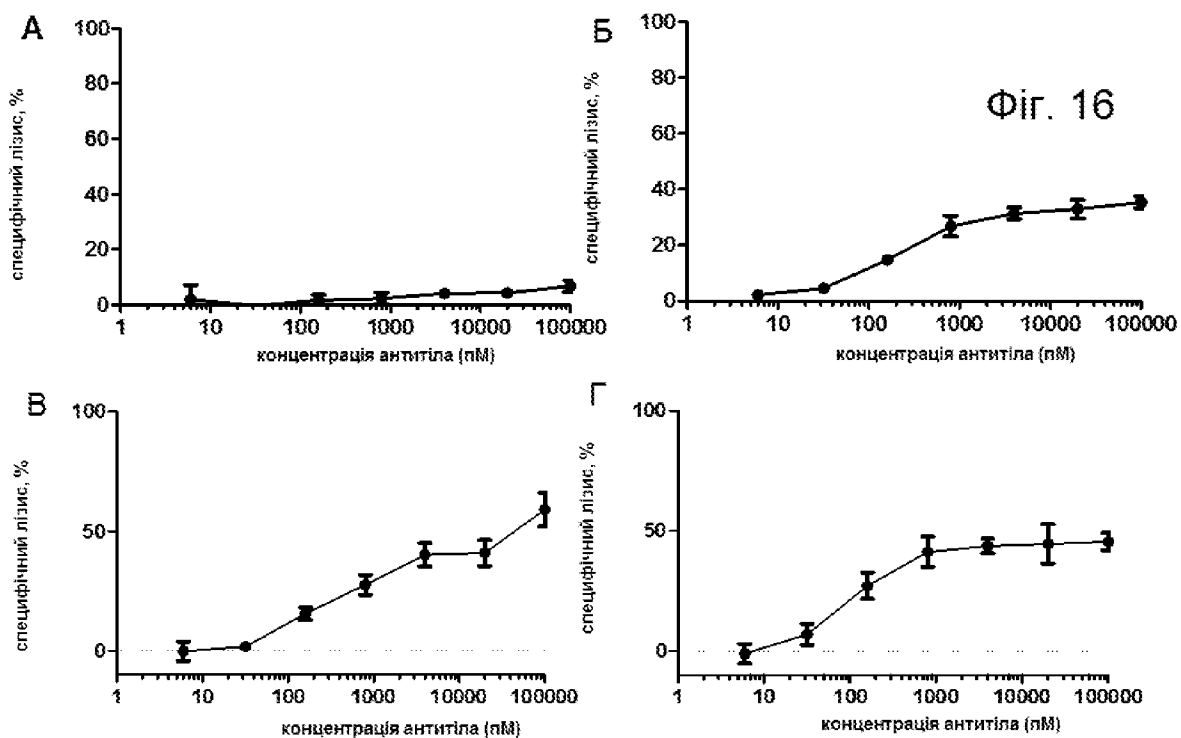

Фіг. 14

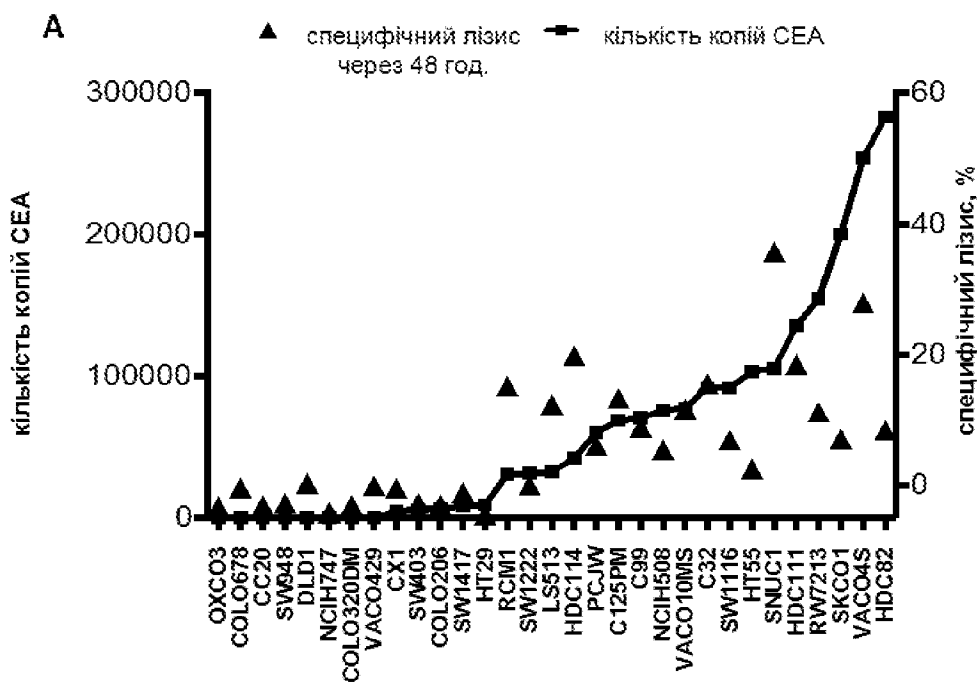
Фіг. 14

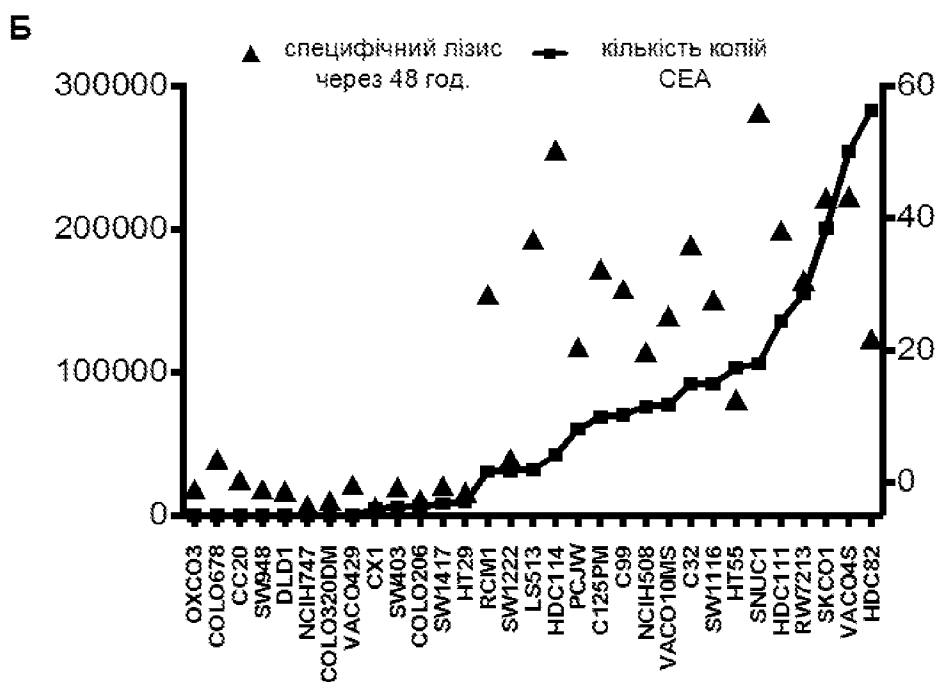
Фіг. 15

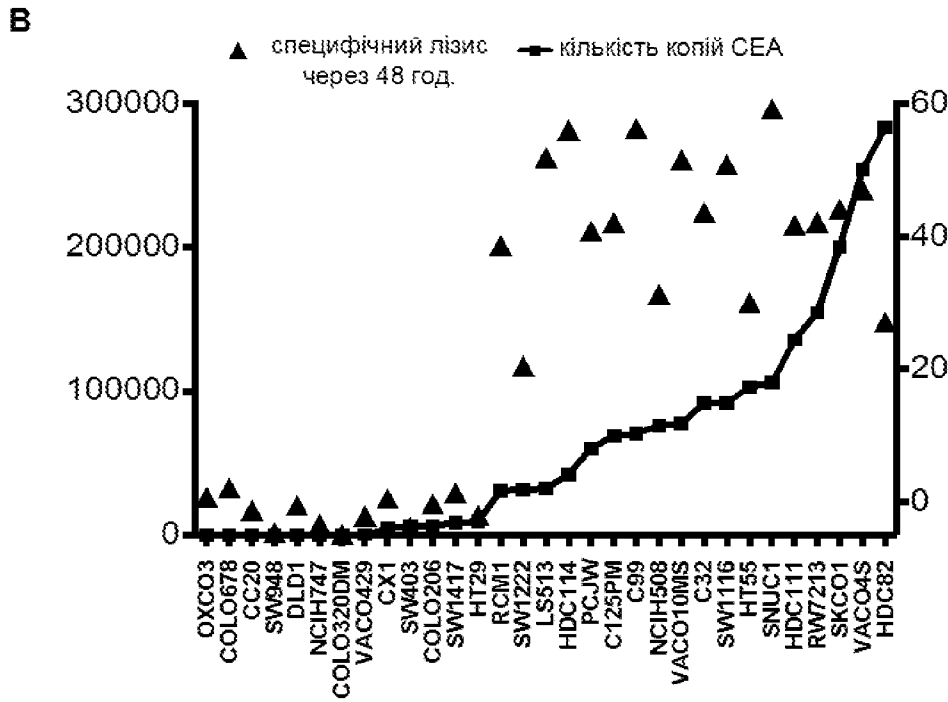
Фіг. 16

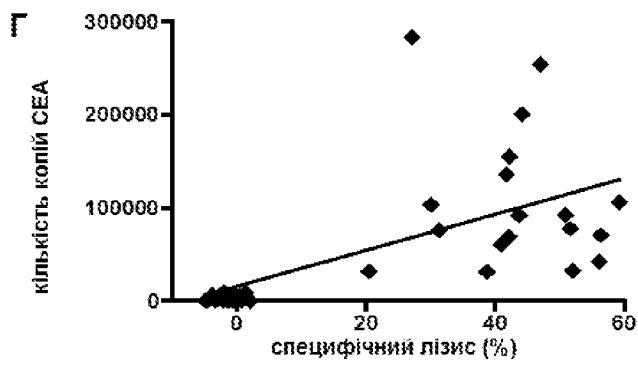
Фіг. 17

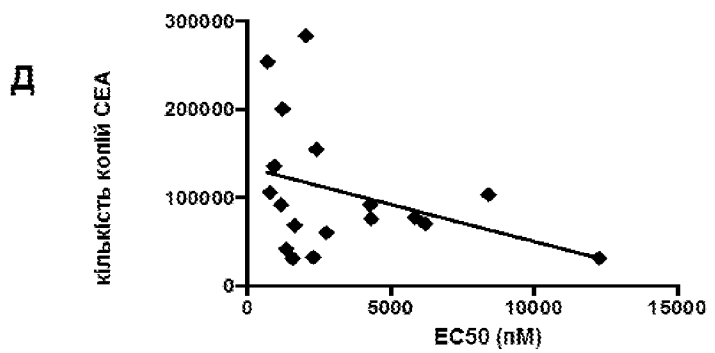
Фіг. 17

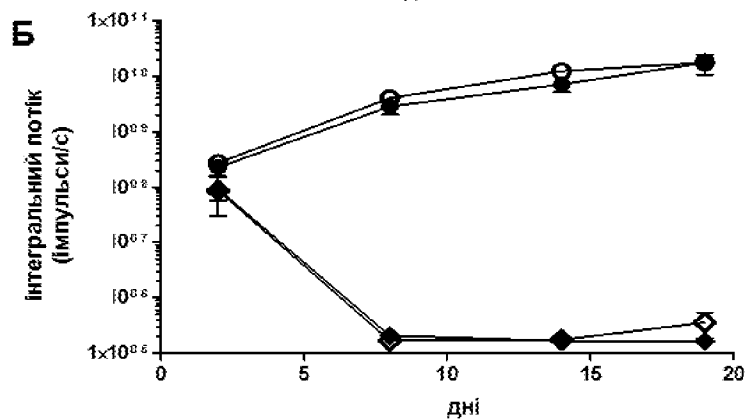
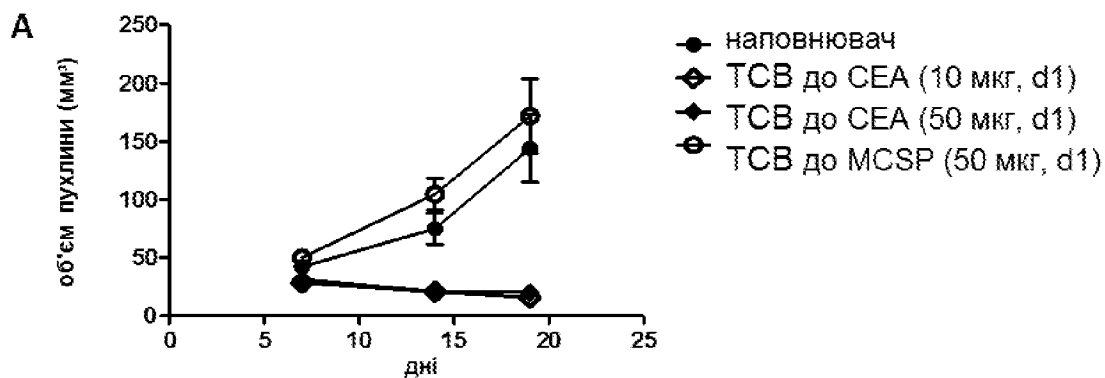

Фіг. 17

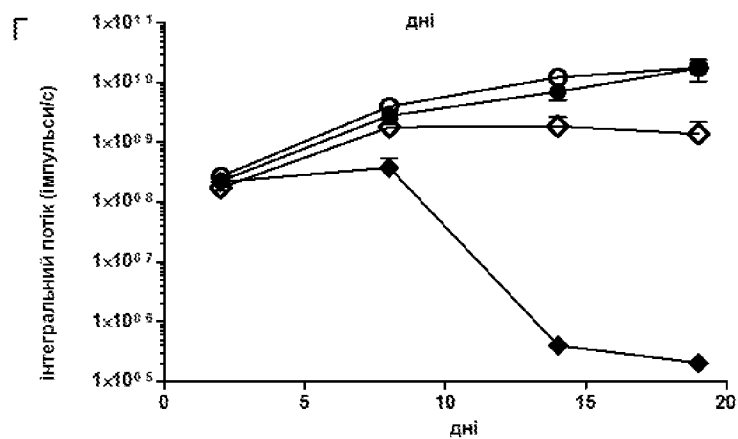
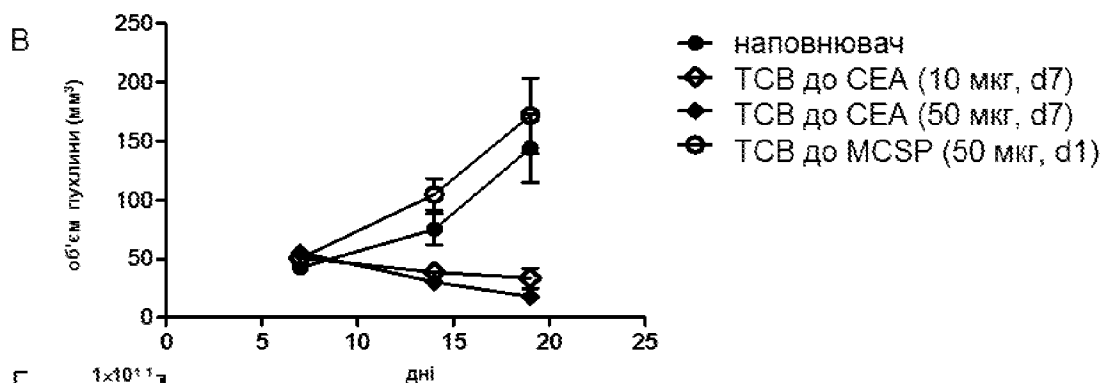

Фіг. 17

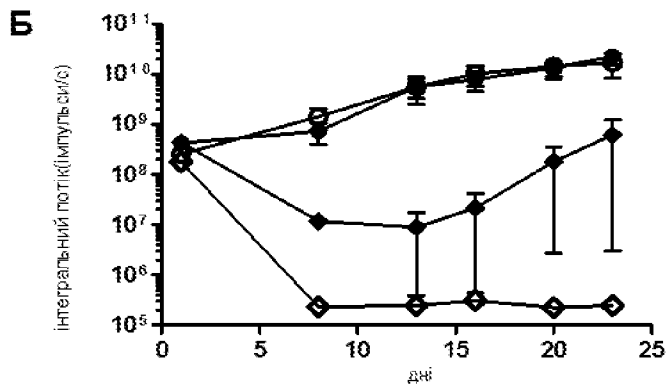
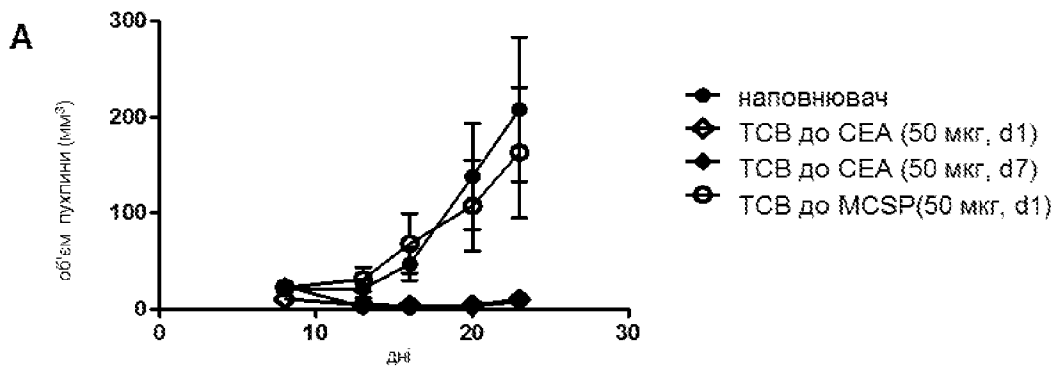

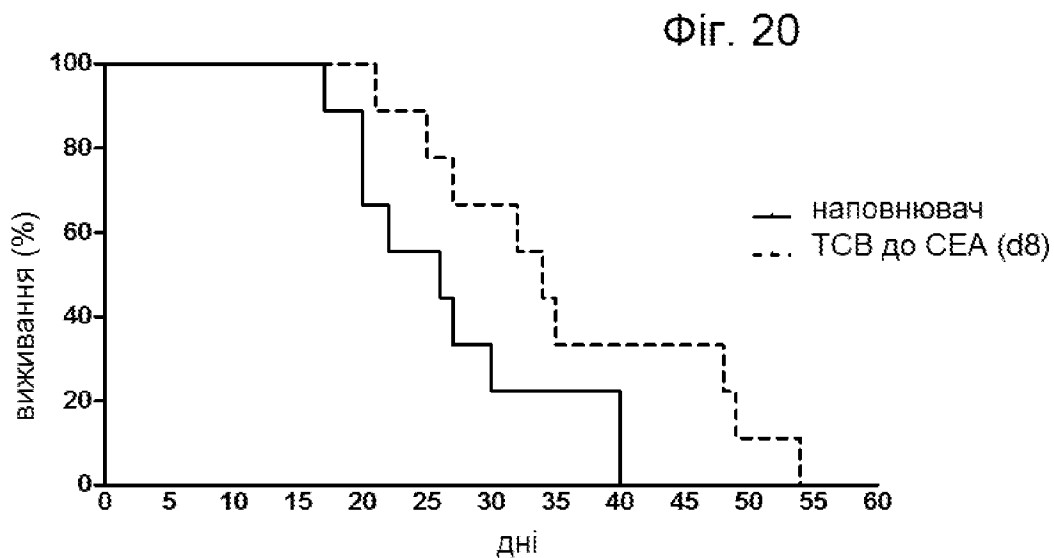
Фіг. 18

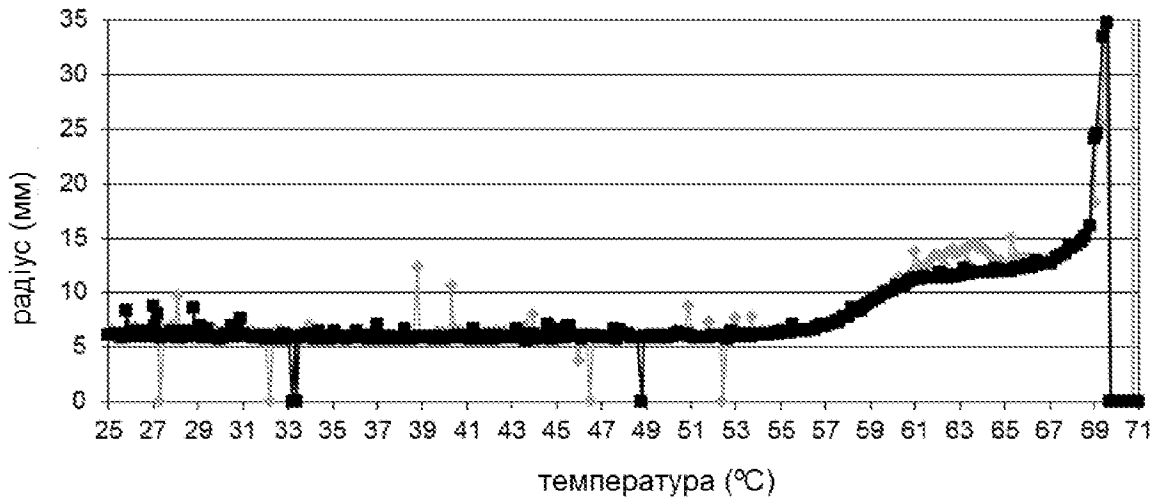

Фіг. 18

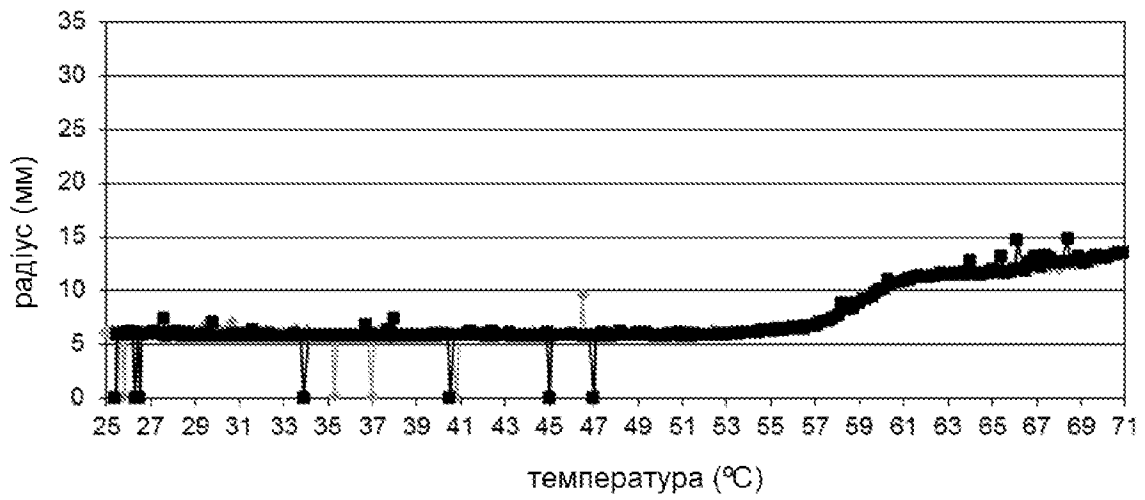

Фіг. 19

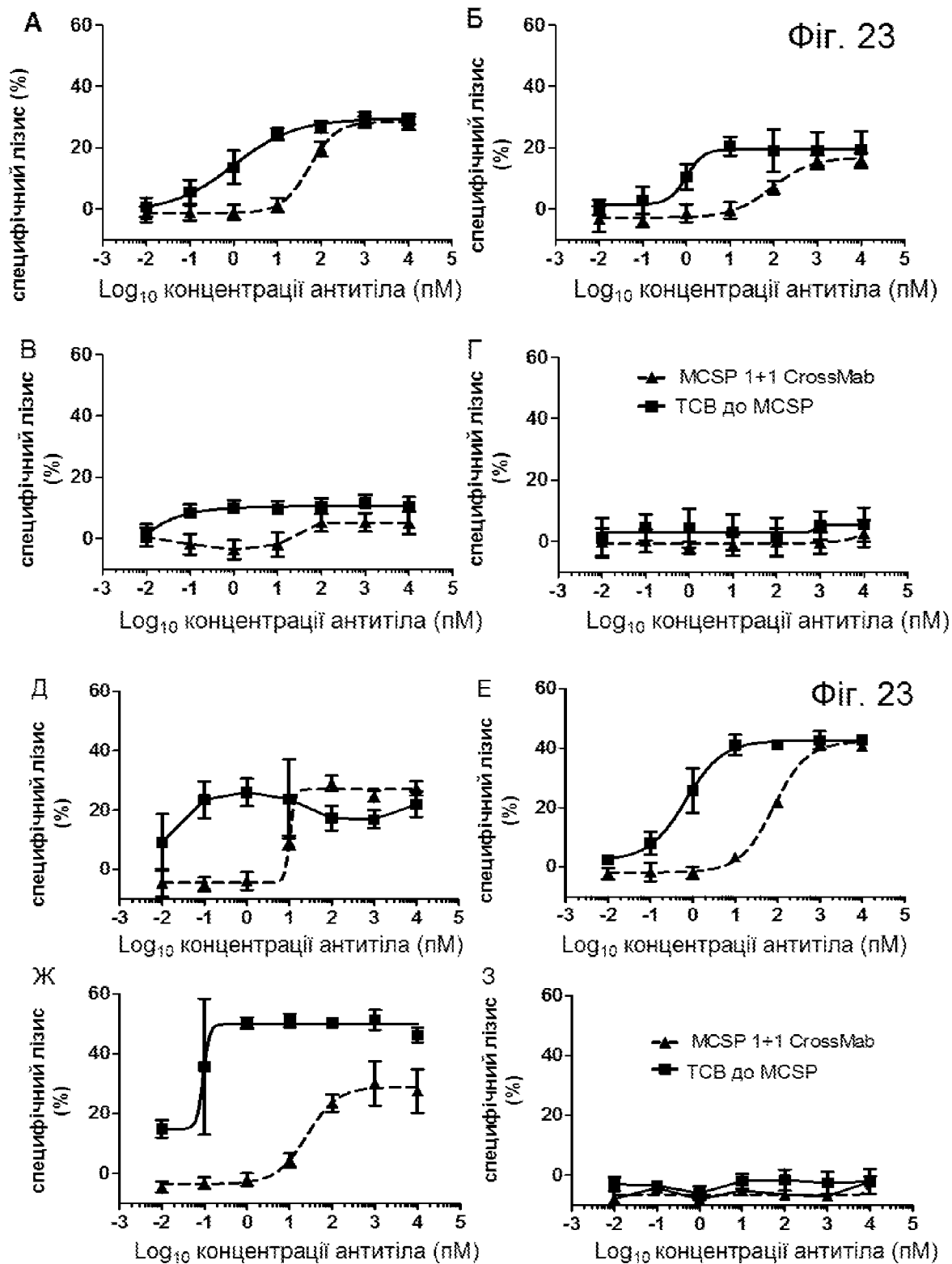

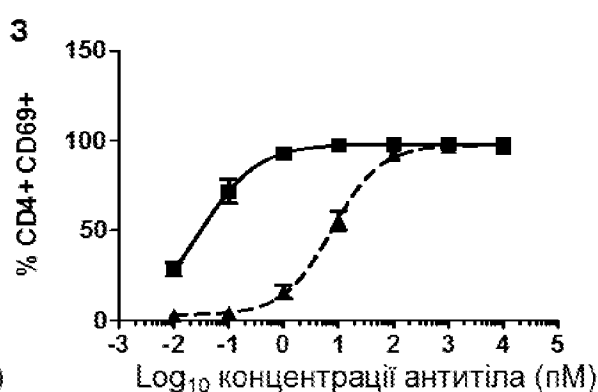
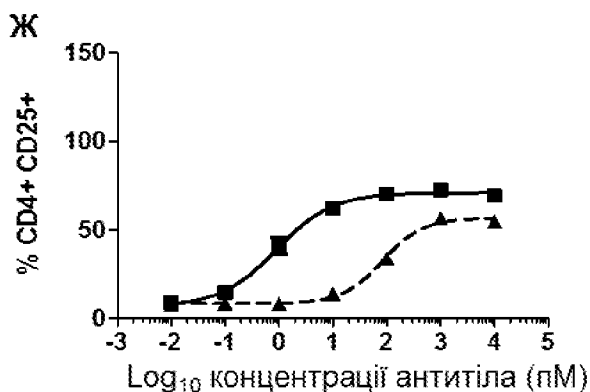
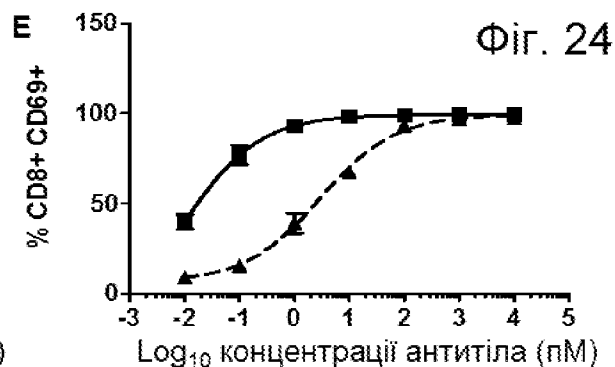
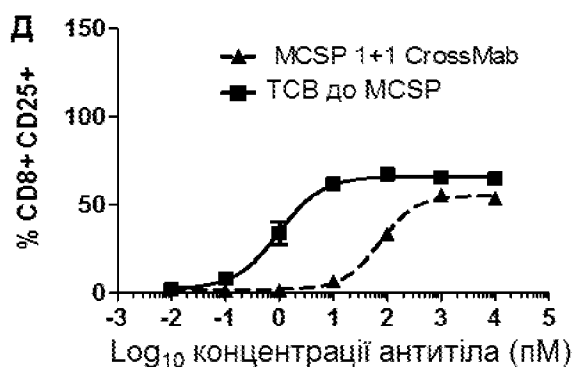
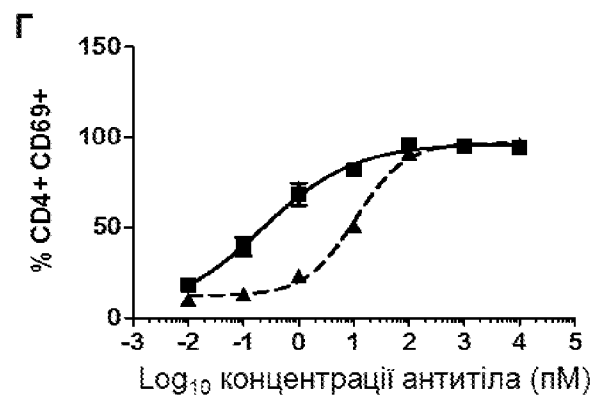
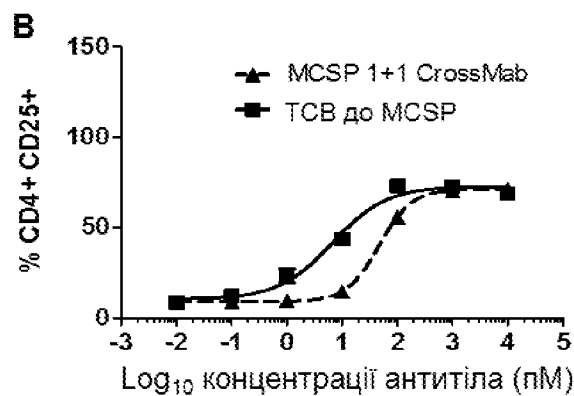
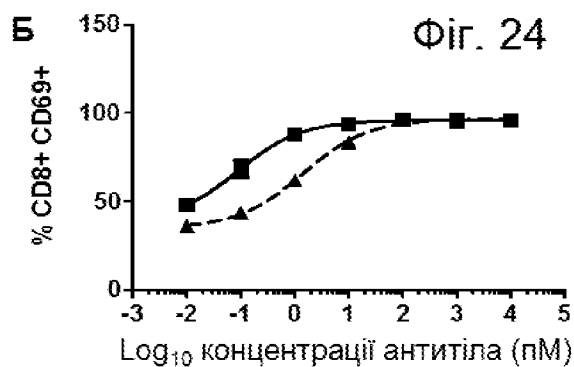
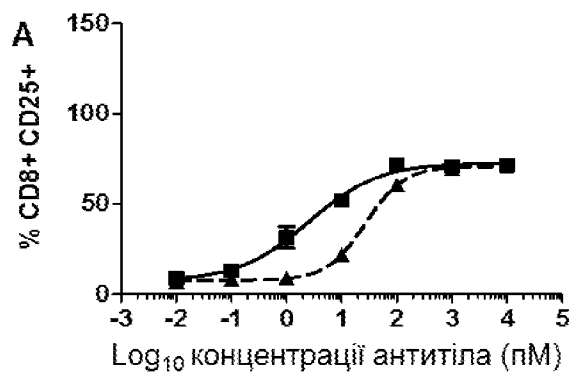

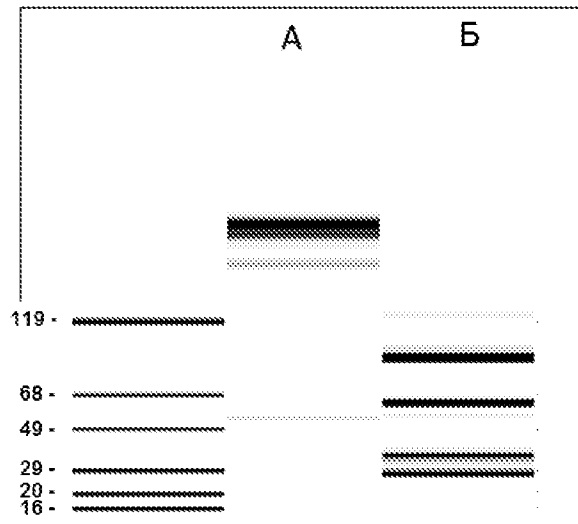
Фіг. 21

Фіг. 22

Фіг. 25

Комп'ютерна верстка Л. Литвиненко

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, Україна

ДП "Український інститут інтелектуальної власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601